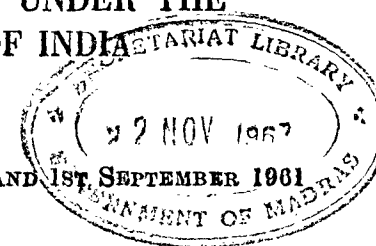




INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

NINETEENTH SESSION OF THE
LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE
CONSTITUTION OF INDIA

21ST TO 24TH, 28TH TO 31ST AUGUST, AND 1ST SEPTEMBER 1961



Volume XLIII (Nos. 1 to 9).

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1962

*Legislative Council Department
Madras*

PRICE, 35 naye Paise]

39-5

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

NINETEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION
OF INDIA.

21st to 24th, 28th to 31st August, and 1st September 1961.

Volume XLIII (Nos. 1 to 9).

PAGES

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 21st August 1961.

Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council ..	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Condolence Resolutions—	
(1) Death of Sri N. Annamalai Pillai, a Member of the Legislative Council	1-2
(2) Death of Dr. U. Krishna Rau, Speaker, Madras Legis- lative Assembly	2-4
II Papers laid on the table of the House	4-13

Tuesday, 22nd August 1961.

I Questions and Answers	15-20
II Announcement <i>re</i> decision of the Business Advisory Committee.	20-21
III Government Business—Discussion on the Annual Financial Statement for 1961-62 and Supplementary Financial State- ment for 1960-61 of the Madras State Electricity Board ..	21-35
IV Papers laid on the table of the House	36

Wednesday, 23rd August 1961.

I Questions and Answers	37-48
II Announcement <i>re</i> message from the Assembly	49
III Adjournment motion <i>re</i> Delimitation of Council Constituencies (Madras) Order, 1961	49-50
IV Government Business—	
Discussion on the State Electricity Board Budget for 1961-62 —cont.	50-82.
V Papers laid on the table of the House	88



Thursday, 24th August 1961.

	PAGES
I Questions and Answers	89-97
II Announcement re message from the Assembly	97
III Presentation of the First Supplementary Statement of Expenditure for 1961-62	97-99
IV Papers laid on the table of the House	99

Monday, 28th August 1961.

I Expression of sorrow at the demise of Sri A. Vedarathnam Pillai, a Member of the Legislative Assembly	101
II Questions and Answers	101-116
III Announcements—	
(1) Message from the Governor	116
(2) Messages from the Assembly	116
IV Calling attention to the damage caused to the potato crop in the Nilgiris district by 'Late Blight'	116-120
V Government Bills—	
(1) The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 25 of 1961)	121
(2) The Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961)	140
VI Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1961-62	123-140
VII Papers laid on the table of the House	140-154

Tuesday, 29th August 1961.

I Questions and Answers	217-228
II Announcements—	
(1) Message from the Governor	229
(2) Decision of the Business Advisory Committee	229
III Government Bill—	
The Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961)—cont.	230-279
IV Papers laid on the table of the House	279-283

Wednesday, 30th August 1961.

I Questions and Answers	285-298
	329-332
II Government Bills—	
(1) The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 28 of 1961)	298-301
	332-335
(2) The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1961)	301-304
	335
(3) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1961)	304-308
	336

PAGES

(4) The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961)	308-310
	336
(5) The Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1960)	310-327
	337-345
III Papers laid on the table of the House	328

Thursday, 31st August 1961.

I Questions and Answers	347-357
II Announcements—	
(1) Message from the Governor	357
(2) Message from the Assembly	358
III Government Bill—The Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 36 of 1961)	358
	392-393
IV Non-official Business—Resolutions—	
(1) Provincialization of Ministerial Services in the Municipalities	359-367
(2) State Corporations	367-373
(3) Fishermen in the State	373-379
(4) House-rent allowance to teachers	379-383
(5) Handloom Sarongs	383-390
V Papers laid on the table of the House	390-391

Friday, 1st September 1961.

I Questions and Answers	395-408
II Announcements—	
(1) Message from the Governor	408
(2) Message from the Assembly	408-409
III Government Bills—	
(1) The Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961)—cont.	409-431
(2) The Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961)	432-446
	450-454
(3) The Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961 (L.A. Bill No. 32 of 1961)	446-448
	454-464
(4) The Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961)	448-449
	464-476
IV Papers laid on the table of the House	449
Index	477-510

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 29th August 1961.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Madras State Transport Department

* 279 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state, with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 10 on 8th December 1959—

(a) whether the Government have completed the examination of the report of the International Labour Officer of the International Labour Organization in regard to the Madras State Transport Department; and

(b) if so, the decisions, if any, taken by the Government on his recommendations?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Member is referred to the statement placed on the table of the House on 18th February 1961, showing the recommendations made by Mr. R. L. Mitchell, International Labour Organisation Expert, for improvement in the working of the Madras State Transport undertaking and the action thereon.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அந்தச் சிபாரிசுகளில் எவையேனும் இப்போது நடைமுறையில் பின்பற்றப்படுகின்றனவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எவையேனும் என்றால் என்ன சொல்வது? எல்லாம் நடைமுறையில் அமல் நடத்தப்பட வேண்டும்.

Co-operative Credit Societies

* 280 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Co-operative Credit Societies classified as A, B, C and D as a result of the audit conducted in 1956-57 and 1957-58; and

(b) the percentage of overdues to the total outstanding loan in 1956-57 and 1957-58?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The information ^a is furnished in the paper placed on the table of the House.

[29th August 1961]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : From the statement laid on the table of the House, it is seen that the percentage of overdues in 1956-57 is 13.04 and that in 1957-58 is 13.67. When the percentage of overdues is below 5 only, it is classified as 'A'. What steps have been taken to reduce the overdues?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There has been a very great increase in credit facilities during this period, and, therefore, the overdues in terms of percentage are more or less the same. But, for subsequent years, my recollection is that the overdues have come down.

Advances to Government servants for building houses.

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

* 281 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have formulated any scheme to grant advances and loans to Government servants for building houses, purchase of house-sites, and if so, what it is;

(b) the number of applications received till 31st January 1961; and

(c) the number disposed of?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir. The Government have formulated a scheme for the grant of advance to State Government servants for building, etc., houses. Under the scheme, advances not exceeding 24 months' pay, subject to a maximum of—

(1) Rs. 30,000 for the purchase of land and for construction of house,

(2) Rs. 25,000 for the construction of house only, and

(3) Rs. 10,000 for enlargement of living accommodation in an existing house, can be sanctioned.

Government servants drawing Rs. 500 per mensem and below are, however, eligible for advance not exceeding 36 months' pay subject to the maxima prescribed above. The loans are disbursed in instalments related to the progress of construction, and are repayable with interest in monthly instalments within a period not exceeding 20 years.

(b) & (c) Thirty applications were received, of which twenty-nine have been disposed of.

29th August 1961]

Madras State Electricity Board

* 282 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the amount spent on the purchase of stores by the Madras Electricity Board during the years 1958-59 and 1959-60 and the agency through which the purchases were made?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Stores, other than heavy plant and machinery directly charged to works in projects, worth Rs. 787 lakhs and Rs. 680.1 lakhs were purchased in 1958-59 and 1959-60 respectively. Stores other than cement and steel were purchased by placing orders direct on the firms after calling for tenders. Cement and steel were purchased through the India Stores Department and Iron and Steel Controller, respectively.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is there a Purchases Committee?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have no information.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. Minister be pleased to find out whether the purchases are made on the recommendation of the Purchases Committee, if it exists?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I want notice, Sir.

* 283 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the method adopted by the Madras State Electricity Board to secure supplies of concrete posts for the current year; and

(b) the rate at which each variety of post is being obtained?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Concrete posts required by the Board are mainly manufactured departmentally. Extra requirements are obtained from contractors selected on the basis of open tenders.

(b) The estimated cost of departmental manufacture excluding overhead charges are—

(i) 20 feet pole—Rs. 37.

(ii) 24 feet pole—Rs. 65 to 70.

(iii) 27 feet pole—Rs. 82.

(iv) 30 feet pole—Rs. 103.

If the departmental overhead charges are added, the departmental cost of manufacture of 24 feet length poles would vary between Rs. 75 and 80 per pole.

The contract rate for 24 feet length poles for which orders have been placed for supply during the current year is Rs 75 per pole.

[29th August 1961]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : From the statement laid on the table of the House, it is seen that the percentage of overdues in 1956-57 is 13.04 and that in 1957-58 is 13.67. When the percentage of overdues is below 5 only, it is classified as 'A'. What steps have been taken to reduce the overdues?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There has been a very great increase in credit facilities during this period, and, therefore, the overdues in terms of percentage are more or less the same. But, for subsequent years, my recollection is that the overdues have come down.

Advances to Government servants for building houses.

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

* 281 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have formulated any scheme to grant advances and loans to Government servants for building houses, purchase of house-sites, and if so, what it is;

(b) the number of applications received till 31st January 1961; and

(c) the number disposed of?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir. The Government have formulated a scheme for the grant of advance to State Government servants for building, etc., houses. Under the scheme, advances not exceeding 24 months' pay, subject to a maximum of—

(1) Rs. 30,000 for the purchase of land and for construction of house,

(2) Rs. 25,000 for the construction of house only, and

(3) Rs. 10,000 for enlargement of living accommodation in an existing house, can be sanctioned.

Government servants drawing Rs. 500 per mensem and below are, however, eligible for advance not exceeding 36 months' pay subject to the maxima prescribed above. The loans are disbursed in instalments related to the progress of construction, and are repayable with interest in monthly instalments within a period not exceeding 20 years.

(b) & (c) Thirty applications were received, of which twenty-nine have been disposed of.

[29th August 1961]

Madras State Electricity Board

* 282 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the amount spent on the purchase of stores by the Madras Electricity Board during the years 1958-59 and 1959-60 and the agency through which the purchases were made?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Stores, other than heavy plant and machinery directly charged to works in projects, worth Rs. 787 lakhs and Rs. 680.1 lakhs were purchased in 1958-59 and 1959-60 respectively. Stores other than cement and steel were purchased by placing orders direct on the firms after calling for tenders. Cement and steel were purchased through the India Stores Department and Iron and Steel Controller, respectively.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is there a Purchases Committee?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have no information.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. Minister be pleased to find out whether the purchases are made on the recommendation of the Purchases Committee, if it exists?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I want notice, Sir.

* 283 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the method adopted by the Madras State Electricity Board to secure supplies of concrete posts for the current year; and

(b) the rate at which each variety of post is being obtained?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Concrete posts required by the Board are mainly manufactured departmentally. Extra requirements are obtained from contractors selected on the basis of open tenders.

(b) The estimated cost of departmental manufacture excluding overhead charges are—

(i) 20 feet pole—Rs. 37.

(ii) 24 feet pole—Rs. 65 to 70.

(iii) 27 feet pole—Rs. 82.

(iv) 30 feet pole—Rs. 103.

If the departmental overhead charges are added, the departmental cost of manufacture of 24 feet length poles would vary between Rs. 75 and 80 per pole.

The contract rate for 24 feet length poles for which orders have been placed for supply during the current year is Rs 75 per pole.

[29th August 1961]

SRI M. ETHIRAJALU : வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபன அதிகாரிகளே வேலை கொடுப்பதில்லை. ஆனால் அவர்களால் அனுப்பப்படுபவர்களை மற்ற அதிகாரிகள் செலக்ட் செய்து எடுக்கிற காரணத்தால், அந்த அதிகாரிகளுக்கும் இந்த உத்தரவு அனுப்பி முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த விதமான உத்தரவு போடமுடியாது. யார் யார் உத்தியோகத்திற்கு அமர்த்துகிறார்களோ அவர்களே தங்களுக்கு வேண்டியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீசர் எந்தவிதமான வேலையை அவர்களால் செய்யமுடியும், அங்க ஈனம் உள்ளவர்களுக்கு எந்த வேலை கொடுத்தால் எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லாமல் நடத்த முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான் சர்க்காருடைய நோக்கம்.

Distribution of yarn

* 286 Q.—**SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the conditions on which licences are granted to individual merchants for purchase and distribution of yarn to weavers; and

(b) whether the Government are aware such individual merchants pledge the bales of yarn with banks, and, if so, the steps taken or proposed to be taken to prevent the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) At present dealers in cotton yarn need not take out any licence under the Textile Control Order.

(b) It is not uncommon for the dealers to obtain loans from banks on the pledge of yarn bales, but there is no need for Government to interfere.

இதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறதென்றால் இப்போது நூலில் வியாபாரம் செய்வதற்கு லைசென்சு வாங்கத் தேவையில்லை. சாதாரணமாக நூல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பாங்குகளில் அந்த நூலை வைத்துக் கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்வதற்கு ஒன்றும் தடை கிடையாது.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : நூல் பேல்களை பாங்கியில் வைத்து முடக்கம் பண்ணுவதால் மார்க்கெட்டில் நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்காமல் அவர்களுக்குத் தொந்தரவு ஏற்படுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் வேறு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கோவையில் இதற்கு ஒரு மீட்டிங் நடத்தினோம். அதில் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு மில் முதலாளிகள் ஸ்டேட் கோவாப்போட்டிச் சொசைடி மூலமாக நேரில் நூல் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தோம். தனியாக இருக்கிற மாஸ்டர் வீடுகளிட

[29th August 1961]

முள்ள நெசவாளர்களுக்கு அவர்களுடைய அத்தாட்சி பெற்ற சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பாங்குகளில் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

Zonal distribution of electrical energy

* 287 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government have received any scheme from the Government of India for Zonal distribution of electrical energy;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the views of the Government thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) to (c) The attention of the hon. Member is invited to the answer^a placed on the table of the House.

Direct headlights

* 288 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN AND SRI MOHAMMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the use of 'direct headlights' in all motor vehicles in the City of Madras is prohibited;

(b) the directions, if any, issued as to how the headlights should be covered; and

(c) the measures taken to enforce the same?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) to (c) Headlights which dazzle the drivers of other vehicles are an obvious source of inconvenience and danger which may lead to accidents. Therefore, under existing provisions of the Madras Motor Vehicles Rules, the high beam of the headlights should not be used and the beam should be kept deflected downwards by means of the dipping device that is fitted on all motor vehicles. It is only the high beam of the headlights and not the dipped beam that is prohibited under the rules. Action is being taken to enforce this provision in the interests of safer traffic within the limits of the City, by giving due publicity through mikes in the Traffic Propaganda vans and exhibition of slides in all cinema theatres in the City.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know how many accidents occurred due to the use of 'direct headlights'?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have no specific figures about this.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know how many were prosecuted for violation of these rules and how many were punished?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the information.

[29th August 1961]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know what the punishment generally imposed on those who violate these rules is?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the details here.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Do the Government know that Police vans do not observe this rule and deliberately disobey it?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If there is any specific complaint, the hon. Member may write to me and I shall enquire into it.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : சாலைகளில் செல்லும்போது லாரிகள் உயரமாகவும் கார்கள் தாழ்வாகவும் இருப்பதால், உயரமாக இருக்கும் லாரிகளின் லைட்டுகள் காரில் போகிறவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அதனால் லாரி லைட்டுகளை தாழ்த்தி வைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : லைட் உயரமாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தால் மட்டுமல்ல. அது ரொம்பப் பிரகாசமாக இருப்பதனால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டம்தான். அதைப் போக்குவதற்குத் தான் நான் இப்போது படித்த பதிலில் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது.

Chief Rent Controller, Madras

* 289 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether any complaints have been received by the Government about the Chief Rent Controller, Madras; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes.

(b) No action has been taken, as the allegations are vague and not specific.

DR. A. SREENIVASAN : Was any inquiry conducted by the Government and were the complainants examined in the inquiry before the officer was exonerated?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It was found that the allegations were vague and were not specific.

DR. A. SREENIVASAN : I want the Hon. Minister to answer my question whether the complainants themselves were examined at the time of the inquiry.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There was not one particular case. There were a number of petitions which were received. These were looked into by the Registrar and he must have decided that they were vague and not specific.

[29th August 1961]

DR. A. SREENIVASAN : Was this officer in arrear to the Government when he was District Munsif somewhere on account of some defalcation of money by the Serishtadar in that place?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The hon. Member may put a separate question.

Provident Fund Accounts of teachers

* 290 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases in which closure of provident fund accounts of teachers in aided elementary schools at Sankarankoil taluk, is pending with the District Educational Officer, Tirunelveli North, for over two years; and

(b) the steps taken or proposed to be taken to expedite the closure of such accounts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Nil, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware of the fact that inordinate delays are caused for over one year and two years for closure and have the Government issued any orders to expedite such closure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Any number of orders have been issued that pension and Provident Fund claims should be expedited and the amount disbursed as quickly as possible.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that recently Government have issued an order that the used-up savings bank pass books should be left to the custody of the teacher and not the District Educational Officer?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I want notice.

Publication of Text-books

* 291 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

3-20 p.m.

(a) the number of Text-books in English, Tamil and Sanskrit published by the Department of Education in 1959 and in 1960 up to 1st July 1960;

(b) the profit earned on each text-book during the above years; and

(c) the amount paid to the Madras University during those years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Two non-detailed text books and a Companion to the English Text-Book for the S.S.L.C. Examination and Text-Books in English and Tamil for

[29th August 1961]

the E.S.L.C. were published by the Department in 1959 and 1960. In 1960, the Government also published the English Text-book for Standard V. No text book in Sanskrit was published by Government.

(b) Royalties for the books published in 1959 were earned as shown below:—

	RS.
(i) Non-detailed text-books for S.S.L.C. and the Companion for S.S.L.C. Text ...	25,596
(ii) English Text-Book for E.S.L.C. ...	16,944

Particulars regarding the royalty earned on the publication of the books in 1960 will be available only by the end of 1961.

The Tamil Text-book for the E.S.L.C. and the English Text Book for Standard V are printed at the Government Press and particulars regarding the profit earned are not available.

(c) No amount is paid to the Madras University on this account.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: In his reply the Hon. Minister stated that the royalty earned from the publication of the non-detailed text-books for the S.S.L.C. and the companion for S.S.L.C. text was Rs. 25,596. Will the Hon. Minister give us the figures for the non-detailed text-books and the companion separately?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the break-up with me just now.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that a recent decision has been taken at the All-India level that all text-books should be published by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have not seen that decision.

Prevention of Food Adulteration Act, 1954 (Central Act 37 of 1954)

* 292 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of prosecutions launched in the years 1957-58, 1958-59 and 1959-60 under the Prevention of Food Adulteration Act, 1954 (Central Act 37 of 1954) in respect of F.F.A. in oil and R.M. value in ghee; and

(b) the number of cases in which the persons were fined and the number of cases in which persons were sentenced to imprisonment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix III on page 283 infra.

29th August 1961]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: எண்ணெயிலுள்ள A.F.F. யும் நெய்யில் ஆர்.எம். சத்தும் இயற்கையாகவே ஏற்படுகின்ற தென்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்குத்தான் கொஞ்சம் மார்ஜின் விட்டிருக்கிறோம். standard 3% என்றும் நெய்யுக்கு 26 ஆர்.எம். value என்றும் fix செய்திருக்கிறோம். கொஞ்சம் குறைவாக 24% இருந்தால்கூட பரவாயில்லை என்ற அடிப்படையில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: இதற்கும் கலப்படத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதை அரசாங்கம் உணருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்த அளவுக்குத்தான். அதற்குமேல் இருந்தாலும் கலப்படந்தான்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: கலப்படத்தினால்தான் எஃப்.எஃப்.ஏ-யும் ஆர்.எம். சத்தும் ஏற்படுகிறது என்று கவர்ன்மென்டின் உறுதியான அபிப்பிராயமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ரொம்ப வித்தியாசம் ஏற்பட்டால், கட்டாயம் கலப்படம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இயற்கையாகவே இருக்கிறதற்குக் கொஞ்சம் மார்ஜின் விட்டிருக்கிறோம். இருபது, முப்பது சதவிகிதம் என்று இருந்தால் கட்டாயம் கொழுப்பு சேர்க்கைதான்.

SRI S. K. SAMBANDHAN: சாதாரணமாக முதலாவதாக உற்பத்தி செய்யப்படும் எண்ணெய் வித்துக்களில் பயிர் நல்ல விதமாக இல்லையென்றால் 4 சதவிகிதம் 5 சதவிகிதம் இருப்பதுண்டு. 3 சதவிகிதம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது குறைவாக இருப்பதால் அதை 10-க்கு உயர்த்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்காகத்தான் The Government of India have decided to conduct a survey of the regional and seasonal variations in the specifications of ghee and butter. அந்த சர்வே முடிந்தபிறகு விவரம் தெரியவரும்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: கனம் மந்திரி அவர்கள் கலப்படமா, இல்லையா என்ற சந்தேகத்தில் இருப்பதால், மத்திய அரசாங்க விசாரணை தீர்மானம் கனம் தண்டனை கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்குத்தான் 26-ஐ 24 என்று ஆக்கியிருக்கிறோம்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: உண்மையிலேயே கலப்படத்திற்குத் தண்டனை கொடுத்தால் பரவாயில்லை. கலப்படம் இல்லாமல் இயற்கையாகவே ஏற்பட்டவைகளுக்காக நிரபராதி களைத் தண்டிக்க அரசாங்கம் உடந்தையாக இருக்கிறதா?

[29th August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நிரபராதியாக இருந்தால் அந்தமாதிரி கேஸ் வருவதில்லை.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு ஒன்று கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நீங்கள் கொடுத்த ஸ்டேட்மென்ட்டின்படி 1957-ல் எண்ணெய்க்கு 20 பேரும் நெய்யுக்கு 10 பேரும் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துவிட்டீர்கள். எண்ணெயில் 5 சதவிகிதம் இருந்ததற்கு ஜெயிலுக்குப் பலபேர் போயிருக்கிறார்கள். இதுமாதிரி நடவடிக்கை எடுக்காமலிருக்க அதைத் திருத்தியமைத்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சிறிய அளவில் கலப்படம் ஏற்பட்டதற்கு சிறை தண்டனை இருக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை. இருபத்தி நான்கு, இருபத்தைந்து என்றால் கலப்படந்தான். எது என்று பிரித்துச் சொன்னால், நான் ஏதாவது செய்யமுடியும்.

City hospitals

* 293 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift any of the City hospitals from their present locations; and

(b) if so, the names of the hospitals and the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The Employees State Insurance Hospital, Madras, which is situated in a private rented building is proposed to be shifted to the new buildings under construction at Kilpauk.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : சந்தடியும் நெருக்கடியும் அதிகமாகவுள்ள சென்ட்ரல், ராயப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் இருக்கிற வைத்தியசாலைகளைச் சென்னையிலுள்ள ஒதுக்குப் புறங்களில் அமைதியான சூழ்நிலையில் மாற்றுவது குறித்து அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதுமாதிரி பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளை மாற்ற வேண்டுமானால் ஏராளமான பணம் செலவாகும். இருக்கும் பணத்தைக்கொண்டு அதிக வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான பிரச்சனை. புதிதாகக் கட்டப்படும் கட்டிடங்களை தரமான இடங்களில் கட்டுவோம். இப்போது 25, 30 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[29th August 1961]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member].

ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961, (L.A. Bill No. 30 of 1960) as passed by the Legislative Assembly.

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-45 p.m. today, the following revised programme of business has been decided :—

Consideration of the following official Bills—

- | | |
|------------------|--|
| 30th August 1961 | .. 1 The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 28 of 1961). |
| | 2 The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1961). |
| | 3 The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1961). |
| | 4 The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961). |
| | 5 The Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1960). |

- | | |
|------------------|--|
| 31st August 1961 | 1 The Madras Appropriation Bill, 1961. |
| | 2. Non-official business. |

Consideration of the following Official Bills—

- | | |
|--------------------|--|
| 1st September 1961 | 1 The Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (Cont.) |
|--------------------|--|

[Mr. Chairman] [29th August 1961]

1st September 1961—cont.

2 The Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961.

3 The Madras Panchayats (Extension to transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961.

4 The Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961.

5 The Madras Local Authorities Finance Bill, 1961.

6 The Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1961.

The Council will adjourn on the 1st September and meet again on the 9th October 1961.

9th and 10th October 1961 — Discussion on the Third Five-Year Plan.

11th, 12th 13th and 14th Consideration of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1961 (As passed by the Assembly.)

The Council will meet daily at 3 p.m.

III. GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES BILL, 1961 (L.A. BILL No. 22 OF 1961)—cont.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா கூட்டுறவுச் சங்கச் சட்டத்தை திருத்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பழைய கூட்டுறவு சட்டத்தின் கீழ் கடமையைச் செய்வதற்காக எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தார்கள், 1920-ல் பழைய காலத்தில். இப்போது உரிமையைத் தேடித்தான் கூட்டுறவில் பெரும்பாலும் சேருகிறார்கள். அதனாலே சட்டத்தைக் கொஞ்சம் கண்டிப்பாகச் செய்ய வேண்டியது சர்க்கார் கடமைதான். அதற்காகத்தான் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த போது இருந்த வேகம் இப்போது இல்லை. அது மாறி வந்திருப்பதைப் பார்த்தால், சட்டமே தேவையில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. மந்திரி

29th August 1961] [Sri A. K. Thangavel Mudaliar]

அவர்கள் ரொம்ப நல்ல முறையில்தான் மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அது செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போனபோது, அவரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அவரிடம் உள்ள சக்தி ஒன்றும் அங்கே செல்ல வில்லை. ஆனதினாலே மசோதா மாறுதல் அடைந்து விட்டது. 28-வது ஜி-விதி ஒருவர் ஆறு வருஷத்துக்கு மேலே இருக்கக் கூடாது என்ற முறை எங்கே போய் விட்டது என்று தெரியவில்லை. இப்போது சாதாரணமாக கூட்டுறவில் பெரும்பாலும் பூரா அதிகாரமும் ரிஜிஸ்ட்ராருக்குத்தான் வந்திருக்கிறது. ஆகையினாலேதான் இந்தக் கூட்டுறவில் சேர்ந்து வேலை செய்வது அடிமைகள் வாழ்க்கை மாதிரித் தோன்றும். வேறு ஒன்றும் தோன்றாது. எல்லா அதிகாரமும் ரிஜிஸ்ட்ராருக்குப் போய் விட்டது. ஜெனரல் பாடியில் பாஸ் பண்ணுவதைக்கூட ரிஜிஸ்ட்ரார் விசேஷ அதிகாரத்தை வைத்து உபயோகப் படுத்தலாம். ஆகையினால் இனிமேல் சம்பளம் இல்லாத சேவகம், கோபம் இல்லாத துரை என்று சொல்லுவார்கள், அதைப்போலத்தான் இந்த கூட்டுறவு உத்யோகம். பழைய காலத்தையும் இப்போதுள்ள காலத்தையும் பார்த்தால், கூட்டுறவில் இருக்கிற பழமையான தலைவர்கள் சொல்லுவதை ரிஜிஸ்ட்ரார் சட்டம் பண்ணிக் கொடுப்பது வழக்கம். 1924-லிருந்து கூட்டுறவில் இருக்கிறேன் நான். இவர்கள் சொல்லும் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அது பயன் தரக் கூடியதா, லாபகரமாய் இருக்கிறதா என்று பார்த்து அந்த மாதிரிக் காரியங்களைச் செய்ய சங்கம் ரிஜிஸ்ட்ரார் செய்து கொடுக்கிற வழக்கம். இப்போது அநேகமாக பெரும்பாலும் பார்த்தால் ஒன்றை எடுத்துச் சொல்லிச் செய்கிற மாதிரி இல்லை. சர்க்கார் திட்டம் போட்டு ஒரு காரியம் பண்ணி இதை வைத்துச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், செய்கிற அளவில் இருக்கிறது. எல்லா அதிகாரமும் ரிஜிஸ்ட்ரார் இடம் போய் விட்டது. ஆகையினாலேதான் கூட்டுறவு வாழ்க்கை பழைய முறைக்கு வருகிறதற்கு, கூட்டுறவில் சேருகிறவர்கள் சேவை மனப்பான்மையோடு இருக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு லாப மனப்பான்மை இருக்கக் கூடாது. இனி துவக்கப்படும் சங்கங்களில் தயவு செய்து இந்த சேவை மனப்பான்மை உள்ளவர்களைச் சேர்த்து ரிஜிஸ்ட்ரார் சங்கத்தை ரிஜிஸ்ட்ரார் செய்தால் கூட்டுறவு வளருகிறதற்கு ரொம்ப நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இத்தோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. SESHACHARIAR : Mr. Chairman, Sir, this legislation which was long overdue has been considered by the Select Committee in detail. Though it generally follows the old Act in various respects, in certain respects there have been drastic changes. As our Hon. Minister mentioned yesterday, the question of universal membership has been under consideration for a long time. Even in the previous Act, certain amendments were made by which a person was given the right of appeal if his application for becoming a member of a society was refused even though he had the qualifications therefor. But under this Bill, any one who applies for

[Sri M. Seshachariar]

[29th August 1961]

membership and has the necessary qualifications is entitled to be there. His request cannot be refused. But the question would arise what would happen in an unlimited liability society where the whole thing depends upon the trust and dependability of its member. Of course in regard to rich men, there may not be much of a risk. To some extent, the man in an unlimited society may find it difficult. The proper man may continue under this Bill, but if the Committee thinks that a person should not be there, and that he is not a dependable person then with the approval of the Registrar, he can be removed. It is not enough if the universal membership is there. The dependable man must be there in the society at any cost. Then comes the question whether one can exercise discretion and apply to the Registrar for having the member removed if the person is not a desirable person. There are certain things which have been found very necessary and are now there in this Bill. In regard to service also, as was mentioned by hon. Members yesterday, there have been difficulties and there have been factions in villages and service was not done in regard to loans, supplies of goods, etc. There have been such difficulties. In such cases appeal is allowed. The members concerned can appeal and get redressal from the Registrar. Then, the self-reliant society is necessary. It has been defined as a society which shall not have the restrictive controls as in the case of other societies, because it stands upon its own legs. It is just to show that other such societies emulate their example. Self-reliant society has been newly introduced and defined in this Bill. The Representative General Body is a thing which is widely found in Western countries, but which has not been introduced for long in our country. In societies like our T.U.C.S., where there are a large number of members, it is impossible to convene a general body meeting. I should think that even in the marketing societies, wherever membership is more than 1,000 or more than 1,500, it is necessary to have a representative general body meeting, because many of the societies do not have a big hall to convene the meetings of the general body, and are compelled to hold the general body meetings in various places. In doing so, there may be difficulties. The representative general body is one that has certain restrictive powers so that the main business excepting elections may be done by the Representative General body. One other important principle in regard to management that has been adopted is the principle that is adopted in the U.N.O., namely, where there is an equality of votes, no decision is taken. Usually, if there is an equality of votes, the President will exercise his casting vote. Excepting the election, where it will be by lots, in all other cases, where there is an equality of votes, there will be no decision. The matter has to be brought again before the meeting. This is a new convention that has been followed by us now. Now as regards election, there was always this difficulty. As was mentioned, in all elections, show of hands always gave us a lot of trouble. There were several other difficulties in regard to them. Every election was sought to be questioned because in the matter of

29th August 1961] [Sri M. Seshachariar]

counting of votes by show of hands, there were discrepancies. Now the whole thing is to be by ballot. Every election will be better conducted and there won't be any difficulty hereafter.

There is also this salutary provision that one-third of the members have to retire every year. Not that they are prevented from seeking re-election. Continuity is maintained.

The other salutary provision is the constitution of a tribunal about which Bombay has been proclaiming a great deal. That tribunal has been doing a lot of work. That work has been very useful. Persons who have no legal knowledge of the matter should not decide disputes. Therefore, they appointed a Tribunal in regard to them. Such a thing is also adopted in our State at present. Then, there is also the power to appeal to the Registrar as well as to the Government in certain matters.

Another important thing is with regard to amounts advanced against crops. In regard to the crop that was raised with the amount borrowed from the society, all along it was only a case of having a priority claim. Now a charge is created. There is also this clause. If one removes the crop and sells it without permission, one is likely to be prosecuted and punished. This is also the punishment if one removes the paddy without permission. I think it is much more than was expected. The idea seems to be to extend integrated credit. For the purpose of integrated credit, for the last ten or 15 years the policy had been that money should be lent to the agriculturists, and the sale of paddy should be made only through the co-operative society. In most cases, the agriculturists would not sell the crop in favour of the co-operative society, so that the marketing society which is the agency of the society that should collect the amount, sell the produce and pay back the amount to the society. That was possible. But very often members would not do that. Therefore, it is now made punishable, probably to see that members do not sell away their produce before the loan is discharged. This restriction has been newly introduced. I think this should satisfy the banks. Cultivating tenants who have not been able to get loans to the extent of Rs. 25 per acre could now offer these crops as tangible assets to satisfy the banks. There is delay in the sanctioning of loans with regard to tenants or poor agriculturists. They may be given loans of Rs. 100 or Rs. 75 per acre, though the Government have fixed Rs. 125 per acre. The Registrar has fixed Rs. 125 per acre for agriculturists. Even now it is so very difficult to get it. Now that a tangible security and charge is created, I think it may be possible to some extent to get the money required. Though we are anxious to expand the movement and to see that the agriculturists are helped in some manner, there have been various difficulties in the way. The entire loan set-up is only for the purpose of agricultural production. The entire loan that is sought to be given is short-term loan, a loan that has got to be returned in about ten months. What about the medium-term loan for digging wells, for

2.40
p.m.

[Sri M. Seshachariar] [29th August 1961]

the purchase of cattle, and for improving the land? It is impossible to get any medium-term loan from the banks. It is very difficult to get it. It may be that the Government and the Reserve Bank are trying to help. They should attract more deposits. The unfortunate thing is that the banks do not get more deposits. It is possible. Unfortunately, in all the conferences that are being held at the instance of bankers and in conferences dominated by bankers, the bankers at once say that the interest rate should not be raised. They also say that the lending rate also should not be increased. How is it possible if they are not going to raise the rate of interest? If they really want deposits to flow, surely the interest rate has got to be raised. They cannot depend upon the Reserve Bank for all time. They cannot depend upon the Reserve Bank for the medium-term loan. The land mortgage banks give long-term loans. There is always this difficulty here. Nobody gets a loan within six months. One has got to produce encumbrance certificates from the time of one's remote ancestors. Probably it will take a lot of time. I do not want to say much about this. It is absolutely necessary that the agriculturist should get medium-term loan. Some arrangement has got to be made so that the agriculturists will be in a position to purchase cattle, dig the well, and purchase the other things.

The other point is this. As regards marketing, though we have created a charge in respect of the crops and all that, it will develop only if we have got a regulated market. We do have the regulated market for commercial crops. But in regard to all crops, it was thought that in all cases where there were marketing societies, the regulated markets may be made to function. This would prevent people from selling their produce elsewhere than in the regulated market. That would be a source of income to the marketing society. That will be the place where the marketing society will play its part and see that the agriculturist's produce is sold at a proper price. But this has not been done. Though the Act has been passed about two years ago, the rules have not been framed as yet. I understand the old committee is still there. The whole thing has not been reorganised. If we want the marketing society to develop its business, we must have a Regulated Markets Act, and it should be brought into force as early as possible.

One other point in regard to the loans. I have always been mentioning previously that the delay in the matter of giving loans was definitely due to this. Not only the banks do not have sufficient money. There is also the difficulty of the supervisors who are controlled by bankers. Who is the person that goes and prepares the loan application in a society? No one else except the supervisor. We have got the extension officers and gramasevaks who are said to have received training in co-operation. The extension officers in the community and extension blocks have no right to interfere with the society except for expanding its scope, for strengthening the society, and taking in more members. But

[29th August 1961] [Sri M. Seshachariar]

they have no hand in the matter of collecting or giving loans. The extension officer has absolutely no right. He cannot interfere. I have seen a number of these extension officers. Not one has been found to be efficient enough as an extension officer. I do not know why. The extension officer who is sent for carrying out the national extension scheme or the community scheme, have practically lost interest in the co-operative movement. They are not young. They are old, evidently people on the verge of retirement. Probably all the rejected persons are sent out to develop the co-operative movement. How do you expect the co-operative movement to thrive if you are going to send all these persons to all these extension blocks? I would like to submit that there is another difficulty also in this. There must be some kind of co-ordination between these extension officers and the bank officials. These are persons who are directed by the banks. The supervisors are controlled and directed by the banks. The whole administration is done by the bank. What is the extension officer to do? Can he at least hold a staff meeting and advise those people? Who is the person that scrutinises their work? Nobody scrutinises the work of these supervisors. They have an executive officer for the entire district. They want each district to have one executive officer. Otherwise, the Sub-Deputy Registrar alone has got to supervise the work. Young boys who have been trained recently—they are too young to understand and to have contact with the villagers—are the persons in charge of the societies. How do we expect the movement to develop? How do we expect to have any advance? How do we expect the villagers to trust them? I would say that some amount of co-ordination work has got to be done. They must understand their work and do what is right. They must be in a position to do whatever is possible to the villagers.

One other thing, Sir. Sri Thangavel Mudaliar was mentioning that we had practically become slaves to the Registrar. Sir, there are, of course, certain restrictive provisions. These provisions are necessary in a place where there is not much of education in regard to co-operation. I do not mean the general education, but education relating to co-operation. But now we have provided some amount for this purpose. Even to this there was so much of opposition. In the conference some said that it was not necessary to provide anything for education. They want money for dividend and bonus for clerks. These are the things that the bankers can think of, and nothing else. One was also mentioning about the bonus to the clerks, because he is the Secretary's man, and the Secretary wants to give bonus to the clerks. The entire contention was that dividend must be given and a higher rate must be fixed. Restrictions have got to be put in regard to these matters, because the people have not much of education. Practically if one goes to the village, one will see that the books are kept by somebody—President or Secretary—as his ancestral property. His father did it, and this man has got the books with him. This man keeps the books in safety. They are in safe hands.

[Sri M. Seshachariar] [29th August 1961]

They are in safe custody, and the man will produce them whenever the supervisor comes. This is what we see in a number of villages, though we are trying to improve at present. But I would like to say that to such persons we should give some amount of education. There are classes held by panchayats. There are certain classes held periodically at the instance of the Government and with the subsidy given by the Government. Let us have more classes. Let us have more education. People must understand something about co-operation and about certain innovations in other places. I think this has got to be done as soon as possible. We cannot delay it.

3-50
P.M.

The other thing that he was complaining about is that amendments to by-laws could be made by the Registrar. He can compel the society to make the necessary amendment to a by-law. He can adjourn a meeting if there are not sufficient number of members for a meeting. When the committee refuses to function, the Registrar can call for a meeting. Even then he cannot say that there is a quorum. He should adjourn the meeting if there is no quorum. It is only in the meeting after adjournment that he can act. I think such a provision was there previously. It is not as if we are introducing it anew. We cannot very seriously object to that.

Thank you, Mr. Chairman.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, the co-operative movement has spread rapidly in the last fifteen years. There is no doubt about it. This Bill has come none too soon. I have been a member of co-operative societies since 1926, not only a member but also for some time a director. I found many gaps in the Co-operative Societies Act of 1932. Some gaps have been filled up now, so to say. From the figures given in the report on the working of co-operative societies up to 30th June, I find that the percentage of villages covered by co-operatives is 88.3.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is up to 1959. To-day it is 100 per cent.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I am glad it is 100 per cent. It is stated here that the number of societies has increased from 12,719 to 13,330 and membership from 26.4 lakhs to 30.46 lakhs. Therefore, the movement has spread rapidly. But, now, we have to see whether the expansion has brought all the benefits which was envisaged. That is the next point that we have to consider. My own opinion is that in a Welfare State it is the co-operative societies that can play a very important part. They alone can raise the standard of living in the rural parts. My visit to the West has confirmed this view. As I said, I was connected with some of the co-operative societies here. They have been doing very well. I have been connected with some other co-operative

[29th August 1961] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

societies which have not been doing very well. In a Welfare State like ours where 95 per cent of the people are poor and only 5 per cent belong to the middle class or upper middle class, this is the only way in which the poor people can be uplifted.

It is stated here that the aim of the Government is to have a credit co-operative society in every village hereafter. It is a very good idea. Moneyed people can put in money as deposits and they get interest thereon. All the other people stand guarantee for the money. Therefore, the money is not at all lost. The other people are also benefited to a very great extent. In my opinion, we must start more and more credit co-operative societies in villages which will help people to a very great extent. That is the way in which we can pool all our resources together and raise the standard of living of our people.

Then, though the villages covered by co-operatives are cent per cent, the Hon. Minister will agree with me that all the people are not members of the co-operative societies. From the figures given here, I find that membership in South Arcot is 24 per cent and in North Arcot 29 per cent and so on. In only three districts membership is more than 50 per cent.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The current figure is 62 per cent coverage of population.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I take it that at the end of the Third Five-Year Plan all the people will become members of the co-operative societies?

I now come to employees' co-operative credit societies. They have done good work. As I said, I was connected with the teachers co-operative credit society. Actually that credit society saved the teachers from the clutches of unscrupulous money-lenders. Employees' co-operative credit societies, wherever they are, are A class societies. Overdues are less than 10 per cent because I do not think defaulters are many in the case of employees' co-operative credit societies. Last year or so when a clause was introduced in the Co-operative Societies Act, I was one of those who opposed it. The provision was that if the employer did not deduct and send the dues to the society, he must be punished. I wanted that clause to be removed and I opposed it. Now I find that it is a very healthy provision. People are now afraid of saying that they won't pay the dues to the society. Teachers have not said like that and they are an exception. But in the case of others there is not that sense of responsibility. When they want to get loans, they are eager to get it. When they have to repay, they somehow or other delay payment. But now the new provision has been introduced. But the fine, namely, Rs. 500 if the employer refuses to deduct and pay the dues, is too high. We have headmasters of elementary schools. They are disbursing officers. They

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [29th August 1961]

are working under Correspondents. If, unfortunately, they are not able to remit the dues according to the demand and if they are hauled up and fined Rs. 500, it will work hardship on them. Even if their salary for the whole year is taken into account, it won't come to Rs. 500. Therefore, the fine should be reduced.

Then, there are the consumers' co-operative societies. From the figures given here I find that their number has fallen. I do not know whether it has risen in subsequent years. But, on the whole, I find that the consumers' co-operative societies are not working so well as the credit co-operative societies. There are so many factions. Even in the T.U.C.S. we find on election day nothing but confusion and chaos. The T.U.C.S. was started by the Right Hon. Sastri and by the late lamented Professor K. V. Ramanathan. Sri Yagneswara Ayyar started the Madras Teachers Guild Co-operative Society. I take credit for it because the educationists started some of the big co-operative societies. If the consumers' co-operative societies are not working very well, we must try to find out why they are not working very well. I should like to point out that the quality of the articles sold is not good. I have been a member of the T.U.C.S. The selling price of certain articles is much higher than that in the ordinary shops. I do not see any reason why they should put up the price like that. Sometimes it is 25 per cent higher. The quality is also inferior in many cases. Still I purchase my requirements from the T.U.C.S. because I have been doing so for a long time and sometimes we get articles of good quality also.

The next one with which I am connected is the co-operative building society. There are three types of such societies—co-operative building societies, co-operative house building societies and co-operative house construction societies. The co-operative house construction societies purchase plots, build houses and then give them on long-term loans. The co-operative building societies simply provide long-term loans to members for the construction of houses. The co-operative house building societies give loans as well as acquire land, plot out and then sell. Houses are also built by them. I should like the Government to encourage the co-operative house building societies to acquire plots and then sell and give loans wherever necessary. That is much better. If the Government or the societies construct houses and then sell them, the cost of the houses is huge. On the other hand, if a private man is given a plot and he is allowed to construct, he can construct a house within Rs. 10,000 whereas in the other case the cost comes to Rs. 30,000 or Rs. 40,000. It is really very high. I should, therefore, like the Government to encourage the starting of co-operative house-building societies.

Then, the hon. Member Sri Seshachariar referred to the delays in the grant of loans by the Registrar. There is awful delay in the grant of these loans. Applications sent as early as April and

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [29th August 1961]

May 1960 are still pending with the Deputy Registrar, for want of a certificate or for want of some minor information. They do not communicate to us what is the information that is wanted and in what respect the application is defective or imperfect. They keep the applications pending for a very long time. People in the middle income group and the lower income group purchase these plots in the hope that the loans will be granted early. If the loan is not granted in time, the plots lie vacant for years together and the colony does not come up. That is the real difficulty.

The Government have been kind enough to grant loans to the extent of Rs. 20,000 in the case of the middle income group people and Rs. 8,000 in the case of the lower income group. May I request the Government, in this connection, to increase the amounts in view of the increase in the cost of materials? It is not possible to construct houses with Rs. 20,000 and Rs. 8,000. The limit was fixed some years ago and requires revision. Of course, I know, if the limits are raised, the monthly instalments also will go up. But the salaries paid to them have also gone up to some extent. I do not say they have gone up to the extent necessary to make both ends meet. Still the Government should now think of raising these limits to Rs. 28,000 in the case of the middle income group and Rs. 10,000 in the case of the lower income group.

In regard to admissions, the Government say that it should be automatic in the case of certain societies. I quite agree with the Government. But may I also request the Government to have the kindness to agree with me in this respect? There are cantankerous fellows who want to get in and create trouble and not to do any service to the society. Such people want to get in, become members of the committee of management and want to create trouble. What is to be done with such people? I have not had such experience before and especially in the societies connected with teachers. In some other societies I recently found two or three persons who did not need any money but who wanted to get in and whose sole object was to create trouble. What is to be done in such cases? My solution is if the Board of Directors or the Committee of Management pass twice a resolution that these persons should not be admitted, such persons should not be admitted as members. The Government want to entrust the Committee with the administration of large sums of money. Then why should they not trust them in this respect also? If the Government say that the Registrar's decision will be final in such matters, there will be nothing but chaos. Added to this, as was pointed out by the hon. Member Sri Seshachariar, in the case of division there is no provision for the exercise of the casting vote by the Chairman as in the case of election. If there are 7 members, and one takes the Chair and there is equality of votes, three to three can any particular issue, what is to happen? The Chairman cannot give his casting vote.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [29th August 1961]

are working under Correspondents. If, unfortunately, they are not able to remit the dues according to the demand and if they are hauled up and fined Rs. 500, it will work hardship on them. Even if their salary for the whole year is taken into account, it won't come to Rs. 500. Therefore, the fine should be reduced.

Then, there are the consumers' co-operative societies. From the figures given here I find that their number has fallen. I do not know whether it has risen in subsequent years. But, on the whole, I find that the consumers' co-operative societies are not working so well as the credit co-operative societies. There are so many factions. Even in the T.U.C.S. we find on election day nothing but confusion and chaos. The T.U.C.S. was started by the Right Hon. Sastri and by the late lamented Professor K. V. Ramanathan. Sri Yagneswara Ayyar started the Madras Teachers Guild Co-operative Society. I take credit for it because the educationists started some of the big co-operative societies. If the consumers' co-operative societies are not working very well, we must try to find out why they are not working very well. I should like to point out that the quality of the articles sold is not good. I have been a member of the T.U.C.S. The selling price of certain articles is much higher than that in the ordinary shops. I do not see any reason why they should put up the price like that. Sometimes it is 25 per cent higher. The quality is also inferior in many cases. Still I purchase my requirements from the T.U.C.S. because I have been doing so for a long time and sometimes we get articles of good quality also.

The next one with which I am connected is the co-operative building society. There are three types of such societies—co-operative building societies, co-operative house building societies and co-operative house construction societies. The co-operative house construction societies purchase plots, build houses and then give them on long-term loans. The co-operative building societies simply provide long-term loans to members for the construction of houses. The co-operative house building societies give loans as well as acquire land, plot out and then sell. Houses are also built by them. I should like the Government to encourage the co-operative house building societies to acquire plots and then sell and give loans wherever necessary. That is much better. If the Government or the societies construct houses and then sell them, the cost of the houses is huge. On the other hand, if a private man is given a plot and he is allowed to construct, he can construct a house within Rs. 10,000 whereas in the other case the cost comes to Rs. 30,000 or Rs. 40,000. It is really very high. I should, therefore, like the Government to encourage the starting of co-operative house-building societies.

4 p.m. Then, the hon. Member Sri Seshachariar referred to the delays in the grant of loans by the Registrar. There is awful delay in the grant of these loans. Applications sent as early as April and

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [29th August 1961]

May 1960 are still pending with the Deputy Registrar, for want of a certificate or for want of some minor information. They do not communicate to us what is the information that is wanted and in what respect the application is defective or imperfect. They keep the applications pending for a very long time. People in the middle income group and the lower income group purchase these plots in the hope that the loans will be granted early. If the loan is not granted in time, the plots lie vacant for years together and the colony does not come up. That is the real difficulty.

The Government have been kind enough to grant loans to the extent of Rs. 20,000 in the case of the middle income group people and Rs. 8,000 in the case of the lower income group. May I request the Government, in this connection, to increase the amounts in view of the increase in the cost of materials? It is not possible to construct houses with Rs. 20,000 and Rs. 8,000. The limit was fixed some years ago and requires revision. Of course, I know, if the limits are raised, the monthly instalments also will go up. But the salaries paid to them have also gone up to some extent. I do not say they have gone up to the extent necessary to make both ends meet. Still the Government should now think of raising these limits to Rs. 28,000 in the case of the middle income group and Rs. 10,000 in the case of the lower income group.

In regard to admissions, the Government say that it should be automatic in the case of certain societies. I quite agree with the Government. But may I also request the Government to have the kindness to agree with me in this respect? There are cantankerous fellows who want to get in and create trouble and not to do any service to the society. Such people want to get in, become members of the committee of management and want to create trouble. What is to be done with such people? I have not had such experience before and especially in the societies connected with teachers. In some other societies I recently found two or three persons who did not need any money but who wanted to get in and whose sole object was to create trouble. What is to be done in such cases? My solution is if the Board of Directors or the Committee of Management pass twice a resolution that these persons should not be admitted, such persons should not be admitted as members. The Government want to entrust the Committee with the administration of large sums of money. Then why should they not trust them in this respect also? If the Government say that the Registrar's decision will be final in such matters, there will be nothing but chaos. Added to this, as was pointed out by the hon. Member Sri Seshachariar, in the case of division there is no provision for the exercise of the casting vote by the Chairman as in the case of election. If there are 7 members, and one takes the Chair and there is equality of votes, three to three on any particular issue, what is to happen? The Chairman cannot give his casting vote.

[29th August 1961]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We will supersede the Committee.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is that the only solution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is the correct solution.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I do not know whether it is the correct solution. If three persons take an obstructionist attitude and put obstacles in the way of the proper working of the societies, you will have to supersede a number of societies every year. The Government will have to think further about it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : May I explain, Sir? At the end of each year, there will be retirement of one-third of the members of the committee and if the general body continues to elect such people who are intransigent and would not allow the committee to function, Government will have no other alternative except to supersede the Committee for some time or dissolve the society itself.

SRI P. T. RAJAN : Quite right.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Let us wait and see. About the elections . . .

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up. I have 12 more speakers on my list.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I will finish in about five minutes, Sir.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will continue.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : About election of directors there is the elective principle and the Government cannot override it. The solution the Government have found for this, I think, is the best one. Even if the Government were to say that they should not get re-elected after two terms, even if there is such a prohibition, what will happen is, if the person is an influential person, he will put in a puppet in his place and still continue to control the affairs of the society. I think, therefore, the compromise arrived at by the Government is the best one in this regard. They cannot completely remove the elective principle, the democratic principle.

Then, I wish to make one or two points with regard to the audit. In the year 1958 the Government appointed what are called the District Co-operative Audit Officers. May I say, as was pointed out by the hon. Member Sri Seshachariar, that the accounts of a number of societies are still to be audited from the year 1958-59? It is because of this delay in audit that there are so many cases of defalcations, irregularities, misappropriations and so on. May I, therefore, suggest that these societies may be

[29th August 1961] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

permitted to have Chartered Accountants in addition to the departmental auditors? If this is done, many of the irregularities now noticed could be rectified.

About enquiries, no doubt, I agree, there must be enquiries by the Registrar. But such an enquiry must be properly conducted, based on certain well-known procedure. What happens is, without notice, the officer goes to a village and issues summons for holding the enquiry. I do not mind if the officer were to hold the enquiry in the office. What he does is, he goes to the houses of the persons concerned after 7 or 8 o'clock in the night. This is not how the enquiries should be conducted, and such enquiries should not be allowed.

Then, Sir, it was pointed out that the Registrar had been entrusted with large powers. Apart from that, I would like to know whether, with the present pace of development of co-operative societies, one Registrar in charge of all of them would be able to do any effective work. (Sri P. T. Rajan : You can have two.) There is no prohibition, and if they appoint another, it is all right. But with one Registrar, it will become very unwieldy. What will happen is, he will entrust all these things and delegate all his powers to the Deputy Registrars and they in turn will entrust them to the Co-operative Sub-Registrars. Government should see that the officers in the lower ranks are not vested with too much power. One important thing, as has already been pointed out, is the mettle at the lower level must be raised. The clerks, Sub-Registrars and even Deputy Registrars the Government are having now are not imbued with the spirit of co-operation. This is lacking in them. It is this that really stands in the way of the successful working of these societies. There is a lot of delay. There is a lot of corruption too. You cannot get a loan easily. Anybody will say privately how difficult it is to get a loan.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Can the hon. Member tell me in private?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Certainly 'yes.'; I am prepared to tell the Hon. Minister.

All our efforts in building up this movement will be in vain if we do not raise the mettle at the lower level. At the higher level, it is all right and they are all very anxious to see that the Plans are successfully worked out. But it is at the lower level that some improvement is necessary. If the Plans are successfully implemented at the lower level, I am quite sure that the movement will be of great benefit to poor people.

* SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : தலைவரவர்களே, நான் பேசுகிறதாக இல்லை. இருந்தாலும் கூட்டுறவு சொசைடிகள் நிலைமை பற்றி இப்போது நமது அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்களும் சட்டங்களும் முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறதாக என் எண்ணம். ஏன் என்று கேட்டால், இப்போது

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [29th August 1961]

4.10
p.m.

ஜனநாயகம் என்று சொல்லி, ஜனங்கள் எல்லாம் முன்னுக்கு வா வேண்டும், அதனால் எல்லோரும் மேம்பாடு அடைய வேண்டும், நல்ல புத்தியுள்ளவர்களாகவும் நானயஸ்தர்களாகவும் திகழ வேண்டும் என்று நாம் எல்லாம் வேலை செய்கிறோம். ஆனால் இப்போது நாம் எப்படிச் செய்கிறோம் என்று கேட்டால், அதிகாரிகளுக்குக் கொண்டு போய் பவரைக் கொடுத்து, ஜனங்களை எப்போதும் போல அறியாதவர்களாக ஆக்கியிருக்கிறோம். அவர்களுடைய அறியாமையைப் போக்க வேண்டும் என்ற எந்த இலட்சியத்துக்காக நாம் பாடுபடவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு செய்து வருகிறோமோ, அது செய்கையில் வரும்போது கொஞ்சம் கெடுதலாக இருப்பதைப் போலத் தோன்றுகிறது. இம்மாதிரிச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நாம் ஒரேயடியாக மக்களிடத்திலே ஒரு அவநம்பிக்கையை உண்டு பண்ணுவது விரும்பத்தக்கது அல்ல. ஆனால், அதிகாரிகளிடத்திலே பவரைக் கொடுத்து, ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கச் சொல்லி நாம் சொன்னோம். அதில் என்ன நடக்கிறது என்றால், மக்களிடம் பணம் போய்ச் சேருகிறதில்லை. அந்த மக்கள் பல கஷ்டநஷ்டங்கள், தொந்தரவுகள், இன்னல்கள் அடைகிறார்கள். மக்களுக்கு நேரடியாக வீடுகட்டும் திட்டமோ விவசாயிகளுக்குக் கடன், உரம் கொடுக்கவோ இந்தத் திட்டம் பயன்படவேண்டும் என்றால், அதிகாரிகளுக்குப் பவர் கொடுக்கக்கூடாது. பணம் சம்பந்தமான வேலைமட்டும் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கலாம். கணக்குப் பார்க்க, கெட்க சர்வசுதந்திரம் இருக்கத்தான் வேண்டும். அந்தந்தத் தலைவர்கள் அந்தந்தச் சொசைட்டிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அவர்கள் இஷ்டத்துக்கு அதை கொடுக்க வாங்கச் செய்ய வேண்டும். பணப் பொறுப்பு இல்லாதபடி சட்டத்தில் உரிமை இருக்கவேண்டும். அதைத்தான் நாம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். இப்போதுகூட இதிலே சில உத்தியோகஸ்தர்களை வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறோம். அது சரி. ஒரு அளவுக்கு உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துக் கொண்டே போகிறோம். ஆபீஸ்களில்கூட உத்தியோகங்களைப் பெருக்குகிறோம். இருந்தும் வேலை நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. எல்லா பேப்பர்களும் கட்டுக்கட்டாக கட்டிக்கிடக்கிறது. துரிதமாக வேலை நடக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம் ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம் ஜனங்களிடம் அவநம்பிக்கையை உண்டு பண்ணுகிறோம். நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வந்த கூட்டுறவு முறையானது நல்லவிதமாகத் திகழ வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் ஆசை. ஆனால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் முயற்சி என்னமோ நல்லதுதான். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அதிகாரிகளுக்கே பவரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை ஓரளவு விரும்ப வில்லை. ஏன் விரும்பவில்லை என்றால், பணம் சம்பந்தமாக மட்டும் கட்டுப்படுத்த உரிமை இருக்கவேண்டும். கொடுக்கல் வாங்கலுக்கும் ஒரு விவசாயிக்குக் கொடுக்கவோ வாங்கவோ உண்டான அதிகாரம் அந்தக் கமிட்டிக்கு இருக்க வேண்டும். அதிகாரிகளிடம் பணம் சம்பந்தப்பட்டது மட்டும் தான் இருக்கவேண்டும்.

29th August 1961]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அவர்கள் வேண்டாதவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் போனால் என்ன செய்வது? விட்டு விடலாமா? எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கும் பிடிக்காதவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குரூப்பைச் சேராதவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கும் கொடுக்காமல் போனால் நாம் பேசாமல் விட்டுவிடலாமா?

SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU: அதற்கு வேறுவிதமான திருத்தம் செய்யவேண்டும். இருந்தாலும்கூட அதிகாரத்தை எல்லாம் அவர்களிடம் கொடுத்தால் இதைவிட அது மோசமாகப் போய்விடக்கூடாது. அதிகாரவர்க்கத்தில் எவ்வளவோ நடக்கிறது. அதை எல்லாம் சொல்லுவது நன்றாக இருக்காது. அம்மாதிரி உள்ளதை எல்லாம் எப்படிச் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமோ அப்படிச் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அதிகாரத்தை அதிகாரிகளிடம் கொடுத்தால் ரிஜிஸ்ட்ராரும் பிரெசிடென்டு கூடப்போய் விடுவார். இன்னல்கள் பெருகிவிடும். அம்மாதிரிப் போகக் கூடாது என்பதுதான் என் ஆசை. ஒரு தரப் பாருக்குக் கொடுத்து இன்னொரு தரப்பாருக்குக் கொடுக்காமல் இருந்தால், அதற்கு மாறுதலான ஒரு விதியை நீங்கள் எல்லாம் யோசனை பண்ணி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி இத்தோடு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Chairman in the chair.)

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: Sir, I welcome this Bill which replaces the old, antiquated Act. The department is a growing one. Every part of our life is now concentrated and as such elaborate provisions have to be made and are being made in this Bill to meet all the contingencies that are likely to arise and have arisen. I would only want to make a few remarks about the present Bill. Most of the societies, banks and stores are closely concentrated in the hands of a few individuals. More or less hereditary family property. Once they get into power, people who are opposed to them cannot get into the society and replace them or throw them out of power. They want to see that new blood does not come in and ever so many handicaps are placed on those people who seek entry into the society, bank or stores. As a precautionary measure, this Bill provides that once a person makes an application for being admitted as a member, it must be disposed of within two months.

DEPUTY CHAIRMAN: 'Might be' is the expression.

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: I am sorry, Sir. If the application is not disposed of within two months, then the application is deemed to be rejected and then an appeal lies to the Registrar against the order of rejection. I beg to submit, instead

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [29th August 1961]

of this provision, if no order has been passed within two months, as it is provided in the District Municipalities Act, the City Municipal Act and other local self-government Acts, the applicant must be deemed to have become a member. This will help them a great deal or diminish the work of the departmental authorities in dealing with every application or appeal against the so-called order of rejection or no order being passed within two months. If this provision is made, that is, if no order is passed, an applicant becomes automatically a member, then it will induce those in power, those who are responsible for admission, to make some order either admitting or rejecting the applicant. When they write, they have to give sufficient reason for rejection which would be scrutinised by the appellate authority. It will be conducive both to the administration and to the authorities concerned to give an effective disposal of applications for admission. At present, if the application is not disposed of, there is no remedy, except to wait till the application is rejected, when an appeal can be made. The present Bill is a fine improvement on the original Act, but I want to submit that this is not sufficiently wide enough. Another matter which I want to press before this House is that a lot of defalcations of co-operative funds has become a common feature. It is very easy for people who defalcate funds to escape prosecution, because the standard of proof before a court, especially criminal court, is rather too high. It is not very easy to prove or bring home the guilt or fix the responsibility on a particular person. I can cite one instance in which more than Rs. 25,000 has been recently defalcated and the department, in spite of terrible efforts, is not able to fix the responsibility, because ever so many people dealt with it. The Secretary who is more or less absent leaves the matter in the hands of the Manager. Defalcation is committed and when the matter comes up, it is found that the Secretary, who also initials every day for the amount available, stock, etc., has not been actually responsible for it. But, legally and technically, the Secretary is also responsible for it. But the Registrar is hesitant to bring such an innocent man to book, and it is also not easy to fix responsibility. In matters of this kind, some provision must be made to fix responsibility whether the Secretary or the Director must be held criminally responsible for the acts of others, whose work he has to supervise. If such a provision is made, every one will be alert and a large number of defalcation cases will not be coming up. Sir, onerous duties and responsibilities are now being placed on the officers of the Department. This being a growing department, more duties are now being thrust upon the shoulders of the officers. But I am sorry to say, Sir, their remuneration is not in consonance with the duties and responsibilities which they have to discharge. Any officer of a lower status and responsibility in other departments is paid more. Their status has not increased in spite of the Pay Commission of recent times. One other submission I would make is this. Officers are deputed to societies more or less like deputation on foreign service. Their confidential sheets are to be retained by the Directors or Managing Directors or whoever is

[20th August 1961] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

in charge of the society. This places the officer who is entrusted with the particular society or bank or store at the mercy of the Director, because he writes the confidential report about the officer concerned. This puts him really at the mercy of the Director. He is unable to do his duties fairly and squarely, and he has to be dependent on the Directors and their ways and means, and he is unable to assert himself and make an effective check on unscrupulous people, who are at the helm of affairs. This power on the part of the Directors to write in the confidential sheet of the officers concerned must be taken away so that the officers may, whenever the Directors err, bring it to the notice of the authorities concerned or protest against or prevent such nefarious things. With these words, Sir, I thank you for giving me this opportunity to speak.

4.
p.m.

SRI K. T. KOSALRAM : டெபுடி சேர்மன் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசும்போது, கூட்டுறவு இலாகா எவ்விதம் ஆரம்பமானது, இந்த ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு இலாகா இந்துமத தர்ம பரிபாலன இலாகா ஆகிய இரண்டு இலாகாக் களும் சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் மாமன் மைத்துனர்களைப் போட்டுக்கொள்ளும் இலாக்காக்களாக இருந்தன. யாரோ ஒரு சிலருடைய குடும்பத்தினுடைய நன்மைக்காகவே கூட்டுறவு இலாகா அமைக்கப்பட்டதாக, அதற்குத் தகுந்த சட்டமும் விதிகளும் அமைந்திருந்தன. இது மந்திரியோ மற்றவர்களோ மறுக்க முடியாத ஒரு உண்மை. இந்தச் சட்டத்தை அப்படியே மாற்ற வேண்டும், அதை ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததாக அமைக்க வேண்டும், கூட்டுறவு இலாகாவில் ஜனநாயக எண்ணமே அற்றுப் போய் இருக்கிறது என்று பத்து, பதினைந்து வருஷ காலமாக என்னைப் போன்றவர்கள் சட்டசபையிலும் வெளியிலும் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். கடைசியாக, நண்பர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இதை ஒன்றிரண்டு வருஷமாகப் பரிசீலனை செய்து இப்போது இதைக் கொண்டு வந்தார்கள். எதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரவேண்டுமென்று நினைத்தோமோ, அந்த எண்ணம் இதில் முழுக்க முழுக்க ஈடேற வில்லை என்பதை அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. கூட்டுறவின் மூலமாகத் தான் நாட்டின் வருவாயைப் பெருக்க முடியும் என்பதை இந்த நாட்டை ஆள்கிற அரசியல் கட்சியும், ஆளும் கட்சியும், அந்தக் கட்சி ஆட்சி செலுத்துகின்ற அரசாங்கமும் ஒத்துக்கொள்கின்றன. அதாவது இதில் எல்லோரும் வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட வேண்டும். அவர்கள் பங்கு கொள்வதற்கு தங்குதடை இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். அதை யாரோ ஒருவர் பிடித்துக்கொண்டு கோயில் பெருச்சாணி மாதிரி சுரண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோயில் பெருச்சாணி என்றால் கோயிலிலே உள்ள பெருச்சாணி என்று சாதாரணமாகக் கிராமத்தில் சொல்வது வழக்கம். அந்த மாதிரிப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். முன்னே நண்பர் அவர்கள் பேசினார்கள். வாரிசு படியாகவே வந்துகொண்டிருக்கிறது. யாரும் அதை அசைக்க முடியாமல் இருந்து வந்தது.

[Sri K. T. Kosalram] [29th August 1961]

ஆனால் அப்படி இருப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் கெட்டவர்கள் என்று நான் பேசவில்லை. இப்போது அரசாங்கத்தில் பார்க்கிறோம். கட்சி அரசியலிலிருந்து அமைச்சர் அவர்கள் வரை மாறுகிறார்கள், நாமும் பார்க்கிறோம். பிரகாசம் காலத்திலிருந்து சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு எத்தனையோ பேர்கள் மாறி மாறி வந்துவிட்டார்கள். கூட்டுறவு இலாகாவிலே தேர்தல் என்ற பெயரால் யாரும் யாரையும் மாற்றிக்கொள்ள முடியாது என்பதை நேரில் பார்க்கிறோம். சில நண்பர்கள் கூட இப்போது புது மெம்பர்களைச் சேர்ப்பது பற்றிப் பேசுகிறார்கள். யாரும் வரவேண்டும் கூட்டுறவில் என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது. எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பேசுகிறார்கள். யாராவது வந்தால் அதை ஸ்கூலுடனே பண்ணி அவர்களைச் சேர்க்கலாமா வேண்டாமா என்று சொல்வார்கள். தள்ளினால்தான் இப்போது போகிறார்கள். அது மனித இயல்பாகி விட்டது.

அடுத்தபடியாக, தேர்தலைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவில் பார்த்தால், கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசியமாதிரி, பரம்பரையாக இருக்கிறார்கள். யாரும் வரமுடியாமல் இருப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் மாற்றம் இல்லை. அவர்கள் பைலா போட்டுக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சொசைடி குறிப்பிட்ட வகையில் அந்த பைலாக்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு ஆங்காங்குள்ள பாங்குகள், சொசைடிகள் இருக்கின்றன. மூன்று விதமான மெம்பர்களை அங்கு பார்க்க முடியும். அதில் யார் இருக்கலாம், யார் இருக்கக் கூடாது என்பதற்கு எல்லாம் பைலாவில் இடம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, யார் எல்லாம் நிற்கலாம் என்று வைத்துக்கொள்கிறார்களோ அப்படியே அது அமையும். பைலா எவ்விதம் போட்டிருக்கிறார்களோ, அந்த மாதிரித்தான் நடக்கவேண்டுமென்பது சட்டம். பரம்பரையாக இருந்தவர்களே அந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளக்கூடிய பைலாவை அவர்கள் சிருஷ்டித்துவிடுவார்கள். அதன்படி தேர்தல் நடக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் அந்த பைலாவை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பது சுருக்கமாக இருக்கிறதே தவிர, அந்த பைலா கூட்டுறவு பாங்குக்கு மாகாண முழுவதற்கும் ஒரே மாதிரியாக பைலாதான் இருக்கவேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாக இருந்தால்தான், இது ஒரேவிதமான சட்டமாக அமையும். மாகாணம் முழுவதும் அது அமுலாகி நடக்க முடியும். ஒரு பாங்குக்கு ஒரு விதி, மற்றொரு சங்கத்திற்கு வேறு விதி என்று இருந்தால், ஒரே நிர்வாகமாக இந்த நிர்வாகம் நடத்த முடியாது. ஆகவே, அரசாங்கம் எந்த சொசைடியாக இருந்தாலும், அந்த சொசைட்டியினுடைய தன்மை அதை 'உல்' செய்யும் விதத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. குறிப்பாக, பாங்குகளுக்கு வெவ்வேறு விதமான தொழில்கள் இருக்கமுடியாது. குறிப்பிட்ட கைத் தொழில் சம்பந்தமான ஒரு சொசைடி ஏற்படுத்தினால், அதற்குத் தனி பைலா இருக்கலாம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஜில்லா பாங்குகள் எல்லாம் ஒரேவிதத்தில் செயல்

[29th August 1961] [Sri K. T. Kosalram]

படுகின்றன. அவர்களுக்கு ஒரேவிதமான பைலாக்கள்தான் அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதைத்தவிர அதற்கு மாறுபட்ட தனி விதிகள் ஏற்படுத்திக்கொள்வதைத் தடுக்கவேண்டும். இல்லையானால் இந்த பெருச்சாளித்தனத்தைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்பதை அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

தர்மபரிபாலனம் என்ற பெயரால் ஒரு பெருச்சாளி இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இன்னும் இந்தக் கூட்டுறவில் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னமாதிரி, அதிகாரிகளுக்கு அதிகமாக அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதிகமாக அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதைவிட நாம் இன்பிரியர், சுப்பிரியர் என்ற எண்ணமே இல்லாமல் இருப்பதற்கு அதில் நிச்சயமாக வகை செய்தாகவேண்டும். ஊரில் உள்ள கூட்டுறவு ஆள் என்றால் ஏனாமாகத்தான் பேசுகிறார்கள். தாசில்தார் என்றால் தனி மதிப்பு, பெருமை இருக்கிறது. கூட்டுறவுக்காரன் என்றால் ஒரு இன்பிரியர் நினைப்பு. அதற்குக் காரணம் மற்றவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தான். கூட்டுறவு மூலமாக நாட்டைச் சம்பந்திப்போகிறோம் என்று சொல்லும்போது, கூட்டுறவு இலாகா என்றால் இன்பிரியர் இலாகா என்ற எண்ணம் நாட்டில் உலவவிடலாமா? அதை மாற்றவேண்டும்.

மற்ற இலாகாவில் உள்ளவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் எந்த விதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. அதேமாதிரி பல இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. கதர் இலாகா—பவர் இல்லை ஒன்றும் பண்ண முடியாது. அதிகாரம் கிடையாது. அதிகமாக சக்தி கிடையாது. சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்படி எல்லாம் தாரதமியம், பாரபட்சம் காட்டும் அளவில் குறைந்த அதிகாரம் உள்ள இலாகா என்பது பொது மக்கள் கண் முன்னால் வருவதற்கு இல்லாமல் அதை நன்றாகச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயக் கூட்டுப்பண்ணை-ஜாயின்ட் பார்மிங் வைப்பதற்காக இப்போது போட்டிருக்கிற இந்த பில்லில் இருக்கிற கிளாசைப் பலபேர் எதிர்த்தாலும், அதற்குக் காரணம் நல்ல காரியம் பண்ணும்போது யாரோ ஒரு சிலர் குறுக்கே நின்று தடுத்து விடலாம் என்ற எண்ணம் நாடு முழுவதும் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பில்லில் போட்டிருக்கிறது சரிதான் என்று ஆதரிக்கிறேன். இது தவறு, *equire* பண்ணி *Joint Farming* -க்கு ஏன் கொடுக்கவேண்டும் என்று எல்லாம் பல அங்கத்தினர்களால் பேசப்படுகிறது. கூட்டுறவு விவசாயம் பண்ணுவது நன்மை என்று நினைக்கிறோம். ஒரு Irrigation Project-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் பலபேர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தாலும் யாராவது ஒருமனிதர் மத்தியில் ஒரு Channel வெட்டவேண்டுமானாலும், என் நிலத்தைக் கொடுக்கமாட்டேன். பத்தாயிரம் பேர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்தால் என்ன, கிடைக்காவிட்டால்

4-30
P.m.

[Sri K. T. Kosalram] [29th August 1961]

என்ன, என் நிலத்தைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லும் மனப்பான்மை இருக்கிறபோது, அதை compel பண்ணுகிறோமே என்று நினைக்கக்கூடாது. அதை compulsion என்று சொல்லமுடியாது. ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் குறுக்கே நிற்கும் போது, acquisition proceedings போட்டு எடுக்கத் தான் செய்கிறோம். இந்தக் காரியத்துக்கும் அதேமாதிரிப் போட்டு எடுப்பது சரியான நல்ல காரியம். இப்போது பார்க்கிறோம் சர்க்கார் நல்ல மசோதாக்களைக் கொண்டுவந்தாலும், பிறகு இருக்கிற எதிர்ப்புகளுக்குத் தகுந்தமாதிரி adjust பண்ணிக்கொள்ளுகிறது. ஊரிலே adjust பண்ணுகிறதற்கு முன்னால் மெம்பர்களுக்கு adjust பண்ணுகிறது என்று இருக்கிறது. சர்க்கார் கொண்டுவருவது ஒன்று, செலக்ட் கமிட்டியில் வருவது மற்றொன்று. அசெம்பிளியில் வருவது இன்னொன்று. கவுன்சிலுக்குப் போகும்போது மற்றொன்றாகிவிடும், கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன கதை மாதிரி, நல்ல ரூபத்தில் கொண்டு வரப்படுகிற மசோதாக்கள் தாறுமாறாகப் போய் விடாமல், எந்தக் கொள்கையை மக்களிடம் சொல்லி யிருக்கிறதோ அதைச் செயலாற்ற முயல வேண்டும். ஜனநாயக ரீதியில் கூட்டுறவில் எல்லோருக்கும் சமபங்கு உண்டு. யாரையும் யாரும் தடுத்து நிறுத்தமுடியாது. தடுக்க மாட்டோம், என்ற கொள்கையை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமானால், அதற்குத்தகுந்த அளவில் சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். நன்றி.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : துணைத்தலைவர் அவர்களே, சென்னைக் கூட்டுறவு சங்க மசோதாவைப் பொதுவாக நான் வரவேற்கிறேன். பல ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டு பெற்ற அனுபவங்களை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இதில் சிறந்த பல அம்சங்களை இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

கூட்டுறவு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உயிர்நாடி போன்றது. ஆனால் கூட்டுறவின் பேராலே பெரும் குழப்பங்கள் சர்வாதிகாரம், பகற்கொள்ளை, போர்க்களம் போன்ற நிலைகள் நமது நாட்டில் இருந்து வருகின்றன. சில கூட்டுறவுச் சங்கப் பொதுக் கூட்டங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் இந்தநிலை நன்றாகத்தெரியும். இராமாயண மகாபாரதப் போர்களைக்காண்கண்டு இராதவர்கள் குறிப்பிட்ட சில கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்தால், அப்போர்க்களங்கள் எப்படி இருந்திருக்குமென்று யூகித்துக் கொள்ளலாம். படித்தவர்கள், educated and cultured என்று சொல்லுகிறவர்கள் எல்லாம் குஸ்திக்கு இறங்கி விடுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கப் பெர்துச் சபைக் கூட்டத்தின்போது இந்த ஒழுங்கீனத்தை எல்லாம் அகற்றும் நிலையில் புதிதாக நல்ல பல அம்சங்கள் இதிலே சேர்க்கப்பட்டு, திருத்தப்பட்டு இருக்கின்றன என்பது குறித்து உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். “ரிஜிஸ்

[29th August 1961] [Vidwan T. Muthukannappan]

டிராருக்கு-பதிவாளருக்கு அளவுக்கு மீறிய அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது ஜனநாயகத்திற்குக் கொஞ்சம் முரணாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது. ஜனநாயகம் என்றால் என்ன என்பதைக் கொஞ்சம் ஊடுருவிப் பார்த்தால், இந்த ஐயம் அகன்றுவிடும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். மக்களால் மக்களுக்காக நடத்துகிற அரசாங்கம் குடியரசு. அந்த மக்களாட்சியின் பிரதிநிதி அமைச்சர்கள்; அரசாங்கம். அரசாங்கத்தின் ஏஜண்டாக இருப்பவர்கள் ரிஜிஸ்டிரார்-பதிவாளர். ஆகையால் ஒரு அரசாங்க அதிகாரிக்கு இவ்வளவு அதிகாரமா என்ற ஐயப்பாட்டுக்கே இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த ரிஜிஸ்டிரார்-பதிவாளர்மீது ஏதாவது அவர் தம் கடமையைச் செய்யவில்லை என்ற புகார் வந்தால், அல்லது அவரது முடிவு அல்லது நடவடிக்கை சரியில்லையென்றால், அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டுக் கொள்ளலாம். இதிலே எந்தச் சிக்கலும் இல்லை. அனுபவத்தில் நான் இதைக் கண்டிருக்கிறேன். இந்தச் சிக்கல் எல்லாம் கொஞ்சமும் எழவில்லை. ஆதலாலே அவருக்குக் கொடுத்தள்ள அதிகாரம் உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்துக்கு உகந்ததாக, ஏற்றதாகத்தான் இருக்கிறது. பதிவாளருக்கு அளவுக்கு மீறிய அதிகாரம் என்று சொல்லமுடியாது. நேர்மையான, நியாயமான அளவுக்குத்தான் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவிலே உள்ள பல நல்ல அம்சங்களைப் பார்க்கும்போது, எனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. ஒரு ஷரத்திலே, இருக்கின்ற அங்கத்தினர்களின் மூன்றிலே ஒரு பகுதியினர் முதல் ஆண்டிலேயே விலகிவிட வேண்டும், இன்னொரு பகுதியினர் அடுத்த ஆண்டிலே விலக வேண்டும் என்று இருந்ததைப் பார்த்து, உண்மையிலேயே நண்பர் திரு. கே. ம. கோசல்ராம் அவர்கள் சொல்லிய பெருச்சாளித்தனம் எல்லாம் போய் நல்ல நிலைமை வரும் என்று மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நேற்றையதினம் நண்பர் திரு. நல்லசாமி அவர்கள்கூட சில கூட்டுறவு இயக்கங்களின் சர்வாதிகாரப் போக்குப் பற்றி சொன்னார்கள். ஒருமுறை விலகியவர்கள் அடுத்து இரண்டு ஆண்டுகள் தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடாது என்று முதலில் விதி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை மறுபடியும் மாற்றிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கையால் கொடுத்து இன்னொரு கையால் வாங்கி விட்டதுபோல் இருக்கிறது அந்த நிலைமை. அதாவது மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் விலகிவிட்டால்கூட அடுத்து உடனே அவர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கலாம். அப்படித் தேர்தலுக்கு நின்றால் முன்னே இருந்த செல்வாக்கினால் பல ஜனங்களுக்குப் பலவிதமாக சலுகை செய்திருப்பார்கள். ஆகையினால் நிச்சயம் பதவியைத் திரும்பிப்பெற முடியும். இதை நீக்கி முன்குறித்தபடியே விட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இரண்டு ஆண்டுகள் ஏற்கெனவே இருந்தவர்கள் சங்கத்தில், கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்று பழையபடி மூன் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டபடி இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் முதல் ஆண்டில் retire ஆகவேண்டும் என்றும் அடுத்த ஆண்டில் இன்னொரு பகுதியினர்

[Vidwan T. Muthukannappan] [29th August 1961]

வில்லு வேண்டும் என்றும் சொல்லிவிட்டு, அவர்களே, மீண்டும் உடனே தேர்தலுக்கு நிற்கலாம் என்று சொன்னால், நடைமுறையில் பார்க்கப் போகிறீர்கள். ஒரு முக்கியமான கூட்டுறவு சங்கத்தின் அனுபவம் வாய்ந்த அங்கத்தினர் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன், அதே நிலைதான் ஏற்படும். அவர்களே திரும்ப முற்றுகையிடுவார்கள். புதியவர் துழைய வாய்ப்பே அதிகம் கிட்டாது.

அடுத்தபடியாக, சில முரண்பாடுகள் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன. கடுமையான முரண்பாடுகள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சிறப்பாகச் சொல்லப்போனால், 22-வது ஷரத்திலே "inspection of accounts by members" என்று போட்டிருக்கிறது. இந்த ஷரத்தைப் படிக்கிறேன்.

22. *Inspection of accounts by member.*—Any member of a registered society may, at any time during office hours and on payment of such fee as may be prescribed, by himself or by an agent who is a member specially authorized by him in writing, inspect the accounts of the society in so far as they relate to his transactions with it.

(Mr. Chairman in the Chair.)

இங்கே கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனித்தால், இதிலே இருக்கிற சிக்கல்கள் விளங்கும். இதனால் அங்கத்தினர்களின் உரிமையே பறிக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தன்னுடைய கணக்கைத்தான் பார்க்க வேண்டும்; பிறருடைய கணக்கைப் பார்க்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. வீடு கட்டும் கோவாப்ப ரேடிவ் சொசைடி போன்ற சொசைடிகளுக்கு அது பொருத்தமானதாக இல்லை. என் வீடுகட்டும் கணக்கை மட்டும் பார்த்து, மற்ற வீடுகட்டும் கணக்கைப் பார்க்காமல் போனால், வேறுபாடு, வித்தியாசம், தாரதம்மியம் எப்படித் தெரியும்? எப்படி அதைக் கண்டுகொள்ள முடியும்? இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் அதிலே கட்டணம் கட்டவேண்டும் என்று இருக்கிறது. என் சொத்து, என் சங்கம், நான் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி இருக்கிறேன் ஒரு குழுவை. அவர்கள் என் ஏஜண்ட்கள். ஒவ்வொரு வருக்கும் சம உரிமை இருக்கிறது. கணக்குகளைப் பார்க்க வேண்டியது கடமை. அந்தக் கடமையைச் செய்வதற்கு என் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்? சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ், இந்த மாதிரி இடங்களில் முக்கியமான ரிகார்டுகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், பணம் கட்டிப் பார்க்க வேண்டும். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இதைச் செய்திருக்கிறார்களோ என்று எண்ண இடமிருக்கிறது. அது வேறு, இது வேறு. என்னுடைய சொசைடியில் என்னுடைய ரிகார்டைப் பார்க்க நான் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், என்ன அர்த்தம்? கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முக்கியமான கொள்கையே சிக்கனத்தையும் பொருளாதாரத்தையும் வளர்ப்பது. ஆகையால் இது முரணாக

4-40
p.m

[29th August 1961] [Vidwan T. Muthukannappan]

இருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தங்களுடைய கணக்கைத்தான் பார்க்கவேண்டும். பிறருடைய கணக்கைப் பார்க்க முடியாது என்றிருக்கிறது. பிறருடைய கணக்குகளைப் பார்க்காதவரை ஒருவர் திருப்தியடைய முடியாது. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது தெரியும். கூட்டுறவு சங்கங்களில் பல இடங்களில் கொள்ளை அடிப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒரு பிரசி டெண்டுக்கு 1 வீடு, 1½ வீடு இனாமாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பதில் திருடுகிறார்கள். எனக்கு 4-வது டைப் வீடு கொடுக்கிறார்கள் என்றால், என்னுடைய வீடு எப்படியிருக்கிறது, நாலாவது டைப் ஆன மற்றவர்களுடையது எப்படியிருக்கிறது என்பதை ஒத்திட்டுத் தெரிந்துகொள்ளா விட்டால் என்ன புரியும்? ஆகையால் அது சரியில்லை. ஒரு அங்கத்தினர் சந்தேகப்பட்டால் எந்தக் கணக்கையும் பார்க்க உரிமை இருக்கவேண்டும். அது இல்லையானால், கடமை தவறுவதாகத்தான் அதைச் சொல்லவேண்டும். இந்த ஷரத்தின்படி மெம்பர்கள்தான் பார்க்க வேண்டும். மெம்பரல்லாதவர்கள் பார்க்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. வீடு கட்டும் சொசைடியை எடுத்துக் கொண்டால், technical knowledge இருக்கிற ஆள் போய்ப் பார்த்தால்தான் விவரம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அளவு முறைகள் என்ன என்று பார்ப்பதற்கு நம்மால் முடியாது. எனக்கு வேண்டிய இஞ்சினியர்களைக் கொண்டு பார்த்தால்தான் எனக்கு வேண்டிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். ஒரு அங்கத்தினர் சார்பாக அவர் அதிகாரம் பெற்ற யார் வேண்டுமானாலும் பார்க்கலாம் என்றிருக்க வேண்டுமே தவிர, மெம்பர்கள்தான் பார்க்கவேண்டுமென்று இருப்பது சரியல்ல என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். என்னுடைய கணக்குகளைச் சரியா என்று பார்க்க, மற்றவர்களுடைய கணக்குகளையும் பார்க்கவேண்டும். அதுதான் முறை. தன் கணக்கைத்தான் பார்க்க வேண்டும், மற்றவருடையதைப் பார்க்கக்கூடாது என்றால் அது திருப்தியடையக் கூடியதாயில்லை.

கூட்டுறவு சங்க அங்கத்தினர்களுக்கும் 'டைரக்டர்'-களுக்கு முள்ள உறவை—அமைப்பு முறையை—கடமைகளைப் பற்றி Co-operative Manual- லில்:

'9. The ultimate responsibility for the entire management of the society rests with the general body of members; and each member of the society is a member of the general body The panchayat is, however, only the agent of the general body, and must obey all instructions issued to it by the general body. And, indeed, since every member of the society is liable in common with others for all the debts of the society, it is obviously the duty of the members and of the general body to see, as far as possible, that the business of the society is being properly managed Each member should keep a careful watch over the acts of his brother members and should report to the panchayat or to the general body, the actions of any member which will put the society in danger.'

[Vidwan T. Muthukannappan] [29th August 1961]

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவரங்கள் பிறகுடைய கணக்கில் பிறகுடைய விஷயத்திலும் பின்பற்றப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தாலொழிய நான் கடமையிலிருந்து தவறியவனாவேன் என்பது தெளிவாகிறது.

In order that the members may have the opportunity of knowing everything that is going on in their society, it is necessary that the society should hold frequent meetings.

என்றுகூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: செக்ஷன் 66-ஐ அங்கத்தினர் பார்த்திருப்பாரென்று நினைக்கிறேன். அதையே திரும்பத்திரும்பச் சொல்லவில்லை. தங்களுடைய கணக்குகளைப் பார்க்க யாருக்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 66-வது பிரிவிலே கூறியுள்ளபடி அந்த அங்கத்தினர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் நேராக ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவர் அதனைப் பார்ப்பார். தங்களுடைய கணக்கைத் தானே பார்க்க வேண்டுமென்பதில்லை.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: இதெல்லாம் கேட்பது தன்றாக இருக்கிறதா? இன்னொரு மெம்பர் பேரில் இருக்கிறதென்று யெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது. எத்தனை மாதம் கட்டவில்லை, பின்ன இண்டரஸ்ட் எல்லாம் இன்னொரு அங்கத்தினருக்குத் தெரிய வேண்டியதில்லை. இதற்கு அங்கத்தினர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்கிறார் என்று கேட்கிறேன்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து நான் சொல்ல முடியும். டைரக்டர்கள் சிலருக்குச் சலுகை காட்டுகிறார்கள். மற்றவர்களுடைய கணக்கை ஒத்திட்டுப் பார்த்தாலொழிய, அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. 'Nothing should be kept confidential or secret in a co-operative society.'

உதாரணமாக சென்னை வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கச் சட்டத்திலேயே ஒரு முக்கியமான பைலா இருக்கிறது. அதைப் படித்துக் காட்டினால், திட்டவட்டமாக விளங்குமென்று நினைக்கிறேன்.

'The society shall, on the application of a member, give him (a) inspection of all documents necessary for satisfying himself about the proper construction and the proper valuation of the house allotted to him, and about the correctness of the society's entries of payment made by him therefor, (b) allow him to make extracts during business hours, and subject to such reasonable conditions as the Board of Directors may determine; and further, (c) the society shall, if he so desires, furnish him a verified copy of any such document (or part thereof) on his paying copying charges at such reasonable rates as the Board may determine. The said right of the member (to inspect documents and to take extracts, and to obtain verified copies) may be exercised by him through (or assisted by) any person authorized by him for the purpose by a written intimation of the society.'

[Vidwan T. Muthukannappan] 29th August 1961]

இது இப்போது நடைமுறையில் பின்பற்றப்படுகிறது. மேலும் பிறர் கணக்கையும் பார்க்கலாம் என்பதற்கும் ஆதாரம் இருக்கிறது.

In the statement of objects and reasons it is stated—

I. 'The larger right of access to documents relating to houses other than the applicants', is quite on a par with the wholesome statutory provisions in the English Industrial and Provident Societies Act (1893), section 17, the English Friendly Societies Act (1896), section 40, the Madras City Municipal Act (1919) Schedule IV, Part I, rule 1, and the Madras District Municipalities Act (1920), Schedule IV, Part I, rule 2.

'The Co-operative movement is a training ground for citizenship and democracy. The genuine Co-operative Society has nothing to hide; and it uses education and consequent conviction as its weapons.'

அதனாலே இங்கு ஒன்றும் அந்தரங்கம், மறைவிடம் இருக்கக் கூடாது. எல்லா அங்கத்தினர்களும் மற்றவர்களுடைய கணக்கைப் பார்க்கவும் உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஷரத்து 28-ல் ஒருவர் 5 சங்கங்களில் கமிட்டி அங்கத்தினராக இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கத்திலே நிர்வாகக் குழுவிலே 5 குழுக்களிலே அங்கத்தினராக இருக்கலாமென்று பொருள்படுகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களில் 15, 16 விதம் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். ஒரேவிதமான ஐந்து சங்கங்களின் நிர்வாகக் குழுக்களில் இருக்கலாம் என்பது பொருள் அல்லது வெவ்வேறு விதமான 5 சங்கக் குழுக்களில் இருக்கலாம் என்பதா? இப்போது எனக்கு விடு வேண்டும். 'ஹவுசிங் சொசைடியில்' இருக்கிறேன். கடன் வேண்டும், கிரடிட் சொசைடியில் இருக்கிறேன். நெல் வேண்டும், விவசாய சொசைடியில் இருக்கிறேன், இப்படி 5 விதமான வித்தியாசமான சொசைடிகளில் இருந்தால் தவறில்லை. ஆனால், ஒரேவிதமான 5 சங்கங்களில் இருக்கலாம் என்றால் அது கொள்ளை அடிப்பதற்குத் தான் வழியாக இருக்கும். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கலாம். வீடு கட்டும் சங்கங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு உத்திரவு பிறப்பித்தார்கள். ஆகஸ்ட் 1960-ல் அந்த உத்திரவு 20-ஏ அதில்

"No person shall be a member of more than one Housing Society".

என்று இருக்கிறது. இப்போது இப்படி உத்திரவு இட்டுவிட்டு அதற்கு முன்னாள் இப்போது போவதா? இந்த மசோதாவின் 121 பிரிவில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது.

Clause 121. (2) The repeal by sub-section (1) of the corresponding law shall not affect—

(1) the previous operation of the corresponding law or anything done or duly suffered thereunder; or,

[29th August 1961]

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : I may be given five more minutes, Sir. அதன்படி பார்த்தால் இப்போது நடைமுறையில் இருப்பதற்கு இது முரண்பட ஏதுவாக இருக்கிறது. இப்படி ஐந்து சங்கங்களில் இருக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் வேண்டுமென்றே கொள்ளை அடிப்பவர்கள் நிறைந்து விடுவார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். அதனால் வெவ்வேறு விதமான சங்கங்களில் 5-ல் இருக்கலாம். ஒருவர் ஒரு வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிறார். அவரே இன்னொரு வீடு கட்டும் சங்கத்திலும் சேருகிறார் என்றால், அதன் அடிப்படை நோக்கம் என்ன? பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதுதான். வெவ்வேறு அதாவது ஒரேவிதமான சங்கத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சங்கத்தில் இருப்பது தவறு என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-59 p.m. அடுத்தபடியாக, இந்த ஷரத்து 28-5 (எ) கொஞ்சம் ஜனநாயகத்துக்கு முரணாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அதாவது விலக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் மறுபடியும் தேர்தலில் நிற்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. Supersede பண்ணுவது (விலக்குவது) சாதாரணமாக நிர்வாகம் சரியில்லை, அங்கத்தினர்கள் தாறுமாறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பன போன்ற காரணங்களால்தான். ஒரு கமிட்டியில் 10, 13 மெம்பர்கள் இருந்தால் அதன் நிர்வாகம் சரிவர இயங்காததற்கு 3 அல்லது 4 பேர் காரணமாக இருப்பார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடித்து தேர்தலுக்கு மறுபடியும் நிற்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட வேண்டும் அல்லது அதன் தலைமைப் பதவியில் இருப்பவர் he is morally and mainly responsible for such things. நிர்வாக ஊழலுக்கு இடங் கொடுத்தவர்—சரிவர நடத்தும் திறமையற்றவர் என்ற காரணத்தால் அவரை நிற்கக்கூடாது என்று உத்தரவிடலாம். தங்கள் இலாகாவில் யாரோ ஒருவா குற்றம் செய்து விட்டால், மந்திரியே விலகிக்கொள்கிறார். அதைப்போல் அந்த நிர்வாகத்தின் பொறுப்பை மேற்கொண்ட தலைவர் இருப்பார்— he should be debarred and asked not to contest -- அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக கூட்டுறவு சங்க நிர்வாகச் சபையினரால் மெஜாரிடி மைனாரிடி என்று இருக்கலாக கொள்ளையடிப்பவர்களாக இருக்கலாம். மைனாரிடி ஆட்கள் அவற்றைக் கிளறிக்கிளறிக் கேட்பார்கள். கலைத்து விடவேண்டிய நிலை வரும். அப்படி கலைத்துவிட்டு யாருமே கேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடாது என்றால் நிர்வாகக்குழுவின் தவறுதல்களை எடுத்துக்கூறி உண்மைக்கு உழைத்தவர்கள்கூட நிற்க முடியாமல் ஆய்விடுகிறது. இது நியாயமாகத் தோன்றவில்லை. இதை எல்லாம் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். மேலும் கலைக்கும் பொறுப்பைச் சங்கத்துக்கே விட்டுவிடலாம். 20-வது ஷரத்தில் திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜெனரல் பாடி கூடி மூன்றில் இரண்டு பகுதி ஓட்டர்கள் இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்களே நிர்வாகக்குழுவின் விலக்கலாம். அது ஜனநாயக

29th August 1961] [Vidwan T. Muthukannappan]

முறைக்கு மிகவும் உகந்தது. ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் வேண்டுமானால் ஜெனரல் பாடி கூட்டத்தைக் கூட்டி இந்தப் பிரச்சனையை வைத்துச் சொசைட்டி நடவடிக்கை எல்லாம் தாறுமாறாக நடந்தது என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவர்களே 3-ல் 2 பங்கு ஓட்டு மூலம் விலக்கலாம் என்று 20-வது ஷரத்தில் அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை மேற்கொண்டால், அரசாங்கம் அல்லது ரிஜிஸ்ட்ரார் தலையிடு இல்லாமல் அந்தக் காரியம் மிக நன்றாக நடக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“ Any member of a registered society who has acted adversely to the interests of the society may be expelled by resolution of the general body passed at a special meeting convened for the purpose by the votes of not less than two-thirds of the total number of the members present and voting at the meeting.”

என்று கூறுகிறது ஷரத்து 20. ஆதலால் அப்பொறுப்பை இப்படியே விட்டுவிடலாம். இந்த ஒருசில திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுமானால் உண்மையிலேயே இது ஒரு சிறந்த மசோதாவாக விளங்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : தலைவரவர்களே, இப்போது இந்தக் கூட்டுறவு சங்க மசோதா விஷயமாக எனக்குத் தெரிந்த சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கச் சட்டத்தைத் திருத்தி நல்லவிதமாக நடக்க வழிவகை செய்யும் மசோதாவை இன்னும் சில திருத்தங்களோடு அமூல் நடத்தினால், இங்கேயும் வெளியிலேயும் சொல்லப்படும் புகார்கள் நீங்கி, நல்லவழியில் நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதுவரை பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அனுபவத்திலும் அப்படித்தான் இருந்து வருகிறது. இந்த கூட்டுறவுச் சங்கம் எல்லாம் நடந்து வருவது பாரம்பரியமாக அதாவது ஒரு குடும்பத்தையோ ஒரு கூட்டத்தையோ சேர்ந்தவர்கள்தான் நடத்தி வருகிறார்களே தவிர புதிதாகச் சேருகிறவர்கள், நடத்தவிரும்புகிறவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பது சிரமமாகத்தான் இருந்து வருகிறது. அதை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது நம்முன் இருக்கும் சட்டத்தில் limited society, unlimited society என்று பிரித்துச் சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். limited, unlimited society -க்குள்ள வித்தியாசத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். Limited society தான் நல்லது. பல குடும்பங்கள் அதிலும் படிக்காத மக்கள் unlimited society ல் சேர்ந்து நிர்வாகஸ்தர்கள் செய்யும் தவறு காரணமாக பூரா சொத்துக்களையும் இழந்து தெருவில் நிற்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கோவாபரேடியில் சொசைடியில் சேருகிறவர்கள் எல்லோரும் சட்டத்தை மீறாமல் நெரிந்தோ நெரிந்தோதான் சேருகிறார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டாமல், எல்லோரும் சேரும் வசதியைச் செய்வதற்காக, unlimited society-ஐ எடுத்துவிட்டு limited society -யாக வைத்து, தவறுதல் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு மட்டும் பொறுப்பு

[Sri M. Subbiah Chettiar] [29th August 1961]

இருக்கவேண்டுமே தவிர, சேர்த்தவர்கள் அத்தனை பேரும் தங்கள் சொத்துக்களை இதர சொளகரியங்களை இழக்கும் நிலைமை ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக unlimited society-களை எடுத்துவிட்டால் சொளகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதலில் நபர்க்குக் கொடுத்த மசோதாவில் இந்தக் கமிட்டி மெம்பர்கள் இரண்டு terms 6 வருஷத்திற்கு மேல் இருந்தால் அவர்கள் இரண்டு வருஷம் வரையில் திரும்பவும் அந்தக் கமிட்டிக்கு நிற்கக் கூடாது என்று ஏற்படுத்தி இருந்தார்கள். செலக்ட் கமிட்டிக்குப் பிறகு அசெம்பிளி 'பாஸ்' செய்த பில்லில் பார்க்கும்போது அந்த ஷரத்து எடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதுவரை பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல், கோவாபரேடிவ் சொசைடிகளில் பாரம்பரியமாக இருக்கக்கூடிய பல பேர்கள் போய், புதிதாக அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து நடத்த வழிவகை செய்ய இந்தமாதிரித் திருத்தம் இருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செக்ஷன் 21-ல் தவறு செய்வதை நிவர்த்தி செய்ய வழிவகைகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நல்லவிதமாக இருக்கின்றன. ஆறு வருஷத்துக்கு மேல் ஒரு தவறுதல் நடந்திருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்ய வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அதற்கு அந்த ஷரத்தில் இடமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். செக்ஷன் 71-ல் சர்சார்ஜின் கீழ் 6 வருஷம்.

"Provided that no such inquiry shall be held after the expiry of six years from the date of any act or omission referred to in this sub-section :"

என்ற வாசகத்தை எடுத்துவிட்டால், தவறுதல் நியாயமாக இருந்தால், வேண்டுமென்றே செய்திருந்தால், Registrar அனுமதியின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதில் முக்கியமான சமாசாரம் — Joint farming society என்பதுதான். Voluntary -யாக மக்கள் தன் இச்சையாகச் சேர்ந்து நிலத்தை Cooperative Farming செய்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. இதே மாதிரி பாக்கி சொசைடிகளும் செய்தால்கூட நல்ல விதமாக நடக்கும். அரசாங்கத்தின் தூண்டுதலின்பேரில், சலுகைகளின்பேரில் சொசைடிகள் சேர்ந்து மற்றவர்களின் உரிமையைப் பறிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் Joint farming society -ஐப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். Joint forming society-ல் பல சலுகைகளின் காரணமாகவோ வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ, தெரிந்தோ தெரியாமலோ சேர்ந்து விட்டால், குறைந்தது 5 வருஷமாவது அந்த சொசைடியில் மெம்பராக இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலம் கழிந்ததும், அதில் நம்பிக்கை இல்லாமல் அல்லது வேறு பல காரணங்களால் விலகிக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினால்,

[29th August 1961] [Sri M. Subbiah Chettiar]

விடுபடும் வழி இதில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒன்று நான் என் நிலத்தை விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கும் வேறு நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுவும் தவறினால், என்னிடம் Acquisition முறையைப் பயன்படுத்தி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். Land Ceiling-ல் கிடைத்த உரிமையைப் பறிக்கும் அளவில் இந்த ஷரத்து இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மாதிரி கஷ்டத்துக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், சமீபத்தில் 2 வருஷத்துக்கு முன்னால் அரசாங்கம் தன் விசேஷ அதிகாரத்தின்கீழ் உணவு ரேஷனிங் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது என்ன செய்தார்கள் என்றால் பல தூற்றுக்கணக்கான வியாபாரிகளுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படும் நிலையில் 20 ரூபாய்க்கு வாங்கிய நெல்லை 16 ரூபாய்க்கு—4 ரூபாய் நஷ்டத்திற்கு கோவாபரேடிவ் சொசைட்டிக்குக் கொடுக்கும்படி செய்தார்கள். அதே கோவாபரேடிவ் சொசைட்டிகள் 3, 4 ரூபாய் கூடுதல் விலை வைத்து 19, 20 ரூபாய்க்கு விற்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அதைத் தவிர இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குத்தான் இந்த விசேஷ அதிகாரம் இருக்கிறபடியால் பல சலுகைகளைச் செய்து மக்கள் அந்த இடத்தில் போய்ச் சேரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இந்தமாதிரி நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் தன்னிச்சையாகக் கூட்டுறவு முறையில் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய வழி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் திருத்தி அமைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI K. KAMALAKANNAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ள சீர்திருத்தங்களை வாவேற்பதோடு இன்னும் அதிகமான சீர்திருத்தங்கள் தேவைப்படுகின்றன என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதிக சிரமங்கள் இல்லாமல் எல்லோரும் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே சேருவதற்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்து இந்தச் சட்டத்தை விரிவுபடுத்திய காரணத்தால்தான் இன்று ஒரு சாதாரண செல்வாக்கு இல்லாத ஒருவர் கூட இதுபோன்ற கூட்டுறவு சங்கத்திலே அங்கத்தினராவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும் கூட, போக்குவரத்து அதிகமாக இல்லாத கிராமங்களில் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் பயனைப் பற்றியும் அதனுடைய சிறந்த சேவையைப்பற்றியும் தெரியாத கிராமவாசிகள், விவசாயிகள் அனேகர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் முதலிலே தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பித்த காலத்தில் ஓரளவுக்கு சிறந்த நல்ல விளம்பரம் இல்லாமல் போனாலும்கூட நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தக் கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்களுடைய ஒரு சிறந்த சேவையாலும் நம் தலைவர்கள் மற்றும் கூட்டுறவு சங்கத்தினுடைய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் நல்லமுறையில் சிறந்த பணி

[Sri K. Kamalakannan] [29th August 1961]

ஆற்றியதாலும் இப்போது இந்த இயக்கம் நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட சில அங்கத்தினர்கள் எனக்கு முன்னால் பேசியதுபோல, ஏதோ 10, 20 ஆண்டுகளாக இது மாதிரி சங்கங்களில் அங்கத்தினராகவும், தலைவர்களாகவும் சிலர் இருந்துகொண்டு சுயநலவாதிகளாக தங்களுக்கு இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களை உபயோகித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகையால், இப்போது ஓரளவுக்குச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்து கிராமவாசி உளுக்கும் பயன்படும் விதத்தில் இது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கூட கிராமங்களில் குறிப்பாக அரசாங்கக் கூட்டுறவு உத்தியோகஸ்தர்கள் சாதாரண விவசாயிகளுக்கும் கிராம மக்களுக்கும் நல்லமுறையில் இதைக் கூறி, இவைகளுடைய பயன் தெரியும்படி செய்தால்தான், நல்ல முறையில் இந்த இயக்கம் சேவை செய்யக்கூடியதாக அமையும். கூட்டுறவு இன்ஸ்பெக்டர்கள் அதற்கு மேலுள்ள அதிகாரிகள் மக்களிடையே நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை ஆடிட் செய்து கணக்குப் பரிசீலனை செய்வது போன்று, அடிக்கடி நடந்தால்தான் இந்தப் பணி சீர்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் வசதிகளைக்கூட அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று மக்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள், மார்வாடிகளுக்கும் மற்ற அதிக வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கிறவர்களுக்கும்தான் உபயோகமாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இதைக் கண்காணித்து இதுபோன்ற கேவல நிலையைச் சீர்திருத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியம். கட்டிட கூட்டுறவு சங்கங்களை எடுத்துக்கொண்டால், இன்று சிறந்த முறையில் நாட்டில் சேவை செய்திருக்கிறது. செய்தாலும்கூட இன்னும் மக்களுக்கு அதிகக் கட்டிடங்கள் தேவை. வீட்டு வசதியின்மை அதிகமாக இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மேல்நாடு சென்று சிறந்த முறையில் மேல்நாடுகளிலே இயங்குகிற கூட்டுறவு சங்கங்களைக் கண்டு நல்ல அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நம் நாட்டிலேயும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படும் இடங்களிலே “கோல்டு ஸ்டோரேஜ்” என்று சொல்லுகிறோமே, அதை ஏற்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும். ஒரு ஜில்லாவுக்கு 1, 2 என்று ஏற்படுத்தி உணவுப் பொருள்களை, அந்த ‘கோல்டு ஸ்டோரேஜ்’-ல் வைத்து 6 மாதத்திற்கு உணவுப் பொருள்களை, வெஜிடபிள், முட்டை, பழங்கள் போன்றவைகளை, பாதுகாக்க முடிந்தால் அது நல்ல முறையில் பயன் தருமென்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த சங்கங்களில் வருகிற லாபத்தில் ரிசர்வ் பண்டு 20 சதவிகிதம் உத்தியோகம் செய்கிறவர்களுக்கு (ஸ்டாஃபுக்கு) போனசாக, கிராச்யூடி ஆக எல்லாம் கொடுப்பதாக இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிறது. அதோடுகூட எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த சங்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கங்கு உள்ள கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கும் மற்ற பொது ஸ்தாபனங்களுக்கும்கூட

[29th August 1961] [Sri K. Kamalakannan]

தர்மமாகக் கொஞ்சம் கொடுப்பது என்று இருந்தால், அந்தந்த இடங்களில் நல்ல பயனை அடைய முடியுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மசோதா இப்போது கண்டிருக்கிறபடி ஓரளவுக்கு வர வேற்கவேண்டியதுதான். பல ஆண்டுகளாக நமது நாட்டிலே கூட்டுறவு பல துறைகளிலே பரவி பலருக்கும் நன்மை பயக்கக் கூடிய அளவில் இருந்தபோதிலும், பழைய சட்டப்படி இருந்த பல கஷ்டங்களை எல்லாம் எல்லோரும் உணர்ந்துதான் இது போன்ற திருத்தப்பட்ட மசோதா வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி அவர்களும் அது போன்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் நடைமுறையில் கையாள்வதற்கு சலபமான முறையில் சங்கடம் இல்லாமல் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடக்க வேண்டிய முறையில் சட்டம் திருத்தப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நண்பர் திரு. சேஷாச்சாரியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு drastic changes ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. அப்படி எந்த அதிகரிக்கத்தக்க மாறுதலும் இதில் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. பழைய சட்டத்தையும் இதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், ஒன்றிரண்டில் சாதாரண விஷயத்தில் தான் மாறுதல் இருக்கிறதென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நண்பர் திரு. சேஷாச்சாரியார் அவர்கள் ஒரு சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் முக்கியமான மாறுதல் என்று சொன்னார்கள். அந்த மாறுதல் நல்லதற்கா கெட்டதற்கா என்று ஐயப்படுகிற நிலைமையில் இருக்கிற மாறுதலாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக அவர் சொன்னார், தேர்தலில் போக மற்ற விஷயங்களில் சம பங்கு வாக்களித்தார் களானால், தலைவருக்கு அதிகபட்சமான அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்று. உலக அரங்கிலே இன்று இருக்கக் கூடிய நிலை என்ன? கூட்டுறவு சங்கங்களிலே வரக்கூடிய நிலை என்ன? அவை எதற்காக ஏற்பட்டன? இங்கு அந்த அங்கத்தினர்களால் “இண்டர்நேஷனல் கன்வென்ஷன்”-ஐப் புகுத்துவது நல்லதா என்று கேட்டு அதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரண கடன் கொடுக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், கடன் கொடுப்பதற்குத்தான் நிர்வாக மெம்பர்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு வேண்டியவராக இருக்கலாம். வேண்டாதவராக இருக்கலாம். அதில் முக்கியமான நோக்கம் கடன் கொடுக்கக்கூடியதுதான். இப்பேர்ப்பட்ட நோக்கத்தில் நிறைவேற்றப்படும்போது, எந்தக் காரணத்தினாலும் இந்தக் காலத்திலே சிறுசிறு சங்கங்களில் மட்டுமல்லாமல் பல இடங்களில் கட்சி என்றும், பல கொள்கை என்றும் சொல்லிக் கொண்டு வேறுபாடுகள் ஏற்படுத்துவதைக் காண்கிறோம்.

[Sri S. K. Sambandhan] [29th August 1961]

5-10
p.m.

இந்த நாட்களிலே ஒருவனுக்குக் கடன் கொடுக்கக் கூடாது, நமக்கு ஆகாதவன் என்று சொன்னால் கூட்டுறவு சங்கம் அந்த இடத்தில் ஏற்பட்டதன் விளைவை அல்லது பயனை மக்களால் அனுபவிக்க முடியுமா என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படி நடக்கிற கூட்டுறவு சங்கங்களைக் கலைத்து விடுவது என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்கள். அப்படிக் கூட்டுறவு சங்கங்களைக் கலைப்பது மிகவும் கலபமானதுதான். இந்தச் சட்டத்தில் அது இன்னும் கொஞ்சம் கலபமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படியே நாம் கலைத்துக் கொண்டிப்போனால், நிச்சயமாக, நமது தமிழ் நாட்டிலே சொல்லப்போனால், பாதி—50 சத விசதம் கூட்டுறவு சங்கங்களை உடனடியாக எடுத்துவிடவேண்டிய நிலையில் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்களைக்கொண்டு ஏதாவது சொல்லலாம். ஆனால் நடைமுறையில் அனுபவ சாத்திய முறையில் ஒவ்வொரு சங்கமாக எடுத்துப் பார்த்தால், கண்டிப்பாக நான் சொல்லுவது உண்மை என்பதை அவர்களே உணர்வார்கள். அமைச்சரவர்கள் தனியாக எந்த மாவட்டத்துக்கும் போய் அங்கே எந்த தாலுகாவுக்கும் போய் அங்கே இருக்கக்கூடிய அத்தனை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் பார்த்து கடந்த ஒன்றிரண்டு ஆண்டில் நடைபெற்ற நடைமுறைகளில் என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கவனித்தால், கண்டிப்பாக இந்த முடிவுக்கு வருவார்கள் என்பது என் எண்ணம். நமக்கு ஆர்வம் அதிகமாக இருப்பதால், எல்லாத் துறையிலும் எல்லா ஊர்களுக்கும் கூட்டுறவை விஸ்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நடைமுறையில் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தவறுகிறோம் என்றுதான் எண்ணுகிறேன். நண்பர் திரு. சேஷாச்சாரியார் அவர்கள்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும் பல அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஏற்படுத்தி இருக்கக்கூடிய Senior Inspector, Junior Inspector, Co-operative Sub-Registrar எல்லாம் அதிக அனுபவம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு இயக்கத்தை நல்ல முறையிலே நடத்திவரவேண்டுமென்றால், அதை நடத்துகிறவர்கள் இயக்கத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும் அதைப்பற்றி அதிகமாகத் தெரிந்தவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்போது இருக்கிற C.S.R., Senior Inspector, Junior Inspector என்று சொல்லக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிக அனுபவம் இல்லாமல், சாதாரணமாக S.S.L.C. படித்து 6 மாதம் அல்லது 1 வருஷம் டிரெயினிங்

[29th August 1961] [Sri S. K. Sambandhan]

போய்விட்டு வந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைந்த டிரெயினிங் காலத்தில்கூட என்ன கற்கிறார்கள் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது அவர்களுடைய வேலைகளைப் பார்த்தோமானால். நான் கண்கூடாகக் கண்டு அனுபவத்திலே இருந்து சொல்லுகிறேனே தவிர, கேள்விப்பட்டு ஒருவர் ஏதோ சொன்னதைக் கொண்டே சொல்லவில்லை என்பதையும் கனம் அமைச்சரவர் களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது, எடுக்கப்போகிறது என்று நமக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக 1955-56-ல் அமைக்கப்பட்ட திரு. நாராயணசாமி பிள்ளையின் குழுகூட சொல்லியிருக்கிறது. அந்த வாசகத்தை அமைச்சரவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி அதை நிவர்த்திக்க இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இனிமேலாவது எடுக்கப்படப்போகிறதா என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“As the department expanded rapidly resulting in the employment of temporary untrained hands in large numbers and comparatively quick promotions to the rank of Senior Inspectors who form the bulk of the supervisory and audit staff, such shabby practices were not tracked down and exposed in time in all cases.”

இந்த நிலைமை 1954-க்கு முன்னால் இருந்தது என்று மட்டும் சொல்லிவிட முடியாது. இன்றைய நிலைமையும் அதுவேதான் என்பதை மேலும் மேலும் அழுத்தமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாலொழிய எந்தவிதமான புதுச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்தாலும், அது நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு பயனைக் கொடுக்காது, பலனளிக்காது என்பதுதான் என் எண்ணம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களை நடத்துகிற அலுவலர்களுக்குச் சரியானபடி டிரெயினிங் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் சண்டிப்பாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதிலே Senior Inspector-ஆக வரக்கூடியவர்களுக்குக் குறைந்தது 10 ஆண்டுகளாவது இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் பணியாற்றிய அனுபவம் இருந்தால், அவர்கள் தாங்கள் வகிக்கும் உத்தியோகத்துக்குத் தகுந்த வேலையைத் தெரிந்துகொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். இப்போதெல்லாம் 4, 5 வருஷத்தில் Senior Inspector-ஆகப் போட்டு விடுகிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாக வேலையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், நான் சொல்லியபடி, நமக்கிருக்கிற ஆர்வத்தில் எல்லாத் துறையிலும் கூட்டுறவை விரிவடையச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம்—அதேபோல் ஆர்வத்தில் சாதாரணமாக கிராமத்துக்குப்போய் 10, 20 அல்லது 30 நபரைச் சேர்த்துக்கொண்டு, “இதற்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பித்து விடுங்கள்” என்று அவர்களுக்கு ஒரு துண்டுதலாக இருக்கிறார்கள். இந்த அலுவலர்கள் அதற்குப் பல சலுகைகள்—நப்பாசை

[Sri S. K. Sambandhan] [29th August 1961]

என்று கூடச் சொல்லாம், அதையும் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சங்கங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு அந்த மக்கள் விரும்பி வருவது கிடையாது. கிராம மக்களின் நிலை அப்படித் தான். அந்த நிலையில், கூட்டுறவு சங்கத்தை ஆரம்பித்தால், இது கிடைக்கும், அது கிடைக்கும், அரசாங்கப் பணம் மானியம் கிடைக்கும் என்று எல்லாம் நம்பிக்கை ஊட்டுகிறார்கள். இதை எல்லாம் முன்னிட்டு கூட்டுறவு சங்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னே வந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்களுக்கு அனுபவம் இல்லாதவர்களுக்கு சங்கத்தை எப்படி நடத்தவேண்டுமென்று தெரியாதவர்களுக்கு அலுவலகங்கள்தான் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். அந்த அலுவலர்களுக்கே அதிகமாக ஒன்றும் தெரியாது. மேலே இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு இந்த வருஷம் 1960-61-ல் இந்த மாவட்டத்தில் இத்தனை சங்கம் ஆரம்பித்தோம் என்ற கணக்கு, புள்ளி விவரம் கொடுக்கமட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஆரம்பித்தால், அது எப்படி மக்களுக்குப் பயன்படும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

பிறகு, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவில் பதிவாளருக்கு அதிகமாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கொடுக்கப்படவேண்டிய அவசியம் ஒருபுறம் இருந்தாலும், அது சரியாகப் பிரயோகிக்கப் படுகிறதா என்று அவ்வப்போது கண்காணித்து வரவேண்டும். அரசாங்கம் அரசியல் காரணமாகவோ மற்ற எந்தக் காரணமாகவோ அவரை ஒரு ஆளாக வைத்துக்கொண்டு எதிலேயும் தலையிடாமல் இருக்க கனம் அமைச்சரவர்கள் இந்த சபைக்கு உறுதி கொடுத்தார்களேயானால், மக்களுக்கு நம்பிக்கை வளர உறுதுணையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்ற அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஒரு சிலர் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து தலைவர் பதவியில் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதை எந்தவிதத் திலாவது நீக்கினால் நல்லது என்று பெரும்பாலோர் கருதுகிறார்கள். மந்திரி அவர்களும் இந்த மசோதா கொண்டுவரும்போது எண்ணியிருந்தார்கள். தெரிவித்தும் இருந்தார்கள். எந்த சக்தி அவர் அதை மாற்றும்படி செய்தது என்று நமக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால் கூட்டுறவு என்றால் முதலாவது என்னத்துக்காக இருக்கமுடியும்? நான்கு பேர் சேர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் துணையாக நான்கு பேர் நலனையும் பாதுகாக்க ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிப்பது “நான் தலைவனாக இருந்தால்தான் கூட்டுறவில் சேருவேன், உதவி செய்வேன்” என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டாலே, கூட்டுறவு உணர்வு இல்லாதவர்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டுமே தவிர, சுயநலம் இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லமுடியாது என்பது என் எண்ணம். அப்படி இருக்கும்போது அந்தக் கூட்டுறவு உணர்வு இருந்தால் நாம் தலைவராக இல்லாமல் பேராலும் நமக்கு வேண்டியவர்களுக்கு நன்மை செய்யப்போகிறோம் என்ற

[29th August 1961] [Sri S. K. Sambandhan]

காரணத்தால், யாராவது மாறி மாறி வரலாம் என்று இருக்கலாம். முதலில் இருந்தபடியே இருந்தால், எவ்வளவோ நன்மையாக இருக்கும் என்பது என் எண்ணம். இருந்தாலும் இப்போது திருத்தப்பட்டிருக்கிறதில், 3-ல் 1 பகுதியினர் முதல் ஆண்டு விலக வேண்டும், அவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டுதான் பதவிக் காலம். இன்னொரு 3-ல் 1 பகுதியினர் 2-வது ஆண்டு விலக வேண்டும், அதற்குப் பதிலாக மேலும் மேலும் தேர்தல் நடக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது எந்தவிதத்திலே நன்மையைப் பயக்கும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இப்போது சாதாரணமாகக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் காலம் 2 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. அதை இந்தச் சட்டத்திலே 3 ஆண்டுகளாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை 3 ஆண்டுகளாகத் திருத்தி ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 3-ல் ஒரு பகுதியினராக தேர்தல் வைப்பதனால் எந்த நேரத்திலே இந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்திற்குப் பயன் அளிக்கப்போகிறது என்று புரியவில்லை. சட்டசபை அல்ல, பெரிய நிறுவனம் அல்ல, சாதாரணமாகக் குறிப்பிட்ட நோக்கத்துக்காக அவர்களுடைய நன்மைக்காக ஏற்படக்கூடிய சங்கத்திற்கு இதுபோன்ற ஒரு சட்டம் இருக்க வேண்டுமா என்பதுதான் எனக்கு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. அதனால் 3 வருடமாக அந்தக் காலத்தை ஆக்கி அதில் ஆண்டு தோறும் 3-ல் ஒரு பகுதியினருக்குத் தேர்தல் வரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. நமக்கு இருக்கிற ஆர்வத்தில் பல தவறுகள் செய்து கொண்டு வருகிறோம். உதாரணமாக, ஒரு ஊரிலே இரண்டு விதமான சங்கங்கள் ஒரே நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. உதாரணத்துக்கு, ஒரு கிராமத்தில் ஒரு விவசாய பாங்கு ஆரம்பிக்கிறோம். அதே கிராமத்தில் அந்த பாங்கு இருக்கக்கூடிய இடத்தில் மற்றொரு கூட்டுறவு சங்கம், கூட்டுறவு நாணய சங்கம் என்றோ, குறிப்பிட்ட சொசைடி என்றோ ஆரம்பிக்கிறோம். இந்த மாதிரி ஒரே இடத்தில் ஒரே விதமானவைகள் அமைக்கப்பட்டு பல இடங்களில் இருக்கின்றன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்த ஊரில் அப்படி இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியுமா?

SRI S. K. SAMBANDHAN : எங்கள் ஊரிலேயே இருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எழுதியனுப்பினீர்களா?

SRI S. K. SAMBANDHAN : எழுதியனுப்ப வேண்டியதில்லை. பதிவாளரிடத்தில் அத்தகவல்கள் இருக்கின்றன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்த ஊர்?

SRI S. K. SAMBANDHAN : குறிஞ்சிப்பாடி.

அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்வார்களானால், அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், மிகவும் நன்றி உள்ளவனாக இருப்பேன். எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால்

[Sri S. K. Sambandhan] [29th August 1961]
எங்கள் பேங்கில் “கோடவுன்” கிடங்குகூட வைத்திருக்கிறோம், விவசாயிகளுடைய தானியங்களை அந்த ஈட்டின் பேரில் வைத்துக் கொண்டு கடன் கொடுப்பதற்கு. அதே நேரத்தில் இதே நோக்கத்தில் நிறைவேற்றக்கூடிய குறிப்பிட்ட சொசைடி அங்கு இருப்பதால், அவரவர்கள் வீட்டிலேயே வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுப்பதாக எழுதிக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இங்கே கிடங்குக்குக் கொண்டு வாருங்கள், கடன் கொடுக்கிறோம் என்றால் யாரும் வருவதில்லை. அதனால் நாங்கள் கடனை விநியோகிக்க முடியாமல் இருக்கிறோம். கிடங்குக்குக் கண்டிப்பாகக் கொண்டு வரமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் இதுவரை கொடுக்கவில்லை என்பதை உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். அந்த மாதிரிப் பல ஊர்களில் இருக்கிறது. அது இல்லாமல் ஒரு சங்கம் ஒரு ஊரிலே ஒரு குறிப்பிட்ட செயலுக்கு இருக்கவேண்டுமென்பதாக ஒரு முறை வகுத்துக்கொண்டால், மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிறகு, 65-வது பிரிவிலே ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் ஒரு சில காரணங்களுக்காக மகாசபைக் கூட்டம் கூட்டலாம் என்று சொல்கிறார்கள். பொதுக்கூட்டம் கூட்டுவதற்கு குறிப்பிட்ட நோட்டீஸ் குறிப்பிட்ட நாட்களுக்கு முன் கொடுக்கப்படுவது அவசியம் இல்லை என்று இருப்பது மிகவும் ஆபத்தானது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எந்த விதமான அவசரமாக இருந்தாலும், கூட்டம் கூட்டவேண்டுமென்றால், எத்தனை நாள் முன்னதாக அறிக்கை கொடுக்க முடியுமோ அந்த நாட்களில் கொடுக்கவேண்டும். ஊரிலே இருப்பவர்கள் சில நேரங்களில் வேறு அலுவல் காரணமாக, வெளியில் இருப்பார்கள். மிகவும் முக்கியமானவர்கள் இந்தக் கூட்டத்திற்கு வரவேண்டுமென்றால், ஜனநாயக முறைப்படி கூட்டம் நடக்க வேண்டுமென்றால், கண்டிப்பாக சாதாரணக் கூட்டத்திற்குள்ளது போல, அந்தக் கூட்டத்திற்கும் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

72-வது பிரிவின் கீழே, ரூபர்செஷன் ஆகும் நிலைமைக்கு வந்து விட்டால், நான்கு ஆண்டுகளுக்குக்கூட ரிஜிஸ்ட்ரார் கண்ட்ரோலிலேயே சங்கம் இருக்கலாம் என்று அதிகப்படி அளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அவ்வளவு தூரம் ஜனநாயகத்திற்கோ கூட்டுறவுக்கோ உகந்ததாக இருக்காது. இரண்டு ஆண்டு, ஒரு ஆண்டு என்று போட்டு, அதற்குள்ளே எந்த விஷயத்தையும் தீர்ப்பதுதான் நல்லது. அப்படித் தீர்க்க முடியாத நிலைமை இருந்தால், அதற்கு வேறு பரிகாரம் செய்யவேண்டுமே தவிர, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தை வைத்திருப்பது பொதுவாக கூட்டுறவுக்கு நல்லதல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பிறகு இந்தத் தேர்தல் நடக்கும்போது, தற்போது இருக்கிற விதியின் கீழே, சாதாரண சங்கத்துக்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் பார்வையாளராகப் போகிறார்களே தவிர, அவர்கள் தலைமையில் தேர்தல் நடப்பதில்லை. தேர்தல் சமயத்தில்

[29th August 1961] [Sri S. K. Sambandhan]

தகராறுகள் ஏற்பட்டு, மற்றவர்கள் இடத்தில் தனியாகக் கூட்டம் நடத்திவிட்டு, தேர்தல் நடத்தப்பட்டதாகப் பதிவாளருக்குத் தகவல் கொடுத்து வருவதை நான் அறிவேன். இதைத் தவிர்க்க டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ரார் அல்லது சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள்தான் தேர்தல் கூட்டத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்றும் அவர்கள்தான் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்றும் இருந்தால், அந்த விதமான தவறுகள் தவிர்க்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. ETHIRAJALU : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது தொழில் அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தக் கூட்டுறவு மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கூட்டுறவு மசோதாவானது தமிழ் நாட்டிலே ஏற்பட்டு ஏறக்குறைய 30 வருஷங்களுக்கு மேல் அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதிலிருந்து இதுவரை அதில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை, தொல்லைகளை, அநீதிகளை எல்லாம் அறவே ஒழித்து ஓரளவு அதிகாரத்தையும் போதுமான அளவுக்கு சர்க்கார் தரப்பிலே வைத்துக்கொண்டு சீர்திருத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. ஜனநாயக அமைப்பிலே, சோஷலிச பாணியில் அதில் சேரும் அனைவருக்கும் அவர்களுக்கு உண்டான பங்கைப் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா இவ்வளவு நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு இங்கே வந்திருப்பதை இந்த சபை முழுமனதுடன் அங்கீகரிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தக் கூட்டுறவு சங்கமானது பொதுமக்களால் எப்படி இதுவரை நினைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் யோசித்துப் பார்க்கும் போது, கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஏற்படுகிற குறைகளை வைத்து பொதுமக்கள் சர்க்கார்மீது குறை சொல்கிற நிலையில்தான் இயங்கி வந்தது. சர்க்கார் என்றாலே கூட்டுறவு சங்கம் மாதிரித்தான் இருக்குமென்று சர்க்காரை அலட்சியப்படுத்தி வந்தார்கள். இந்த அவல நிலையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரும் நினைக்காமல் இல்லை. அரசியல் வட்டாரத்தில் இந்த எண்ணம் இருந்து வந்தது. ஆனால் இன்னும் சில வருஷங்களுக்கு முன்னால், இந்தச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டிருந்தால், நல்ல வளர்ச்சியை நாம் கண்டிருக்க முடியும். மத்திய சர்க்கார் தலையீட்டின்படி, அவர்கள் செய்கிற சட்ட திட்டங்களை நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். இதிலே முக்கியமாகப் பார்க்கப் போனால், யார் எந்த சமயத்தில் எப்போது வேண்டுமானாலும் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்திலே மெம்பராகச் சேருவதற்குத் தகுதி இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருக்கிற ஆக்கிரமிப்பு பார்த்தால், யார் இதை அமைத்தார்களோ, யார் இதை ஏற்படுத்தினார்களோ அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டமாக, இட்டதே சட்டம் ஏற்றியதே விளக்கு என்பதைப் போலத்தான் நடந்து வந்தது. ஆனால் இந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டு யாராவது ஒருவர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டாலோ அல்லது எழுதினாலோ, உடனடியாக அவரைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி நிராகரிப்

[Sri M. Ethirajalu] [29th August 1961]

பதற்கோ, தள்ளுபடி செய்வதற்கோ சங்கத்தாருக்கு உரிமையிலலை. அப்படி நிராகரித்தால் அவரைச் சேர்த்துக்கொள்ள பூரண அதிகாரமும் ரிஜிஸ்ட்ராருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ஜனநாயக அமைப்புக்கும் சோஷலிஸ அமைப்புக்கும் உகந்ததாகும் என்று தான் கருதுகிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாகச் செய்ய வேண்டிய விதிகள் எல்லாம் நடைமுறையில் ஏற்படும் விஷயங்களை, சாதக பாதகங்களைக் கவனித்துச் செய்வார்கள் என நம்புகிறேன். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், Land Mortgage Bank என்று வைத்திருக்கிறோம். இதில் ஜில்லா ரீதியிலும் தாலுக்கா ரீதியிலும் சில தாலுக்காக்களையும் சேர்த்துக் கூட்டாக நாம் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது எல்லோரும் Land Mortgage Bank கேட்கிறார்கள். ஏனென்றால் அதனால் மக்கள் பயன் அடைந்து வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்துவிட்டது. கிராமம் கிராமமாக தாலுகா தாலுகாவாகச் சேர்த்து வைத்திருப்பது சரியல்ல. எனவே ஒரு தாலுகா பாங்கில் இருந்துகொண்டு மற்றொரு தாலுகா மக்களை அடிமைப்படுத்துவது சரியல்ல. இதை மக்கள் உணர்ந்து பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்தமாதிரிச் செய்ய பைலாவைத் திருத்துவதற்கு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கத்தான் வேண்டும். Area of operation ஐக்கூட திருத்த ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா அதிகாரமும் ரிஜிஸ்ட்ராருக்குப் போகிறது என்று சொன்னால் அது அர்த்தமில்லாத சொல்லாகும். யாராவது ஒருவருக்குக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். சொசைட்டியில் இருக்கிற தலைவர்கள் ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு இவ்வளவு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே என்று சொன்னால் மக்களுக்கு உதவக் கூடிய சொசைடி அல்ல என்றுதான் நினைக்கவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் யாராவது தவறு செய்தால், அதைத் தெரிந்து நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னால், எந்தத் தலைவரும் நியாயமான நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. எடுக்க முன்வரமாட்டார்கள். தவறுகளைக் காட்டக்கூடிய தஸ்தாவேசகளைக்கூட அந்தச் சங்கம் மறைத்து விடுகிறது. இப்படி மறைப்பது சர்க்காருக்குத் தெரிந்த பிறகு, ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்டிங்கூட “நம்மை யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று அந்த body நினைத்து விடுகிறது. அப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்தாலும் 3, 4 வருஷமாவது குறைந்தது காலதாமதம் ஆகும். இதற்கு சொசைடியே இப்படிச் செய்தால் நாம் என்ன செய்ய முடியும்? அதற்காகத்தான் இதை மாற்றி அமைக்க ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களுக்குப் பூரண அதிகாரம் கொடுத்தால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று நாம் அதிகார பூர்வமாக ரிஜிஸ்ட்ராரைக் கேட்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாகப் பார்க்கும்போது, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு இப்போது கடன் கொடுக்க முடியவில்லை. கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று

29th August 1961] [Sri M. Ethirajalu]

பைலாவைத் திருத்த ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள் கடன் பெற்று விவசாயத் துறையில் முன்னேறி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க எவ்வளவு தூரம் இந்தச் சட்டம் பயன்படும் என்பதைப் பார்க்கும்போது, எந்த ஏழையும் விவசாய மகனும் இதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். அதற்கு அடுத்தபடியாக, Managing Committee -ஐப்பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். Legislative Council எந்த முறையில் மாறி மாறி வருகிறதோ, இரண்டு வருஷத்துக்கு ஒரு முறை, அதே மாதிரி தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயம். இனி யாரும் ஏகபோகமாக உரிமை கொண்டாட முடியாது. Legislative Council -ல் கூட ஒரு மெம்பர் எத்தனைதரம் வேண்டுமானாலும் வரலாம். நல்ல சேவை, நல்ல பண்பு, நானயம், நேர்மை, நீதியாக நடப்பவர்கள் எத்தனைதரம் வேண்டுமானாலும் வருவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படி வந்தால்தான் நிர்வாகம் நன்கு நடக்கும். அப்படிச் செய்யாமல் நல்ல பழக்க வழக்கம் உள்ளவர்களைத் தூர ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டால், நிர்வாகம் சீர்குலைந்துவிடும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அரசாங்கத்துக்கும் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். இதைக் கருத்தில் வைத்துத்தான் அரசாங்கம் இம் மாதிரியான விதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. அடுத்தபடியாகப் பார்க்கும்போது, ஒரு அங்கத்தினர் தவறு செய்துவிட்டால், இப்போது நடவடிக்கை எடுக்க ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனையோ விதமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு பணத்தைக் கபளீகரம் செய்கிற நிலையில் இருக்கின்ற சொசைட்டிகளைப்பற்றி எல்லாம் பத்திரிகையில் அடிக்கடி பார்க்கிறோம். வருகிறார்கள், போகிறார்கள், எல்லாம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் செய்கிற கரண்ட லானது, பொது மக்களின் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் செய்கிற காரியம் எல்லோரையும் பாதிக்கிறது. அது இனி நடக்காதவாறு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்லாமலிருக்க முடிய வில்லை.

அடுத்துப் பார்க்கும்போது, Joint Farming இப்போது Joint Farming ஐப் பற்றிப் பல பேருக்குப் பலவிதமான சந்தேகம். தனியாக ஒருவர் 4 அல்லது 5 ஏக்கர் நிலத்தைத் தனியாக விவசாயம் செய்வதுதான் Joint Farming என்று பெயர் என்று நினைக்கிறார்கள். அது இல்லை என்று விளக்கமாகச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பலபேர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நிலத்தை ஒன்றாகப் பிணைத்து எல்லா சொளகரியங்களுடன் கூட்டுறவு மூலமாக விவசாயம் நடத்துவதுதான் Joint Farming என்று பொருள் படும். அப்படிச் செய்கிற நேரத்தில் பலபேர் ஒன்று சேர்ந்து ஒருவர் மாத்திரம் நடுவில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு நிலத்தைக் கொடுக்க முடியாது என்றால், அதற்குச் சட்டத்தில் நில ஆர்ஜிதச் சட்டப்படி ஆர்ஜிதம் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்ட பிறகு கொடுக்க மறுத்தால் Land

[Sri M. Ethirajalu] [29th August 1961]

Acquisition Act இன்கீழ் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய **Compensation** ஐக் கொடுத்துவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. இதிலே கொஞ்சம் தயவாக நடக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். **Joint Farming**-ல் சேருகிறவர்கள் 5 வருஷத்துக்கு ஒப்பந்தம் கொடுத்துவிட்டுத்தான் சேரவேண்டும். விவசாயம் **Joint Farming** ல் ஆரம்பித்த பிறகு உற்பத்தி செய்வதற்கு முன்னதாக **improvements** செய்த பிறகு நான் நீங்கிவிடுகிறேன் என்று சொன்னால், ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று விதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி விலகிப் போகிறேன் என்பவர்களுக்கு **Joint Farming** ஓரத்தில் இருக்கிற நிலத்தையாவது கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நான் கேட்கிறேன். நடு மத்தியில் இருக்கக்கூடிய ஒருவர் இருவர் தங்கள் நிலத்தை **Joint Farming** க்குக் கொடுக்க இஷ்டப்படாவிட்டால், அவர்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கும் ஓரத்திலுள்ள நிலத்தைக் கொடுக்க வசதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி நிலத்துக்கு நிலம் வேண்டாம் என்று சொல்பவர்களுக்கு நல்லமுறையில் **compensation** கொடுத்து எடுத்துக்கொள்ளுவதிலும் அமைச்சரவர்கள் அவர்களுக்குக் கருணை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த நிலத்தில்கூட மொத்த **Farming** நிலத்தில் 10-ல் ஒரு பங்குதான் **Land Acquisition** செய்யப்படும். அதற்கு மேல் செய்யக்கூடாது என்று விதி கூறுகிறது. அப்படி அதிகமாக இருந்தால், அதற்கு நாம் என்ன செய்வது என்றும் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். இது பெரிய குழப்பம்; எங்கேயும் ஏற்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு நாம் சலுகையும் காட்ட வேண்டும். மற்றவர்களுக்கும் தொழிற்சாலை வைக்க வேண்டுமென்றால், நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய **Land Acquisition Act** -ன் கீழ்தான் ஆக்கிரமிக்கிறோம். அதற்கு அரசாங்க இருக்கிறது.

இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்கள் இருந்தபோதிலும் முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். மீனவர்களுக்கு என இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடக்கின்றன. ஆனால் மீனவர்களுக்குக் கூட்டுறவு சங்கத்தை வைத்திருக்கிற நேரத்தில், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக **transaction** நடைபெறவில்லை. **Director of Fisheries, Assistant Director of Fisheries** மூலமாக பண உதவி செய்யப்படுகிறது. அதனால் அதில் ஏற்படும் கஷ்டங்கள், கொள்ளை, திருட்டு, பொய், மோசம் இது அத்தனையும் அங்கே நடந்து வருகிறது என்பதுபற்றிப் புள்ளிவிவரமாக நான் சொல்ல முடியும். மீனவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு பணம் ஒதுக்கி உதவி செய்யும் காரியங்கள் கூட்டுறவு இலாகா மூலம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மிகமிக முக்கியம். மீன் இலாகா மூலம் பண உதவி செய்யக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏழை

5-40
p.m.

[29th August 1961] [Sri M. Ethirajalu]

சலவைத் தொழிலாளிக்கு ஒரு கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கூட்டுறவு அதிகாரிகளிடத்திலும் விவாதித்து ஒரு பெரிய திட்டத்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். சென்ற இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு முன்னேயிருந்து இது விவாதிக்கப்பட்டுவந்து முடிவும் செய்யப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு ஜில்லா ரீதியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய, அவர்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய, கருவிகளை வாங்க கூட்டுறவு சங்கமூலம் பணத்தைப் பெறுவதற்கு சென்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் டோக்கன் கிரான்ட் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக கூட்டுறவு டிப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் மூலமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் மெம்பர்களைச் சேர்த்து, அவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது என்று தொழிலாளர்களை ஒன்று சேரச்சொல்லி பங்குப் பணத்தையும் கூட்டுறவு பாங்கியில் கட்டி சுமார் ஒரு வருட காலமாகி இன்றுவரை சங்கம் ஆரம்பம் ஆகவில்லை. அது எதனால் தாமதம் ஆகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் இதை உடனடியாக கவனிப்பார்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சலவைத் தொழிலாளர்கள் கட்டிய பணம் போய்விட்டது என்று துஷ்பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. யாரோ சிலர் சொந்த நலனுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்று தப்பு பிரசாரத்தைச் சிலர் செய்து வருகிறார்கள். இதனால் சர்க்காருக்கும் கெட்ட பெயர், சலவைத் தொழிலாளர் நலனில் ஈடுபட்டிருக்கும் எனக்கும் கெட்ட பெயர் வருகிறதென்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடு சென்றிருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் நிலைமை அங்கு எப்படி இருக்கிறது? இந்த மாநிலத்தில் தொழிலாளிகள் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. அவர்கள் நன்றாக வாழ முடியவில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் காலை முதல் மாலை வரை தொழில் செய்து முன்னேற வழியில்லாமல் செத்து மடிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆகவே, மாநில மக்களுக்காகக் காலை முதல் மாலை வரை உழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்குக் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து பண உதவி உடனடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களையும் சீக்கிரம் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : The Hon. Minister will reply.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I want to say a few words.

Mr. CHAIRMAN : If the Hon. Minister agrees, I have no objection.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no objection, Sir.

[29th August 1961]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, as I was on the Select Committee, I was not very anxious to speak on this Bill. Moreover, I have not been a member of any co-operative society up till now. Therefore, my knowledge of the actual administration of co-operation is very limited. Hence, I cannot add to the many suggestions and criticisms that have been made about the administration of the co-operative societies. This is a Bill which deals with co-operative societies. Therefore, one is not very much expected to make suggestions and criticisms about the administration of co-operative societies. That will all be done by the Minister for Co-operation during Budget time. So far as the Bill is concerned, I have very carefully studied it. I followed the discussions that took place in the Select Committee. Many of the questions that were raised here were also discussed in the Select Committee. For example, the casting vote of the president is a very important matter. It is possible to take two views in this matter. One may say, "Why not you have the casting vote?" Another may say, "On important questions and even matters of ordinary administration there may be difference of opinion. Why should you have a casting vote?" But so far as the administration of co-operation is concerned, it is better not to have the casting vote for the president. Once the president exercises his casting vote, it means he has taken sides. Afterwards, the administration will not be carried on smoothly. Especially in a co-operative society there should not be such a predicament. There can be no question on which there can be equal opposition. We discussed all these aspects. There are very important matters in which even the casting vote will give room for criticism. Considering all these things, we came to the conclusion that it would be better not to have the casting vote. For example, we have great belief in our people and at another time we do not have faith in our people. That was the curious thing found in the discussion in the Select Committee. At one time it is said there must be 'jananayagam' (ஜனநாயகம்) and members must be elected. At another time, it is said that some members have been there for 27 years and that something must be done to shove them out. Both these views cannot be reconciled. If one wants to have absolute faith in public opinion, one must have it all through. It is a general question. It is said, 'Why not the Prime Minister continue for twenty years?'. Therefore, this is a general question which can be asked in all societies and in all public bodies. This is a question which will have to be settled by the concerned people among themselves. Every society cannot allow a man to continue for 27 years. If he is going on like that and if he is able to function properly, the Bill is not responsible for it. All these things were discussed and we came to certain conclusions.

About the three-year rule, even under the Companies Act one-third retire and they are eligible for re-election. Why should a stricter rule be there so far as co-operative societies are concerned? It was expressed in the Select Committee that there should be a

[29th August 1961] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

break of at least two years. But even after two years one may come back. Therefore, such things cannot be prevented by legislation. If a man is powerful, it is said that he is a dictator. If he is supported by public opinion, it is said that he is a director.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : அதிக நாள் இருக்கிறார்கள் என்று பொருளையினால் சொல்கிறார்கள்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : அது அப்படியும் இருக்கும். அதற்கெல்லாம் நாம் ஒன்றும் பண்ண முடியாது. These things cannot be rectified by statutes. In fact, co-operation depends largely upon the integrity, character and sense of obligation of every member of the society. Even if any number of statutes are enacted, there will be some lacunae. Evasion of the provisions will take place. We must have a general idea as to how far it is just and fair to interfere with elections. You cannot say that a man should not stand for election even though election is governed by a law. It is not right and fair to prohibit any man from standing for election.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : New blood will have to be infused.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : But sometimes new blood is poisonous. By the infusion of new blood, the old blood also may be spoilt. As our Chairman knows, transfusion of blood will sometimes do good and sometimes poison the old blood also. Youth and old age are general terms. You must have new blood and you must have old blood also. Therefore, this provision is really a compromise stating that one-third of the members should retire and stand for election. The two years' break need not be there. This is a permanent body. There will at least be a few people who will continue on the body. It does not satisfy both parties. All compromises do not. Still this is a salutary provision.

About unlimited liability, that is a question which has been gone into by the Committee on Co-operation established 26 years ago. They have come to the conclusion that unlimited liability is not a good thing, and that it is not of practical utility. At page 52 of the Report it is stated :

'However, as a sudden switchover from unlimited to limited liability as ordinarily understood (that is, liability limited to subscribed share capital), may give rise to unjustified apprehensions, we feel that the unlimited liability may be replaced by guarantee liability, that is, liability which is a multiple of the subscribed share capital of members. Co-operative opinion seems to be increasingly in favour of this type of liability'.

In this Bill we have put in a special clause saying that an unlimited society may be converted into a limited liability society and *vice versa*. On the whole, the Report is not also in favour of unlimited liability of the societies. This is also a point on which there was a lot of discussion.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [29th August 1961]

The other point I wish to refer to is about Joint Farming Societies. As a principle, as an ideology, I am not in favour of this though in the Select Committee I never opened my mouth. When legislative provision was being made for the regulation of societies, I thought these being co-operative societies, they should also come under the provisions of this law. But so far as the principle of it is concerned, I am not enthusiastic about these societies and in this also I am supported by the opinion of the Committee on Co-operation headed by Sri T. M. Narayanaswamy Pillai. He has pointed out in the report that 'An ordinary cultivator has a passionate attachment to his land', that he believes in individual exertions and that he will be satisfied with the little income out of the land instead of looking for big profits by pooling the lands with the other people. It is not consistent, as they say, with the innate genius of our people. I will leave it there saying that I am not in favour of Joint Farming Societies at all. I did not dissent to this nor have I given a dissenting minute to the report for this reason. The Government are anxious to have these Joint Farming Societies and if these societies are not governed by specific provisions in the law, their administration will be still worse. Therefore, I agreed to the provisions being there. But even the evidence taken by the Select Committee shows that this is not generally favoured by the peasants themselves. For instance, there is the evidence given by a member of the Nathagoundanpudur Co-operative Joint Farming Society. It shows that a person who had given three acres of land and had joined the society, was not able to get sufficient income from his land through the society, even for maintaining his family as all the members of the society were not putting forth the same amount of effort as he did. He felt that if the land was given back to him in the developed condition as at present, it would be to his advantage. He suggested that instead of cultivating the land under the co-operative system, it would be sufficient if the Government constructed a well for every ten acres of land and recovered the cost from the ryots over a period of two years. That was the evidence given before the Select Committee. Therefore, not all societies will work properly unless all the people work on a voluntary basis. This voluntary basis is essential for the successful working of all Joint Farming Societies. If it is not done on a voluntary basis, then it will become collective farming as in Russia. But even in Russia it has been pointed out that people do more work for their individual farms than for collective farms. All these things are there. Therefore, I am not generally in favour of the Joint Farming Societies. As I said, if there are such societies, they also must be governed by the provisions of the Bill. I feel the five-year provision must be there. Otherwise, the society cannot work. If the man wants to take away his land within a year or two, the whole thing will go to dogs. The provision that he cannot withdraw from the society for at least five years is, therefore, necessary. Afterwards if he likes, he may have possession of his lands. There are provisions relating to all these and they are necessary for protecting the Joint Farming Society.

[29th August 1961] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Sir, I can say this in conclusion that this is one of the Bills that has been gone through very carefully and has come before this House after mature consideration with the assistance of very able officers of the Co-operative Department. I should like to say that from the way in which they answered our questions and contributed to the discussion, they had a full grasp of all the difficulties faced by all types and sorts of co-operative institutions. We had that great advantage. The Hon. Minister also was fully alive to all the discussions and accepted some of our suggestions. Where he could not accept our suggestions, he gave sufficient reasons for not accepting them.

SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : அவர்கள் தான் அதிகமாகத் தெரிந்தவர்களா? அதிகாரிகளுக்குத்தான் தெரியுமா? மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதா? அது ரொம்ப அதிகமாகத் தெரிகிறது.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I will answer the hon. Member. I said that the knowledge that they contributed to the deliberations of the Select Committee was very useful. Does the hon. Member want that we should not compliment the department at all? We found in the discussions that took place in the Committee on the various provisions of the Bill and the suggestions made by the hon. Members, the officers of the department made very valuable suggestions which we accepted. That is all what I mentioned. It has nothing to do with the administration as such. I do not know, as I said, anything about administration. If the hon. Member has any quarrel with the department, it is for him to deal with them. I only referred to the help rendered by them in the discussions in the Select Committee as I was concerned with the deliberations of the Committee. I am bound to say it here as I felt I should say it. The information given by them was very useful and the suggestions made by them was not only in favour of the Government but in favour of the societies and members of the societies also. That is all I wanted to say. The hon. Member disturbed me when I was mentioning about the contribution of the Hon. Minister. The Hon. Minister also gave a full hearing to all our suggestions and adopted many of them. We had also a draft sub-committee which went into the whole Bill carefully. Therefore I should like to say that this is one of the Bills that was thrashed out with great care and I do not think it is easy for anyone to give amendments to the various clauses. It is impossible to suggest amendments to the clauses. There may be a lacuna here or there which you may not see now but which might come to your notice afterwards, after gaining experience of the working of the various provisions of the Bill. But that is a different matter. No Bill can ever be above board and proof against corruption. There will always be clever people like the hon. Member Sri Seshachariar and so many others, who might find some lacuna.

SRI M. SESHACHARIAR : The hon. Member also belongs to that category of people.

[Sri R. Venkataraman] [29th August 1961]

the area within their jurisdiction. In that case unless the Registrar has powers, he cannot form one society for every village. Likewise the Government have decided that facilities should be available not only for the moneyed class but even the landless people on the basis of their cultivating land. Now under the old Bill, no man without property can be given loans and such a service cannot be extended to that class whom the Government want to protect. In this case, the Registrar has been given powers to direct the societies to implement the policies which the State has adumbrated. There are also plenty of safeguards in the Bill now before us. We have said: 'First, notice should be given; objections must be heard and against that appeals may be filed'.

As regards the criticism made by Vidwan T. Muthukannappan in regard to inspection of accounts by a member, he is not right. Clause 22 deals with the rights of a member to inspect his accounts. Clause 66 deals with the right of the Registrar to inspect the entire accounts of a co-operative society, whenever a complaint is made to him. If every member begins to look into the other man's accounts, there will be nothing but chaos. If a member finds there is cause for inspection or enquiry, he has every right to address the Registrar and on the Registrar being satisfied that there is proper ground for conducting inspection or carrying out that investigation, he can start investigation and enquiry. If every member were to look into the accounts of every other member, and then look into the accounts of the entire society and then try to pick holes, there will be no orderly working of the society. There will be great confusion and it will lead to acrimonious complaints, sometimes founded, very often unfounded. Therefore, it is not right to give any person a right to look into the accounts of anybody else and then of the society as a whole. We have adequately provided safeguards for all these things. Then he asked why a fee should be levied. A fee is levied for two reasons, namely, (1) some officer or clerk or somebody has to show it; his time is taken and he must be remunerated. and (2) it is a check on unnecessary and unfounded request for inspection. This is the salient principle found in the Company Law, and company belongs to the shareholders, and even there, one cannot inspect one's account without paying a fee. Therefore, there is nothing wrong in prescribing a fee in such cases. The other exception is whether there should be limited or unlimited societies. Government have no specific preference for either of the two classes of societies in the Bill. In the Bill itself they have provided, 'You may have one or the other of the societies as you may choose'. But the modern trend is towards the organisation of limited societies and conversion of unlimited societies into limited societies. Since the Government themselves are now going to participate in the share capital of many of these societies, it will be in the interests of the various societies to convert themselves into limited liability societies. We are also generally in favour of limited liability societies with a view to developing the co-operative movement.

29th August 1961] [Sri R. Venkataraman]

Sir, I would say only a few words about the provisions relating to joint farming. There are two views in this country about the efficacy of joint farming. One view is that unless a person has an individual interest in the bit and piece of land as his own, he is not likely to put forth his best. The other view is that unless people, who own small fragments of land, come together in a co-operative organisation, they are unable to raise enough credit and enough resources for the purpose of better utilisation of the land which they possess. Both the views have validity. All that I have sought to do in this Bill is that if some of the landowners feel that they can cultivate and farm their land better by organising themselves into a co-operative society taking advantage of the facilities offered by the co-operative credit societies, and the loans and other subsidies provided by the Government, then they may form a co-operative society for that purpose. We have not said that a co-operative farming society must be formed in every place nor have we said that it is compulsory that a joint farming society should be formed in order to get credit through the large number of service societies organised throughout the State. The service societies give as much credit as the agriculturist wants for his short-term needs. We have not denied loans to the agriculturists for the cultivation of their lands through the assistance of the service societies. But what we have said is that, 'If you want to organise yourselves and have joint cultivation and take advantage of the facilities offered for joint farming societies, then you are welcome to organise yourselves and certain facilities will be given'. We have also said and put it straight in the statute, so that there may be no mistake about it and nobody can plead ignorance of these things, that if one forms a joint farming society, he is entitled to certain benefits and will be also liable to certain restrictions. These are all in the statute itself. We say, 'You cannot withdraw for a period of five years; even after that, if you want to withdraw, you can withdraw only on certain conditions; persons accepting these conditions can join a joint farming society'. If he does not want to accept the conditions, there is no compulsion, and he need not join a joint farming society. Nobody can say that under this Bill we have introduced an element of compulsion in respect of the joint farming societies at all. It is a matter of free contract. It is open to people, even apart from the joint farming society, to come together and jointly cultivate under a contract, or agreement, or some other arrangement. If that is possible, and if that is permissible, I say that the joint farming society under the conditions laid down in the statute should be permissible also and have no valid objection to its formation. Therefore, my feeling is that the provisions embodied in this Bill meet all the possible objections with regard to the joint farming societies and take note of the criticism that it might lead to compulsion. It has provided for all the safeguards that one could expect in such circumstances.

Sir, it is not necessary for me to enter into any debate on the efficacy of the joint farming society. All that I wish to say is that if the people want to form a joint farming society, then the

[Sri R. Venkataraman] [29th August 1961]

law has provided certain facilities for them and the law has provided also the terms and conditions on which they can join, the terms and conditions on which they can withdraw, and the terms and conditions which are applicable to all of them, even with regard to the assessment of compensation. It is on that basis that a person joins these joint farming societies. Therefore, Sir, I think that the clauses from 74 onwards dealing with the joint farming societies have been very carefully drafted so as to preserve the rights of members to withdraw also on certain conditions, the rights to obtain compensation on certain conditions, and also the rights on certain conditions to withdraw or to take away their lands. The right of pre-emption is provided in cases where the joint farming society is liquidated. Suppose a person has acquired under the Requisitioning Act or under the clauses of the Bill the land of one of the members who wants to go out of the joint farming society and later the joint farming society itself is going to be dissolved, then the particular member, whose land it was originally, has got the right of pre-emption and the right to get that land on payment of the price. So, Sir, I feel that the provisions contained in this Bill are very salutary and do not in any way affect the rights of the people who want to join the joint farming society.

Sir, there have been a number of criticisms about the way in which this Department is working and the way in which the officers are conducting themselves and all that. Such sweeping criticisms, I am afraid, are very difficult to answer. I asked my friend, particularly Sri Srinivasavaradan, to give the names of the officers who had asked for gratification for doing their duties. Obviously he cannot give. This sort of information is passed on from mouth to mouth, and it is retailed. It is largely bandied about with very little basis. But I do not say that all the officers in the Department are paragons of virtue any more than I can say that all the people in the world are paragons of virtue, including all of us. There will be a certain number of black-sheep in any fold, and that cannot be always pointed out as criticism of the entire organisation or the entire system.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I did not say so. I spoke about efficiency.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : For ensuring efficient work, people like Sri Srinivasavaradan should give me the names of officers who err, so that I can take immediate action. That is exactly what I call co-operation with the Government. Otherwise, it amounts to a certain acquiescence with the mistakes and misdeeds committed by the officers.

Sir, I do not want to take any more of the time of the House. I am grateful to the House for all the support it has given and particularly Sri Balasubramanya Ayyar for the very kind words which he mentioned about my officers and myself.

29th August 1961]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 433. Notification issued with G.O. Ms. No. 4810, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 26th July 1961, regarding amendments to the Madras Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956.

† 434. Notification issued with G.O. Ms. No. 2464, Home, dated 20th July 1961, regarding exemption from the payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, in respect of Motor Car No. MSW 3158 belonging to the Trade Commissioner, Trade Representation of the Czechoslovak Socialist Republic, Madras Branch.

† 435. Short review of the working of the Excise and Prohibition Department for the first half-year, 1960, commencing from 1st April to 30th September 1960.

† 436. Notification issued with G.O. No. 4432, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 7th July 1961, regarding amendment to the Madras Pawn Brokers Rules, 1944.

† 437. Notification issued with G.O. No. 2761, Revenue, dated 5th July 1961 regarding issue of rules under sections 41, 50, 54-A, and 54-B of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

† 438. Fourteenth Report (Second Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly.

† 439. Notification issued with G.O. Ms. No. 2319, Home, dated 11th July 1961, regarding amendment to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959.

[29th August 1961]

† 440. Notification issued with G.O. Ms. No. 2141, Home, dated 26th June 1961, regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

‡ Bills passed by the Assembly and received therefrom in the Council—

(a) *The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 28 of 1961).*

(b) *The Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961).*

(c) *The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. No. 29 of 1961).*

(d) *The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1961).*

* Laid on the table of the House on 24th August 1961.

† Laid on the table of the House on 28th August 1961.

‡ Sent by Special Messenger to all Members of the Legislative Council on 25th August 1961.

29th August 1961].

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 208 asked by Sri T. P. Srinivasavaradan at the meeting of the Legislative Council held on 29th August 1961, 217 page supra.]

A.—(a) The audit classification of credit societies in 1956-57 and 1957-58 is as follows:—

	1956-57.	1957-58.
1 Number of societies classified as 'A'	72	[631
2 Do. 'B'	1,206	1,311
3 Do. 'C'	6,406	5,757
4 Do. 'D'	412	483
Total ..	8,096	8,182

(b) The percentage of overdues to the total outstandings is indicated below:—

1956-57.	RS.
Loans outstanding against members of credit societies	8,94,13,507
Overdues	1,16,59,072
Percentage of overdues to loans outstanding	13.04

1957-58.	RS.
Loans outstanding against members of credit societies	10,77,86,668
Overdues	1,47,30,362
Percentage of overdues to outstanding	13.67

APPENDIX II.

[Vide answer to Starred Question No. 287 asked by Sri S. K. Sambandhan, at the meeting of the Legislative Council held on 29th August 1961, page 223 supra.]

A.—(a) No specific scheme was forwarded by the Government of India, but at their instance, the question of formation of a super-power grid for the States comprising the Southern Zone and Mysore was considered by the Southern Zonal Council and by a Special Power Development Committee.

[29th August 1961]

(b) The Power Development Committee which considered the question decided that as a preliminary step provision might be made in the Third Five-Year Plan for the construction of the following 230 K.V. Double Circuit lines for linking certain important sub-stations in the various States :—

- | | | |
|-------------------|----|---|
| (1) Kerala-Madras | .. | Peermedu-Madurai 230 K.V.
Double Circuit line. |
| (2) Mysore-Madras | .. | Bangalore-Singarapet 230 K.V.
Double Circuit line. |
| (3) Andhra-Madras | .. | Cuddapah-Madras 230 K.V.
Double Circuit line. |
| (4) Mysore-Andhra | .. | Tungabadra-Srisailam 230 K.V.
Double Circuit line. |

The lines will however be single circuit lines to begin with and will be changed to double circuit later on depending on load development. It has also been decided that the cost of laying that portion of the transmission lines which lie in the territory of each State should be borne by the States concerned. So far as this State is concerned a provision of Rs. 307 lakhs has been included in the Third-Five Year Plan for Power Development for the construction of the lines.

(c) In view of the rapidly increasing demand for power in the State which has been outstripping the generating capacity, the formation of a super grid is quite welcome, provided that formation of such a grid does not result in the postponement of the taking up for execution of power generation schemes in the State.

APPENDIX III:

[**vide answer to Starred Question No. 292 asked by Sri M. Subbiah Chettiar at the meeting of the Legislative Council held on 29th August 1961, page 226 supra.**]

29th August 1961

Particulars of prosecutions launched under the Prevention of Food Adulteration Act, 1954, in respect of free fatty acids in oil and R. M. value in ghee, etc.

Madras State (excluding Madras City.)				(Madras City.)			
Nature of sample.	Number of prosecutions launched (in the year).	Number of cases in which the persons were fined (in the year).	Number of cases in which the persons were sentenced to imprisonment (in the year).	Number of prosecutions launched (in the year).	Number of cases in which the persons were fined (in the year).	Number of cases in which the persons were sentenced to imprisonment (in the year).	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	
Gingelly oil ..	407	314	600	366	268	146	
Coconut oil ..	15	51	236	12	42	33	
Groundnut oil ..	41	42	61	40	34	21	
Ghee ..	130	81	127	112	68	52	

* Includes 2 cases convicted for adulteration due to excess free fatty acid.

† Includes 8 cases convicted for adulteration due to excess free fatty acid.

‡ Includes 5 cases convicted for adulteration due to excess free fatty acid.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 30th August 1961

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

English Text-Book

* 294 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of copies of English Text-Book published by the Department of Education for Standard V in 1960-61;

(b) the amount spent on the publication; and

(c) the amount realised by sale up to 1st July 1960?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 5,50,000.

(b) Roughly Rupees Three Lakhs.

(c) Rs. 2.13 lakhs up to 31st August 1960.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know what is the sale price of each copy?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 65 nP.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : It is stated that the amount spent on publication is Rs. 3 lakhs and that the amount realised by way of sale of books is Rs. 2.13 lakhs. Am I to understand that Government have incurred a loss?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are some more copies to be sold.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know how many copies still remain to be sold?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the exact figure. My impression is that about a lakh or a lakh and a half books remain to be sold.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know whether complaints have been received that there were a number of mistakes in the text-book?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Some suggestions were made for improvement. There were not technically mistakes. Some suggestions were made that the phraseology could be changed. When another edition is brought out, it will be kept in view.

[30th August 1961]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Is it a fact that the same text-book will be used next year also and that there may not be any loss?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already informed the hon. Member that there won't be any loss because a lakh or a lakh and a half books have to be sold. The same text-book has been prescribed for this year also. I am sure all the copies would be sold this year.

Language Pandits

* 295 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the qualifications prescribed for the Language Pandits in the State are insisted on in the case of those in Kanyakumari district; and

(b) whether there is any proposal to equate the Travancore-Cochin State qualifications with the qualifications of this State in respect of the Language Pandits?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir. In the case of individuals appointed after 1st November 1956.

(b) No general proposal is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : With regard to Pandits already appointed—Malayalam and Hindi Pandits appointed prior to 1st November 1956 and who held confirmed posts—cannot their qualifications be equated with Madras qualifications?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Madras qualification requires a training. But as far as Kerala was concerned, no training was required. Therefore, those qualifications cannot be equated with these.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that IX Class certificate-holders with teacher training certificates and the Sahitya Visharad of the Travancore-Cochin University have not been promoted to the old second grade of the Travancore-Cochin State though Tamil Pandits have been promoted like that?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have got a qualification prescribed for being appointed as Pandits, that is, they should have had the training, either the Pandits' training or the secondary grade training. If there was the training for those persons who were already employed, then certainly they would have got into the Madras grade. Those who did not have that qualification will be kept on in the Travancore-Cochin State scale of pay. When they acquire the qualification, they are eligible to get into the Madras scale.

[30th August 1961]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether it is a fact that in 1957 a few months after the merger, Middle School Tamil Pandits were promoted as the then Second Grade Travancore-Cochin Pandits whereas Malayalam and Hindi Pandits on a par with those qualifications were not promoted though there were vacancies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information.

Prize Bonds

* 296 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued to the District Collectors for the sale of Prize Bonds; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

DR. A. SREENIVASAN : Is it part of the duties of the Government servants to indulge in these extra activities to the detriment of their official work?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We always take care that their routine duties are not upset by these special duties. In the present context of economic development these are also duties of the Government servants.

DR. A. SREENIVASAN : Does not the Minister consider that the public are likely to take undue advantage of the contact they establish with these officials when they purchase these bonds?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have got full confidence in our public servants. I do not think they will get soiled as the hon. Member thinks.

DR. A. SREENIVASAN : Do not the Government adopt a particular method in collecting loans? Why did not the Government adopt that method in the case of sale of these bonds?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Loan is quite different from prize bonds. Therefore, a different procedure will have to be laid down for different collections.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that certain officials harassed some people when they refused to purchase these prize bonds?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a very vague allegation. I am unable to say 'yes' or 'no'.

DR. A. SREENIVASAN : One P. K. Thangavelu.

[30th August 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think individual cases like this can be brought up.

DR. A. SREENIVASAN : I want the indulgence for only one minute. I have got hundreds of letters and it is not possible for me to send them on to the Government. I am taking only one example to prove the fact that there has been . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is reading from a paper. He is not entitled to do so.

Water-supply to Tiruchirappalli town

* 297 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the source of water supply to Tiruchirappalli town is protected and, if so, the area so protected; and

(b) whether it is a fact that villagers resident near and around the source of water-supply pollute the water and, if so, the steps taken or proposed to be taken to prevent such pollution?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir. The area protected extends to nearly 1,500 feet on either side of the pumping main.

(b) Yes, Sir. A fence has been erected all along the bund of the river. The gate that was kept locked was broken many times necessitating reports to Police. The Municipal Council provided a public fountain outside the fence so that the people near by might use it and not enter the Padugai lands and then into the river. Due to persuasion, the number of trespassers is gradually going down.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Is it a fact that a gate is provided in the fence for the use of the villagers who are living nearby?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A gate is provided and they make use of it. They go through it and get into the river foully. That is why we tried the Police method. But ultimately persuasion produced better results. The number of trespassers is going down.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Why is a gate provided in the middle?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If it is all fence, how can anyone go? Even a legitimate man could not go then. He must have an opening to go. Previously there was no fence at all. When we put up a fence, there must also be a gate.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the water supplied to Tiruchirappalli town drawn from wells sunk in the river bank or drawn from the Cauvery flowing waters?

[30th August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is drawn from sub-soil wells.

Ophthalmic Hospital, Egmore

* 298 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of posts kept vacant in the Ophthalmic Hospital, Egmore, Madras, as on 1st March 1961; and

(b) the period from which they remain vacant and the reasons for the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Four posts of Assistant Surgeons.

(b) One post was vacant from 2nd July, 1960, another from 13th July 1960, the third from 31st December, 1960 and the fourth from 6th February, 1961. They were vacant mainly due to the paucity of qualified candidates for appointment. All the four posts have since been filled up in the first fortnight of April, 1961.

Mangalur Panchayat

* 299 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any higher elementary school in Mangalur Panchayat in Vridhachalam taluk, South Arcot district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is one higher elementary school in the village.

Drawing masters

* 300 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the qualification essential in the case of drawing masters in aided secondary schools to entitle them to the special pay of Rs. 5 under the revised scales?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (i) A pass in III Form and a Government Diploma in Drawing

or

(ii) A completed S.S.L.C. and a pass in Government technical examination by higher grade in free-hand outline and model drawing.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I to understand that this Rs. 5 extra pay is applicable to both these categories?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I inform the Government that there are breaches of this rule with regard to payment and can the Government examine this question as to how this can be enforced? What is the real agency through which the payment of this special pay is enforced under the revised scales?

[30th August 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Only the particular teacher will have to be paid. There is no separate agency.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government issued instructions to their auditors to see during their audit whether the revised scales have been fixed and, if not fixed, to enforce them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sure the teachers are quite aware of what they are entitled to get. If there are any grievances, they may be brought to the notice of the appropriate authorities.

Tuberculosis Chemotherapy Centre

3-10 p.m. * 301 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any Tuberculosis Chemotherapy Centre at Madras; and

(b) if so, the work done by the Centre so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) A statement ^a is placed on the table of the House.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that the Madras Government were unable to assist the centre financially and that that is the reason why the Centre thought of shifting it to Bangalore?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, not that way, Sir. As regards research centres, there was a pattern. Now that pattern has been changed and in respect of all research centres, the financial implication is to be met entirely by the Central Government. We pointed that out to the Central Government but without giving any reply to that, they said that the object of the centre had been fulfilled and that there was no necessity for the continuance of the research centre.

DR. A. SREENIVASAN: Is it not a fact that the Union Public Health Minister in a statement told the press that the Madras Government were unable to meet their part of the expenses and that that was the reason why he was compelled to close?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, not that the Madras Government were unable to. They pointed out that it was the liability of the Central Government to meet the expenditure in view of the changed pattern effected by them, namely, that the centre should be mainly run by them. We pointed that out to them but without giving a reply, suddenly they closed the centre.

Underground drainage system in Kancheepuram

* 302 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to introduce underground drainage system in Kancheepuram, Chingleput district?

^a Printed as Appendix II on pages 329-332 infra.

[30th August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR. பெருமை வாய்ந்த ஸ்தலமாக இருப்பதால், யாத்திரிகர்களும் பார்வையாளர்களும் நிறைய வருவதால், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏதாவது செய்ய ஏற்பாடு செய்வீர்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Drainage திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன் குடிதண்ணீர் திட்டம் மிகவும் அவசியம். அநேக முனிசிபாலிட்டிகளில் குடிதண்ணீர் திட்டம் இல்லை. ஆகையால், அதற்கு முதல் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் அதிகமாக இந்த Drainage திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. அதுதான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், முனிசிபாலிட்டிகளே அந்தப் பணத்தைச் செலவு பண்ணுவதாக இருந்தால், ஆட்சேபணியில்லை. கவர்ன்மென்ட்டிலிருந்து பண உதவி கொடுத்துச் செய்வதாக இருந்தால், முதலில் குடிதண்ணீருக்குத்தான் வசதி செய்து கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறது.

SRI M. ETHIRAJALU. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எத்தனை நகரசபைகளில் இந்த drainage திட்டம் . . .

MR. CHAIRMAN: This is not a supplementary question arising out of the main question.

DR. A. SREENIVASAN: May I know whether there is any scheme ready with the Government for supply of potable water to the city of Kancheepuram?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: They have got it already. There is a scheme. (Interruption) If it is not sufficient, it has got to be augmented. Now the idea is to have water-supply schemes for all municipalities under the Third Plan.

Bridge across the river Tambaraparani

* 303 Q.—SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a bridge across the river Tambaraparani between Tirunelveli and Palayamcottai; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) & (b) There is a proposal to construct a bridge across Tambaraparani river on the new bypass road to the National Highway 7 proposed to be formed outside the municipal limits of Tirunelveli and Palayamcottai. The proposal has been forwarded to the Government of India for inclusion in the Third Five-Year Plan and their orders are awaited. There is also another proposal to construct a submersible bridge between Tirunelveli and Palayamcottai within municipal limits near the existing Sulochana Mudaliar bridge, as the bridge on the proposed bypass road outside the municipal limit may not be of use to the local public. This proposal is just being examined by the Chief Engineer (Highways and Rural Works).

[30th August 1961]

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: Is there any proposal to widen the present bridge?

THE HON. SRI P. KAKKAN: There is no such proposal.

Encroachments on Highways

* 304 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the instructions, if any, issued to the Highways Engineers in regard to the removal of encroachments on Highways in road margins;

(b) the principles laid down in this regard; and

(c) the action taken for the removal of such encroachments?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The Chief Engineer (Highways and Rural Works) has issued the following instructions to the Superintending Engineers (Highways and Rural Works) and Divisional Engineers (Highways and Rural Works) in his Circular, dated 27th June 1960.

“It has been brought to the notice of the Chief Engineer (Highways) that there are many unauthorised encroachments on the road side margins by way of removal of earth from the berms, erection of brick kilns, storing materials for private construction, etc. Besides hindering the free flow of traffic, such encroachments ultimately lead to the deterioration of the berms, and the side drains endangering the very road structures in the long run and resulting in unnecessary expenditure to Government.

The Officers of this Department are therefore instructed to take immediate steps to evict all such unauthorised encroachments forthwith and also ensure that such practices are not resorted to in future”.

(b) The normal width for National Highway, State Highway, Major District Road and other District Road is 200', 200', 100', and 80' respectively. If the encroachments exist outside the normal width of the road concerned, such encroachments will be treated as unobjectionable and concurrence will be given to the Revenue Department to grant licence or lease for those encroachments. If the encroachments are within the normal width of the Road, they will be treated as objectionable and the Revenue Department will be requested to evict the encroachments under Sections 6 and 7 of the Land Encroachments Act.

(c) Revenue authorities will take necessary action to evict the encroachments on road margin under sections 6 and 7 of the Land Encroachment Act as and when cases of objectionable encroachments are brought to the notice of the Revenue authorities by the Highways Department.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is the Hon. Minister aware of the fact that the encroachments are there even after the order issued by the Government?

[30th August 1961]

THE HON. SRI P. KAKKAN: If the hon. Member would give specific instances, we will look into them.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: In Trichy-Karur Road at Pattavaithalai, there are several cases of encroachments on the main road and fresh encroachments are taking place everyday. I would like to know what steps the Government have taken to evict or stop such encroachments.

THE HON. SRI P. KAKKAN: I will look into the matter.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Near Vadalur Gnana Sabai for nearly a furlong there is encroachment on the main road and that spoils the beauty of the place. Will the Hon. Minister take steps to evict such encroachments?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I will ask the Chief Engineer to look into the matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the real difficulty is this. One set of people want removal of such encroachments and another set of people encourage such encroachments.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Which side do the Government support?

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: நெடுஞ்சாலை ரோடுகளிலும் சாதாரண ரோடுகளிலும் நெல் உலர்த்தப்படுகிறது. அது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேள்வியைத் திரும்பச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: மெயின்ரோடிலே, நெடுஞ்சாலை ரோடுகளிலே நெல் உலர்த்தப்படுகிறது. ஒரு பக்கத் தையே அவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் கவனித்து நீக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: சிமிண்டு அல்லது தார்போட்ட ரோடுகளிலே நெல் காயவைப்பதை நான்கூட பார்த்திருக்கிறேன். அதைக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். மழை இல்லாத காலங்களில் அவர்கள் அப்படிப் போடுகிறார்கள்.

Express bus routes

* 305 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of express bus routes sanctioned and allotted during 1960;

(b) the number taken by the State Transport Department and the number allotted to private operators and the co-operative societies respectively; and

[30th August 1961]

(c) the number of cases challenging the allotment of bus routes pending in the High Court as on 31st December 1960 with reference to each section of the Motor Vehicles Act or the Government Order relating to that Act?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Twelve buses on seven routes.

(b) Madras State Transport Department—one bus on one route.

Private operators—five buses on five routes.

Co-operative societies—six buses on five routes.

(c) Seven. This relates to permits granted prior to 1960.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I would like to know the answer to clause (c).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Seven. This relates to permits granted prior to 1960.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister kindly tell us the number of cases under each section pending before the High Court?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: A separate question may be put.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: May I know whether there is any proposal to run an Express bus between Tiruchirappalli and Bangalore?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: That question has to be put to my Hon. Colleague.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is the Hon. Minister aware that all the seven cases pending before the High Court relate to one Government Order issued in 1958?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I do not know under what Government Order they are pending or for what reasons they are pending. If the hon. Member is very particular about getting the information, he may put a separate question.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I have asked for this information in my main question itself. I wanted to know under what section or order the cases are pending before the High Court. I will put the question again as desired by the Hon. Minister.

Supply of coal

3-20
p.m.

* 306 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state, with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 111 on 4th March 1961, the reasons for the variations in the middleman's commission in the supply of coal to Basin Bridge Power Station from 25 nP. to 40 nP. per ton?

[30th August 1961]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: As already stated in my reply to question No. 111 on 4th March 1961, as per the Colliery Control Order a middleman's commission not exceeding Re. 1. per ton is payable to the suppliers. The contractor who quoted a middleman's commission of 25 nP. per ton was in a position to supply only about 1,000 tons per month as against the monthly requirement of the order of 10,000 tons. As the only other contractor who had the capacity to supply the balance was not prepared to accept a middleman's commission of 25 nP., but wanted 40 nP. per ton, the Electricity Board had no other alternative except to accept the higher middleman's commission demanded by the contractor.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, was any action taken by the Electricity Board against the contractor who was not able to fulfil the terms of his contract entered into with the Board?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: There was no need for taking action, because he could not supply the ten thousand tons. So, we had to go for another who could supply the ten thousand tons.

DR. A. SREENIVASAN: If the terms of the contract are not fulfilled, he will have to forfeit his contract.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: He has quoted only for 1,000 tons at that commission rate. We were not satisfied with the supply of 1,000 tons. So, we had to go to the man who was prepared to supply our full requirements.

Bridges

* 307 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to widen the bridges on the National and State Highways;

(b) the number of bridges likely to be taken up for execution during 1961-62; and

(c) the number of bridges proposed to be widened during the Third Five-Year Plan?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) Three works on State Highways have been sanctioned for execution during 1961-62. Works on National Highways will be taken up as and when sanction of the Government of India is received.

(c) Thirty-seven works on State Highways are proposed to be taken up under the Third Plan. Seventeen works on National Highways are also proposed to be taken up during the Third Plan Period with the approval of the Government of India.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: விளங்கவில்லை. தயவு செய்து விளங்கும்படி தமிழில் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[30th August 1961]

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதல் கேள்விக்குப் பதில், 'உண்டு'. இரண்டாவதுக்கு, இப்போது ஸ்டேட் ஹைவேசில் மூன்று திட்டங்கள் 1961-62-ல் நிறைவேற்ற சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. நேஷனல் ஹைவேஸ் வேலைகள் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அங்கீகாரம் வந்தவுடன் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மூன்றாவதுக்கு, மூன்றாவது திட்டத்தில் ஸ்டேட் ஹைவேசில் 37 வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நேஷனல் ஹைவேசில் அதாவது தேசியப் பெருவழிச் சாலையிலே 17 வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ள சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இந்திய அரசாங்க உத்தரவு கிடைத்த பிறகு அவை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI K. T. KOSALRAM : நேஷனல் ஹைவேசில் 3 இடங்களில் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எந்தெந்த இடங்களில் என்று தயவுசெய்து சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (1) Reconstructing the bridge at mile 119/2 to 6 of Cuddalore-Clittoor road in South Arcot District. Rough cost, Rs. 34 lakhs.

(2) Tirunelveli District: Widening the culvert at mile 57/7 of Quilon-Shencottah road. Rough cost, Rs. 40,000.

(3) Widening the culvert at mile 58/6 of Quilon-Shencottah road. Rough cost, Rs. 25,000.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த தேசிய நெடுஞ்சாலையிலே உள்ள ஒரு பாலத்தை அகலமாக்குவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு பாலம் எது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஒரு பாலம் என்று இல்லை. 17 வேலைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பதினேழும் டிவிஷன் வாரியாக வரும். ராமநாதபுரம் டிவிஷனிலே 7 வேலைகள், தென்னாற்காடு டிவிஷனிலே 2, சேலம் டிவிஷனிலே 1, ஈரோடு டிவிஷனிலே 1, திருச்சி டிவிஷனிலே 2, திண்டுக்கல் டிவிஷனிலே 1, கோயம்புத்தூர் டிவிஷனிலே 1, கன்னியாகுமரி டிவிஷனிலே 1, கிருஷ்ணகிரி டிவிஷனிலே 1, ஆக 17.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : கனம் மந்திரி அவர்கள், ஸ்டேட் ஹைவேசில் 37 வேலைகள் விரிவுபடுத்துவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். திருச்சி, சேலம் ரோடில் வளையப்பட்டிருக்கும் பக்கத்திலுள்ள சிறிய பாலத்தையும், திருச்சி-தஞ்சாவூர் ரோடில் உள்ள செங்கிப்பட்டிக்குப் பக்கத்திலுள்ள அகலக்குறைவான பாலங்களையும் விரிவுபடுத்தும் திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு டிவிஷன் வாரியாகச் சொல்கிறேன். அதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம் —

North Arcot Division	..	..	..	..	1
South Arcot Division	..	..	..	..	1
Salem Division	..	..	..	..	9
Krishnagiri Division	..	..	..	..	7

[30th August 1961]

Coimbatore Division	..	..	..	..	4
Tiruchirappalli Division	..	..	..	..	1
Dindigul Division	..	..	..	..	1
Ramanathapuram Division	..	..	..	..	8
Tirunelveli Division	..	..	..	..	7
Kanyakumari Division	..	..	..	..	5
					—
					37
					—

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : இந்தப் பாலம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதுபற்றித் தனியாகக் கேட்டால், அதற்குச் சொல்லலாம்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : மர்மலாங் பாலம் சைதாப்பேட்டைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றித் திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதையும் புதுப்பிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் அங்கீகாரம் பெற்று எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் எத்தனை பாலங்கள் அகலப்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : செங்கற்பட்டு இதில் வரவில்லை. தனியாகக் கேட்டால் அதைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : 1961-62-ல் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அகலப்படுத்தப்போகும் பாலங்கள் பற்றி கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். அதற்கு ஐயா அவர்கள் முதலிலேயே ஸ்பெசிபிக்காக எழுதி முன்னமேயே கொடுத்து விட்டால் சௌகரியமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைப் பற்றி முழுவிவரம் கேட்டால், கொடுப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : கேள்வியிலேயே முழு விவரம் வேண்டுமென்றுதான் கேட்டிருக்கிறேன்.

Attendees

* 308 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state, with reference to the answer given to the Legislative Council Question No. 89 on 18th March 1960—

(a) whether the services of the Attendees have since been regularized; and

(b) if so, whether they have been paid arrears of increments since the date of regularization?

[Sri M. A. Manickavelu] [30th August 1961]

Also with regard to resumption with respect to the years 1954-55 and 1955-56, is ought to be 1957-58 and 1958-59. All these have arisen as the Act was extended to Shencottah taluk with effect from 2nd March 1960 only. These are the technical alterations that have become necessary on account of the extension of the Act to Shencottah taluk with effect from 2nd March 1960. There is nothing more.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 28 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI L. S. KARAYALAR: Mr. Chairman, Sir, this is a belated acknowledgment by the Government of a mistake which they committed earlier in spite of forceful representation from both Mr. Balasubramanya Ayyar and myself at the time of the passing of this Act. Through this Amending Bill, only certain dates are being changed in view of the fact that the Act has been extended to Shencottah taluk very much earlier. The Act is being extended to Shencottah taluk very much later than when it came into force in Madras State itself. Anyway, I am glad the Government have come forward at least now to change the dates. It is only a Dates Bill. In between, they have also inserted another provision by which they say that the rules shall come into force immediately after the publication in the *Fort St. George Gazette*, and not after fourteen days of placing them on the table of both Houses. Anyway, this rather unusual step has become necessary to enforce the Act and rules, so that rules can come into force immediately the Act is passed. Mr. Chairman, it is five years since Shencottah taluk was integrated with Madras City, and we have some parts of Tiruttani added to it. We go on passing Acts; sometimes we adopt the original Travancore-Cochin Act; sometimes we make an amendment to that Act. They make an amendment and call it, ‘kerala amendment’. Sometimes the Travancore-Cochin Act is completely repealed. Sometimes it is in force in Shencottah taluk as Madras Government want it. The sheet-anchor of integration is uniform laws throughout the State. We are having some Acts of Travancore-Cochin State for Kanyakumari and some for Shencottah. Why not appoint a high power committee to go into all these things and completely integrate all the laws of the State, be they for Shencottah, for Tiruttani and Kanyakumari, and make Madras State a real Tamil Nad? Thank you, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, these Acts are applied to these new districts. As Mr. Karayalar said, we pointed out at that time that these particular dates might be changed, and the Act applied accordingly. At the time when the Act was sought to be applied to Kanyakumari and Shencottah, we pointed out that dates might have to be altered suitably. Then it was mentioned, ‘We could see later’. Therefore, the difficulty

30th August 1961] [Sri K. Balasubramania Ayyar]

has arisen. I would request the Government to examine thoroughly all the provisions before extending these Acts and to see if they require modifications. What about Kanyakumari district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: They are of different tenure.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I again request the Government, before they extend the Act, to examine all provisions and also these tenures and modify the Act suitably and then apply. That will be easier than applying it first and afterwards creating difficulties, or petitioning the Revenue Divisional Officer. All this causes inconvenience. Otherwise, it is alright.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I may say that I am also not happy over the situation by which I have to bring in as Amending Bill like this. The matter ought to have been foreseen and rectified then and there. I think it was pointed out in the Council then that the Bill would have to go back to the Assembly. That was the difficulty. Now it has not only to go back, but it has to emanate there and then come here. The situation is more complicated now. I do not know how it did not catch our imagination then. Anyway it has happened. I request that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 28 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants’ Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 28 of 1961), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 28 of 1961), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS TENANTS AND RYOTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 29 OF 1961).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1961), as passed by the

[Sri M. A. Manickavelu] [30th August 1961]

The Madras Tenants' and Ryots' Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949) was enacted in 1949 with a view to providing for the temporary protection against eviction, among others, of the tenants of private lands in estates governed by the Madras Estates Land Act and against the sale of the holdings of the ryots in such estates and to providing for the stay of suits and other proceedings relating to such eviction and sale pending the taking over of the estates by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948). The Act provided that during its continuance, no tenant of any private land in an estate shall be liable to be evicted by the landholder of the estate in pursuance of a decree or order for eviction and that no holding of a ryot in an estate shall be liable to be sold or brought to sale in pursuance of a decree, order or other proceeding for recovery of rent. It also laid down that all suits, proceedings in execution of decrees or orders and other proceedings for the eviction of such tenants from their lands or in which the sale of the holding of a ryot for recovery of rent was claimed shall stand stayed subject to certain conditions. The Act was enacted originally for a period of two years in the first instance. It has been continued from time to time. The life of the Act now stands extended up to and inclusive of 7th October 1961. The process of taking over estates under the Abolition Act is nearing completion, but there still remain some estates to be taken over. The Abolition Act does not also apply to inam villages which became estates by virtue of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936. The question of undertaking legislation for taking over this class of estates also is under the consideration of the Government. Meanwhile, if the Madras Tenants' and Ryots' Protection Act, 1949, is allowed to expire on 7th October 1961, the proceedings for the sale of holdings, etc., which had been initiated and which had been stayed by that Act will get revived and could be proceeded with and even fresh suits may be launched by landholders in these areas. The Government have, therefore, decided to extend the life of the Tenants' and Ryots' Protection Act, 1949, for a further period of two years. The Bill accordingly provides for the extension of life of the Act up to 7th October 1963.

I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, it is five years since the original Act was passed. The Hon. the Minister for Revenue himself said that this was for the temporary protection of tenants in private lands in estates. Most of the estates except a few have been taken over and have become ryotwari lands. But this Act stays the execution of all suits pending at the time and also execution of decrees which have been obtained. How long

[Sri K. Balasubramania Ayyar]

are these to be stayed and kept pending? The Government can bring in a comprehensive legislation saying that there shall be no eviction. That I can understand. But to keep the matter pending for twelve years is not proper. Of course, decrees will not lapse on account of the Act itself. Otherwise, twelve years will be over and the decree will become time-barred. On account of the Act they are kept alive. Therefore, the Government are keeping them alive and at the same time extending the life of the Act. This is an anomalous position. Something ought to be done with regard to 1936 inams. They can be dealt with separately. The Government can introduce a provision that where suits can be decreed, they shall be decreed. Otherwise, for the sake of only one estate, everything will have to be kept pending. Even if there is only one small piece of private land remaining, the matter will have to be kept pending. That is a matter which has got to be seriously taken into consideration. So far as the 1936 inams are concerned, there can be a separate legislation for them. The matter can be kept pending so far as they are concerned. But in the case of other estates, almost the matter is over. If, the Government are going to wait for the sake of one estate remaining, it may take five or six years. Then all suits and decrees will have to be kept pending for a long time. That is a matter to be seriously considered.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Chairman, Sir, I concede that a provision for stay like this should not be kept for a long time. It should be for a short duration. But the difficulty seems to have arisen in this way. When we contemplated this stay proceeding, we thought that any suit or other legal proceedings would be kept pending for a short duration. But due to the litigant tendency of some people, probably the litigant was dragged not only to the High Court but to the Supreme Court. That is one reason. What I want to urge is this. It has been allowed to continue for a number of years. Now we are at the fag-end of these operations. The Land Ceiling Bill is on the anvil. Discussion is over in the other House. We have now come to a state when all this land reform will be in a way settled. Therefore, I think the House will not mind giving an extension. I have taken care to see that it is not necessary to extend it still further. I have asked for an extension by two years. Formerly, this extension process used to be coming up every year. It was awkward. Now at a stretch I have asked for an extension for two years. I am sure there will be no further necessity for extension. Meanwhile I think everything will be settled. I am told that in some of these cases stay will very soon be vacated and the cases disposed of. Therefore, I plead for the indulgence of the House to pass this Bill.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

[Mr. Chairman] [30th August 1961]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1961), as passed by the Assembly, be passed. ”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 29 of 1961), as passed by the Assembly, be passed. ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 30 OF 1961).

8.50 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955, was last extended to be in force up to and inclusive of 26th September 1961. The object of the Act is to protect the interests of the cultivating tenants in the State pending introduction of comprehensive land reform. As it will take some more time for ceiling to be imposed on land holdings and revision of the tenancy laws suitably, the Government consider that the life of the Act should be extended for a further period of two years from the 27th September 1961. The Bill accordingly provides for the extension of the life of the Act up to and inclusive of the 26th September 1963.

I think I am on better grounds so far as this Bill is concerned. The reason is that in our State we have taken very elaborate steps to see that we make the Bill as foolproof and safe against legal assault as possible. Thanks to the presence of the Supreme Court gentleman and other legal luminaries in the Select Committee, the Bill on land ceiling has been properly shaped. We also made a very elaborate enquiry, taking evidence from many persons and organizations. We have thoroughly gone through the whole thing and whatever legal drawbacks there were, they have all been set right. Therefore, Members may not feel sorry even though we may have taken some time over it. We have made very good

30th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

changes and important changes. So, under these circumstances, I hope I may not come in for strong criticisms in respect of this Bill.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, in regard to the extension of the provision of the Act for two more years, I wish only to bring to the notice of the Government some of the difficulties that have been experienced in the working of the Act. It would have been better if the Government had called for a report from the Revenue Department about the difficulties in the working of the Act and taken action to amend the provisions with a view to setting right the difficulties. It is not easy now to give amendments to the original Act. Therefore it is I have not given notice of any amendments. Anyhow, I would like to point out one or two difficulties experienced in the working of the Act.

The Act came into force on the 27th September 1955 or so. I do not remember the date. At that time, there were pending contracts with the tenants, and the agricultural year began from the end of June. Therefore, the particular terms which obtained at the time the Act came into force were continued according to section 3 of the Act. According to the terms of the lease, the particular kind of crop was rice. But actually what happened was, in many places in Tiruchirappalli, the tenants cultivated sugarcane, plantains, casuarina and betel leaves in those particular lands. And the terms have not been altered because they cannot be altered according to the section in the Act. The terms which were there on the 27th September 1955, shall be continued and whoever is in possession, the tenants should apply the same contract. Of course, if the tenants apply for a fair rent, it could be gone into. Otherwise, nothing can be done. Therefore, difficulty arose when tenants grew these cash crops and got larger income but paid no rent for that increased return. I am not blaming the party for that. When there is an Act, they are entitled to take advantage of it and act accordingly. This is a difficulty which has arisen on account of the working of the Act. Then, as regards lease deeds, they have to be executed in triplicate and if they are not executed, there is no penalty. The landlord can only complain. I am only referring to the difficulties experienced both by the landlords and the tenants. I am not siding with the landlord or the tenants.

Again, the most important thing is the question of sharing the produce as laid down in section 7 of the Fair Rent Act. That section speaks of sharing the produce on the thrashing floor. But if the tenant removes the crop, there is no provision under the rules to recover it from him. If the landlord were to interfere, of

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [30th August 1961]

course, he may get a good thrashing. But that is a different matter. Though the Act speaks of a fixed fair rent to the landlords, especially the small holders and those who are not in the place get no share in the crop. This is the difficulty in regard to sharing of the crop. Of course, there may be a deputation or demonstration before the Chairman or the House and then the Government may take this up for consideration. But, unfortunately, these are very small people living far away from Madras and having 3 or 4 acres of land. It is on behalf of them that I am talking and not on behalf of the rich landlords. Rich landlords do not have much difficulty. These poor people do not get even the 40 per cent that the Government have given. Now the Planning Commission talks of 25 per cent rent. And when the permanent legislation comes, this 25 per cent will be reduced to 15 per cent. I am quite sure of it. Now at least they get on paper 40 per cent according to the Government. Even that they do not get. On the thrashing floor they get thrashing.

These are some of the provisions which have to be looked into and justice done to all parties. I am not in favour of the one or the other. When the Government enact a legislation, they should see whether it is working properly. If there are any difficulties, the Act must be amended. Therefore, I would request the Hon. the Revenue Minister to call for reports from the District Collectors regarding the difficulties in the working of the Act. If there are real difficulties, as the papers before show there are, Government should take steps to amend the provisions suitably. When enacting a legislation, it is not possible to envisage all possible situations and then enact the law. It is impossible to provide for all future contingencies in the Bill. But whenever occasions like this for extending the life of the Act arise, it is the duty of the Government to look into the difficulties in the working of the Act by calling for reports from the district officers—they are the best authorities to judge as between the landlords and the tenants—and amend the Act suitably. Do justice to both—nothing in favour of the one or the other. I have not given notice of any amendment. But these are the legal difficulties which I wish to point out. The Hon. Minister himself would have readily conceded all this. Something must be done about the division of the yield at the thrashing floor itself. The Act never makes any provision if the yield is to be removed by the tenants from the thrashing floor before the division. Therefore, difficulties have arisen. Whenever there is the need to extend the life of the Acts, I would request the Hon. Minister to look into the matter and get details. He must get information from the Collectors. The Bill must be circulated to the Collectors, and they must be asked to say what are the difficulties experienced in the working of the Act. The courts have given decisions. The tenant is something like a trespasser. What will happen in that case? Is he the man who pays the rent or who takes the mesne profits? All these difficulties have arisen. I do not want to trouble the

[30th August 1961] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Hon. Minister with all this. But what I am anxious is that some kind of survey ought to be done. Even when the Government want to have a permanent legislation, it is better to have a survey made of all the difficulties experienced and then finally amend the Act so that we shall happily work those Acts. I am not arguing on principles. The principles have been settled, and we have far advanced. Let us work the Act and let us see that all the situations are fully met under the provisions of the Act.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I heard a different tune in the other House from what I hear now (Sri K. Balasubramanya Ayyar : அது அப்படித்தான் இருக்கும்.) There the villain of the piece is the landholder. It is said, 'He does all sorts of things, causes hardship and commits atrocities.' These charges are heaped on him, and it is said that the Police also back him. That is the story there. Here it is said that instead of getting the grain by thrashing, the persons themselves are getting thrashed. There may be a few cases of that sort. There are bullying landholders also. There are dumb, quiet, lamb-like tenants also. There are also fighting tenants. In the case of the fighting sort of tenants, thrashing may happen. These are all stray cases. The bulk of the people manage and settle their affairs quietly without having any recourse to these Acts. Only when difficulties arise, we have to look into the Act. And, as was pointed out, there are loopholes and drawbacks also in the Act that have to be set right. My purpose is to get the extension till the Land Ceiling Bill is passed. After it is passed, we are contemplating a legislation on tenancy, when all these Acts will go. We have taken time for two years. I do not think this two year period will be necessary. Even before this, all the Tenants Acts have to be repealed. We have to consolidate the Tenancy Act. Already we are getting some information in the matter. We will get more information about the draw-backs in the working of the Act, and that will be useful when we frame the Bill on Tenancy.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1961), as passed by the Assembly, be passed”.

[30th August 1961]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1961), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINGS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 24 OF 1961).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

The Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950) provides for the stay of proceedings in execution of a decree in a suit for the recovery of possession of a holding, so far as they relate to the delivery of possession of the holding.

The Act was in force in the Kanyakumari district and Shencottah taluk at the time of their transfer to this State from the former Travancore-Cochin State in 1956. Consequent on the extension to the Shencottah taluk of the Cultivating Tenants Protection and Fair Rent Acts by the Madras Act 28 of 1959, with effect from 2nd March 1960, the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act ceased to be in force in that taluk. It is now in force only in the Kanyakumari district.

The life of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, in its application to the Kanyakumari district is due to expire on the 24th September, 1961. Pending a decision on the policy to be adopted with regard to the land tenure systems prevalent in that district, it has been decided to extend the life of the Act by two years from the 25th September 1961.

The extension is sought for till the time that we have a Bill dealing with the peculiar land tenure systems there. The Travancore-Cochin Act has given this protection, that is, the possession of the holding will not be disturbed. It is not a question of safeguarding the decree or suit. Here the possession should not be disturbed. So, whoever has been in possession should not be disturbed. So, till we finally bring in legislation in this matter, whoever is in possession will not be disturbed. It is only this protection that is given in the Bill. This Bill is brought forward now because some more time will be taken to introduce legislation in the Kanyakumari District.

Sir, I request the House to accept the motion.

a Printed as Appendix VI on page 336 infra.

30th August 1961]

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Holdings (Stay of Execution Proceedings, (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I have to repeat the same thing that I said against the Tenants Protection (Amendment) Bill. This Bill is still worse, because the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act was passed by that Government. When they wanted to have some sort of protection for their tenants, they passed that law. This Government have taken it on and they are now extending it. Already this Act was extended for 11 years and six months from the commencement of the Act. Now this Government want to extend it for a further period of two years. The stay of the execution of a decree cannot go on endlessly. It has already been in force for 11 years, and the Government want to extend it still further. The Government are happy, but they must understand how the people will be happy. They must decide finally one way or the other about the rights of parties. Here I would have to repeat what Sri P. T. Rajan said. Either get rid of us or retain us. Do not go on prolonging our travail. I may repeat that it is a suit for recovery of possession. The decree has been given for recovery of possession. I am not on the principle of it, because that is all over now. But we must take some action now. So far as the immovable property is concerned, twelve years is the limitation period. On account of this Act, the limitation does not operate and the matter is kept pending. Otherwise, the title to the land will be extinguished after twelve years. The Government have kept it alive on account of the provisions in this Act. Originally it was for a period of eleven years. Now the Government are extending it by another two years. It comes to thirteen years—beyond the period of limitation. Under the Limitation Act, after twelve years the title of the person will become extinguished and the man in possession of the property will claim adverse possession.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I thought on this Bill I would be on better ground. The hon. Member says that I am on a worse ground, because the Act of 1950 has been extended by 11 years and now it is sought to be extended by another two years. Sir, this relates to an area which is an appendage which we got where the land tenures are somewhat peculiar. It takes a longer time to understand them than our own tenures.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Is it appendage? We wanted it and we got it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is not in the nature of an appendix but an appendage which means that we got some thing extra. I did not use it in any other sense. The tenures are of different kinds. For example, there are the Pandaravagai,

[Sri M. A. Manickavelu] [30th August 1961]

Maniankaram, Tirupuvaram, and all sorts of peculiar systems of land tenure. It took some time for us to understand them. Not only this. We had to correspond with the Maharaja of Travancore and the Travancore Government. So, it took some time. I am not suggesting a new system of tenure. What I submit is, with regard to this, I am somewhat justified in asking for extension. This is a new tenure with which we are dealing. I hope there won't be any necessity for any further extension. I think this will be the last. Meanwhile, all these legislative reforms will be over.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961), as passed by the Assembly, be passed”.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961), as passed by the Assembly, be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS PAWNBROKERS (AMENDMENT) BILL, 1961
(L.A. BILL NO. 30 OF 1960).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir I move—

“That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1960), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

Sir, originally the provisions of this Bill were incorporated in the Money Lenders Bill. It was thought desirable to delete them from that Bill and bring forward a separate Bill, modifying the Pawnbrokers Act. Sir, there was a Select Committee on this Bill and hon. Members of this House were also invited.

* Printed as Appendix VII on pages 337-345 infra.

30th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

We had a very detailed discussion and finally the Bill was presented to the Assembly. The changes that were made by the Select Committee were these. We had a different rate of interest in the original Bill, which was nine and three-eighth per cent per annum simple interest in the case of loans of Rs. 25 and below and six and a quarter per cent per annum simple interest in other cases. In the draft Bill before the Assembly it was 12 per cent per annum for Rs. 150 and below and 10½ per cent for sums exceeding Rs. 150. In the Assembly, the amendment was that the rate of interest should be 12 per cent for all cases. Another change made in the Select Committee was the ‘Officer’ should not necessarily be a ‘Police Officer’ but the Inspector who should be in charge of these enquiries. Thus the enquiries may be by an Officer other than a Police Officer, though he may be assisted by the Police. With regard to punishment also, there is a change. We have reduced the period of imprisonment from one year to six months and a fine of thousand rupees. The main change is about the rate of interest. In fact, in the other House some wanted higher rates. Others wanted a lesser rate, i.e., 6 per cent, but we must take a practical view of it. The people who go there for loans are those who need money immediately. The necessary money could be got only from the pawnbroker. No Bank can give money easily. The pawnbroker getting proper security immediately gives it. That facility is there and I feel it is necessary and the rate must be realistic with the man's business. Now, the Bank rate is rising. Even the State Bank and other Banks are raising it. As a matter of fact, the pawnbrokers sometimes got interest at more than 12 per cent. They may get it but still we cannot put it in the statute-book. So, we have put what we call Dharma Vaddi in the Bill. I move that the Bill, as passed by the Assembly, be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1960), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

* SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, I was also on the Select Committee, but as long as we were there, we thought that the interest rate would be altered. The interest rate of the Co-operative Society is six and a quarter per cent. A large number of borrowers are between Rs. 150 and Rs. 200. In the case of borrowers of lesser sums there is some meaning in saying that it should be 12 per cent, or so. In cases where the amount is more than that Rs. 250 of Rs. 200 to say twelve per cent would be too high. Here is a case where a jewel loan is given. There is no difficulty in collecting the amount within a year or so. If it goes a little over that period, he can auction it and sell it. That is one advantage they have got. As we see, the Amending Bill is primarily intended to protect the pawnbrokers. As long as the

[Sri M. Seshachariar] [30th August 1961]

Police were inspecting the accounts for various purposes there was amount of fear. Now that fear is gone because we are appointing Inspectors who are to be in charge of other Acts also. Even then for the purpose of seizure and all that, even under the Criminal Procedure Code, the Police could go and enquire. Now they have to obtain a warrant before they seize an account. They have to go to the pawnbrokers only with a warrant and even there the accounts should be returned within twenty-four hours. As a matter of fact, if there is to be investigation, it will take a longer time. In regard to punishment also, it is a lesser punishment, as our Hon. Minister said. In regard to redemption, certain additional clauses are introduced. Where he sends a messenger, when the pawn document is lost, where the pawner is dead, additional clauses have been included. Another improvement we made over the old Act is this. Where the sale is held at the instance of the pawnbroker, and if the pawnbroker himself purchases it, the sale will be valid only if the price is more than the sum due. The auction will be valid only if the auction amount is more than the amount due to him. That would be helpful to some extent to the pawner. As regards the pawner, we know, as a matter of fact, in several cases they execute not only a pledge note but also a promissory note. In some cases, amounts are collected not only towards the pledge note but also on promissory notes. It would have been better if the Police alone have been allowed to handle this. No doubt, there will be some amount of harassment. But still, it is so difficult. There are respectable pawnbrokers also, but in respect of those who are not respectable, it is better some immediate remedy is given to the pawner himself. That is not possible now. Where there is a breach of rules or contravention of the Act, the Inspector or the Police must apply to the Magistrate and get warrant and then come for inspection. Ordinarily the pawnbroker takes the pledge from pawners, and in certain cases the former repledges it elsewhere. Now, he must retain it in his own place where it is licensed and he must produce it for inspection. If it is not there, he must produce it within a week. Therefore, I am considering the whole thing as primarily intended for the benefit of the pawnbrokers. With this I conclude.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, this Bill to amend the Madras Pawnbrokers Act contains certain provisions which are beneficial to the pawners and, in my opinion, it is fair and just to the pawnbrokers. This is on a par with the Chit Funds Act to remove some of the abuses. If we go through the amendments, we find that they are mainly intended to remove some of the abuses which exist now. This business has become a flourishing trade even among the respectable ladies. They take these pledges, and lend money. It is going on even in villages. In the City of Madras I find a number of respectable ladies who have not got any licence to trade carrying on this business.

SRI M. SESHACHARIAR: They are not aware of the Pawnbrokers Act.

30th August 1961]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: And we are afraid of approaching them also. 4-20 p.m.

I agree with the hon. Member Sri Seshachariar so far as the rate of interest is concerned. For small amounts that are borrowed and that are taken on the security of some pledge, certainly the rate of interest should have been lower. It is the poor people that pledge brass or copper vessels. As regards larger amounts, it is the middle class people who want them and they pledge silver vessels. They can afford to pay a little higher rate of interest. But in the case of people who get Rs. 25 and below, the rate of interest, in my humble opinion, should have been lower. The hon. Member Sri Seshachariar said that in the case of co-operative societies, the rate of interest was $6\frac{1}{4}$ per cent. But many co-operative societies charge $9\frac{3}{4}$ per cent, and that has been allowed.

The next point that I should like to bring to the notice of the House is this. The amendment requiring the pawnbroker to keep the pledge in his shop or place of business is quite necessary. He must have it in a place which is easily accessible for inspection. We find that it is not at all produced for weeks together. The fact is that these pawnbrokers pledge it with some others and get money. The amendment is absolutely essential.

About redemption of a pledge, the original Act provides that "a pledge pawned for a sum not exceeding ten rupees if not redeemed within the period of redemption and days of grace, shall at the end of the days of grace become the pawnbroker's absolute property". It is removed in this Bill. It is a good thing.

As regards sale of pledge and inspection of sale book, the Bill provides that "a pledge pawned shall not be disposed of by the pawnbroker otherwise than by sale at a public auction". The original Act provides that it shall be disposed of "by sale, by auction and not otherwise". So, the pawnbroker can sell it. He need not bring it to auction. According to this Bill, he must necessarily bring it to auction. This is certainly an improvement over the original provision. This benefits the pawners to a great extent.

The Bill again provides that "where the highest bid at the sale by auction is the bid of the pawnbroker, the sale shall not take effect unless the bid is for a sum exceeding the sum payable on the pawn inclusive of interest and prescribed charges". The hon. Member Sri Seshachariar has admitted that this is a welcome provision.

The Bill says that the pawnbroker shall deduct the necessary costs and prescribed charges of the sale. The original Act only says that he shall deduct charges. Now he can deduct only the prescribed charges.

[Sri M. Ethirajalu] [30th August 1961]

நன்றாக இருக்கும். 25 ரூபாயிலிருந்து 150 வரை 12 சதம் அதற்கு மேல் 10½ சதம் என்று இரண்டு விதமாக வைத்திருக்கிறது. 12 சதம் அதிகம். அதை 10 ஆகக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். சராசரியாக வைத்து விட்டால்கூட மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் எந்த வட்டி வீதம் போட்டாலும் கூட இப்போது இருக்கக் கூடிய வட்டிக் கடைக்காரர்கள் சர்க்காரின் சட்டதிட்டப்படி ஒருக்காலும் நடப்பதே கிடையாது. யாரோ சிலர் வேண்டுமானால் நடக்கலாம். 100-க்கு 90 சதவிகிதம் வட்டிக் கடைக்காரர்கள், அடகு வைத்தவர்கள் தங்கள் பொருளை எவ்வளவு சீக்கிரம் மறந்து விடுவார்கள், இழந்துவிடுவார்கள் என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பரிந்து கொண்டுதான் நாம் எல்லாம் பேசுகிறோம். வட்டிக்கடைக்காரர்களுக்கு அடிக் punishment கூடாது; அவர்களையும் நல்ல பிரஜைகளாகப் பாவிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. நாம் இயற்றுகிற சட்டப்படி எங்கேயாவது நடக்கிறார்களா என்று ஆராய்ந்து இரகசியமாக விசாரணை செய்து பார்த்தால், நிச்சயமாக ஒருக்காலும் வட்டிக் கடைக்காரர்கள் நியாயமாக நடக்கவே இல்லை என்பது நன்றாகப் புலப்படும். எப்படி என்று கேட்டால், ஒருவன் ஒரு சாமானைக் கொண்டுபோய் அடகுவைத்து வாங்கக்கூடிய பணத்திலேயே நீங்கள் போடுவது 12 சதம் என்றால் அவர்கள் 24 சதம் அப்படியே எடுத்துக் கொண்டு கழித்துக் கொண்டு கணக்குப் பார்த்து அச்சிட்ட தாளுக்குப் பணம், எழுதுகிற மைக்குப் பணம், பேனாவுக்குப் பணம், குமாஸ்தாவுக்குப் பணம் இத்தனையையும் கழித்துக் கொண்டு கொடுக்கும் நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இதை இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டில் இருக்கிற கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கும் மணியகாரர்களுக்கும் 18 ரூபாய் சம்பளம். அவர்கள் எப்படி நடக்கிறார்கள், எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று மறைமுகமாக இருப்பது போல், சட்டத்தைப் போட்டு விட்டாலும்கூட, அவர்கள் இந்தச் சட்டப்படி நடக்கவே இல்லை என்பதை நாம் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். இதைத்தான் நாம் அலசி ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இச்சட்டத்தைப் போட்டு விட்டால் வட்டிக்கடைக்காரர்கள் சரியாக நடந்து விடுவார்கள் என்பது அல்ல. பெரியவர்கள் அவர்களிடம் போவதில்லை. அவர்கள் வீடு, காடு இவைகளை வைத்து லட்ச ரூபாய் வாங்கும் நிலையில் போகிறார்கள். 8 அணு வட்டி என்று எழுதினாலும், வாங்கும் போதே 10 வருஷத்துக்குக் கழித்து விடுவார்கள். அப்படிப் போகும் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு மற்றது எல்லாம் தெரிவித்திலை. பின்தங்கிய மக்கள் மிகவும் மோசமான அன்றாட வாழ்க்கையில் வாழுகிறார்கள். அவர்கள் வாங்கப்போகிற வட்டியைத்தான் வாங்கப்போகிறார்கள். எங்கேயாவது ஒரு கேஸ் போட்டால், நன்கு விளங்கும். அப்படிச் செய்வது கிடையாது. ஏழைகள் போய் வாங்குகிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். சட்டம் இப்படி இருக்கிறது. “இந்த நகை

30th August 1961] [Sri M. Ethirajalu]

பத்தாது” என்றால், “ஏதாவது பார்த்துக் கொடுங்கள்” என்கிறான். “இவ்வளவுதான் வட்டி. ஆனால் எழுதுவது சட்டப்படிதான்”. இதை யார் கண்டுபிடிப்பது? அரசாங்கம் எந்த வழியில் கண்டுபிடிப்பது? C.I.D. போலீசார் வைத்துக் கண்டுபிடிப்பதா, மாறுவேடம் போட்டுக் கொண்டுபோய் கண்டுபிடிப்பதா? எந்த விதத்தில் கண்டுபிடிப்பது? அவர்களிடமிருந்து எப்படிப் பாதுகாப்பது? எத்தனை சதவீதம் வட்டி போட்டாலும் அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. அவர்கள் செய்கிற தற்குத் தண்டனை 1 வருஷத்திலிருந்து 6 மாதம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். 6 மாதம் சிறைத் தண்டனை ரூ. 1,000 அபராதம் என்று இருப்பது ஜனநாயகத்துக்கு விரோதம் அல்லவா? ஜனநாயகத்திலே இப்படிப்பட்ட தண்டனை எல்லாம் இருக்கலாமா என்று பேசப்படுகிறது. ஜனநாயகத்துக்கு விரோதம் என்று சொல்லி இயற்றிய சட்டத்துக்கு விரோதமாக ஏழைகளைக் கசக்கும் வகையில் அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியத்துக்கு அனுதாபப்படச் சொல்லுகிறீர்களா? இல்லை. எங்கேயும் பார்க்கிறேன். இந்த நிலையிலே நாம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம். பெரும் பணம் படைத்த Money-lenders ஐப்பற்றிக் கவலையில்லை. பஸ், வீடு முதலியவற்றை அடகு வைத்து வாங்குகிறார்கள். நாம் கொடுக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு கீழ்த்தர மக்களுக்கு, ஏழைமக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு ஹரிஜன மக்களுக்குத்தான். அவர்களுக்குத்தான் சட்டம் மிகவும் முக்கியமானது. இருபத்தி ஐந்து ரூபாய் வாங்குகிறேன் என்றால், 2 மாதத்தில் தருகிறேன் என்றால், 5 ரூபாய் அல்லது 4 ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டு 20, 21 ரூபாய்தான் கைக்கு வருகிறது. எப்படியோ இம்மாதிரி நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த அரசாங்கம் போடுகிற சட்டப்படி நடக்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்கு இரகசியமாக நாமே அதற்கு உடந்தையாக இருந்து நாமே அந்தச் செயலில் ஈடுபட்டு இறங்கிச் செய்தாலொழிய, இந்தச் சட்டத்தைச் சரியானபடி அமுல் நடத்த முடியாது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, இப்போது அவர்களுக்கு சட்டத்தில் Clause 12-ல் 6 மாதம் சிறை தண்டனை, 1,000 ரூபாய் அபராதம் என்று இருக்கிறது. சிலர் கேட்கிறார்கள். இது ஜனநாயகத்துக்கு உகந்ததுதானா என்று. அபராதம் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கட்டலாம். சிறை என்றால் அதிலேதான் இருக்கிறது. ஒரு மனிதன் நியாயம், நேர்மையில் தவறினால் ஜெயிலுக்குத்தான் போக வேண்டும் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறோம் சட்டத்தில். அபராதம் போட்டால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கட்டுவார்கள். குடித்தவர்களுக்கு அபராதம் போடுவது காரணமாக அடிக்கடி குடித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அபராத தண்டனையை எடுத்துவிட்டு 3 மாதம் சிறை தண்டனை என்றால், நிச்சயமாகக் குடிக்க மாட்டான். அதைப்போல் இதில் நிச்சயமாகச் சிறை தண்டனை இருக்க வேண்டும். அபராதத்தை வேண்டுமானாலும் எடுத்து விடலாம் என்று நான் சொல்லிக்

[Sri M. Ethirajalu] [30th August 1961]

கொள்ளுவேன். சட்டத்திற்கு விரோதமான காரியத்தை ஏன் செய்யவேண்டும்? தமிழிலே கணக்கு வைக்க வேண்டாமா? வெளிநாடுகளிலிருந்து மராட்டியர்கள், குஜராத்தியர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி கணக்கு வைப்பார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. வட்டிக் கடை வைத்து நம் ராஜ்யத்தின் நிலையை உயர்த்தவேண்டுமென் பதைவிட தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்றால், தங்கள் நிலை உயருமென் பதைவிட, அங்கு ஏழைகள் இருக்கிறார்கள் என்று வருகிறார்கள். ஏன் அவர்கள் தமிழில் கணக்கு வைக்கக்கூடாது? சட்டம் தமிழ் மக்களுக்காகத்தான். மராத்தியர்களுக்கும் குஜராத்தியர்களுக் கும் அல்ல. தமிழில் கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்று இங்கிருப்ப வர்களுக்குச் சொல்லும்போது, குஜராத்தியர்கள் மராட்டியர்கள் மட்டும் தமிழில் வைக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்வது ஒப்புக் கொள்ள முடியாத காரியம். தமிழிலே கணக்கு வைத்தாகத்தான் வேண்டும். அங்கிருந்து இங்கு வந்தவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் தான் செல்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் தமிழிலே கணக்கு வைத்துக்கொள்வது நியாயமானது என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

குற்றம் செய்தால் உடனே சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் சென்று எந்த நேரத்தில் வேண்டுமென்றாலும், அவர்களைக் கைது செய்ய லாம், சந்தேகப்பட்டால் பரிசீலனை செய்யலாம், தப்பாக இருந்தால் கைதுசெய்துகொண்டு போகலாம் என்று இருக்கிறது. அதை வேண்டுமானால் கொஞ்சம் மாற்றம் செய்து அதைத் தளர்த்தினால் நன்றாக இருக்கும். "Throughout the day at any time" என்றும், இரவு நேரம் அல்லது தூங்கும் நேரத்தில் கூட போகலாம் என்றும், எந்த நேரத்தில் போய்க் கணக்கு ஜூப் பரிசீலனை செய்யவும் தவறாக இருந்தால் அரெஸ்ட் செல் இருக்கிறப்பதை நீக்கி அவர் கள் நடத்தும் ஆபீஸ் நேரத்தில், கடை நடவடிக்கைப்பள்ளத்தில் என்று நாம் குறிப்பிட்டிருந்தால், அது போதுமானதாக இருப்பதென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். போலீசார் இந்தக் கணக்கு களைப் பார்த்துவிட்டு 24 மணி நேரத்திற்குப் பிறகு திரும்பக் கொடுக்கலாம் அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட் இடம் ஒப்புவிக்கவேண்டு மென்று இருப்பது இல்லாமல், இப்போது மற்ற கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸ் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் கணக்குப் பார்த்துவிட்டு திரும்பக் கொடுப்பதுபோல் ஒரு சட்டம் இருந்தால், நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏழைகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் விதத்தில் செய்திருப்பதாகக் கூறுகிறார் கள். ஆனால் வட்டிக் கடைக்காரர்கள் எப்படி எழுதுகிறார்கள், எப்படி அதிக வட்டி வாங்குகிறார்கள், எழுதி வாங்கிய பணத்தை எப்படிக் கழித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். அவையெல்லாம் நியாயமானவைகளாக இருக்கவே முடியாது. அதற்காக வட்டிக்கடையையே எடுத்து விடவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அப்படி எடுத்துவிடுவதால் அவர்கள் வேறு வழியின்றி அழிந்துவிடுவார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. அவர்களிடம் நகைகளை வைத்து இழப்பவர்கள்

30th August 1961] [Sri M. Ethirajalu]

அனேகம் பேர். வட்டி கட்ட முடியாமல் நகைகள் முழுகிவிடு கின்றன. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு அமல் நடத்தப்போகிறதா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் ரகசியமாகவாவது பார்த்து தெரிந்து அதன் படி நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோ தாவை வரவேற்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மன்றத் தலைவர் அவர் களே, நகை அடகுவைத்து பணம் வாங்கி வட்டி கட்டியவர்கள் ஒருக்காலும் முன்னேறியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் 30 வருஷ மாக சென்னையில் நடக்கிற இந்தத் தொழிலை பார்க்கும்போது கொஞ்சம் பணம் வைத்துக்கொண்டு வந்து வட்டிக்கடையை வைத்த வர்கள் இன்று லட்சாதிபதியாக இருக்கிறார்கள். ராயபுரத்தில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு சிறிய வட்டிக் கடையை வைத்தான். இப்போது அவன் லட்சாதிபதியாக இருக்கிறான். எப்படி இவ்வளவு பணம் வந்தது என்று பார்க்கும்போது, வட் நாட்டிலே உள்ள செல்வந்தர்கள் குறைந்த வட்டிக்கு 1%-க்கு இவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டுவந்து தமிழ்நாட்டிலே 24, 36% என்று வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்தால் என்ன ஆகிறது? ஏழைகளுக்கு எல்லாம் மிகவும் கஷ்டமாகிறது. வட் நாட்டில் உள்ளவர்கள் நல்ல எண்ணத் தில் கொடுக்கிறார்கள். வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் அதைக் கொண்டுவந்து கெட்ட எண்ணத்தோடு பயன்படுத்திக்கொள்கிறார் கள். இப்போது ஆக்ட் செய்வது ஒரு விதத்தில் நன்றாக இருக் கிறது. எப்படி? வட்டி 12% என்று போட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக ஒரு ஆண்டிலேயே இந்த ஈட்டை மீட்கவேண்டு மென்று சொல்லியிருக்கிறது. தூறு ரூபாய்க்கு ஒரு நகையை அடகுவைத்தால் 100 ரூபாய் ஒரே ஆண்டுக்குள் 112 ரூ. ஆகும். அதற்குமேலிருந்தால் வட்டி இன்னும் அதிகமாகும். ஆனால் ரேட் போடவில்லை. ஒருவன் கொடுக்கும் ஒரு பொருளுக்கு ஏற்றபடி கொடுக்கும்படி இந்த ஆக்டில் இல்லை. சில இடங்களில் நகையை வைப்பவனிடம் வட்டி வாங்கிக்கொள்வதோடு, கூடவே ஒரு புரோ நோட்டும் எழுதி வாங்குவான். நகையும் இருக்கும், புரோ நோட்டும் இருக்கும். அதை வைத்து கோர்ட்டில் தாவா போடு வான். டிக்ரீ வாங்கி வசூலிப்பான். வட்டியே 100-க்கு 50 இருக் கும். அவனால் கட்ட முடியாமல் ஊரைவிட்டே ஓடிவிடுவான். 100 ரூ. நகையை ரூ. 80-க்கு வைத்து ரூ. 100-க்கு டிக்ரீ ஆகி ஊரை விட்டே ஓடுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதிகமாக எடுத்தால் அவன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கொஞ்சம் பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பணம் கொடுக்கும்போது, நமக்குப் புரியாத குஜராத்தி, மராட்டிய பாஷைகளிலே எழுதிவைத்துக்கொண்டு கடைசியில் கோர்ட்டில் தாவாவரும்போதுதான் நமக்குத்

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [30th August 1961]

தெரியும்படி இருக்கிறது. அதை ட்ரான்ஸ்லேட் செய்வதும் சுலபமல்ல. இப்போது ஆங்கிலம் இருக்கிறது. அதில் 'லொகாலிடி' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றும் புரியவில்லை. குஜராத்தியர்கள் செளகார்பேட்டையில் இருக்கிறார்கள். குஜராத்தியில் எழுதுகிறார்கள். 'லொகாலிடி' என்றால் என்ன பொருள்? தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறது. ஏன் அதில் போட வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாது? ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இருக்கவேண்டுமென்றிருந்தால் நல்லது. தமிழ்நாட்டில் வந்து பிழைக்கிறவர்கள் இந்த நாட்டு மொழியில்தான் கணக்கு வைக்கவேண்டும். அதுதான் நியாயம், சாத்தியம்.

போலீஸ் அதிகாரிகள் போனால் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். முன்போல போலீஸ் அதிகாரிகளைப்பற்றிக் கேவலமாக நினைக்கக்கூடாது. தமிழகத்துப் போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் நம் மக்கள்தான். இப்போது நியாயமாக நடக்கிறார்கள். எல்லாவிதத்திலும் மேம்பாடு அடைந்திருக்கிறார்கள். சுட ரெவின்யூ அதிகாரி போவதால் நன்றாக இருக்கும். போலீஸ் காரர்கள் மிரட்டுகிறார்கள் என்பது எல்லாம் காலம் கடந்த பேச்சு. ஏதாவது ஒரு விதத்திலாவது இந்த அடகு வாங்குகிறவர்கள் திருந்தினால், அப்போது இந்த ஆக்ட்டுக்கு கொஞ்சம் மதிப்பு வந்ததாகக் கருதுகிறேன். இத்துடன் நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR :

தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் அடகு வைத்து வாங்குவது பற்றிய சட்டம். அடகு வைப்பவர்களுக்கும் அடகு வைத்துக்கொள்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கக் கூடிய சட்டம். இந்தச் சட்டத்தினால் பெரும்பாலும் அடகு வைக்கிறவர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு இல்லை. இதிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு சொத்தைக் கொண்டு போய் அடகு வைத்து விட்டால் அந்தச் சொத்து அந்த இடத்திலே இருக்கிறதா? இல்லை. இன்னொரு வனிடம் கொண்டுபோய் வைத்து விடுகிறார்கள். எப்படி வைக்கிறான் என்றால், double key இவன் கொண்டு போய்த் தனியாக ஒரு பெட்டியில் வைக்கிறான். Account ஐயும் அவனிடம் கொடுத்து விடுகிறான். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு சொத்தை அந்தப் பெட்டியில் custody-ல் வைக்கிறான். அந்த account-ம் அதிலேதான் இருக்கிறது. Third party வைத்திருக்கிறானே அவனும் ஒரு மார்வாடிதான். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் வடநாட்டான் சுரண்டுவது என்று சொன்னார். வடநாடு தென்னாடு என்று எல்லாம் பேசுகிறாரே, எல்லோரும்தான் வட்டி வியாபாரம் பண்ணுகிறார்கள் என்று பார்த்தேன். எனக்கும் தெரியும் வந்துவிட்டது மார்வாடி என்று தாராளமாகப் பேசு. அந்த party ஒரு பெட்டியில் வைக்கிறான். அதிலே கொண்டுபோய் நுகையை வைத்துவிடுகிறான். Account-ம் அதிலேதான் இருக்கிறது. அதன்பேரில் அவன் 1,000 ரூபாய் கொடுக்கிறான். அதைக் கொண்டுவந்து வியாபாரம் பண்ணுகிறான், இன்னொரு பார்டியைப்

30th August 1961] [Sri A. K. Thangavel Mudaliar]

பிடிக்கிறான். ஐந்து, ஆறு இடத்தில்கூட இந்தமாதிரி வைக்கிறான். ஆயிரம் ரூபாய் முதல் வைத்து 5, 6 ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் பண்ணுகிறான். பாங்கிலே ஒரு தூல் பேலைவைத்து கடன் வாங்கி மேலும் மேலும் வாங்கி முடக்கி மார்கெட்டில் விலையை அதிகமாக்கி நெசவாளர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கிறது எப்படி? ஒரு பேல் முதல் இருந்தால், 5 பேல் வாங்கி இருப்பு வைக்கும் சக்தி எப்படியோ அது இந்த வியாபாரத்துக்கும் வந்து விட்டது. அப்படி என்ன ஆவது? வைத்திருந்தவன் திவாலாய் போய்விட்டான். அவனும் கிளம்பி விடுவான். எல்லோரும் கிளம்பி விடுவார்கள். வைத்தவர்கள் வாயைப் பிளந்து கொண்டு போக வேண்டியதுதான். ஆகையினால்தான் licence கொடுக்கிறபோது, எந்தெந்த இடத்தில் வைக்கிறானோ அந்தந்த இடத்துக்கும் licence வாங்க வேண்டும். அந்த partv safe ஆக இருக்கிறானா என்று பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஏழுநாள் பொறுத்துத்தான் கொடுப்பேன் என்கிறான். ஏழுநாளில் கையிலே பணம் இல்லாமல் போனால் சரிபண்ணி வாங்கிக் கொடுக்கிறதுக்கு அவகாசம் கொடுத்தாகிறது. எங்கே எங்கே லைசென்ஸ் இருக்கிறது என்றால் தெரியும். 7 பார்டி இருந்தால் அந்த 7 பேரும் நல்லவன்தானா என்று தெரிந்துகொள்வான். அடகு வைத்தவன் இப்போது எங்கே வைத்திருக்கிறான் என்றே தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எந்தெந்த இடத்தில் வைத்து சொத்து கை மாறுகிறதோ அந்த இடத்துக் கெல்லாம் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். இந்தப்படி லைசென்ஸ் கொடுக்கிறதால் தகராறு ஏற்படுகிறது. ஆகையினாலேதான், சொத்து கை மாறுகிற இடத்துக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்து சொத்தைப் பாதுகாக்க வழி பண்ண வேண்டும்.

வட்டி விஷயத்தைப்பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். எல்லோருக்கும் சமமான வட்டி என்று பேசினார்கள்.

MR. CHAIRMAN : I want to bring to the notice of the House the behaviour of one particular hon. Member. When any hon. Member comes into the House or goes out of the House, it is very imperative and very necessary—even the juniormost hon. Member should know this—to pay obeisance to the Chair. The hon. Member Sri Raza Khan has not been doing this on several occasions. If it happens again, I will have to take serious notice of it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I have not done it deliberately, Sir. I am sorry if the Chair takes objection to it.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : அடுத்தபடியாக, இந்த வட்டியைப்பற்றிப் பேசிவிட்டார்கள். இந்தக்கடன் கொடுக்கிறதில் கம்மி, ஜாஸ்தி வட்டி என்று எல்லாம் பேசினார்கள். கம்மி வாங்குகிறவன் யார், அதிகம் வாங்குகிறவன் யார் என்று தெரியவில்லை. ஏழைதான் வாங்குவான். லென்ஸி நுகையை வைத்து வாங்குவான். யார்கிட்டே யார் எப்படி வட்டி வாங்கணும் என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இது அதிகம்தான். 25 ரூபாய்க்கு இன்னம்கூட குறைக்கலாம். வாங்குகிறவன் எல்லாம்

[Sri A. K. Thangavel Mudaliar] [30th August 1961]

எழை. பணக்காரனிடம் அதிகம் வாங்கலாம். ஆனேப்பார்க்க வில்லையே தவிர பணத்தைத்தான் பார்க்கிறோம். ஒரேமாதிரி யாகக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள் ஒரே வட்டியாக. சந்தோஷம் தான். மாறுதல் இந்தமாதிரி இருக்கிறது. Amendment கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, the Pawnbrokers Bill has to be viewed from many standpoints. We cannot argue that a person who borrows must be benefited or that we should not care about the other persons who lend. We cannot allow a person who takes a loan to take advantage of the provisions of the Act nor can we allow the lender to reduce the borrowers to utter destitution or ruin. The two sides of the matter should be kept in view in considering this measure. The Pawnbrokers have come to this part of the country because we needed their services evidently and we are not able to provide credit facilities to the people through the co-operative and other organisations. Therefore, these other institutions are there, the banks, the pawnbrokers, etc. They have all come in because people require their help. Otherwise, they cannot ply their trade here at all. They are products of the society and, therefore, we cannot blame them. We approach them because there are no other means of getting credit immediately we want it. That aspect has to be borne in mind when we criticise the various provisions of the Bill.

One point mentioned by the hon. Member Sri Thangavel Mudaliar is very important. It is that a moneylender who holds the property uses that very property, pledges it in another place and gets money for himself from that place. I think this was mentioned in the Select Committee. But there is no provision in the Amending Bill regarding that point. If there is no provision regarding this, they will begin to trade in the very property given as security and get more and more money. That is a thing which should not be allowed. There is great risk in allowing this to go on. (Interruption.) There is no use of saying that it is implied in the existing provisions. There should be a specific provision. This, I think, could be done under the rules. I do not say that the statute itself must declare it. The rules should specifically state that a person who is a licensee must always keep the property and it must be open to inspection at any time. Generally it must be like that, unless he makes out that he could not do so for reasons of security, and all that. If the property is deposited in a safe vault, there may be justification. Apart from that, if the licensee uses the property, that should be prevented at least under the rules framed by the Government.

Then, so far as the provision relating to responsibility in cases of theft is concerned, that is a matter which has got to be looked into. The original provision in the Act says :

‘Where a pledge is destroyed or damaged by or in consequence of fire, the pawnbroker shall nevertheless be liable . . . to pay the value of the pledge, after deducting the amount of the principal and interest.’

30th August 1961] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Sub-section (2) of this section stated that the pawnbroker shall be entitled to insure to the extent of the value so estimated. Now ‘loss by theft’ has been included. For theft there can be no insurance. If there is housebreaking and theft and the property is taken away by the robber, what can the pawnbroker do in such a case? It is beyond his comprehension. When there is loss by fire, it can be covered by insurance. That is why they put in the sub-section there relating to insurance. But they have now added loss by theft also in this section and they have also retained the provision relating to insurance. If there is insurance for theft, then they can retain the sub-section. Otherwise, it would mean insurance for theft also (Interruption). What can the pawnbroker do in cases of theft? In the case of fire, there is provision for insurance and, therefore, the pawnbroker is made to pay. But in cases of theft he is not responsible. In cases where he has been negligent, that is a different matter. If the loss by theft is not on account of negligence, what are the Government going to do? This particular question was also discussed in the Select Committee and subsequently I was absent for two or three meetings. I do not know what happened.

These are two important points that have to be looked into, namely, the question of licence and the other about theft.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : கனம் தலைவரவர்களே, இந்த வட்டிக்கடைச் சட்டத்திருத்த மசோதாவை ஆகரித்து ஒன்றி ரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நடை முறைக்குத் தகுந்த முறையில் நடைமுறை சிரமங்களைத் தவிர்ப்ப தற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்கு இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். முக்கியமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோமானால், அது நடைமுறையிலே எந்த முறையில் அமுலாக்கப்படுகிறது, அதில் எந்த விதமான கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து செய்தால், கூடுமானவரையில் அதில் தவறு இருக்காது. ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது போல் எந்த விதமான சட்டமாக இருந்தாலும், அதற்குள்ளும் அழைந்து போவது என்பது சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் மட்டுமல்ல. அதனால் 12 வீதம் என்று வட்டியை உயர்த்தினால், சாதாரணமாக நாட்டிலே உள்ள நிலையை உணர்ந்து, நடக்கிற நிலைமையை உணர்ந்து, அந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்த தாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். அதையும் வாவேற்கிறேன். இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் மற்ற பாங்குகளிலேயும் சுலபமான வட்டிக்குத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இருந்தும் Pawnbrokers இடம் மக்கள் சென்று பொருளை அடகுவைத்துப் பணம் வாங்குவதற்கான அவசியம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதையும் உணர வேண்டும். எல்லோருக்கும் அவர்கள் தாராளமாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் வட்டியையும் கூடுதலாக வாங்குகிறார்கள். வட்டி அதிகமாக வாங்கக் கூடாது என்றுதான் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக, ஒரு பவுன் பெறக்கூடிய நகையை ஒரு Pawnbroker இடம் கொண்டு போனால், ஆனேப்பொறுத்து

5-00
p.m.

[Sri A. K. Thangavel Mudaliar] [30th August 1961]

எழை. பணக்காரனிடம் அதிகம் வாங்கலாம். ஆனைப்பார்க்க வில்லையே தவிர பணத்தைத்தான் பார்க்கிறோம். ஒரேமாதிரி யாகக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள் ஒரே வட்டியாக. சந்தோஷம் தான். மாறுதல் இந்தமாதிரி இருக்கிறது. Amendment கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the Pawnbrokers Bill has to be viewed from many standpoints. We cannot argue that a person who borrows must be benefited or that we should not care about the other persons who lend. We cannot allow a person who takes a loan to take advantage of the provisions of the Act nor can we allow the lender to reduce the borrowers to utter destitution or ruin. The two sides of the matter should be kept in view in considering this measure. The Pawnbrokers have come to this part of the country because we needed their services evidently and we are not able to provide credit facilities to the people through the co-operative and other organisations. Therefore, these other institutions are there, the banks, the pawnbrokers, etc. They have all come in because people require their help. Otherwise, they cannot ply their trade here at all. They are products of the society and, therefore, we cannot blame them. We approach them because there are no other means of getting credit immediately we want it. That aspect has to be borne in mind when we criticise the various provisions of the Bill.

One point mentioned by the hon. Member Sri Thangavel Mudaliar is very important. It is that a moneylender who holds the property uses that very property, pledges it in another place and gets money for himself from that place. I think this was mentioned in the Select Committee. But there is no provision in the Amending Bill regarding that point. If there is no provision regarding this, they will begin to trade in the very property given as security and get more and more money. That is a thing which should not be allowed. There is great risk in allowing this to go on. (Interruption.) There is no use of saying that it is implied in the existing provisions. There should be a specific provision. This, I think, could be done under the rules. I do not say that the statute itself must declare it. The rules should specifically state that a person who is a licensee must always keep the property and it must be open to inspection at any time. Generally it must be like that, unless he makes out that he could not do so for reasons of security, and all that. If the property is deposited in a safe vault, there may be justification. Apart from that, if the licensee uses the property, that should be prevented at least under the rules framed by the Government.

Then, so far as the provision relating to responsibility in cases of theft is concerned, that is a matter which has got to be looked into. The original provision in the Act says:

'Where a pledge is destroyed or damaged by or in consequence of fire, the pawnbroker shall nevertheless be liable . . . to pay the value of the pledge, after deducting the amount of the principal and interest.'

30th August 1961] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Sub-section (2) of this section stated that the pawnbroker shall be entitled to insure to the extent of the value so estimated. Now 'loss by theft' has been included. For theft there can be no insurance. If there is housebreaking and theft and the property is taken away by the robber, what can the pawnbroker do in such a case? It is beyond his comprehension. When there is loss by fire, it can be covered by insurance. That is why they put in the sub-section there relating to insurance. But they have now added loss by theft also in this section and they have also retained the provision relating to insurance. If there is insurance for theft, then they can retain the sub-section. Otherwise, it would mean insurance for theft also (Interruption). What can the pawnbroker do in cases of theft? In the case of fire, there is provision for insurance and, therefore, the pawnbroker is made to pay. But in cases of theft he is not responsible. In cases where he has been negligent, that is a different matter. If the loss by theft is not on account of negligence, what are the Government going to do? This particular question was also discussed in the Select Committee and subsequently I was absent for two or three meetings. I do not know what happened.

These are two important points that have to be looked into, namely, the question of licence and the other about theft.

* SRI S. K. SAMBANDHAN: கனம் தலைவரவர்களே, இந்த வட்டிக்கடைச் சட்டத்திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒன்றி ரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நடை முறைக்குத் தகுந்த முறையில் நடைமுறை சிரமங்களைத் தவிர்ப்ப தற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்கு இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். முக்கியமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோமானால், அது நடைமுறையிலே எந்த முறையில் அமுலாக்கப்படுகிறது, அதில் எந்த விதமான கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து செய்தால், கூடுமானவரையில் அதில் தவறு இருக்காது. ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது போல் எந்த விதமான சட்டமாக இருந்தாலும், அதற்குள்ளும் நுழைந்து போவது என்பது சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் மட்டுமல்ல. அதனால் 12 வீதம் என்று வட்டியை உயர்த்தினால், சாதாரணமாக நாட்டிலே உள்ள நிலையை உணர்ந்து, நடக்கிற நிலைமையை உணர்ந்து, அந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்த தாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். அதையும் வரவேற்கிறேன். இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் மற்ற பாங்குகளிலேயும் சுலபமான வட்டிக்குத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இருந்தும் Pawnbrokers இடம் மக்கள் சென்று பொருளை அடகுவைத்துப் பணம் வாங்குவதற்கான அவசியம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதையும் உணர வேண்டும். எல்லோருக்கும் அவர்கள் தாராளமாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் வட்டியையும் கூடுதலாக வாங்குகிறார்கள். வட்டி அதிகமாக வாங்கக் கூடாது என்றுதான் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக, ஒரு பவுன் பெறக்கூடிய நகையை ஒரு Pawnbroker இடம் கொண்டு போனால், ஆனைப்பொறுத்து

5-00
p.m.

[Sri S. K. Sambandhan] [30th August 1961]

100 ரூபாய் கூட வாங்கிக் கொள்ளலாம். 50 ரூபாய், சில சமயங்களில் 85 ரூபாயும் கொடுக்கிறார்கள். அதே நகையை ஒரு கோவாப் ரேடிவ் பாங்கிலோ அல்லது வேறு பாங்கிலோ கொண்டு போனால், 60 ரூபாய் அல்லது 50 ரூபாய்தான் கொடுப்பார்கள். அதுதான் பாங்குக்கும் சாதாரண வட்டித் தொழில் செய்கிறவர்களுக்கும் வித்தியாசம். பணத்தின் அவசியத்தினாலும் அவசரத்தினாலும் தான் அவ்வாறு போகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவசரத்துக்கும் அவசியத்துக்கும் உதவுவதால், ஒன்றிரண்டு அல்லது ஐந்து பெர்சன்ட் கூடுதலாக வட்டி வாங்குவதால் அதிகம் நஷ்டமாகி விடாது. நண்பர் திரு. சேஷாச்சாரி அவர்கள் சொல்லுவது போல், 12 பெர்சன்ட் என்று இருப்பது Pawnbroker-க்கு அதிகம் சாதகம் செய்வது போல் ஆகாது. நண்பர் திரு. எதிராஜலு அவர்கள் சொல்லியது போல 12 பெர்சன்டைவிட கூடுதலாகத்தான் எடுப்பார்கள். 12 பெர்சன்ட் டோடு விடப்போவதில்லை. அது மிகவும் கஷ்டம்தான். அந்த நிலைமையை உணர்ந்து கொண்டுதான் இந்தச் சட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். மற்றும் இந்த அடகு வைக்கும் பொருள்களைத் திருடு போனால் அதற்குப் பரிகாரம் ஒன்றுதான் செய்யலாம். Insurance-ஐக் கட்டாயமாக ஆக்க வேண்டியது. நகைகள் வைத்திருக்கிற இடத்தை கட்டாயமாக Insurance செய்ய வேண்டும். நெருப்புக்கும் திருட்டுக்கும் சேர்த்து Insurance செய்யப்பட வேண்டும் என்று லைசென்ஸ் கொடுக்கும் போதே ஒரு விதியை உண்டு பண்ணி, Insurance பண்ணினால்தான் லைசென்ஸ் வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று கொண்டு வந்தால், எல்லோருக்கும் நல்லதாக இருக்கும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the demand for it is great. But if we want to avoid the irregularities and difficulties for the man who seeks credit, the only agency that can provide it without much difficulty is either the Government agency or the co-operative agency. But I do not think that through these two agencies we can arrange any credit to the extent it is in demand. Therefore, we have to depend on other agencies like private persons to cater to the needs of the people. It is said that people from the North come and make money by lending. Whoever prevented the gentlemen of the locality to organise this pawn-broking and do the business? Nobody prevented. But when they have not done it, and if other people come and supply the need, we should not blame them. I am not pleading for those who are going against all the provisions of the Act and adopt all questionable methods. It is not every one of them that does it. Some may do it. That should not be the reason for generalising all the people who are engaged in the profession. I know many pawnbrokers who do business on correct lines. It is only the small pawnbrokers whom we find in villages and other places that are sometimes not up to the mark. But the majority of the people who carry on business do it on correct lines. They advance very large amounts. I know cases where

30th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

sums to the extent of Rs. 20,000 and Rs. 40,000 are advanced on pawns. Very costly jewels are pawned. They behave just like some of the banks very correctly. The rate of interest only may be high. But still they have regular accounts. They deal with the people quite decently. There is no trouble.

I must say that it is very rarely that we hear Members of the House welcoming the changes. All the clauses are considered welcome. This shows that this Bill was gone through thoroughly and proper provisions have been made. For this all the credit goes to the Members of the Select Committee and other invitees who took part in framing the provisions.

In regard to the rate of interest, in the 1943 Act, the rate was 9-3/8 per cent for Rs. 25 and less. It is a long period between 1943 and 1961. So many things have happened, and the rate of interest has gone up. Judging from this, twelve per cent interest is not high. But what was pointed out was, 'Why should there be a difference or a slab in the rate of interest on the lower amounts and bigger amounts?' As reported by the Select Committee, the provision was 12 per cent on Rs. 150 and less, and 10½ per cent on sums above Rs. 150. But it was pointed out that 10½ per cent brings in fractions and there would be difficulty in keeping accounts, and, therefore, they should make the rate of interest a uniform one. It was also said that this would be intelligible to the people. Ten and a half per cent brings in fractions, but 12 per cent means one naya paisa per rupee per month. Anybody can understand this easily. Therefore, this uniform rate was fixed. As regards the allegation that even though this rate is fixed, still people will find devices to deduct a higher rate of interest in advance, etc., I may say that such things may take place, as long as human mind works in the way in which it does to get over the provisions of the Bill. The safeguard is this. By lowering the rate of interest, we should not further provoke them to adopt these unlawful and illegal methods. We will have to be somewhat realistic. The bank rate is going up. It may be that we could have fixed a higher rate also. But to put the rate of interest at 15 per cent in the statute itself would look very funny and awkward. Even though in some cases they may adopt unlawful methods and manipulate and circumvent the provisions, still we cannot put the rate of interest at 15 per cent in the statute. Twelve per cent is a fair rate, and this is acceptable to all, I think.

As regards prevention of theft and insurance, whatever can be done by way of making rules, will be looked into. This can be done. As regards storage, and a specific time to be fixed for checking up the things, it is only in cases of emergency, where immediate action has to be taken, that a person can go and check up the things. No man will ordinarily go and check up the shop at 12 o'clock (midnight). This man himself will require sleep. So, he would not be putting himself to the difficulty of losing his sleep. If the real necessity arises, for example, if stolen articles are stored,

[Sri M. A. Manickavelu] [30th August 1961]

and if anybody has got a suspicion that they are stolen articles, he cannot give notice saying, 'I am going to find out whether these are stolen articles'. The concerned person will then get alerted. In cases where immediate action is necessary, we cannot prescribe any particular time in which only the person can go and inspect. But I may say that ordinarily no man will go during out of business hours and check these shops.

As regards punishment, it was said that imprisonment should not be there. Sir, the provision is imprisonment or fine. It is not imprisonment and fine. There is a large latitude given to the magistrate to use his discretion and mete out the proper punishment. Ordinarily, we see that for the first offence they do not give higher punishment. We know in some cases they have warned. In some cases they have merely fined. Only if the offence is continued, in the case of second and third offences, the punishment is heavy. There must be at least in the statute book the provision for giving 'imprisonment'. Even though it is a deterrent sentence, it will work as a wholesome provision. But ordinarily the maximum punishment will not be thought of at all. About licence, Sir, it is said that if he takes to another place, there also he must have a licence and all that. At this stage it may not be necessary, though it may be a wholesome provision. With this Bill, let us see how it works. I could also say, on the whole the pawnbrokers have been very much alerted. They have turned over a new leaf. They do not want to do all unwholesome things. They are becoming quite respectable. When they are becoming respectable, why should we have recourse to very harsh steps? Therefore, we want to be as lenient as possible to begin with. On the whole, Sir, after the passing of the Act, I think it will work properly and there would not be much hardship caused to these illiterate unweary pawners.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1960), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

Clause 8.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That Clause 8 do stand part of the Bill'.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Sir, I move—

"In the proposed section 10-A, in line 7, for the words 'to inspect : substitute the words 'too redeem'".

இப்போது இந்த மாறுதல் செய்வதற்கு முக்கியமான காரணம், பார்க்கிறதற்குத்தான் 7 நாள் என்று சொன்னால் மீட்பதற்கு என்ன செய்வது? பார்ப்பதற்கும் மீட்பதற்கும் வெவ்வேறு

30th August 1961] [Sri A. K. Thangavel Mudaliar]

அர்த்தம். மீட்பதற்கு at once என்று இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மூன்றாவது இடத்தில் இருப்பதை வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். அப்படியில்லாமல் பார்ப்பதற்கு 7 நாள் என்று சொன்னால் வாங்குவதற்கு நாளே இல்லை என்று சொல்வான். பார்ப்பதற்கும் மீட்பதற்கும் இரண்டிலும் எத்தனை நாள் என்று தெளிவாகப் போடவேண்டும். நான் சரியான வார்த்தையாகப் போடவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் இதற்கு வேண்டியதைப் பார்த்து சேர்த்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டுவிதத் திருத்தம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I second the amendment, Sir.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ரிடம் பண்ணுவது அவ்வாறு இல்லை. அந்தமாதிரி எடுத்துப் போய் வைத்து விடுகிறவன் At once redeem என்றால் உடனே ரிடம் பண்ணுகிற ஆசாமி பான் புரோக்கரிடம் போகமாட்டான். அந்த வசதி, பணம் இல்லாத ஆசாமிதான் பான் புரோக்கரிடம் போய் வைக்கிறான். at once redeem என்பது ஆகாத காரியம். இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்குத்தான் நாள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. At once redeem என்ற வார்த்தையைப் போட்டால் சரிப்பட்டு வராது.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member pressing his amendment?

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: அதுதான் சொல்லி விட்டார்களே. இன்னொரு முறை கொண்டு வரும்போது தெளிவாகக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் எனது திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9 to 15 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

"That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1960), as passed by the Assembly, be passed".

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 30 of 1960), as passed by the Assembly, be passed".

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[30th August 1961]

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 441. *Thirteenth Report of the Committee on Estimates of the Madras Legislative Assembly (Second Assembly) on Harijan Welfare Department.*

* 442. *Short Review of the activities of the Madras State Transport Department for the half-year ended 30th September 1960.*

** 443. *Statement regarding Cauvery floods.*

** 444. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1734, Home, dated 23rd May 1961, regarding amendment to the Management of Special Homes and Work Houses in the State of Madras (except the City of Madras) Rules, 1960.*

* Laid on the Table of the House on 28th August 1961.

** Laid on the Table of the House on 29th August 1961.

[30th August 1961]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 296 asked by Dr. A. Sreenivasan at the meeting of the Legislative Council held on 30th August 1961, page 287 supra].

(a) & (b) During March-April 1961, this State Government undertook the purchase and sale of 5 series of Rs. 5 prize bonds in the districts of Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli, Thanjavur, South Arcot, North Arcot, Salem, Ramanathapuram, Chingleput and the Nilgiris. The purchase of 5 series was effected so that complete series could be sold in one or two adjacent districts. During the two months, the revenue officials of the districts were given imprest advances ranging from Rs. 10,000 to Rs. 25,000 from which they bought and sold the bonds, to the public. As a result of this drive besides these 5 series, a further sum of about half a crore was sold in the districts from out of bonds held by Post Offices.

The first draw in which these bonds became eligible for prizes was held on 1st June 1961. Nearly 1,400 prizes have been won by people in our districts.

Steps have been undertaken to distribute these prizes expeditiously to prize winners.

The instructions issued to District Collectors are concerned mainly with the administrative procedures for working the imprest advances, distribution of prizes, etc.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 301, by Dr. A. Sreenivasan, at the meeting of the Legislative Council held on 30th August 1961, page 290 supra.]

The Tuberculosis Chemotherapy Project in Madras was started in 1956 under the auspices of the Indian Council of Medical Research in collaboration with the WHO/BMRC and the Government of Madras. The object of the project was to find out how effectively the new anti-bacterial drugs can be used in treating tuberculosis patients in their homes as compared to the treatment in hospitals. The study was also utilised to ascertain the prevalence of tuberculosis in family contacts as well as the attack rate in the subsequent years.

2. A detailed protocol was drawn up for conducting the investigations indicating, among other things, criteria for the selection of patients for the study. For the purpose of comparing the effectiveness of domiciliary treatment with that given in hospitals, 100 beds were reserved in Tuberculosis Sanatorium, Tambaram.

3. Up to 1959-60, over 600 patients and over 2,000 contacts were covered by the study. The contacts of every patient were X-rayed before the case was put on treatment and, as far as possible, all the contacts were followed up regularly. The contacts

[30th August 1961]

of both the groups of cases treated at home or in the hospital were included in the study. This is expected to give an indication of the risk, if any to which contacts were exposed when patients were treated at home.

4. Information was collected about the family structure and living conditions of the patients. This is an important factor, as the economic and environmental conditions in which the patients have to be treated in their homes have to be taken into consideration.

The study also included an investigation to compare the diets of sanatorium and domiciliary group of patients with a view to find out the role played by the diet, if any, in the attainment of quiescence when treatment is given with modern anti-bacterial drugs.

The study as planned would also indicate whether it would be possible to secure co-operation of patients for long periods of treatment at home.

5. The Centre has developed a well-equipped Laboratory which is undertaking approximately 1,200 cultures and 300 sensitivity tests a month. Tests to identify the causative organism and virulence studies of different strains are also being carried out.

Some of the virulence studies which were completed a few years ago, yielded very interesting results. These studies covered 83 Indian and 29 British strains of *Mycobacterium tuberculosis* and were carried out in two laboratories in Britain and one in Madras. A majority of them which were tested were all found to be of human type and all were sensitive to streptomycin and isoniazid. Three strains of guinea-pigs, one bred in London, one in Madras and the third in both places were used in those studies. The results showed that although Madras strains were no less infective than British strains, they were definitely less virulent in the guinea-pigs. The Madras strains were found to have a wider range of virulence and only 30 per cent of them were as virulent as British strains.

6. The incidence of drug resistance in the tuberculosis population is an accepted fact, but there is as yet no information available about the size of this problem and the extent to which it will jeopardise the effective use of drugs on a mass scale. The laboratory is at present carrying out a large number of sensitivity tests and the results are expected to throw some light on the situation.

7. The duration of the follow-up period of patients and their contacts is to be a minimum of five years from the start of treatment of the patients. The follow-up of the first batch of patients admitted in 1956 will be completed this year.

The results of the study on sanatorium treatment versus home treatment have been published in the bulletin of the World Health Organisation (1959, 21, 51-144).

[30th August 1961]

In spite of the random allocation for treatment, the home series had more severe disease even at the time of admission than the sanatorium series in respect of the extent of cavitation, total extent of the disease, and bacterial content of the sputum, although they were similar in other respects; the pre-treatment differences between the series were greater for females than for males.

8. Despite some differences of the start and in the course of treatment the study still showed that the results of domiciliary Chemotherapy as carried out in the study, approach sufficiently closely the results of sanatorium treatment to suggest that it is appropriate to treat the majority of patients at home. The study of the contacts has revealed that domiciliary treatment of tuberculosis patients for a year, drawn from an under-nourished section of the community and living in a comparatively unfavourable environment, does not in any way expose the contacts to any additional risk of infection, even though the main case, i.e., the source of infection remains in the family till the patient becomes bacteriologically negative. Preliminary analysis of data has also revealed that continuation of treatment in the second year does not confer any further benefit. If these preliminary results are confirmed by a detailed analysis of data, they would certainly provide the basis for the initiation of a national tuberculosis control programme based on sound scientific lines.

9. Up to 1960, fifteen papers/articles embodying the results of the researches and surveys undertaken at the Centre were published.

During 1960 the patients in the home and hospital comparison all completed a second year of treatment and a report on the findings has been published. An analysis of the prevalence of tuberculosis in the contacts of these patients and the attack rates during a year of follow-up has also been published. These reports have shown that in the second year, patients treated at home in the first year fared as well as patients treated in sanatorium, and that they did not expose their contacts to any special risk in the first year.

A report on a third-year follow-up of the home and sanatorium patients, which includes a comparison of three years and two years of Chemotherapy is approaching completion and the second year follow-up of contacts is also approaching completion. The patient follow-up has been 100 per cent complete and the contact follow-up nearly 95 per cent complete. A draft of the dietary report of patients in the home and sanatorium comparison is complete and an analysis of the diet in the second and third years is in progress.

A report on the four different regimens at home for a period of a year has been published as well as a report on peripheral neuritis as a complication of isoniazid therapy. An analysis of the first year attack rate in the contacts of the patients in this study is in progress and a report will be completed soon.

[30th August 1961]

of both the groups of cases treated at home or in the hospital were included in the study. This is expected to give an indication of the risk, if any to which contacts were exposed when patients were treated at home.

4. Information was collected about the family structure and living conditions of the patients. This is an important factor, as the economic and environmental conditions in which the patients have to be treated in their homes have to be taken into consideration.

The study also included an investigation to compare the diets of sanatorium and domiciliary group of patients with a view to find out the role played by the diet, if any, in the attainment of quiescence when treatment is given with modern anti-bacterial drugs.

The study as planned would also indicate whether it would be possible to secure co-operation of patients for long periods of treatment at home.

5. The Centre has developed a well-equipped Laboratory which is undertaking approximately 1,200 cultures and 300 sensitivity tests a month. Tests to identify the causative organism and virulence studies of different strains are also being carried out.

Some of the virulence studies which were completed a few years ago, yielded very interesting results. These studies covered 83 Indian and 29 British strains of *Mycobacterium tuberculosis* and were carried out in two laboratories in Britain and one in Madras. A majority of them which were tested were all found to be of human type and all were sensitive to streptomycin and isoniazid. Three strains of guinea-pigs, one bred in London, one in Madras and the third in both places were used in those studies. The results showed that although Madras strains were no less infective than British strains, they were definitely less virulent in the guinea-pigs. The Madras strains were found to have a wider range of virulence and only 30 per cent of them were as virulent as British strains.

6. The incidence of drug resistance in the tuberculosis population is an accepted fact, but there is as yet no information available about the size of this problem and the extent to which it will jeopardise the effective use of drugs on a mass scale. The laboratory is at present carrying out a large number of sensitivity tests and the results are expected to throw some light on the situation.

7. The duration of the follow-up period of patients and their contacts is to be a minimum of five years from the start of treatment of the patients. The follow-up of the first batch of patients admitted in 1956 will be completed this year.

The results of the study on sanatorium treatment versus home treatment have been published in the bulletin of the World Health Organisation (1959, 21, 51-144).

[30th August 1961]

In spite of the random allocation for treatment, the home series had more severe disease even at the time of admission than the sanatorium series in respect of the extent of cavitation, total extent of the disease, and bacterial content of the sputum, although they were similar in other respects; the pre-treatment differences between the series were greater for females than for males.

8. Despite some differences of the start and in the course of treatment the study still showed that the results of domiciliary Chemotherapy as carried out in the study, approach sufficiently closely the results of sanatorium treatment to suggest that it is appropriate to treat the majority of patients at home. The study of the contacts has revealed that domiciliary treatment of tuberculosis patients for a year, drawn from an under-nourished section of the community and living in a comparatively unfavourable environment, does not in any way expose the contacts to any additional risk of infection, even though the main case, i.e., the source of infection remains in the family till the patient becomes bacteriologically negative. Preliminary analysis of data has also revealed that continuation of treatment in the second year does not confer any further benefit. If these preliminary results are confirmed by a detailed analysis of data, they would certainly provide the basis for the initiation of a national tuberculosis control programme based on sound scientific lines.

9. Up to 1960, fifteen papers/articles embodying the results of the researches and surveys undertaken at the Centre were published.

During 1960 the patients in the home and hospital comparison all completed a second year of treatment and a report on the findings has been published. An analysis of the prevalence of tuberculosis in the contacts of these patients and the attack rates during a year of follow-up has also been published. These reports have shown that in the second year, patients treated at home in the first year fared as well as patients treated in sanatorium, and that they did not expose their contacts to any special risk in the first year.

A report on a third-year follow-up of the home and sanatorium patients, which includes a comparison of three years and two years of Chemotherapy is approaching completion and the second year follow-up of contacts is also approaching completion. The patient follow-up has been 100 per cent complete and the contact follow-up nearly 95 per cent complete. A draft of the dietary report of patients in the home and sanatorium comparison is complete and an analysis of the diet in the second and third years is in progress.

A report on the four different regimens at home for a period of a year has been published as well as a report on peripheral neuritis as a complication of isoniazid therapy. An analysis of the first year attack rate in the contacts of the patients in this study is in progress and a report will be completed soon.

[30th August 1961]

Studies of serum isoniazid continued throughout the year and four reports on the subject are being drafted.

A comparison of the virulence of British and Indian strains of tubercle bacilli was published and eight other papers are drafted or are in the process of being drafted. A paper has been written on identification tests for tubercle bacilli. A comparison of the sensitivity of British and Indian strains of tubercle bacilli to PAS was completed and a report has been published. A report on the hydrogen peroxide sensitivity test has already been published.

A report on a year's treatment with streptomycin plus pyrazinamide based on 20 patients has already been published and a further report, increasing the numbers to over 60 patients, is being drafted.

A comparison of TH 1314 and TBI in the prevention of cycloserine resistance has been undertaken and a report has been drafted.

A report on the statistical aspects of controlled clinical studies has been drafted.

A number of other studies and reports are in progress both in the laboratory and in the clinic and the next year will see a further large number of publications from the centre.

A pilot intake of patients to a study of the prevention of isoniazid peripheral neuritis was undertaken.

APPENDIX III.

(Vide item II (1) on page 298 supra.)

L.A. BILL No. 28 OF 1961.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956) for the purposes hereinafter appearing; BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Act, 1961.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 2nd March 1960.

[30th August 1961]

2. *Amendment of Madras Act XXV of 1955.*—In the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) :—

(i) after section 2, the following section shall be inserted, namely :—

“ 2-A. *Construction of certain expressions.*—In relation to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, the expressions ‘ the commencement of this Act ’, ‘ the day this Act comes into force ’, ‘ the date of coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956 ’, ‘ the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956 comes into force ’, and ‘ the coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956 ’ wherever they occur in this Act except in clause (a) of, and Explanation II to, sub-section (2) and sub-section (3) of section 3 shall be construed as referring to ‘ the 2nd March 1960 ’; and the expression ‘ 31st March 1954 ’, wherever it occurs in this Act, shall be construed as referring to ‘ 31st March 1959 ’; ”

(ii) to sub-section (3) of section 3, the following Explanation shall be added, namely :—

“ *Explanation.*—In relation to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, the expression ‘ commencement of this Act ’ wherever it occurs in clause (a) of this sub-section shall be construed as referring to the date on which the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Act, 1961 is first published in the *Fort St. George Gazette*. ”

(iii) to section 4, the following Explanation shall be added at the end, namely :—

“ *Explanation.*—In relation to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, the expressions ‘ 1st December 1953 ’ and ‘ 1953-54 or 1954-55 ’ wherever they occur in this section shall be construed respectively as referring to ‘ 31st March 1958 ’ and ‘ 1957-58 or 1958-59 ’; ”

(iv) to section 4-A, the following Explanation shall be added at the end, namely :—

“ *Explanation.*—In relation to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, the expression ‘ 27th September 1955 ’ occurring in sub-section (3) and the expression ‘ 1954-55 or 1955-56 ’ occurring in sub-section (4) shall be construed respectively as referring to ‘ 2nd March 1960 ’ and ‘ 1957-58 or 1958-59 ’; ”

(v) in section 7,—

(a) in sub-section (1), the words “ by notification in the *Fort St. George Gazette* ” shall be omitted;

(b) for sub-section (2), the following sub-sections shall be substituted, namely :—

“ (2) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

[30th August 1961]

(3) Every rule made under this Act shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule."

3. *Amendment of Madras Act XXIV of 1956.*—In the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956),—

(i) to sub-section (3) of section 1, the following proviso shall be added, namely :—

" provided that in the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, it shall come into force on the 2nd March 1960."

(ii) in section 3,—

(a) to sub-section (1), the following Explanation shall be added, namely :—

" *Explanation.*—In relation to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, the expressions ' 1st day of October 1956 ' and ' month of September in the year 1956 ' occurring in this sub-section shall be construed respectively as referring to ' 2nd March 1960 ' and ' months of January and February in the year 1960 '."

(b) in sub-section (7), after Explanation II, the following Explanation shall be added, namely :—

" *Explanation III.*—In relation to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, the expression ' commencement of this Act ' occurring in this sub-section shall be construed as referring to ' 2nd March 1960 '."

(iii) to sub-section (1) of section 5, the following Explanation shall be added at the end, namely :—

" *Explanation.*—In relation to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, the expression ' the date on which this Act is first published in the *Fort St. George Gazette*, ' occurring in the first proviso to this sub-section shall be construed as referring to ' the date on which the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Act, 1961, is first published in the *Fort St. George Gazette* '."

(iv) to sub-section (2) of section 14, the following Explanation shall be added, namely :—

" *Explanation.*—In relation to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, the expression ' the agricultural year ending in 1957 ' in both places where it occurs in this sub-section shall be construed as referring to ' the agricultural year ending in 1962 '."

[30th August 1961]

(v) in section 17,—

(a) in sub-section (1), the words " by notification " shall be omitted;

(b) for sub-section (3), the following sub-sections shall be substituted, namely :—

" (3) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(4) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification."

APPENDIX IV.

[Vide item II (2) on page 301 supra.]

L.A. BILL NO. 29 OF 1961.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Act, 1961.

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXIV of 1949.*—In section 1, sub-section (3), of the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), for the words, figures and letters " the 7th October 1961 " the words, figures and letters " the 7th October 1963 " shall be substituted.

[30th August 1961]

APPENDIX V.

[Vide item II (3) on page 304 supra.]

L.A. BILL NO. 30 OF 1961.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1961.

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXV of 1955.*—In subsection (3) of section 1 of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), for the words “for a period of six years”, the words “for a period of eight years” shall be substituted.

APPENDIX VI.

[Vide item II (4) on page 308 supra.]

L.A. BILL NO. 24 OF 1961.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, in its application to the Kanyakumari district.

WHEREAS it is expedient further to amend the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950), in its application to the Kanyakumari district for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Act, 1961.

(2) It extends to the whole of the Kanyakumari district.

2. *Amendment of section 4, Travancore-Cochin Act VIII of 1950.*—In section 4 of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950), for the words “eleven years and six months”, the words “thirteen years and six months” shall be substituted.

[30th August 1961]

APPENDIX VII.

[Vide item II (5) on page 310 supra.]

L.A. BILL NO. 30 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Pawnbrokers Act, 1943.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Pawnbrokers Act, 1943 (Madras Act XXIII of 1943), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Pawnbrokers (Amendment) Act, 1961.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 2, Madras Act XXIII of 1943.*—In section 2 of the Madras Pawnbrokers Act, 1943 (Madras Act XXIII of 1943) (hereinafter referred to as the principal Act)—

(i) after clause (3), the following clause shall be inserted, namely:—

“(3-A) ‘Inspector’ means an Inspector appointed under sub-section (1) of section 10-B;”;

(ii) in sub-clause (ii) of clause (5), for the words, figures and letter “section 277-F of the Indian Companies Act, 1913”, the words, figures, brackets and letter “section 5 (1) (c) of the Banking Companies Act, 1949 (Central Act X of 1949)” shall be substituted.

3. *Amendment of section 4, Madras Act XXIII of 1943.*—In section 4 of the principal Act—

(a) for sub-section (1), the following sub-section shall be substituted, namely:—

“(1) Every application for a pawnbroker's licence shall be in writing and shall be made to the licensing authority prescribed under this Act;”;

(b) to sub-section (2), the following proviso shall be added, namely:—

“Provided that the licence shall not be refused under this sub-section unless the applicant has had a reasonable opportunity of making his representations.”;

(c) for sub-section (3), the following sub-sections shall be substituted, namely:—

“(3) In granting or refusing to grant a licence under this section, the licensing authority may consult such authority or officer as may be prescribed.

[30th August 1961]

(7) . . . Where a person claims to be the owner of a pledge and alleges that the pledge was pawned without his knowledge or authority, the pawnbroker shall take a declaration from such person in the prescribed form and send a notice in the prescribed form by registered post to the pawner to the address left by the pawner with the pawnbroker, and similarly to every other person who has made any claim to the pawnbroker of being entitled to redeem the pledge, and if the pawnbroker does not receive any communication in writing from the pawner or any other such person prohibiting the delivery of the pledge to the claimant, within two weeks after the date on which the notice or notices would in the usual course of post reach the addressee or addressees, the pawnbroker may allow the claimant to redeem the pledge, and the pawnbroker shall in that event be exonerated from further liability to the pawner or any person claiming under him."

6. *Omission of section 9, Madras Act XXIII of 1943.*—Section 9 of the principal Act shall be omitted.

7. *Amendment of section 10, Madras Act XXIII of 1943.*—In section 10 of the principal Act—

(1) in sub-section (1)—

(a) in clause (a)—

(i) in sub-clause (iv), the word "and" occurring at the end shall be omitted;

(ii) in sub-clause (v), the word "and" shall be added at the end; and

(iii) after sub-clause (v), the following sub-clause shall be added, namely:—

"(vi) such other particulars as may be prescribed;"

(b) to clause (d), the following proviso shall be added, namely:—

"Provided that no such statement shall be required to be furnished to a pawner if he is supplied by the pawnbroker with a pass book in the prescribed form containing an up-to-date account of the pawnbroker's transactions with the pawner.";

(2) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely:—

"(2) All records or entries made in the books, accounts and documents referred to in sub-section (1) shall be either in English or in such language of the locality as may be prescribed; and all such books, accounts and documents and all pledges taken by the pawnbroker shall be open to inspection at any time by the Inspector having jurisdiction."

8. *Insertion of new sections 10-A and 10-B in Madras Act XXIII of 1943.*—After section 10 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely:—

"10-A. *Pawnbroker to keep pledge in his shop or place of business.*—Every pawnbroker shall ordinarily keep every pledge in the shop or place of business for which the licence has been

[30th August 1961]

granted. If in any case, the pawnbroker keeps the pledge in any place other than such shop or place of business, he shall, within a period of seven days from the date on which the holder of a pawn-ticket intimates his desire to inspect the pledge concerned, produce such pledge at the shop or place of business aforesaid for such inspection.

10-B. *Appointment of Inspectors and their powers.*—(1) The State Government or any authority or officer empowered by them may, by notification, appoint one or more persons to be Inspectors for the purposes of this Act and specify in such notification the local limits of their jurisdiction.

(2) Every Inspector shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

(3) (a) A magistrate of the first-class in the mufassal or a Presidency Magistrate in the Presidency-town may, on receiving a report from an Inspector or from any police officer not below the rank of Sub-Inspector that—

(i) any person carries on business as a pawnbroker without a licence at any place within the jurisdiction of such magistrate, or

(ii) any pawnbroker carries on business in contravention of the provisions of this Act or the rules made thereunder or the conditions of the licence granted under this Act, at any place within the jurisdiction of such magistrate, issue a warrant empowering the Inspector or, as the case may be, such police officer to enter such place with such assistants as he considers necessary and inspect the books, accounts, records, files, documents, safes, vaults and pledges in such premises. On receiving such warrant, the Inspector or the police officer may enter the place and inspect the books, accounts, records, files, documents, safes, vaults and pledges in such premises and may take to his office for further investigation such books, accounts, records, files and documents as he considers necessary:

Provided that if the Inspector or the police officer removes from the premises any books, accounts, records, files and documents, he shall give to the person in charge of the place, a receipt describing the books, accounts, records, files and documents so removed by him:

Provided further that within twenty-four hours of the removal of the books, accounts, records, files and documents from the premises, the Inspector or the police officer shall either return them to the person from whose custody they were removed or produce them in the court of the magistrate who issued the warrant. Such magistrate may return the books, accounts, records, files and documents or any of them to the person from whose custody they were removed by the Inspector or the police officer, after taking from such person such security as the magistrate considers necessary for the production of the books, accounts, records, files and

[30th August 1961]

documents when required whether by the Inspector, the police officer or the court, or may pass such other orders as to their disposal as appear just and convenient to the magistrate.

(b) An Inspector shall have authority to require any person whose testimony he may require regarding any loan or pledge or any other transaction of a pawnbroker to attend before him or to produce or cause to be produced any document and to examine such person on oath.

(4) An Inspector may apply for assistance to an officer-in-charge of a police station and take police officers to accompany and assist the Inspector in performing his duties under this Act."

9. *Substitution of new sections for sections 11 and 12, Madras Act XXIII of 1943.*—For sections 11 and 12 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely:—

" 11. *Redemption of pledge.*—(1) Every pledge shall be redeemable within one year from the date of pawning, exclusive of that day; and there shall be added to that year of redemption seven days of grace within which every pledge shall continue to be redeemable.

(2) A pledge shall further continue to be redeemable until it is disposed of as provided in this Act, although the period of redemption and days of grace have expired.

Explanation.—Where the contract between the parties provides a longer period for redemption than one year, the provisions of this section shall be read and construed as if references to such longer period had been substituted for the references to the period of one year therein.

12. *Sale of pledge and inspection of sale book.*—(1) A pledge pawned shall not be disposed of by the pawnbroker otherwise than by sale at a public auction, conducted in accordance with such rules as may be prescribed.

(2) Where the highest bid at the sale by auction is the bid of the pawnbroker, the sale shall not take effect unless the bid is for a sum exceeding the sum payable on the pawn inclusive of interest and prescribed charges.

(3) At any time within three years after the public auction, the holder of the pawn-ticket may inspect the entry relating to the sale either in the pawnbroker's book or in such catalogue of the auction as may be prescribed.

(4) (a) Where a pledge has been sold for more than the amount of the loan and the interest and prescribed charges due at the time of the sale, the pawnbroker shall pay to the holder of the pawn ticket on demand made within three years after the sale, the surplus after deducting therefrom the necessary costs and prescribed charges of the sale.

(b) If on such demand it appears that the sale of the pledge has resulted in a surplus but that within twelve months before such sale, the sale of any other pledge or pledges of the same

[30th August 1961]

person has resulted in a deficit, the pawnbroker may set off the deficit against the surplus and shall be liable to pay only the balance, if any, after such set off."

10. *Amendment of section 13, Madras Act XXIII of 1943.*—In sub-section (1) of section 13 of the principal Act, for the words "Where a pledge is destroyed or damaged by or in consequence of fire" the words "Where a pledge is lost by theft or is destroyed or damaged by or in consequence of fire," shall be substituted.

11. *Insertion of new sections 14-A to 14-D in Madras Act XXIII of 1943.*—After section 14 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely:—

" 14-A. *Power to cancel licences, etc.*—(1) The licensing authority specified in sub-section (1) of section 4 may, at any time, during the term of any licence, cancel it by an order in writing—

(a) if the licensee carries on the business in contravention of any of the provisions of this Act or the rules made thereunder or of the conditions of the licence, or

(b) if any reason for which such authority could have refused to grant the licence to the pawnbroker under sub-section (2) of section 4, is brought to the notice of that authority after the grant of the licence, or

(c) if the licensee is convicted for an offence under sub-section (1) of section 15, or

(d) if the licensee maintains false accounts.

(2) Before cancelling a licence under sub-section (1), the licensing authority shall give the licensee a notice in writing stating the grounds on which it is proposed to take action and requiring him to show cause against it within such time as may be specified in the notice.

(3) Any person aggrieved by an order of the licensing authority cancelling a licence under sub-section (1), may, within such time as may be prescribed, appeal to such authority as the State Government may specify in this behalf and such authority may make such order in the case as it may think fit.

14-B. *Publication of order of cancellation.*—Every order of cancellation of a licence under section 14-A shall be notified in the District Gazette and also on the notice-board of the office of the licensing authority.

14-C. *No compensation for cancellation of licence.*—A person whose licence is cancelled under section 14-A shall not be entitled to any compensation in respect of such cancellation or to the refund of any fee paid in respect of such licence.

14-D. *Auctioneers to maintain certain registers.*—(1) Auctioneers conducting sales under this Act of pledges shall maintain such registers containing such particulars as may be prescribed.

[30th August 1961]

(2) At any time within three years after the public auction, any police officer not below the rank of Sub-Inspector may inspect the registers referred to in sub-section (1) at all reasonable times and at such place as may be prescribed."

12. *Substitution of new section for section 16, Madras Act XXIII of 1943.*—For section 16 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 16. *Certain other acts of pawnbrokers to be punishable.*—A pawnbroker, who—

(1) takes an article in pawn from any person appearing to be under the age of eighteen years, or to be of unsound mind; or

(2) purchases or takes in pawn or exchanges a pawn-ticket issued by another pawnbroker; or

(3) employs any person under the age of eighteen years to take pledges in pawn; or

(4) under any pretence purchases, except at a public auction, any pledge while in pawn with him; or

(5) suffers any pledge while in pawn with him to be redeemed with a view to his purchasing it; or

(6) makes any contract or agreement with any person pawning or offering to pawn any article, or with the owner thereof, for the purchase, sale or disposition thereof within the time of redemption; or

(7) sells or otherwise disposes of any pledge pawned with him except at such time and in such manner as is authorised by or under this Act,

shall be punished with imprisonment for a term which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both."

13. *Omission of section 20, Madras Act XXIII of 1943.*—Section 20 of the principal Act shall be omitted.

14. *Amendment of section 21, Madras Act XXIII of 1943.*—In the first paragraph of section 21 of the principal Act—

(i) for the words and brackets "Where a pawnbroker is guilty of an offence against this Act (not being an offence against any provision of this Act relating to licences)," the words "Where a pawnbroker is guilty of an offence under this Act or where his licence is cancelled under any of the provisions of this Act" shall be substituted;

(ii) after the words "that offence" in both the places where those words occur, the words "or cancellation" shall be inserted;

(iii) the following words shall be added at the end, namely :—

"nor shall that offence or cancellation affect any obligation or liability incurred by the pawnbroker before that offence or cancellation."

[30th August 1961]

15. *Amendment of section 22, Madras Act XXIII of 1943.*—In section 22 of the principal Act—

(1) in sub-section (1), the words "after previous publication" shall be omitted;

(2) for sub-section (3), the following sub-sections shall be substituted, namely :—

" (3) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the Table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule."

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 31st August 1961.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Shortened B.T. course

* 309 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the name of the institutions wherein Shortened B.T. course is being conducted in the State;

(b) the number of candidates who applied for admission in the Shortened B.T. course during 1958-59, 1959-60 and 1960-61 and the number selected; and

(c) whether there is any proposal to extend the Shortened B.T. course in other colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Teachers' College, Saidapet.

(b)

	Year.			Number of appli- cants.	Number selected.	Number actually joined.
	(1)			(2)	(3)	(4)
1958-59—						
I course	..	..	..	61	40	37
II course	..	..	..	68	40	36
1959-60—						
I course	..	..	..	61	40	36
II course	..	..	..	78	40	36
1960-61—						
I course	..	..	..	99	40	34
II course	..	..	..	101	40	37

(c) The matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: It is noted that the number of candidates selected is always 40 whereas the number of applicants has risen to 100. Have the Government any proposal to have this course in some other place also or to have one or two more sections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: My answer to the question was, "The matter is under consideration."

[31st August 1961]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that the Government have come forward to encourage secondary grade Graduates in aided schools to attend this course with stipends?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think stipend has been offered to anybody.

Revised scales of pay

* 310 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the instructions, if any, issued to the managements of aided secondary schools on the fixation of salaries in the revised scales of pay for the non-teaching staff?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Managements have been given the option to adopt for non-teaching staff in schools the scales of pay prescribed for such staff in Government schools or in schools under local bodies.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Managements have been given the option to adopt the local body scale or the Government scale. May I know whether it is made obligatory on them to adopt this or that?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think there is any obligation laid on them. They can have their own scales of pay also.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Is it not a fact that in the case of teachers the Government made it obligatory on the part of the managements to adopt the revised pay scales by saying that otherwise grants would not be assessed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have already made a distinction between the teaching staff and the non-teaching staff. I think the hon. Member should be glad about it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that in that Government Order head clerks and typists have been disallowed in respect of aided institutions alone?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It depends upon the strength of the schools. I think where there is sufficient strength warranting the appointment of a head clerk, it can be done.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What is the new revised scale for the head clerk, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the information.

Rest Houses

* 311 Q.—SRI V. M. SURENDRA RAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct Rest Houses for middle class tourists in the Arranmore Palace Compound, Ootacamund; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

[31st August 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. M. SURENDRA RAM: சார், இதைத் தவிர இப்போது உதகைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது, வேறு பல இடங்களைப் பார்வையிட்டபோது, ரீரீஸ்ட் ஹோம் கட்டுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அது எந்த இடத்தில் என்று சொல்லவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அரண்முகர் பாலசில் இருக்கிற அந்த காம்ப்வுண்டில் கட்டுவதாக இல்லை. வேறு இடத்தில், கலெக்டர் ஆபீஸ் ஹில்லுக்குப் பக்கம், just opposite to the bazaar street, கட்டுவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிளான் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. அது scrutiny-ல் இருக்கிறது.

Grade I Tamil Pandits

* 312 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have passed any order in November 1955 with regard to the panel for I Grade Tamil Pandits' posts in district board high schools and, if so, what it is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. Orders were issued to the following effect:—

(i) appointments to the posts of Grade I Tamil Pandits should be made in the order of seniority from among qualified Grade II Pandits;

(ii) if there were no qualified Grade II Pandits, the Grade I posts should be filled in by selection from among Secondary Grade Teachers or other teachers who are qualified for appointment as Grade I Pandits or by direct recruitment.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Does seniority count here with regard to the total service of the teacher under the district board, or the service of the secondary grade teacher as a II Grade Tamil Pandit?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I cannot give a legal opinion with regard to the interpretation of the rules. The hon. Member may read the rules and find out.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: There are instances wherein the district board secondary grade teachers who later qualified themselves as Pandits and who act as II Grade Pandits are not given preference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I understand that. But I do not know how the rule reads. I am unable to give the interpretation.

[31st August 1961]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that the Government have come forward to encourage secondary grade Graduates in aided schools to attend this course with stipends?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think stipend has been offered to anybody.

Revised scales of pay

* 310 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the instructions, if any, issued to the managements of aided secondary schools on the fixation of salaries in the revised scales of pay for the non-teaching staff?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Managements have been given the option to adopt for non-teaching staff in schools the scales of pay prescribed for such staff in Government schools or in schools under local bodies.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Managements have been given the option to adopt the local body scale or the Government scale. May I know whether it is made obligatory on them to adopt this or that?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think there is any obligation laid on them. They can have their own scales of pay also.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is it not a fact that in the case of teachers the Government made it obligatory on the part of the managements to adopt the revised pay scales by saying that otherwise grants would not be assessed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have already made a distinction between the teaching staff and the non-teaching staff. I think the hon. Member should be glad about it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that in that Government Order head clerks and typists have been disallowed in respect of aided institutions alone?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It depends upon the strength of the schools. I think where there is sufficient strength warranting the appointment of a head clerk, it can be done.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the new revised scale for the head clerk, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information.

Rest Houses

* 311 Q.—SRI V. M. SURENDRA RAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct Rest Houses for middle class tourists in the Arranmore Palace Compound, Ootacamund; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

[31st August 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. M. SURENDRA RAM : சார், இதைத் தவிர இப்போது உதகைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது, வேறு பல இடங்களைப் பார்வையிட்டபோது, ரீரிஸ்ட் ஹோம் கட்டுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அது எந்த இடத்தில் என்று சொல்லவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அரண்மார் பாலசில் இருக்கிற அந்த கார்பவுண்டில் கட்டுவதாக இல்லை. வேறு இடத்தில், கலெக்டர் ஆபீஸ் ஹில்லுக்குப் பக்கம், just opposite to the bazaar street, கட்டுவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிளான் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. அது scrutiny-ல் இருக்கிறது.

Grade I Tamil Pandits

* 312 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have passed any order in November 1955 with regard to the panel for I Grade Tamil Pandits' posts in district board high schools and, if so, what it is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. Orders were issued to the following effect :—

(i) appointments to the posts of Grade I Tamil Pandits should be made in the order of seniority from among qualified Grade II Pandits;

(ii) if there were no qualified Grade II Pandits, the Grade I posts should be filled in by selection from among Secondary Grade Teachers or other teachers who are qualified for appointment as Grade I Pandits or by direct recruitment.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Does seniority count here with regard to the total service of the teacher under the district board, or the service of the secondary grade teacher as a II Grade Tamil Pandit?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I cannot give a legal opinion with regard to the interpretation of the rules. The hon. Member may read the rules and find out.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : There are instances wherein the district board secondary grade teachers who later qualified themselves as Pandits and who act as II Grade Pandits are not given preference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I understand that. But I do not know how the rule reads. I am unable to give the interpretation.

[31st August 1961]

Central Fisheries Research Unit

* 313 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any Central Fisheries Research Unit is functioning at Mandapam, Ramanathapuram district; and

(b) if so, the number of persons from the State undergoing training in Deep Sea Fishing operations in the above unit?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) No one from the State Fisheries Department has undergone or is undergoing training in the Central Marine Fisheries Research Unit at Mandapam.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இது மிக மிக முக்கியமான பயிற்சி. இதில் பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் மீன் இலாகாவிற்கு உபயோகமானவர்களாக இருப்பார்கள். அப்படி இருக்க, நம் மாநிலத்தில் யாரும் போகாததன் காரணம் என்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: போகாததன் காரணம் எனக்குக் கூற முடியாது. ரிசர்ச் ஸ்டேஷனில் அதிகமான அளவுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know where Central Fisheries Research Units are functioning in this State?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: I need a separate question.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இனிமேல் இந்தப் பயிற்சிக்கு நம் மாநிலத்திலிருந்து சிலரையாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அவ்விதம் எல்லோருக்கும் ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமானால், இங்கு இருப்பவர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கலாமென்று கருதுகிறேன். அவ்விதம் செய்வதில் தடங்கல் ஏதேனும் இருந்தாலும், அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன்.

Parvatharajakula Sangham

* 314 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any memorandum has been received by the Government from the Madras State Parvatharajakula Sangham, dated 25th February 1961; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) Yes, Sir. Orders were issued on 31st January 1961 to the effect that the fishery rights in inland waters should be disposed of by

[31st August 1961]

auction during 1961 and 1962 and by leasing to Fishermen Co-operative Societies during 1963 and 1964 on the average of the accepted bids of auctions held in 1961 and 1962 and that the position should be reviewed thereafter. The President of the Madras State Parvatharajakula Sangham represented to Government in his memorandum, dated 25th February 1961, that as these caused much hardship they should not be given effect to and that the original procedure should be restored. The President also pointed out that prior to the issue of the new orders, some co-operative societies of fishermen had, under instructions from the Director of Fisheries and the District Collectors concerned, deposited the determined lease amounts prior to the date of issue of orders and that in such cases the societies concerned may be permitted to carry on with the fishing operations and that auctions notified in such cases should be stayed.

The Government after careful consideration, issued orders to the effect that in cases where lease amounts have been remitted by the societies prior to the date of issue of orders, that is 31st January 1961, the operation of these orders be given effect to only from the next lease year.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஏற்கனவே அமுலில் இருந்த உத்தரவு திடீரென்று ரத்து செய்யப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: பஞ்சாயத்து அமைப்புகளில் மாறுதல் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக அவைகள் பரிசீலனையில் இருக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கலாம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இதனால் உள்நாட்டு மீனவர்கள் தங்கள் ஜீவாதார உரிமை பறிபோவதாக நினைக்கிறார்கள். இரண்டரை லட்சத்திற்கும் மேலாக உள்ள மீனவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே அரசாங்கம் பழைய முறையையே பின்பற்ற யோசிக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அரசாங்கம் இதை நல்ல முறையில் நடத்த பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

South Arcot District Elementary School Teachers' Association

* 315 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any representation has been received recently by the Government from the South Arcot District Elementary School Teachers' Association in regard to the arrears of increment due from the district board and, if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. The Government have issued orders regularising the services of teachers with retrospective effect. No arrears of salaries were, however, allowed, in accordance with the usual practice in such cases.

[31st August 1961]

Central Fisheries Research Unit

* 313 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any Central Fisheries Research Unit is functioning at Mandapam, Ramanathapuram district; and

(b) if so, the number of persons from the State undergoing training in Deep Sea Fishing operations in the above unit?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) No one from the State Fisheries Department has undergone or is undergoing training in the Central Marine Fisheries Research Unit at Mandapam.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இது மிக மிக முக்கியமான பயிற்சி. இதில் பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் மீன் இலாகாவிற்கு உபயோகமானவர்களாக இருப்பார்கள். அப்படி இருக்க, நம் மாநிலத்தில் யாரும் போகாததன் காரணம் என்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: போகாததன் காரணம் எனக்குக் கூற முடியாது. ரிசர்ச் ஸ்டேஷனில் அதிகமான அளவுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know where Central Fisheries Research Units are functioning in this State?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: I need a separate question.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இனிமேல் இந்தப் பயிற்சிக்கு நம் மாநிலத்திலிருந்து சிலரையாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அவ்விதம் எல்லோருக்கும் ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமானால், இங்கு இருப்பவர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கலாமென்று கருதுகிறேன். அவ்விதம் செய்வதில் தடங்கல் ஏதேனும் இருந்தாலும், அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன்.

Parvatharajakula Sangham

* 314 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any memorandum has been received by the Government from the Madras State Parvatharajakula Sangham, dated 25th February 1961; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) Yes, Sir. Orders were issued on 31st January 1961 to the effect that the fishery rights in inland waters should be disposed of by

[31st August 1961]

auction during 1961 and 1962 and by leasing to Fishermen Co-operative Societies during 1963 and 1964 on the average of the accepted bids of auctions held in 1961 and 1962 and that the position should be reviewed thereafter. The President of the Madras State Parvatharajakula Sangham represented to Government in his memorandum, dated 25th February 1961, that as these caused much hardship they should not be given effect to and that the original procedure should be restored. The President also pointed out that prior to the issue of the new orders, some co-operative societies of fishermen had, under instructions from the Director of Fisheries and the District Collectors concerned, deposited the determined lease amounts prior to the date of issue of orders and that in such cases the societies concerned may be permitted to carry on with the fishing operations and that auctions notified in such cases should be stayed.

The Government after careful consideration, issued orders to the effect that in cases where lease amounts have been remitted by the societies prior to the date of issue of orders, that is 31st January 1961, the operation of these orders be given effect to only from the next lease year.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஏற்கனவே அமுலில் இருந்த உத்திரவு திடீரென்று ரத்து செய்யப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: பஞ்சாயத்து அமைப்புகளில் மாறுதல் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக அவைகள் பரிசீலனையில் இருக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கலாம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இதனால் உள்நாட்டு மீனவர்கள் தங்கள் ஜீவாதார உரிமை பறிபோவதாக நினைக்கிறார்கள். இரண்டரை லட்சத்திற்கும் மேலாக உள்ள மீனவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே அரசாங்கம் பழைய முறையையே பின்பற்ற யோசிக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அரசாங்கம் இதை நல்ல முறையில் நடத்த பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

South Arcot District Elementary School Teachers' Association

* 315 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any representation has been received recently by the Government from the South Arcot District Elementary School Teachers' Association in regard to the arrears of increment due from the district board and, if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. The Government have issued orders regularising the services of teachers with retrospective effect. No arrears of salaries were, however, allowed in accordance with the usual practice in such cases.

[31st August 1961]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that some of these teachers were given the benefit of retrospective increments and that about 800 teachers are not given that increment, and if so, will the Government re-examine the case?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My answer was that the Government had issued orders regularising the services of teachers with retrospective effect. Therefore, they should have got the increment with retrospective effect. Only the arrears have not been paid and I am informed that arrears were not paid in any case.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Even the arrears have been paid to 174 teachers. Only the balance of 772 teachers have not been paid the arrears. Have the Government gone into that?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Ordinarily the arrears paid should be recovered. But the payment has been made and we have allowed it to be retained. Simply because there was a mistake in one case, we cannot allow it to be extended to other cases.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Whose fault is it in not regularising the service of the teachers from the date of joining?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have not gone into the records to locate responsibility.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it the fault of the district board in not regularising their services from the date of their appointment and regularising them at a later date? If so, do not the Government think that the teachers are eligible for their salary? Will they reconsider the matter and order payment of the arrears?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are precedents for such cases. Wherever the mistake is, whenever retrospective effect is given for regularisation of services, arrears are not paid and we do not want to create a new precedent.

Panchayat Elementary Schools

3.10 p.m. * 316 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the salary for the teachers in the Board and Panchayat Elementary Schools in the taluks of Uthiramerur, Thirukalikundram and Sriperumbudur, Chingleput district, from 1st April 1960 to 1st October 1960 has not been paid; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir. The salaries have been paid.

(b) Does not arise.

31st August 1961]

Superannuated District Board Secondary Grade Teacher

* 317 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the scale of pay to which a superannuated District Board Secondary Grade teacher is eligible in a Panchayat Board Elementary School?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is for the Panchayat Union Council or the Panchayat Board concerned, to determine the initial salary of the teacher on re-employment.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the Panchayat Board free to give the teacher the last salary drawn by him in the Board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, they can adopt that also.

Training in foreign countries

* 318 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of persons deputed for training in foreign countries from this State under (i) the Colombo Plan and (ii) the Technical Co-operation Mission Programme during the years 1959 and 1960?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (i) Twenty persons from this State were deputed for training in foreign countries under the Colombo Plan during the years 1959-60.

(ii) Twenty-five persons were deputed under the Technical Co-operation Mission Programme during the same period.

SRI M. ETHIRAJALU : சார், இந்த இரண்டு பிளான்களிலும் 45 பேர்கள் அனுப்பப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. இவர்களில் எல்லாம் பின்தங்கிய இனத்தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்கள் ஏதாவது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது தகுதியையும் திறமையையும் வைத்துத்தான் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே, பிற்போக்கு சமூகத்தவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள், ஷெட்யூல் கம்யூனிடி என்று பார்ப்பதில்லை. யாரை அனுப்பினால் பயிற்சி பெறுவார்களோ அவர்களைத்தான் அனுப்புகிறோம்.

SRI M. ETHIRAJALU : நமது தமிழ்நாட்டு சர்க்கார் மொத்தம் அனுப்பியது எவ்வளவு? மத்திய சர்க்கார் தேர்ந்தெடுத்தது எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த சர்க்கார் அனுப்பியது 45-ம் இந்த சர்க்காரே தேர்ந்தெடுத்ததுதான்.

St. Martin's Hospital, Ramanathapuram

* 319 Q.—DR. A. SRINIVASAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are giving any grant to St. Martin's Hospital, Ramanathapuram; and

(b) if so, the amount thereof?

[31st August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) An amount equal to the net deficit in the annual account of the institution subject to a maximum of Rs. 1,920 per annum.

DR. A. SREENIVASAN : Has an institution that is getting grant from the Government the right to discriminate between one community and another in the matter of appointment of persons to that institution?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A number of conditions have been imposed. They must maintain registers of accounts and they must be open for inspection. Patients should be admitted for treatment irrespective of caste or creed. The management should employ only registered medical practitioners. There are such other conditions also.

DR. A. SREENIVASAN : In the matter of appointment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If any specific case is brought to my notice, I will look into it.

DR. A. SREENIVASAN : Has the attention of the Hon. Minister been drawn to the advertisement given by then Superintendent of the Hospital in the Dailies of Madras that Doctors and Nurses were needed for that hospital only from the Christian community?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not aware of it. If it is brought to my notice, I will look into it.

DR. A. SREENIVASAN : Mr. Chairman, Sir, may I, with your permission, handover a cutting of the advertisement to the Hon. Minister for perusal?

MR. CHAIRMAN : Yes.

(The hon. Member then handed over the cutting of the advertisement.)

Government Hospitals

* 320 Q.—SRI K. KAMALAKANNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the time-limit, if any, fixed for the visitors to see the patients in the Government Hospitals in the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Two hours from 4 to 6 p.m. daily.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த வைத்தியசாலைகளில் உள்ள நுழைவதற்கு அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றனவா? அனைவரும் அனுமதிச்சீட்டுக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்களா?

[31st August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சென்னைக்கு வெளியில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளில் சாதாரணமாகச் சாயங்காலம் போய்ப் பார்க்கலாம். அவசரமாக இருந்து பார்க்கவேண்டுமானால், வார்டு டாக்டர் பர்மிஷனில் டோகலாம். சென்னையில் 'பாஸ்' கொடுக்கிறார்கள். அந்த 'பாஸ்' பிரகாரம் வரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி இல்லாமலும் நடக்கிறது.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that on account of unrestricted number of visitors being allowed into the hospital during the visiting hours, the hospitals become overcrowded and the visitors smuggle into the hospital diet to people who are on specific diet authorized by the doctors?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : My information is, if at all diet is smuggled, it is not by the visitors. There are local people who do this. (Laughter.)

SRI K. KAMALAKANNAN : Does the Hon. Minister know that the visitors are undergoing great hardship because they are made to stand at the gate for hours together by the gate-keepers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If a pass is intended to be given and if the visitor produces the pass, he will be straightway admitted. But some people want to get in without having a pass. So, naturally there is bargaining there. (Laughter.) That may take some time.

SRI K. KAMALAKANNAN : Is there not any possible way of avoiding such bargaining?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, we constantly change the peons, because the peons take some time to develop that technique.

Buckingham Canal

* 321 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. Minister for Works be pleased to state—

(a) the annual maintenance charges for the upkeep of the Buckingham Canal;

(b) the annual collection of licence fees; and

(c) the number of encroachers on the banks of the canal and the steps taken for the removal of the encroachers within the State limits?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A statement^a showing the annual maintenance charges incurred on the upkeep of the Buckingham Canal from the years 1957-58 to 1960-61 and the licence fees collected during the same period is placed on the table of the House.

(c) There are nine encroachments on the banks on the canal within city limits. A list of encroachers has been prepared by Chief Engineer (Irrigation) and sent to the Collector of Madras for taking action to evict the slum dwellers at the appropriate time.

[31st August 1961]

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that the erosion of soil in the canal is entirely due to the encroachers?

THE HON. SRI P. KAKKAN : To prevent this we have asked the Collector to evict them as early as possible and give them alternative sites.

DR. A. SREENIVASAN : Have any legal proceedings been taken so far against these encroachers?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Some have been removed by the Revenue Department but it is not possible to completely remove all the slums along the canal margin as the slum dwellers have necessarily to be provided with alternative sites. Therefore, now and then we are asking the Collector to evict the encroachers.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்தக் கால்வாயைப் பராமரித்து வருவதால் செலவினம் அதிகமாகப்போகிறதாகத் தெரிகிறது. அதனால் அதை ஆழப்படுத்தி அதில் விசைப் படகுகள் விட்டால், அதன் மூலம் அந்தச் செலவை ஈடு செய்யலாம் என்ற காரணத்தால், அதற்கு ஏதாவது திட்டமிட அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஆழப்படுத்தி நல்ல முறையில் வைப்பதற்கு திட்டமிருக்கிறது.

DR. A. SREENIVASAN : May I know whether the silting of the canal is due to these encroachments and may I know whether the Government will consider the desirability of evicting these encroachers as early as possible in the public interest?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Government recently entrusted the task of removal of these slum-dwellers from their habitation to the State Housing Board after it became a Statutory body on 1st April 1961. And the Collector of Madras will take action for the eviction of these slum-dwellers at the appropriate time.

Bridges

* 322 Q.—SRI M. ETHIRAJULU : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number of bridges damaged (i) from Villupuram to Tindivanam on the Trunk Road and (ii) from Cuddalore to Vridhachalam; and

(b) whether the damaged bridges have been repaired?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Five bridges on portion of the Trunk Road from Villupuram to Tindivanam and four bridges on Cuddalore-Vridhachalam road.

(b) Yes, Sir.

[31st August 1961]

SRI M. ETHIRAJALU : சார், 9 பிரிட்ஜ்களிலே பிரியாடிகலாக உத்தியோகஸ்தர்கள் சோதனை செய்யாத காரணத்தால், இந்த விபத்துக்கள் ஏற்பட்டதாகச் சொல்வது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பரிசோதனை செய்யாததால் என்று சொல்ல முடியாது. மழை அதிகமாகப் பெய்ததின் காரணமாகத்தான் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. அதனால்தான் இப்போது எல்லா பாலங்களையும் அடிக்கடி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு சூப்பிரண்டிங் இஞ்சினியரைப் போட்டு, பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

* 323 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any damage has been caused to the bridge between Mettupalayam and Periapet in Chidambaram taluk, South Arcot district, in November 1960; and

(b) if so, whether the damage has been repaired?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) Yes, Sir.

SRI M. ETHIRAJALU : இந்தப் பாலம் சமீபத்தில் கட்டிய பாலம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி சமீபத்தில் கட்டிய பாலம் ஏன் அவ்விதமாக நடு மத்தியில் வீரல் விட்டிருக்கவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. அது என்ன காரணத்தால் என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : வெள்ளம் வந்ததன் காரணமாக தண்ணீர் தேங்கி, அது ஏற்பட்டதாகத் தகவல் இருக்கிறது. ஆகையால், அதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்வதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

SRI M. ETHIRAJALU : இந்தப் பாலம் கட்டி எத்தனை வருஷகாலம் ஆயிற்று என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்தத் தகவல் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1961.

[31st August 1961]

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Deputy Speaker, Legislative Assembly transmitting a copy of the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 36 of 1961) as passed by the Assembly for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—GOVERNMENT BILL.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 5) BILL, 1961
(L.A. BILL NO. 6 OF 1961)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 36 of 1961) as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 36 of 1961) as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 36 of 1961), as passed by the Assembly, be passed’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 36 of 1961), as passed by the Assembly, be passed’.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

RESOLUTIONS.

3-20 9.m. MR. CHAIRMAN : The next item on the agenda is Non-official business—Resolutions. The first Resolution is in the name of Sri K. M. Ramasamy Gounder. As he is not in his seat, his Resolution is deemed withdrawn. I now pass on to the next Resolution in the name of Sri C. Ethirajalu.

[31st August 1961]

(1) PROVINCIALISATION OF MINISTERIAL SERVICES IN THE MUNICIPALITIES

SRI M. ETHIRAJALU : Sir, I move—

‘This Council recommends to the Government that the Ministerial Services in the Municipalities be provincialised’.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : I second the resolution, Sir.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

‘This Council recommends to the Government that the Ministerial Services in the Municipalities be provincialised’.

SRI M. ETHIRAJALU : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் இந்த சபை முன் கொண்டுவருகிறேன். இந்தத் தீர்மானமானது, தமிழ்நாடு உள்நுறை (முனிசிபல்) நிர்வாகத்திலிருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுடைய சேவைகளையும் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது தான் இதனுடைய முக்கிய நோக்கம். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் நிர்வாகம் செய்து வருகின்ற நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிற்குள்ளே இருக்கின்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நடத்துகின்ற ஆட்சியானது மிகவும் மோசமான நிலையில் நாளுக்கு நாள் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் நான் சொல்லாமலே விளங்கும். ஏறக்குறைய நமது நாட்டில் சுமார் 64 நகர சபைகளும், 64 விதமாக ஆட்சியை நடத்துகின்றன என்பதுபற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. அதிலே, முதல் தர நகரசபை 13-க்குமேல் இருக்கின்றன. மற்றவைகளெல்லாம் மூன்றாம் தர நகர சபைகள். அத்துடன் ஸ்பெஷல் கிரேடாக கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. இந்த நகர சபையிலுள்ள ஊழியர்களுடைய சேவையை, வேலைகளை எல்லாம் சர்க்காருக்குக் கீழ் கொண்டு வந்தால்தான், இந்த நகரசபைகளிலிருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருப்பது போல, சர்க்காருக்கும் நமக்கும் எந்தவிதத் தொடர்புமில்லை. அதன் காரணமாக அவர்கள் செய்கின்ற வேலையை அறவே மறந்து அரசியல் கட்சிகளோடு சேர்ந்து பல எதிர்ப்பு சக்திகளை நிர்வாகத்தில் உண்டாக்கி, இதை ஒரு பெரிய சிக்கலாக்கி ஒவ்வொரு நகரசபையும் இயங்கி வருகிறதென்றால், அது நகரசபை ஊழியர்களாலென்று தான் அர்த்தம். நகரசபை அங்கத்தினர்களை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தது. அதன்மூலம் நகரசபை ஆட்சி நடத்துகிறது. ஆனால், பரம்பரை, பரம்பரையாக, அதாவது தாங்கள் retire ஆகும் காலம் வரை ஒரே இடத்தில் இருந்துகொண்டிருப்பது போன்றவற்றைச் செய்கின்ற நகர சபை ஊழியர்களைப் பற்றித் தான் இப்பொழுது பிரச்சனை. அவர்கள் அந்த விதமாக செயல்படுகின்ற கட்சி ஆட்சிக்கு, எந்தக்கட்சி நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றதோ, அந்தப்பக்கம் பாதிப்பேர் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள்.

[Sri M. Ethirajalu] [31st August 1961]

ஆட்சி நடத்தாமல் இருக்கின்ற பக்கம் பாதிப்பேர் சேர்ந்து விடுகிறார்கள். இப்படி இருக்கும் காரணத்தால், இவர்கள் செய்கின்ற தவறுகளும், அத்து மீறிய செய்கைகளும், நகரசபை அங்கத்தினர்களுள்ளேயே எப்பொழுதும் சண்டை சச்சரவுகளும் அடி தடிகளும், நகரசபை நிர்வாகம் நடத்த போலீஸ் பாதுகாப்பு கேட்கும் நிலையை ஏற்படுத்துகிறதென்றால், இவர்கள்தான் இதற்கு காரணமென்று நான் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, நகரசபை ஊழியர்கள் செய்கின்ற குற்றங்களுக்கு நேரிடை நடவடிக்கைகள் கூட எடுக்க முடியவில்லை. அப்படி எடுக்கவேண்டுமென்றால் அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளைக்கேட்டுத்தான் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது பல்வேறு கஷ்டமிருக்கிறது. இன்றைக்கு, அந்த நகரத்திலிருக்கும் பொது மக்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று சர்க்காருக்கு பயமாக இருக்கிறது. அது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வந்துமிருக்கிறது. நகரசபை அங்கத்தினர்களைத் தேர்தலுக்குக்கூட உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பரம்பரையாக வியாபாரம் செய்கின்ற ஏகபோக பாத்தியத்தை போன்று, மக்கள் தேர்தல் காலத்தில் பகிரங்கமாக தேர்தலிலே பட்டு காரியம் செய்கிறார்கள். அப்படி ஒரு நிர்வாகத்தை நாம் அனுமதித்துக்கொண்டே போனால் அது ஜனநாயக அமைப்புக்கே விரோதமானது என்று சொல்லவேண்டும். ஜனநாயக அமைப்பில் இந்த நாடு பூராவையும் இன்றைக்கு சர்க்கார் ஆட்சி செய்து கொண்டு வருகிறது. அதன் மத்தியில் இந்த நகரசபைகள் தனியாக எங்களுக்கு சர்க்காருக்கும் ஒன்றுமில்லை என்ற பாணியில் இயங்குகிறது என்பதை சர்க்கார் இது வரை அறிந்திருக்கிறது. 1920-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட District Municipalities Act ஐ, எப்படி நாம் ஏற்கெனவே கூட்டுறவுச் சங்க சட்டத்தை திருத்தி அமைத்தோமோ, அதே மாதிரி இதையும் திருத்தி அமைக்காவிட்டால் பல்வேறு கஷ்டங்கள் வந்துகொண்டே தானிருக்கும். எங்காவது ஒரு நகரசபை, நன்றாக, நியாயமாக பொதுமக்களுக்கு சௌகரியமாக இயங்குகிறதென்றவொரு நம்பிக்கை எந்த நகரசபையிலும் ஏற்பட்டதில்லை. இனி ஏற்படப் போவதுமில்லை. இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியினால் சலுகை இல்லை யென்றால், உடனே அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டுவருகிறார்கள். அங்கு இருக்கும் கமிஷனர், ஹெல்த் ஆபீஸர், Engineering Department -ல் இருக்கும் Engineer போன்ற பல்வேறு ஆபீஸர்களைதான் மாநில ரீதியில் அரசாங்கம் மாற்றுகிறது. மற்றவர்களையல்ல. மாற்றவும் முடியாது. ஆனால் அரசாங்கம் அப்படி மாற்ற வேண்டுமென்று, பொது மக்களால் கொடுக்கப்படும் கோரிக்கையை வைத்துத்தான் செய்ய முடியுமே தவிர நேரிடையாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அவர்கள் கேட்கவேண்டும். அதன் பிறகு சர்க்கார் இஷ்டப்பட்டுச் செய்யலாம். இன்றைக்கு நகரசபை ஊழியரில் எவரேனும் ஒரு தவறு செய்தால் அதற்கென ஒரு resolution கொண்டுவந்து மாற்றவேண்டுமென ஒரு தீர்மானம் உடனடியாக சர்க்காருக்கு வந்து விடுகிறது. வந்த

[31st August 1961] [Sri M. Ethirajalu]

வுடன் எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்கள் 10 பேரைப் பிடித்து உடனே மாற்றக்கூடாதெனச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு பக்கமும் தீர்மானம். இதனால் ஒன்றும் இன்றையதினம் செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. எங்கேயும் நல்ல நிலையில் இந்த நகரசபைகள் நடக்கப்போவதில்லை. ஆனால் அதை முன்னிட்டு நான் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு சர்க்கார் கட்சிக்கு அவர்கள் வந்து விட்டால், அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகை, வசதிகள் கிடைக்குமாறு அவர்கள் சார்பில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிலருக்கு நல்ல அதிகாரம் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய நகர சபையில், இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் தெருத் தெருவாகச் சென்று ஓட்டு கேட்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலையில் தான் நகர சபைகள் இயங்குகின்றன. ஆகவே, நகரசபை ஊழியர்கள் சேவையை எப்படியாவது மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்கையில் பல பிரச்சனைகள் எழலாம். மாநில ரீதியாக மாற்றுவதா அல்லது ஜில்லா ரீதியாகவா என்று. இப்பொழுது நமது மாநிலத்தில் முதல்தர நிர்வாக சபைகள் பதினைந்து இருக்கின்றன. இரண்டாம் தர நகரசபை 13 இருக்கிறது. மூன்றாம் தரம் மற்றவைகள். இப்போது முதல்தர நகரசபையில் அவர்கள் எண்ணத்திற்குத் தகுந்தவாறு நடக்காமல் தவறு செய்தால், 3 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றவேண்டுமானால், முதல் தரத்துக்கு மாற்றலாம். இரண்டாம் தரத்தில் கஷ்டம் ஏற்பட்டால், 2-ம் தரத்திற்கு மாற்றலாம். அப்படியே மூன்றாம் தரமும். நகரசபைக்கு நகர சபை மாற்றுவதற்கு இடமில்லை. ஜில்லா அளவில் இரண்டாம் தரம், மூன்றாம் தரம் நகரசபைக்குக் கீழ் இருக்கிற லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்குகளை மாற்றுவதற்கு ஜில்லாவுக்குள்ளேயே மாற்றலாம். இப்படி மாற்றினால்தான் நமக்கு நல்ல ஒரு ஆட்சியை ஏற்படுத்தி நடத்த முடியுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சங்கடமும் இருக்க நேரிடாது. சர்க்காருக்குக் கூட நேரடியாக எந்தவித அதிகாரமும் நகரசபை ஆக்டில் இல்லை. அவர்களைக் கேட்டுச் செய்யவேண்டுமென்று இருப்பதால், நம் மாகாண அரசின் கீழே இதைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற மாதத்திலோ அல்லது இந்த மாதத்திலோ என்று நினைக்கிறேன், சிதம்பரத்தில் நடந்த தமிழ்நாடு நகரசபைத் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் கூட ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி நகரசபை ஊழியர்களை அரசாங்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானம் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா என்கூட எனக்குத் தெரியாது. பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதன்படி அவர்களே அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை எப்படியும் நாம் மாற்றியாக வேண்டும். அதோடு நகரசபையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தேர்தல் நேரங்களில் பொதுமக்களுக்கு எதிராகவும் வேலை செய்கிறார்கள் என்று நினைத்தால், அதாவது பொதுமக்கள் எழுதுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், அவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது இந்தக்

[Sri M. Ethirajalu] [31st August 1961]

கார்ப்பரேஷன் கூட இன்றைக்குத் தேர்தலில் நேரிடையாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தலையிட்டு வேலை செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது கூட என்னிடம் அதற்கான ஆதாரம் நிறைய இருக்கிறது. அவர்கள் பகிரங்கமாகச் சொல்கிறார்கள். சிலர், நாங்கள் தேர்தலுக்கு ஓட்டு சேகரிக்கவும் செய்வோம் என்றுகூடச் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு மட்டும் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். இது மிகவும் முக்கியமானது. தேர்தல் மூலமாகச் சென்று அங்கு நகரசபை நடத்துகிறவர்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேள்வி எழலாம். மற்றவைகளை அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் முதலியவைகளை அவர்களே வைத்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் நாம் சர்க்கார் சிப்பந்திகள், சர்க்காருக்குக் கீழ் நாம் இருக்கிறோம்; சர்க்கார் என்ன ஆக்கினை இடுகிறார்களோ அதன்படி நான் நடக்க வேண்டுமென்ற பொறுப்புணர்ச்சி வந்தாக வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சி நகரசபை சிப்பந்திகளுக்குக் கிடையவே கிடையாது. எங்கோ பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். அவர்கள் பணத்தில் நாம் சம்பளம் வாங்குகிறோம். ஆகவே சர்க்காருக்கு பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். தமிழ்நாடு பூராவும் எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுடைய சம்பளம், அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சலுகைகள், மற்றவையெல்லாம் நாமே எடுத்துக்கொள்ளும்படி வரலாம் என்று சர்க்கார் நினைக்கலாம். சம்பளக் கமிஷன்படி நாம் எந்த அதிகாரிகளுக்கு ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறதோ அதை ரிபோர்ட்டிடி கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அவர்களுக்குக் கிராண்ட் சொடுக்கிறோம். இன்னும் எவ்வளவோ செய்கிறோம். அப்போது ஏன் ஊழியர்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது? அப்போதுதான் நல்ல நிர்வாகம் நம் தமிழ்நாட்டில் பார்க்கமுடியும். இல்லாவிட்டால் சண்டை, சச்சரவு நகரசபை நடக்கும்போது போலீஸ் பாதுகாப்பு இவை எல்லாம் அவர்களால் ஏற்படத்தான் செய்யும். பகிரங்கமாகக் குற்றம் சுமத்துகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிற ரிபோர்ட்டிலிருந்து எடுத்துப் பார்த்தால், நிச்சயமாக அவர்களுடைய சர்வீஸ் அத்தனையும் இந்தத் தொல்லைகளையும் நீக்குவதற்கு, நல்ல நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நகரங்களில் இருப்பவர்கள் சர்க்காரைக் குறை கூறுகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றிக் குறை கூறுவது கிடையாது. ஒருவர்மீது தீர்மானம் போட்டு மாற்றவேண்டுமென்றால், ஊழியர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று 'கான்வால்' செய்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு கிளார்க்கு கூட்டத்தைக் கூட்டி அடித்திருக்கிறார்கள் ஒருவரை. யாருடைய தயவில், யாருடைய தைரியத்தில் அடித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கடலூரில் இந்தச் சம்பவம் நடந்தது. அந்தக் கமிஷனர் எங்கள் முன்னிலையில் கண்ணீர் விட்டுவிட்டு மாற்றல் வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார். இதையெல்லாம் சொன்னால், அந்தக் கமிஷனருக்குக்கூட நன்றாக இருக்காது. இருந்தாலும் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நீக்குவதற்கு இதுபோன்ற

31st August 1961] [Sri M. Ethirajalu]

செய்கைகளை அடியோடு தீர்த்துக்கட்டுவதற்கு நகரசபை ஊழியர்களை நமது மாநில அரசாங்க ஊழியர்களாக மாற்ற வேண்டும். அதனால் எவ்வளவு செலவானாலும் அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை என்ற நோக்கத்துடன் இப்போது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டாலும்கூட இந்த உண்மையான, நேர்மையான கோரிக்கையை நிறைவேற்றியாக வேண்டுமென்று மக்கள் கூறத்தான் செய்வார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள நகரசபைத் தலைவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை இப்போது சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படியிருக்க இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, we have just now heard the hon. Member Sri M. Ethirajalu pleading for the provincialisation of the municipal services. He made two points. One is that the clerks took an active part in politics and that during elections they aligned themselves with some party or other. The second point is that there is no feeling among the employees that they belong to the State or that they are the State employees but that they are the employees of the municipality. I should like to place before this House and also before Sri M. Ethirajalu other factors also for consideration. Very recently I think the District Boards were abolished, and we have transferred most of the powers to the panchayats. Whether it is for good or for bad, we do not know, but anyhow the cry has been all along that the people should exercise democratic powers and that, therefore, we should vest the panchayats with more powers. If we are going to take away the powers from the municipalities now, I think it is against the principles which we have adopted. The first thing the hon. Member says is that the employees should be provincialised. I do not know whether he seriously means that clerks and even peons should be provincialised. If this takes place, let us imagine for a moment what will happen. I know in the case of teachers in District Board Schools there is a lot of indiscipline. They defy sometimes the headmasters. Somehow they get themselves transferred to some other place. This will exactly happen if we provincialise the municipal clerks. They will not obey the Commissioner. They will not obey the Chairman. Then there is no need for any municipal Council at all. We have given the Commissioner a number of employees directly under the State Government.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Further, it will become unwieldy for the State to control the clerks in all the municipalities, which run into many thousands. Will it be possible to have effective control over these clerks? Every day we will be getting petitions and applications for transfer. That will be the result. I do not know whether the hon.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [31st August 1961]

Member Sri M. Ethirajalu has realised the difficulties in the matter. If a peon, having a house in the municipal area, is transferred to another municipality, he will find difficulty in getting accommodation. Even officers find it extremely difficult to get accommodation on their transfer to other places. If we should transfer a peon or a clerk, who is getting a poor salary, to some other municipality, imagine the difficulties he will be put to in finding accommodation for himself. Of course officers in the top levels must be transferred once in three years or five years. But at the lower levels, only when there is some stability and the men are not transferred, they can do some work. If only they are kept in a particular place for a number of years, they can do some real work. But if we transfer them from place to place every two years or three years, there will be no interest in them. The person will only be marking time. He will be looking forward to transfer. This will result in inefficiency. Inefficiency will result if we provincialise the clerical cadre in the municipal services.

Another thing which I should like to bring before this House is this. As I said, if we accept what Sri Ethirajalu says, then there is no need for any municipal council at all. We have been saying all along that it is these municipal councils that give training to budding politicians, legislators, and so on. If the municipality is to be abolished, and it does not exercise any power, then where is the chance to have a second line of politicians or legislators? Considering all these things, I think the provincialisation of the municipal services is not a good thing so far as the clerks and peons are concerned. We can have provincialisation in the case of officers, for example, the Commissioners, Revenue Officers, Health Officers, and so on. If we provincialise the clerks, then we will have to provincialise the teachers also. They are also the servants of the municipality, and then they will be transferred from one municipality to another. Even now the teachers are transferred within the municipality from one school to another. Take, for instance, the transfer of a teacher from the Washermanpet Corporation School to Adyar. This teacher finds it extremely difficult to get accommodation in Adyar. If the teacher who gets a poor salary should be transferred from one municipality to another he will find it extremely difficult to get accommodation in the latter place. And if we are going to transfer teachers frequently, I think woe unto education. That will be the result. I cannot support this Resolution, because it is a sweeping one which wants the provincialisation of all cadres of service in the municipalities.

* **SRI A. K. THANGAVELU MUDALIAR :** தலைவர் அவர்களே, நகரசபை, கவுன்சிலுக்குச் சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன; கமிஷனருக்குச் சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி இரண்டுவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 'அப்பாயிண்ட்மென்ட் கமிட்டி' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் கவுன்சிலர்கள் பார்த்துத்தான் வேலை ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

[31st August 1961] [Sri A. K. Thangavelu Mudaliar]

கிறார்கள். ஐயா சொன்னமாதிரி இல்லை. ஆட்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள் அவர்கள். வேலை கொடுத்தவனுக்கு நன்றிக்காக உதவி செய்யக்கூடாதா? இது எங்கும் இருக்கிறது. மனித சபாவம் அது. அதனால் அவர்களை மாற்றுவது என்று சொன்னால், அவர்களேதான் தங்களை மாற்ற சம்மதிக்கிறார்கள். அதிகமாக நகரசபையில் பிரமோஷனுக்கு வசதி இல்லை. ஆகையால், 'நாங்கள் போகிறோம் பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளுக்கு எங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் முனிசிபாலிடியிலேயே இருந்து வேலை செய்ய சம்மதிக்கவில்லையே. இந்திய அரசாங்கத்தில் ஆட்களை எடுத்துக்கொள்வதாக வந்த போது இதிலிருந்த நல்ல ஆட்கள் எல்லாம் அங்கு போய் விட்டார்கள். இப்போது எல்லாம் கத்துக்குட்டிகள் தான் இருக்கின்றன. ஆகையால் சம்பளத்திற்கு ஆள் வேண்டுமென்று தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் கவுன்சிலுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஒரு பார்ட்டி கவுன்சிலில் இருந்தால், அதில் என்ன நஷ்டம்? அவர்களுக்கும் பாத்தியம் உண்டு. பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மென்ட் வெளியே போகவேண்டுமென்று இந்த செக்ரடேரியட் கிளார்க்குகள் வேலை செய்யவில்லையா? அது இயற்கைதான். மேற்கண்ட வேலைக்குப் போவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கும்போது, 'அதை செய்துவிட்டான், இதை செய்துவிட்டான்' என்று சொன்னால் பின்னால் வருகிறவர்களும் அப்படித்தான் செய்வார்கள். ஆட்களை நடத்தும் விதத்தில் எல்லாம் இருக்கிறது. சர்க்கார் அவர்களுக்கு உயர்வு (பிரமோஷன்) கொடுக்கலாம். ஆனால் இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் அவர்களை ஒழித்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வது பொருத்தமாகாது. சர்க்கார் அவர்களுக்கு உயர்வு கொடுத்து உதவும் வகையில் வேண்டியது செய்துகொடுப்பதாயிருந்தால், அவர்களை அனுப்ப நான் சம்மதிக்கிறேன்.

* **THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON :** திருவாளர் எம். எத்திராஜலு கொண்டு வந்தத் தீர்மானத்தின்படி, நமது முனிசிபல் ஊழியர் மாநிலம் முழுவதும் ஒரு சர்வீஸ் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் அமுலுக்கு வரவேண்டுமானால், அதிகச் செலவு ஏற்படும். மேலும், அந்த முனிசிபல் சிப்பந்திகளுடைய லீவ், சம்பளம், பென்ஷன், பிராவிடென்ட் பண்டு முதலியவற்றிற்காக முனிசிபாலிட்டிகள் வசூலிக்கவேண்டிய தொகையைச் சரிபார்க்கவும், கணக்கு சரியாக வைக்கவும், வருவாய், லீவ் கொடுத்தல் முதலியவற்றைக் கவனிக்கவும் நகரசபைக்குப் புறம்பாக ஒரு பிரத்தியேக ஸ்தாபனம் வேண்டும். இதுபோன்ற பிரச்சனை ஏற்கெனவே 1948 விழுப்புரம் முனிசிபாலிடியில் கொண்டுவரப்பட்டு சர்க்காரால் ஆலோசிக்கப்பட்டது. மேலும், ஊழியர்கள் மீது கண்காணிப்பு இருந்து வரவேண்டுமென்பதற்காக அந்த ஆலோசனை கைவிடப்பட்டது. இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும் பட்சத்தில் இதனால் பலவித கஷ்டங்கள் ஏற்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதனால் முனிசிபல் சிப்பந்திகளின் குழந்தைகளின் படிப்பு பாதிக்கப்படும்.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [31st August 1961]

மேலும் அவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டால், அவர்களின் குழந்தைகளின் படிப்புக்குத் தடை ஏற்படும். மற்றும் சிப்பந்திகள், தங்கள் வருமானத்திலிருந்து தாங்கள் வேலை செய்யுமிடத்திலும், குழந்தைகள் படிக்குமிடத்திலும் இரு குடும்பங்களை நடத்துவது கஷ்டம். மாணேஜர், கணக்கர் முதலியோரை மாற்றுவதால் நிர்வாகம் பாதிக்கப்படும். ஆயினும், தொடர்ச்சியாக நன்மை பயக்க வேண்டுமானால், தொடர்ந்து ஒரே இடத்தில் சிப்பந்திகளிருப்பது இன்றியமையாததாகும். குறைந்த பட்ச தகுதியுள்ளவர்கள் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ஆகவும், குமாஸ்தாக்களாகவுமே இருக்க விரும்புகிறார்கள். அவர்களை அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாக்கி, சொந்த ஊரைவிட்டு மாற்ற வழிவகை செய்வது அவ்வளவாக விரும்பத்தக்கதல்ல. நான்காவதாக, முனிசிபல் சிப்பந்திகளனைவரையும், மாநில முழுவதற்குமானவொரு சர்வீசை ஏற்படுத்தி, அரசாங்க நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவந்தால், அவர்களை நிர்வகிப்பது அரசாங்க தலைமைக் காரியாலயத்திலும் மிகவும் அதிகமாக வேலையை வளர்த்துவதாகும். 1954-ல் முனிசிபாலிடியைச் சேர்ந்த மாணேஜர்கள், ரெவின்யூ அதிகாரிகள், கணக்கர்கள் முதலியோரை ஒரு அரசாங்க சார்பற்ற சர்வீசாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஆலோசிக்கப்பட்டு, அந்த ஆலோசனை கைவிடப்பட்டது. 1955-ல் சில முனிசிபாலிடிகள் தங்கள் உயர்தர சிப்பந்திகளை 5 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை ஒரு முனிசிபாலிடியிலிருந்து, மற்றொன்றுக்கு மாற்ற வேண்டுமென அரசாங்கத்தைக் கோரினார்கள். இந்தப் பிரச்சனை, முனிசிபல் சிப்பந்திகளுக்கும், சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பள விகிதத்தில் ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பதனால், அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது அவ்வளவு உகந்ததல்ல என்று கைவிடப்பட்டது. சட்டத்தில் முனிசிபல் சிப்பந்திகளை ஒரு முனிசிபாலிடியிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாற்ற ஷரத்துக்களிருக்கின்றன. இந்த ஷரத்துக்களை உபயோகித்து சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சில முனிசிபல் சிப்பந்திகள் விஷயத்தில் காலாகாலங்களில் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு முனிசிபல் ஸ்தாபனத்திலிருந்து சிப்பந்தியை இன்னொன்றிற்கு அனுப்புவதற்கு அடுத்த முனிசிபாலிடியிலிருப்பவர்கள், இவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். உடனடியாக மாற்றுவது இயலாத காரியமாகும். வெள்ளை அறிக்கையில் District Municipalities Act, 73-A, 77-A, தக்கபடி திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி செய்யப்பட்டால் மாவட்ட வாரியாகவும், மாநில வாரியாகவும் பிரித்து, பல சர்வீஸுகள் ஏற்படுத்தவும், உத்தியோக உயர்வும், அரசாங்க விதிமுறைப்படிச் செய்ய வழி இருக்கும். அப்படிச் செய்யப்பட்டால், சிப்பந்திகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது போன்ற விஷயங்களை ஒரு தனி ஸ்தாபனத்தினிடத்தில் ஒப்படைக்கக்கூடும். சர்க்காரின் வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரந்த நோக்கங்களை மனதிற்கொண்டு 3-50 p.m. என்ன முடிவேற்படுகிறதோ, அதன்படி இந்த விஷயத்தில் முடிவேற்படும். இதே சமயத்தில், தனிப்பட்டவர் பெயரால்

[31st August 1961] [Srimathi Lourdhammal Simon]

நகரசபை ஊழியர்களில் அரசியல் கட்சி இயங்கிவருகிறதென்ற எண்ணம் திரு. எத்திராஜலுவுக்கு ஒரு பீதியைக் கொடுக்கிறது. இது தேவையில்லை. ஏனென்றால், ஒரு சில முனிசிபல் ஸ்தாபனங்களால் தனிக் கட்சிகள் இயங்குமென்ற எண்ணம் எதனால் ஏற்பட்டதென்று தெரியவில்லை. தேர்தலில் அங்கத்தினர்கள் பகிரங்க வேலைகள் செய்கிறார்கள் என்றால், அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது மக்கள் பிரதிநிதிக்கு சரி அல்ல. இவ்வாறு நிலைமை ஏற்படாமலிருக்க, செய்கையில் இவர் ஈடுபடுவது நலமாக இருக்கும். மிகவும் குறைந்த வருமானமுள்ளவர்களை, அங்கத்தினர் கூறியதைப்போல, இடம் மாற்றுவதால் அவர்களின் கஷ்டங்கள் அதிகமாகின்றன. மேலும் அங்கத்தினர் குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் நிலைமையைப்பற்றி நன்றாகக் கூறினர். அவ்விதமாக பொறுப்பு நமக்கு வேண்டும். உடனடியாக சிலர் சேருவதை provincialise செய்வதென்பது சாத்தியமில்லை. இதை நன்றாகச் சிந்தித்து அதன்படிதான் முடிவு எடுக்க முடியும். கடந்த 4 வருஷங்களில் சிதம்பரத்தில் நகரசபைத் தலைவர்கள் கூட்டம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எந்த நகரசபைத் தலைவர்கள் கூடினார்களென்பதையும் தெரியப்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். நான் முன் கூறிய காரணங்களினால் இந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படுகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

SRI M. ETHIRAJALU : Sir,

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please not make a long speech.

SRI M. ETHIRAJALU : Only one word, Sir.

இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலுக்கு நான் ஒன்றும் பதில் சொல்ல முன்வரவில்லை. ஒன்றுமட்டும் சொல்வேன். நகரசபை ஊழியர்கள் சேவையை மாநில ரீதியாக மாற்ற வேண்டுமென்று சிதம்பரத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, 10-8-1961 தேதிய “சுதேசமித்திரன்” பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்ன பதிலுக்கு சர்க்கார் தரப்பிலே இருக்கிற நிலையில் நான் ஒன்றும் சொல்ல முடியாத காரணத்தால், நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை வாபஸ் பெறுகிறேன்.

The Resolution, by leave, withdrawn.

(2) STATE CORPORATIONS.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ This Council recommends to the Government to constitute a Committee consisting of certain number of Members elected by each House of the Legislature from among themselves to study the working of the State Corporations and other Companies and undertakings in which the State has a substantial share and to advise the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar]

[31st August 1961]

Government on matters relating thereto with a view to their efficient administration without interference in the day-to-day activities of the concerns ”.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second the Resolution, Sir.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“ This Council recommends to the Government to constitute a Committee consisting of certain number of Members elected by each House of the Legislature from among themselves to study the working of the State Corporations and other Companies and undertakings in which the State has a substantial share and to advise the Government on matters relating thereto with a view to their efficient administration without interference in the day-to-day activities of the concerns.”

SRI. K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, as the plans proceed more and more State Corporations are being established and the Government also are taking substantial share in many commercial undertakings and also important industrial concerns. In fact, they have established the Madras Industrial Investment Corporation for that very purpose. In the Third Five-Year Plan the public sector will incur a larger share of the public expenditure. Under these circumstances, it is only fit and proper—where State moneys are given either as loans or as substantial shares in various concerns—the Legislature should be in touch with the expenditure and also see to the proper utilisation of these moneys. The State Electricity Board is one such. The Housing Board has been constituted. A sum of Rs. 2 lakhs has already been given and more and more money will be given to the Housing Board when they take up big undertakings. There is the Khadi Board—the State Khadi and Village Industries Board. Before that Board came in, it was a Government Department and a sum of Rs. 30 lakhs was provided last year as grant for the purposes of the Khadi Fund. The Government have invested (large sum) in the shares of the Madras Industrial Investment Corporation, Andhra Chemicals, and the State Co-operative Bank.

The total amount is Rs. 4,47,98,394. Also large loans are given by State Corporations. The Legislature also could take an interest in the administration of those funds generally without interference in the day-to-day activities of the concerns. The annual financial statement of the Electricity Board is placed before us. Similarly the Budget of the State Housing Board also will be placed before us, but it is only after the close of the year. We should be acquainted with the general policy in regard to items of expenditure and the way in which the Corporations are administered and how the funds are utilised. Therefore, I would strongly recommend to the Government this Resolution. Government have established large undertakings, and invested in shares. There are also guarantees, and it may be appropriate for the Legislature to acquaint themselves with the working of these bodies, and have general powers of advising the Government from time to time. To-day, there is an announcement in the papers that Parliament has decided to set up

[31st August 1961] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

a fifteen member Joint Committee of both Houses of Parliament to exercise effective control—this Resolution of mine does not go so far as that ‘ effective control ’ and ‘ supervision over the public undertakings ’—the Committee may be constituted after the next General Elections with 10 members from Lok Sabha and 5 members from Rajya Sabha. With a view to suggesting from time to time new ideas which they have got and also to make any criticisms as regards the working of these bodies, I would appeal to the Government to think of accepting my Resolution. The Public Accounts Committee and the Estimates Committee also examine the accounts of all undertakings, but that is after the event. In all these cases, it is better that the Legislature acquaints itself with the working of those bodies and with the details of expenditure and generally satisfies itself that all those items of expenditure are proper. That will be the role of this advisory body of our Legislature. Certain advisory bodies have been constituted under statutes like the Food Committee. Such committees have been established for the purpose of giving advice to the Government in various departments. So long as money is given out of the Consolidated Fund, there may be such bodies. For example, there is the Electricity Board. Large amounts are given to it. There is the Housing Board. Hereafter large amounts will have to be given to it also, when they undertake many housing projects. Therefore, in order to appreciate the working of such bodies, and in order to see that the money is properly utilised, it is desirable to have such a committee. This is a committee to be appointed for the purpose of acquainting the Members with the regular working of these bodies to which the Government have given loans or in which they have invested shares and various companies for which guarantees have been given for their proper working. It is only for this purpose that I move my Resolution.

4-00
p.m.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, sometime ago I raised the same point and quoted from a letter that the late Speaker of the Lok Sabha had written. It referred to the urgent necessity of setting up such a committee as it was felt that neither the Estimates Committee nor the Public Accounts Committee had a power like this. From that time probably the State Government have set up many undertakings and they hope to have more of them. It is good that they are setting up these Corporations. At the same time, I must confess that I have an uneasy feeling that the Corporations once set up, unless they are in a position to explain their activities and the manner in which they are conducting themselves, would become not mere autonomous bodies but autocratic bodies. I am sorry I was not here the other day when the Electricity Board Budget was discussed and when several points ought to have been brought to the notice of this House in regard to the day-to-day working of the Electricity Board as well as the manner in which this autonomous body thinks itself too autonomous to look to any other advice. I am afraid this tendency will grow with these bodies and, as the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar has stated, so long as money is put into these

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [31st August 1961]

bodies from the Consolidated Fund, we have a right to expect that we shall have some measure of knowledge about the working of these bodies and that our own Members will be in a position to have some idea as to how they are working. I, therefore, feel that this Resolution has not been moved a day too soon and before many more of these State Corporations come into existence, it is necessary that the Government should consider the desirability of constituting a committee of the Legislature to study their working.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, it has not been possible for me to understand the significance of this Resolution. Evidently, the idea of the hon. the Leader of the Opposition and also the Deputy Leader of the Opposition is that with reference to what is happening in Parliament, we should also take corresponding steps here. If only they look into the number of Corporations that we have here and also the Boards, I am sure that they will come to the conclusion that such a committee is not necessary. As far as Corporations are concerned, we have got only one Corporation, that is, the State Warehousing Corporation which has been formed under the Warehousing Corporation Act. That has begun to function from 4th December 1957 and it has got a very small activity. I do not think that a stage has arrived where matters have gone out of control. We have constituted the Electricity Board, the Housing Board and the Khadi Board. The very idea of constituting these Boards is that they should function as autonomous bodies to a certain extent so that they may not be weighed down by rules and procedures which are applicable to administrative departments of Government. They will have to be run as commercial Corporations or commercial undertakings. They should have a certain amount of autonomy in functioning. We must put proper persons there. That is the important thing. If we find that any person is not a proper person, we may remove him. One we appoint a person, we must trust him and allow him to continue. If he goes wrong, we will have to take action against him. Parliaments and Legislatures have a feeling that when we pass an Act saying that there should be statutory Corporations, they should be allowed to function in an autonomous manner. But unfortunately once a Corporation is formed, we always have the temptation to interfere in their working and to find out how they are working. Their working should be judged, particularly the working of commercial corporations should be judged not from what is happening from day-to-day and who has been appointed and who has been promoted. Commercial undertakings are for the purpose of producing results. Therefore, we have to review their working on the basis of the results produced at the end of the year. If they have gone wrong in the matter of producing results or if we find that even though results have been produced, there has been gross discrimination or patronage with regard to the administration, then the only thing is that we should remove the concerned persons and put in proper persons. But once a committee

31st August 1961]

[Sri C. Subramaniam]

is set up, the tendency for it is to pry into the various activities, whether a lower division clerk should have been promoted as upper division clerk and whether an upper division clerk should have been given the chance to act as Superintendent. Unfortunately, that will be the tendency of these committees once we appoint them. Therefore, I would respectfully submit, with reference to these few Boards and one Corporation, we have got the Estimates Committee, and we can go into their working. This Committee makes reports and we can consider them. Even during the Budget discussion it is open to us to consider the matter and lay down broad policies for their guidance. Therefore, there is absolutely no necessity at this stage to appoint a committee as far as these few activities are concerned.

Then, mention was made about the other companies registered under the Indian Companies Act, in which we had taken shares. We are only ordinary shareholders there. If our policy is that we should not contribute to the shares of these companies, that is quite a different thing. But when we take a decision as a policy decision for the purpose of promoting and encouraging these companies, we go there not with a superior authority than any other ordinary shareholder. Government are a shareholder and Government have got only as much right as any other ordinary shareholder has got. If we have got a Director, he has the right to function in it. But as a shareholder, Government do not have the right to go and ask for the scrutiny of the accounts or to look into the various aspects of the company administration. It will be beyond the scope of the rights and privileges of any shareholder. If we have a Director on the board, then we can direct him to submit a report and we can look into it.

With reference to co-operative organisations, they are all registered under the Registration Act. They are entitled to function within the framework of the Constitution as a Corporate body and certainly even though there may be the Legislature, unless we change the law, it is not open to us to go and advise them or to look into the working of those organizations. There is a separate organization and set up for these bodies and they have to function on those lines. Certainly we can discuss their working, whether the existing pattern or set up should be changed or not and all that. But having set up these societies, to constitute a Committee to look into their working and give them advice as to what action should be taken—sometimes penal action may have to be taken—is not the proper way of doing it.

Even with reference to the big corporations which are set up in the public sector we will have to get over the feeling or temptation that every thing is going wrong, that we are not able to look into their working and that we are not aware of so many things. I submit there is such a feeling in the Parliament also. Unless a certain amount of autonomy is given to them and they are allowed to function with a free hand, subject of course, to action being taken later on if anything is going wrong, they cannot

[Sri C. Subramaniam] [31st August 1961]

prove a success as you want them to be. We cannot bring these industrial projects and commercial corporations under the rules and regulations of Government. I would humbly beg to submit that if today proper action is not taken in many cases in these corporations, it is because of the fear of parliamentary questions. Some disgruntled officer gives information to a Member of Parliament and immediately a question is put in Parliament, the Member taking the information as absolute truth. Thereafter the Manager of the Corporation who has to take the day to day decisions and who has got to work the institution becomes funky. He is unable to take the decisions. He therefore, passes on the responsibility to somebody else. And naturally when the responsibility has got to be passed on to somebody else, he has got to be a responsible person. Therefore it is passed on to the Minister and ultimately we find fault with the corporation. If we do not want any public sector concerns to function, let us not have them. But if you want to have them then you must allow them to function with a free hand. If you are suspicious about them let us not have them at all.

Therefore, Sir, I submit that even though these corporations are Government concerns, if they are to function successfully as commercial corporations and industrial projects, it is better that the legislature does not lay its hand in their working but allows them to function freely. If anything goes wrong it would be possible for us to take action. That is my point of view having known the affairs and the functioning of these public corporations. Today unfortunately these public corporations are treated as departments of the Government, coming under one department or another. Therefore the Minister has got to take the responsibility. Once questions are put, immediately they say we are responsible and therefore ultimately everything should be referred to us and decisions taken only after reference to us. If we adopt this attitude no corporation could be run successfully.

Sir, I had the privilege of discussing this question of administration and functioning of public corporations with important people when I was in some foreign countries. The one aspect which was stressed everywhere was this. Once you form a corporation it is just like any other corporation. Simply because it has been constituted by the Government it cannot become a department of the Government. Once it becomes a department of Government it cannot function successfully and efficiently. The temptation of the legislature to pry into everything and find out what is happening with reference to the way in which it is functioning, with reference to each decision taken by it stands in the way of the efficient functioning of the corporation, stands in the way of persons shouldering the responsibilities for their decisions, stands in the way of the corporations functioning as commercial and industrial projects. Therefore, I would submit with all deference to the hon. Members who spoke in favour of the Resolution that we are not justified in constituting a committee to go into all these things.

31st August 1961] [Sri C. Subramaniam]

Particularly as far as companies registered under the Indian Companies Act are concerned even this Legislature does not have the power to order the corporations to submit reports to the scrutiny of the committee appointed by the Legislature.

Considering all this, I would request the hon. Member to withdraw the Resolution. With reference to these Boards and the Corporations if the hon. Member thinks that some check is necessary, we have the estimates committee, we have the public accounts committee. It is always open to these committees to look into not only what has happened but also what is happening. I do not think we should create a fifth wheel to the coach.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member withdrawing the Resolution?

SRI K. BALASUBRAMANIA AYYAR: Even if I press, it will not be passed. Therefore, I am withdrawing (Laughter).

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(3) FISHERMEN IN THE STATE.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: தலைவர் அவர்களே, “இம்மாநிலத்திலுள்ள மீனவர்களின் எண்ணிக்கை மாவட்ட வாரியாக ஆராயவும், அவர்களின் பொருளாதார, சமுதாய, கல்வி பிற்போக்கு நிலையையும் அவர்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சனைகளையும், தடைகளையும் ஆராயும் சர்வே ஒன்றை மேற்கொள்ளவும், மீனவர் சமுதாயத்தைப் பொருளாதாரம், கல்வி, சமூகநிலை ஆகியவற்றில் உயர்த்தும் அபிவிருத்தி வேலை சம்பந்தமான சிபாரிசுகள் கொண்ட அறிக்கை ஒன்றை தயாரிக்கவும் அதிகாரிகள், அதிகார சார்பற்றவர்கள், மீனவர் சமுதாயப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய குழு ஒன்றை நிறுவ இம்மன்றம் அரசினருக்குச் சிபாரிசு செய்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

SRI M. ETHIRAJALU: I second the resolution, Sir.

MR. CHAIRMAN: Resolution moved—

“This Council recommends to the Government to constitute a committee of officials, non-officials and representatives of the fishermen community to investigate and conduct a survey of the dispersal of the fishermen in the State, district-wise, their backwardness socially, educationally and economically and the peculiar problems and disabilities which confront them and to make a report thereon together with recommendations for the amelioration and advancement of the fishermen community socially, economically and educationally”.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: தலைவர் அவர்களே, மீனவர் சமுதாயம் கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும், நாகரீகத்திலும் மிகமிகப் பிற்பாட்டுக் கிடக்கிற ஒரு சமுதாயம் என்பது அனைவருக்கும் தெரியவேண்டும். பாரதியார் சொன்னாற்போல, இன்றைய நிலையிலே, தாழ்வுற்று, வறுமை மிஞ்சி, பாமரராய், காடர்.

[Vidwan T. Muthukannappan] [31st August 1961]

கனாய் வாழ்கிறார்கள், மீனவ மக்கள். மீன் துறை இருக்கிறது. உள்துறை அமைச்சர் கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்தத் துறையின் பொறுப்பை மேற்கொண்டு இருந்தபோதுதான், உண்மையாகவே, இந்த மீன் துறையை ஒழுங்குபடுத்திச் சீர்படுத்தி அது வளர்வதற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்கள் என்று சொல்லலாம். அதற்குப் பின்னால் நான்கைந்து ஆண்டுகளாக அம்மையார் அவர்கள் அப்பொறுப்பை மேற்கொண்டார்கள். அதன் பிறகு தான் உண்மையான கட்டிடம் எழுந்திருக்கிறது. கட்டிடம் எழுந்துவிட்டது. ஆனால் நான் இந்தத் தீர்மானத்தில் சொல்வது எல்லாம் அந்தக் கட்டிடத்திற்கு 'சிமிண்டு' பூசி வண்ணம் தீட்டி அழகுபடுத்தி ஒழுங்குபடுத்தி கவர்ச்சிகரமான கட்டிடமாக . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உள்ளே இருக்கிற குற்றங்குறைகள் தெரியாமல் . . .

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : குற்றங்குறைகள் இருந்தால் அவையும் இல்லாதவாறு நல்ல கட்டிடமாக அமைக்க அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற முறையில்தான் இத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. அதைச் செய்வதில் அமைச்சர் அவர்கள் ஐந்தாவர்கள், வல்லவர்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே நம்முடைய அரசாங்கம் மீனவ சமுதாயத்திற்கு எவ்வளவோ முறையில் உதவி வருகிறது. சிறந்த முறையில் உதவி வருகிறது. ஆயிரக்கணக்காக, லட்சக்கணக்காக பொருள் உதவி செய்து இந்தச் சமூகத்தை உயர்த்த முற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே நான் வற்புறுத்திச் சொல்வதெல்லாம் கல்வியிலும், இந்தச் சமுதாயம் இன்னும் மிகமிகப் பிற்பட்டிருக்கிற நிலையில் இருக்கிறது என்பது. இந்தச் சமுதாயத்தில் இரண்டு வகைப் பிரிவுகள் உள்ளன. அதாவது கிறிஸ்துவ சமயத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் என்று. கிறிஸ்துவ சமயச் சங்கத்தவர்களை நான் தாழ்மையுடன் வணங்குவேன். அவர்களுடைய முயற்சி இல்லையானால் ஒரு சில மாவட்டங்களில்கூட இன்னும் இப்போது இருப்பதுபோன்று சற்று உயர்ந்த நிலையில் இந்த இனம் இருந்திருக்க முடியாது. சில சமயம் நான் நினைப்பதுண்டு எல்லாரும் கிறிஸ்தவர்களாக மாறி இருக்கக் கூடாது என்று. நான் சரியான இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவன். இருந்தாலும் மனம் நொந்து கூறுகிறேன். நாகர்கோவில், கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, இங்கெல்லாம் உள்ள மீனவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கக் காரணம் அவர்கள் கிறிஸ்துவ சமயத்தைத் தழுவினதுதான். ஆனால் ஏனைய மாவட்டங்களில் இருக்கிற இந்து மீனவ மக்கள் மிகவும் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

ஹரிஜன சகோதரர்கள் உயருவதற்கு அரசாங்கம் எத்தனையோ நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறது அவசியம் தான். பஞ்சமர்கள் என்று கூறி அந்தச் சமூகத்திற்குச் சில வஞ்சகங்கள் செய்துவந்த கொடுமைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரமாக இப்போது அவர்களுக்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள். அத்தகைய சலுகைகளை மீனவ சமூகத்திற்கும் கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இது முன்னுக்கு வரமுடியும். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சில நேரத்தில் சொல்வார்கள் "தாழ்ந்த சமுதாயத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கூறும்போது, நீங்களே இன்னும் தாழ்ந்த சமுதாயமாகக் கருதச் சொல்கிறீர்களே" என்று அப்படி வார்த்தையளவில் சொல்லிக்கொண்டு போனால் முன்னுக்கு வந்துவிட முடியாது. கல்வியிலே ஹரிஜன மக்களுக்கு இருக்கிற சலுகையை மீனவ மக்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்கள் இந்தச் சமூகத்தில் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? பட்டம் பெற்றவர்கள் 20, 30 பேர்தான் இருப்பார்கள். (வக்கீல்கள்) வழக்கறிஞர்கள் இரண்டு மூன்று பேர்தான் இருக்கும். டாக்டர்கள், இன்ஜினியர்கள் இரண்டொருவர் என்று இருப்பார். இதைக் கணக்காவது எடுத்திருக்கிறீர்களா? கணக்குச் சரியாக எடுப்பதற்குக் கூட அவர்களுக்குத் திக்கு கிடையாது. ஜாதியாரியாகக் கணக்கு எடுப்பதும் இப்போது போய்விட்டது. அரசாங்கம் வெளியிட்ட அறிக்கை ஒன்று சமீபத்தில் வெளி வந்திருக்கிறது. நாடு முழுவதும் மீன்பிடி தொழிலாளர்கள் 750,000 பேர் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியா முழுவம் 7-1/2 லட்சம் என்று சொல்கிறார்கள். எஸ்டிமேட் கமிட்டியிலிருந்து ஒரு ரிபோர்ட் வந்திருக்கிறது. அதில் 2.45 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன் கிட்டத்தட்ட 8 லட்சத்திற்கு மேல் இருப்பார்கள். இன்னும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள் "50 லட்சம் இருக்கலாம்" என்று. நான் இங்கு குறிப்பிடுவது எல்லாம் அதைக்கூட அரசாங்கம் சரியாகக் கணக்கெடுத்தது கிடையாது என்பதுதான். எத்தனை மீனவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தில் அது வற்புறுத்தப்படுகிறது. எட்டு அல்லது பத்து லட்சம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அரசாங்கம் சொல்கிறபடி, 4-1/2 லட்சம் மீனவர்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். பதினைந்து, இருபது பட்டதாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று வக்கீல்கள் தான் இருக்கிறார்கள். டாக்டர், இன்ஜினியர் என்றால் இரண்டொருவர்தான். உண்மையில் மீனவர் சமூகத்தில் இது முன்னேற்றமா என்று கேட்கிறேன். தொழில் வகையில் சிறந்த பணியை நமது அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. லட்சக்கணக்கில் மீன்பிடி தொழிலுக்குச் செலவு செய்து விருத்தி செய்துவருகிறது. இதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் கல்விதான் மிகவும் ருக்கியம். ஒரு சமுதாயம் வளர்வதற்கு கல்வியில் போதுமான அளவு முன்னேற்றமில்லை. இப்போது 'ஸ்காலர்ஷிப்' கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற சம்பள உதவிப் பணம் இந்தச் சமூகத்திற்குக் கிடைப்பது இல்லை. அதிகப்படியாக 70 சதவிகிதம் மதிப்பெண் வாங்கியிருந்தால்தான் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட். 'ஸ்காலர்ஷிப்' கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்தச் சமூகம் கல்வி நிலையில் அடிமட்டத்தில் இருக்கும்போது, எப்படி அதை எட்ட முடியும்? பரம்பரையாகப் படித்து வந்திருந்தால், 70 மட்டுமல்ல, 80 மதிப்பெண்கூட வாங்கிவிடுவார்கள். உண்மையிலேயே மிகக் கூர்மையான அறிவு படைத்தவர்கள் மீனவ சமூகத்தார். காற்றின் போக்கைக் கொண்டு, மேகத்தின் ஓட்டத்தைக் கொண்டு வானிலையை அறிகிறார்கள். தண்ணீர் ஆழத்தை துணுக்கமாகக் கண்டு விடுகிறார்கள். அந்த துணுக்க அறிவு அவர்களிடம்

[31st August 1961] [Vidwan T. Muthukannappan]

யத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கூறும்போது, நீங்களே இன்னும் தாழ்ந்த சமுதாயமாகக் கருதச் சொல்கிறீர்களே" என்று அப்படி வார்த்தையளவில் சொல்லிக்கொண்டு போனால் முன்னுக்கு வந்துவிட முடியாது. கல்வியிலே ஹரிஜன மக்களுக்கு இருக்கிற சலுகையை மீனவ மக்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்கள் இந்தச் சமூகத்தில் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? பட்டம் பெற்றவர்கள் 20, 30 பேர்தான் இருப்பார்கள். (வக்கீல்கள்) வழக்கறிஞர்கள் இரண்டு மூன்று பேர்தான் இருக்கும். டாக்டர்கள், இன்ஜினியர்கள் இரண்டொருவர் என்று இருப்பார். இதைக் கணக்காவது எடுத்திருக்கிறீர்களா? கணக்குச் சரியாக எடுப்பதற்குக் கூட அவர்களுக்குத் திக்கு கிடையாது. ஜாதியாரியாகக் கணக்கு எடுப்பதும் இப்போது போய்விட்டது. அரசாங்கம் வெளியிட்ட அறிக்கை ஒன்று சமீபத்தில் வெளி வந்திருக்கிறது. நாடு முழுவதும் மீன்பிடி தொழிலாளர்கள் 750,000 பேர் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியா முழுவம் 7-1/2 லட்சம் என்று சொல்கிறார்கள். எஸ்டிமேட் கமிட்டியிலிருந்து ஒரு ரிபோர்ட் வந்திருக்கிறது. அதில் 2.45 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன் கிட்டத்தட்ட 8 லட்சத்திற்கு மேல் இருப்பார்கள். இன்னும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள் "50 லட்சம் இருக்கலாம்" என்று. நான் இங்கு குறிப்பிடுவது எல்லாம் அதைக்கூட அரசாங்கம் சரியாகக் கணக்கெடுத்தது கிடையாது என்பதுதான். எத்தனை மீனவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தில் அது வற்புறுத்தப்படுகிறது. எட்டு அல்லது பத்து லட்சம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அரசாங்கம் சொல்கிறபடி, 4-1/2 லட்சம் மீனவர்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். பதினைந்து, இருபது பட்டதாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று வக்கீல்கள் தான் இருக்கிறார்கள். டாக்டர், இன்ஜினியர் என்றால் இரண்டொருவர்தான். உண்மையில் மீனவர் சமூகத்தில் இது முன்னேற்றமா என்று கேட்கிறேன். தொழில் வகையில் சிறந்த பணியை நமது அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. லட்சக்கணக்கில் மீன்பிடி தொழிலுக்குச் செலவு செய்து விருத்தி செய்துவருகிறது. இதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் கல்விதான் மிகவும் ருக்கியம். ஒரு சமுதாயம் வளர்வதற்கு கல்வியில் போதுமான அளவு முன்னேற்றமில்லை. இப்போது 'ஸ்காலர்ஷிப்' கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற சம்பள உதவிப் பணம் இந்தச் சமூகத்திற்குக் கிடைப்பது இல்லை. அதிகப்படியாக 70 சதவிகிதம் மதிப்பெண் வாங்கியிருந்தால்தான் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட். 'ஸ்காலர்ஷிப்' கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்தச் சமூகம் கல்வி நிலையில் அடிமட்டத்தில் இருக்கும்போது, எப்படி அதை எட்ட முடியும்? பரம்பரையாகப் படித்து வந்திருந்தால், 70 மட்டுமல்ல, 80 மதிப்பெண்கூட வாங்கிவிடுவார்கள். உண்மையிலேயே மிகக் கூர்மையான அறிவு படைத்தவர்கள் மீனவ சமூகத்தார். காற்றின் போக்கைக் கொண்டு, மேகத்தின் ஓட்டத்தைக் கொண்டு வானிலையை அறிகிறார்கள். தண்ணீர் ஆழத்தை துணுக்கமாகக் கண்டு விடுகிறார்கள். அந்த துணுக்க அறிவு அவர்களிடம்

[Vidwan T. Muthukannappan] [31st August 1961]

அதிகம். இப்படிச் காற்று அடித்தால் இந்த நீர் ஓட்டம் இப்படிப் போகும், இப்படிப் போனால் இங்கு மீன் கிடைக்குமென்று அவ்வளவு துட்பமாக ஆராய்ந்து அவர்கள் கூறுவார்கள். கல்விக்கு மட்டும் வாய்ப்புக் கொடுத்தால், மற்ற சமூகத்தைவிட முன்னணிக்கு வரக்கூடிய அறிவு அவர்களுக்கு உண்டு. 'செண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு ஸ்காலர்ஷிப்' அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. சென்ற ஆண்டிலே சில பேர்களைக் கல்லூரியில், மெடிகல் காலேஜில் டாக்டர் பயிற்சிக்காக நான் சேர்க்கச் செய்தேன். அவர்கள் 'ஹாஸ்ட்'-லில் தங்கினால், மாதத்தில் 150 ரூபாய் வேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்குச் 'செண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் ஸ்காலர்ஷிப்' வந்தால் அது சரியாயிருக்கும். ஆனால் அவர்கள் 70 சதவிகிதம் மதிப்பெண் வாங்கவேண்டுமே. அதனால் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைக்காமல் போகிறது. அவர்கள் தாய் தந்தையர்கள் படித்தவர்களா, அவர்களுக்கு தூல்நிலைய வசதி இருக்கிறதா? அதற்கேற்ற சுற்றுச் சூழ்நிலை இருக்கிறதா? இப்படிப்பட்ட முரடான சூழ்நிலையில் இருந்துகொண்டும் இவ்வளவு மார்க்கு வாங்குகிறார்கள். 'ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்ட் ஸ்காலர்ஷிப்' மட்டும் சிலருக்குக் கிடைக்கிறது மாதம் ரூ. 50. ஆனால் அவர்கள் கட்டவேண்டியது மாதம் ரூ. 150. இதைக் கொண்டு அவர்கள் முழுப்படிப்பையும் முடித்துக்கொண்டு படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும். எப்படி முடியும்?

மீன் இலாகா இருக்கிறது. அதில் இந்த 7 அல்லது 8 லட்சம் மீனவர்களில் ஒரு கெஜட் பதிவுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கூட இல்லை? காரணம் கல்வியிலே அவர்களுக்குப் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இப்போது பாருங்கள் சென்னை மாநகரம் இருக்கிறது. கல்வியிலே, நாகரீகத்திலே, அழகிலே சிறந்தது சென்னை. அந்தச் சென்னை ரோடுகளில் கோவணாண்டிகளாகத் திரிகிற மக்களை நீங்கள் பார்ப்பீர்களானால், அவர்கள் நிச்சயமாக மீனவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும். பெண்களை எல்லாம் கண்ணேபோல் போற்றுகிறார்கள் பொதுவாக எல்லாச் சமூகத்திலும். ஆனால், என்னுடைய மீனவ சமூகத்தில் தாழ்வற்று இழிவான நிலையில் மோசமான அவலக் கோலத்தில் பெண்கள் வாழ்கிறார்கள். வீதிகளிலே பாருங்கள், தலையிலே மீன் கூடையை வைத்துக்கொண்டு நீர் ஒழுக ஒழுகப் பரிதாபமாக ஓடுகிறார்கள். நாகரீகம், கல்வி, அழகு நிறைந்த சென்னையிலே இந்த கோரக் காட்சியைப் இன்றும் பார்க்கலாம். ஏன் இந்த நிலை? நாகரீகம், கல்வி போதவில்லை. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். எல்லாச் சமூகமும் சமநிலை பெறவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த நாடு முன்னேற முடியும். இல்லையென்றால், இந்த ஏற்றத் தாழ்வு நிலைத் திருக்குமானால், முன்னேறும் என்று சொல்ல முடியாது. மேலும் பள்ளிக்கூடத்துப் படிப்பை எடுத்துக்கொண்டால், குழந்தைகளுக்கு எல்லாம் பகல் உணவு போடுகிறார்கள்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: I will finish my speech in five minutes, Sir.

[31st August 1961] [Vidwan T. Muthukannappan]

குப்பத்திலிருக்கின்ற மீனவர்கள் வாழும் பகுதியிலிருக்கும் பள்ளிகளில் 4 ந.பை அந்த குப்பத்திலிருக்கின்ற மக்கள் கொடுக்க வேண்டும். 6 ந.பை. அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. ஒரு மீனவனின் சராசரி வருமானம் 12 அணா முதல் ஒரு ரூபாய் வரைதான். 6 ந.பை. ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அந்த ஏழை மீனவர் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? கொடுக்காவிட்டால், பள்ளியில் பகல் உணவு கிடையாது. மீன் துறையிலிருந்து இந்த 4 ந.பை. எற்பாடு செய்வாரென்று நினைத்தோம். குழந்தைகளைப் பாருங்கள் மோசமான நிலையில் தலையில்கூட எண்ணெய் இல்லாமல் அரை நிர்வாண்மாகப் பெண் குழந்தைகளிருப்பதைப் பார்க்க கண்ராவியாக இருக்கிறது. ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ஜதை உடுப்புகள் வழங்குகிறார்கள். அப்படி இந்தக் குழந்தைகட்கும் வழங்கினால்தான், இவர்கள் முன்னுக்கு வரமுடியும். கல்வி வளரும், சமூகமும் வளரும். புத்தகத்தை 'இனாமாக வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு. இந்தச் சலுகை மீனவருக்குக் கிடையாது. வருகின்ற வருமானத்தில் அந்தக் குழந்தைகட்கு புத்தகம், உடை வாங்கிக் கொடுக்க ஏழை மீனவனால் முடியாது. உண்மையில் எனக்கு ஒரு விதத்தில் திருப்தி. பிற்போக்காயிருந்த ஹரிஜன சகோதரர்கள் ஒரு சில ஆண்டுகளில் முன்னுக்கு வரப்போகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு பின்னோடே ஒரு புதிய ஹரிஜன வர்க்கம் உண்டாகப் போகிறது, அதுதான் மீனவ வர்க்கம். வளர்ந்து வரும் தமிழகத்தில் சீமான நிலையில் கிடந்து உழலும் மீனவ மக்களுக்கு முன்னேற்றமளிக்கும் ஆலோசனை கூற ஒரு கமிட்டி ஆரம்பிக்க வேண்டும். அது முக்கியமான ஊர்களுக்குச் சென்று, அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை, பழக்க வழக்கங்கள், கல்வித்தரம் இவற்றை ஆராய்ந்து அரசாங்கத்துக்குத் தக்க சிபார்சு செய்யலாம். அப்பொழுது நான் சொல்லுவது 100-க்கு 100 உண்மையென்று நீங்கள் திட்டவாட்டமாக அறிந்து கொள்வீர்கள். திரு. டி. பி. சீனிவாசவரதன் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் உண்மையை அறிந்திருப்பார்களென எண்ணுகிறேன். (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: அவர் அமைதியாக இருக்கிறாரே.) அமைதியாக இருந்தால் ஒத்துக் கொள்கிறார் என்று பொருள். நாங்கள் வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம் கமிட்டியை அமைப்புகள், அந்தக் கமிட்டி ஆராய்வும் என்பதுதான். அம்மையார் அவர்கள் 'இந்தக் கமிட்டிக்கு என்ன வேலை இருக்கிறது? ஏற்கெனவே ஒன்று இல்லையா? ஆலோசனைக் குழுவென்று ஒன்று இருக்கிறதே? என்று கேட்கலாம். நான் சொல்லுகிறேன், இந்தக் கமிட்டியாவது போய் இந்த ஆராய்ச்சி செய்யட்டும். இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளத் தயார். இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம், அரசாங்கம் இச்சமூகத்தின் குறைபாடுகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க இந்தக் கமிட்டியையாவது, அல்லது மீன்துறை ஆலோசனைக் குழுவினர் சிலரைக் கொண்டு ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியையாவது அமைக்க உத்தரவிட வேண்டுமென்பதே. இதற்கு அமைச்சர் அம்மையார் இணங்குவார் என எண்ணி இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: மீனவர்கள் நிலையை பாதுகாக்கவும், அதற்கு ஆலோசனை கூறவும்

[Srimathi Lourdhammal Simon] [13th August 1961]

அரசாங்க அதிகாரிகள் பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் மேலும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி இப்பொழுதுள்ள மீனவர்கள் பிரச்சனை, பிற்போக்கான நிலைமை, இவர்களுடைய பரிதாபமான நிலையையும் எடுத்துத்தான் கூறினர் கனம் அங்கத்தினர். இம் மாநிலத்திலும் தமிழ்நாட்டு மீனவர் ஆலோசனைக் குழு ஒன்று இருக்கிறது. இந்தக் குழுவில் எட்டு பேர் அரசாங்க அதிகாரிகள். பன்னிரண்டு பேர் பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த கனம் அங்கத்தினர் வித்வான் முத்துக்கண்ணப்பனவர்களும் இந்தக் குழுவில் ஒரு அங்கத்தினர். இவர்கள் பல்வேறு துறையிலும், மீன் துறையிலும் அனுபவம் கொண்டவர்கள். இந்தத் தீர்மானம் எந்த நோக்கத்தை வலியுறுத்திக்கொண்டு வரப்பட்டதோ, அதே நோக்கத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு இந்தக் குழு இயங்கி வருகிறது. பொதுவாக ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடும். வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அத்யாவசியமானால் கூடலாம். மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்தல், பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டுதல், அவர்களுக்கு வேண்டிய சமூகப் பொருளாதார வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருதல், மீனவத்துறை எடுத்துச் செய்கிற ஆராய்ச்சியின் பயனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலும் இந்தத் தொழிலை உயர்த்துதல், மீன் பிடிப்புத் தொழில் வளர் அவர்களுக்கு வேண்டிய நிலமளித்தல், மார்கட் வசதியை அபிவிருத்தி செய்தல் இதுபோன்ற விஷயங்கள் இந்தக் குழு ஆராய்ந்து அந்த அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானங்களை அரசாங்கத்திற்கு தந்து ஆலோசனை கூறுகிறது. இவைகளை அரசாங்கமும் கவனத்துடன் ஆராய்ந்து, அவைகளை எவ்வளவு தூரம் செயல் முறையில் அமுலாக்க முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் அமுலாக்கியும் வருகிறது. ஆகவே, இப்பொழுது இந்தக் குழு செய்துவரும் இதே வேலையைச் செய்ய இன்னொரு தனிக் குழு தேவையில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கு கூறவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும், இன்று அரசாங்கம் பல வித உபகரணங்களையும் உதவியையும் கொடுத்து தொழில் அபிவிருத்திக்கு மீனவர்கள் வாழ்க்கையை உயர்த்தவும் திட்டம் தீட்டியிருப்பது இந்தக் குழுவிற்குத் தெரியும். மேலும் இவ்விதமான நல்ல திட்டங்களிருந்தாலும், உதாரணமாகப் பல பிற்போக்காளர்களுக்கு இதனால் ஒருவித நல்ல பயனுமில்லையென விரோதமாகச் சொல்கிறார்கள். மீனவர்கள் பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களுடைய இந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளச் செய்யப்பட்டவொரு சூழ்ச்சியே இது. மீனவர்கள் கிராமத்தில் கட்சிப் பாசுபாடு இருக்கிறது என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்குக் குழப்பம் குறைந்து வருகிறது. நாளுக்கு நாள் இவர்கள் பெரும் உதவியையும் பொருளையும் வைத்து இவர்கள் உயரும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர் எதிர்ப்பும் குறைந்து வருகிறது. இவ்விதமான வொரு முயற்சி எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லாதவொரு வெற்றியாக இருந்தாலும் இதைவிட அதிகமானவொரு வெற்றி ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இப்பொழுது அந்தத் தொழில் செய்பவர்களுக்குப் புதிய பல வசதிகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதன் காரணமாக, பிரச்சனை

31st August 1961] [Srimathi Lourdhammal Simon]

அழிந்து போகுமென்றவொரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. **Gazetted** உத்தியோகஸ்தர்கள் மீனவர்களில் இல்லையென்று சொன்னார்கள். வருத்தத்தக்க விஷயமாக இருந்தாலும், படிப்பில்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு **Gazetted** உத்தியோகம் கொடுக்க முடியாமலிருக்கிறது. மேலும், ஒவ்வொரு உத்தியோகமும் படிப்பில்லாமல் கொடுக்க முடியாது. அவ்விதமானவொரு நிலைமை இதுவரை இருந்தாலும் இனிமேல் அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இருக்கின்ற சலுகைகளைப் பயன்படுத்தி இந்தச் சமூகத்திற்கு நல்லதோர் சேவை செய்யவேண்டுமென்று முற்பட்டால், நல்ல பலனேற்படும் என்று கருதுகிறேன். பின்தங்கிய வகுப்பினர் நிலையைக் கூறுவதோடு, அதற்கு உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும். உன்னதமானவொரு சூழ்நிலையை அங்கு கொண்டு வந்தால், அது அநேக நன்மைகளை அளிக்கும். தொழிலிலும் ஒரு அபிவிருத்தி ஏற்படும். இங்கு எல்லோருக்கும் தெரியும் சென்னை யிலும் **Hotel Oceanic**— குக்கு எதிராக மீனவர்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட அந்த கட்டிடத்தில்கூட அவர்கள் வராத காரணத்தினால், வேறு தொழில் செய்வோருக்கு அவை விடப்பட்டன. வேண்டுமென்றால், இந்தச் சமூகத்தை முன்னேற்ற எத்தனையோ வழிகளிருக்கின்றன. இங்கு இருக்கின்ற ஒரு குழு செய்து வரும் இந்த வேலைகளை, தனிப்பட்ட இன்னொரு குழு செய்ய வேண்டிய நிலைமை இல்லை. தவறாமல், அங்கத்தினர் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு வந்து நல்ல ஆலோசனைகளைக் கொடுத்தால் இன்னும் அதிகமான விஷயங்களைப் பற்றி ஆராயவும் கவனிக்கவும் நிலைமை ஏற்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM: On a point of information, Sir, ^{4-30 p.m.} இந்த மீனவ சமூகத்தில் 'பறவன்' என்ற வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஷெடியூல் வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கம் 1959-ம் வருஷம் ஜி.ஓ. இஷ்யூ செய்திருக்கிறார்கள். 1960 வரை அது அமல் நடத்தப்படவில்லை. அதன் பிறகு அதை அமல் நடத்த அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: ஜாதி அடிப்படையில் எந்தெந்த ஜாதியை ஷெடியூல் வகுப்பில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. அதற்குப் பொறுப்பான மந்திரியிடம் கேட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

VIDWAN T. M. MUTHUKANNAPPAN: அம்மையார் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கும் என் கருத்துக்கும் வேற்றுமையில்லை. இருந்தாலும் உள்ள நிலையைச் சொல்லி என் கடமையைச் செய்து விட்டேன் என்று திருப்தியடைகிறேன். இதனால் பலன் ஏற்படும் என்று எண்ணுகின்ற காரணத்தால், அதை நான் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(4) HOUSE-RENT ALLOWANCE TO TEACHERS.

MR. CHAIRMAN: Sri G. Krishnamoorthy will now move his Resolution. He will please make a short speech.

[31st August 1961]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, I move—

“ This Council recommends to the Government that teachers in aided elementary and secondary schools in the State be granted House-Rent allowance at rates applicable to Government employees in the respective areas and that teachers in such of the District Board institutions as have not been given the benefit of this allowance be also granted this allowance, at rates applicable to Government employees in such localities ”.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I second the Resolution, Sir.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

‘ This Council recommends to the Government that teachers in aided elementary and secondary schools in the State be granted House-rent allowance at rates applicable to Government employees in the respective areas and that teachers in such of the District Board institutions as have not been given the benefit of this allowance be also granted this allowance, at rates applicable to Government employees in such localities ’.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, this is a Resolution about a matter which has been dealt with on the sacred floor of this House in the form of questions and almost assurances have been given by the Hon. the Minister for Education. This Resolution recommends to the Government that the house-rent allowance which is being given to teachers working in Government institutions for the last fifteen years, that is, from 1946, be extended to all teachers working in aided institutions. By ‘ all ’ I mean all teachers who can claim it under the rules and such of the teachers as are in the district board institutions, where it must have been extended but has not been extended so far. This is a matter on which during question-hour the Hon. the Minister for Education once stated that it was under very active consideration, and again at another time, I speak subject to correction, that the question of grant of this allowance to teachers in high schools was under active consideration, and the question of allowance in respect of elementary schools was not under active consideration. Again it was stated on behalf of the Government that this matter would be dealt with by the Pay Commission. Now the Pay Commission have enlarged the scope of this allowance and the area in respect of which this allowance can be given, and they have also enhanced the rates in respect of the City and bigger municipalities. Sir, in the City, drawing a poor salary, would get Rs. 10 at the minimum. The rate is Rs. 10, 15 and 20. In big municipalities, he will get Rs. 5 to Rs. 12, in small municipalities, Rs. 5, Rs. 7, Rs. 9 or Rs. 12, and in taluk headquarters or divisional headquarters and other smaller municipalities, each teacher would get Rs. 3. Only a few thousands of teachers would get this benefit, though we number a lakh and twenty-five thousand. The cost would come to Rs. 6,00,000. The Government cannot say that they do not have the finances for this purpose. When they have spent already Rs. 10 thousand crores on the two Five-Year Plan and have planned to spend over Rs. 10

31st August 1961] [Sri G. Krishnamoorthy]

thousand crores on the Third Five-Year Plan, the question of lack of finance cannot come. I am really sorry to submit that it is only a question of lack of mind on the part of the Government to do justice to these teachers. Now the Government have recognised the principle recommended by the Pay Commission that teachers with similar qualifications, though employed under different agencies, are doing national service and that there must be parity in service conditions. Though the Government may find it difficult in some respects and take time, in the matter of finance it is only one stroke of the pen that is wanted to sanction this. Can they at any time say that teachers under aided institutions are not doing national service as teachers in Government institutions are doing? When the Government are ruling the people under the provisions of the sacred Constitution, which says that there should be equality of opportunities, equal pay for equal work, and so on, why should there be this discrimination and disparity even after the recommendations of the Pay Commission have been accepted by the Government? It is a matter of six lakhs of rupees for a Government which gets over Rs. 90 crores per year. Now it really pains me to say that if I go through the budget figures, I see that for the construction of one building alone, the Government spend lakhs of rupees, but here this six lakhs of rupees would go to benefit at least five to six thousand teachers by way of better sanitation and better housing. The teachers are given no special facilities in the Housing Scheme at all. Even for the assignment of buildings, it was stated once by the concerned Minister that teachers should take their chance along with the members of the public and that no preferential treatment would be given to them. After all, the teachers are rendering national service. If national service is to be called cent per cent Government service, then, whatever be the agency under which these teachers serve, whatever be the circumstances under which these agencies have come up, and whatever the reasons for the perpetuation of these agencies, the Government cannot deny that they are doing Government service. It is but right that our enlightened Education Minister who has had some ten years' experience with regard to education and who, I think, is to rise up to further heights, will during his tenure of office, earn the further goodwill of the teachers by sanctioning this paltry sum of six lakhs of rupees when the Government are getting a revenue of Rs. 90 crores. Really this is creating heart-burning. It is a question of discrimination and disparity among teachers of the same qualifications. The Government servants get this house-rent allowance. Because the teachers work in aided institutions, they are denied this. It is not a small sum Rs. 10 to Rs. 20, in a city will go a long way in improving the condition of teachers. The Pay Commission has expressed in its first paragraph with regard to the house-rent allowance that the house-rent forms a major part of the expenditure with regard to the Government employees. How are the teachers not Government employees? It is but right that our present Education Minister who has led other States and shown the way to other States in respect of the triple benefit scheme and so many other schemes should show the way here also and see that the teachers, wherever they may serve,

[Sri G. Krishnamoorthy] [31st August 1961]

are given this allowance. The teachers are doing national service. The Government should realise that any heart-burning among the teachers will only produce discontent. We are having so many schemes on which thousands of crores of rupees are being spent. This is only a small thing over which the Government need not hesitate. Realising the gravity of the situation, the Madras Teachers' Guild, of which I was the president for the last two years, staged a big demonstration by leading a thousand teachers to the Secretariat—not, of course, to see the Ministers—but after office hours so as not to disturb the Ministers. Two thousand two hundred and twenty-two petitions were signed by the teachers. The petitions were bound in a beautiful volume, and it must be in the Secretariat. It was sent by registered post acknowledgment due. The matter has been brought to the notice of the Government, and it is not fair on my part to think that our Hon. Education Minister, who is thorough with all the educational problems by his experience does not realise the discontent that non-grant of this allowance can produce in the teachers. It is not a question of all teachers not claiming it. We can do it. We can stage demonstrations. But as I once expressed here during the time of this Minister and during Rajaji's Ministry, the teachers in this State are quiet. They are quiet because of their faith in me that I would be able to do something for them. I do not say that our Minister has not done any thing for them. I am really glad to say that he has granted so many things. We must accept them and show our gratitude for all he has done in kind. It may not be to the degree of expectation of the teachers. The Hon. Minister has practically given the teachers all except this house-rent allowance. So, I would humbly plead, on behalf of the teachers, with the Hon. Minister to see that this allowance is granted.

4-50 p.m. SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, in supporting the resolution of Mr. Krishnamoorthy, I want to say only one thing. If the Government find it difficult to accede to his request, at least a beginning might be made by granting house-rent allowance to rest of the District Board teachers.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : No District Board teacher gets house-rent allowance.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I appreciate the spirit in which the Resolution has been moved. Still, I would like to say that only recently substantial increase in the scales of pay has been granted to all the teachers. If I had just wanted to satisfy in kind the various items of allowances, the scale of pay would not have been raised to the extent it has been done recently. By merely reducing 10 rupees in the scale of pay and adding it under the head, house-rent allowance, Government would have been benefited and many of these things that were given were not given to the teachers on their asking. Many of the concessions and facilities were given to them even when they were not expecting them.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : By cutting their pay, the pension would be cut and provident fund also would be reduced.

[31st August 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : To that extent, the Government would have been benefited. Therefore, I would request the mover of the Resolution to leave it to the Government to take a decision at the appropriate stage to find out whether this also could be given. The hon. Member mentioned a sum of rupees six lakhs. On the other hand, it means 25 lakhs of rupees and I am afraid it cannot be done immediately. So, I would again request the Mover of the Resolution not to press it but to leave it to the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, this is not the first time such a statement is made by the Hon. the Education Minister.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : But everytime they have been getting some money.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : If only the Government have been giving voluntarily, it is but right that they did it. If really the Government think the teachers' service is essential.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Nobody disputes that point. No use of emphasizing it. Sometimes bad advocacy spoils a good case.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister has made a statement. Whatever the hon. Member is going to say, the Minister's statement is not going to be altered.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : It is not a question of Government not being convinced of the case. But once the Government have accepted the question of parity in pay scales with regard to teachers of the same qualifications, it is but right that they yield. I am sorry I cannot withdraw the Resolution.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ This Council recommends to the Government that teachers in aided elementary and secondary schools in the State be granted House-Rent allowance at rates applicable to Government employees in the respective areas and that teachers in such of the District Board institutions as have not been given the benefit of this allowance be also granted this allowance, at rates applicable to Government employees in such localities ”.

The resolution was put and lost.

(5) HANDLOOM SARONGS.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ This House recommends to the Government to urge upon the Government of India to include the Handloom Sarongs as one of the items for trade agreements with Ceylon, Indonesia and Burma ”.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second it, Sir.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“ This House recommends to the Government to urge upon the Government of India to include the Handloom Sarongs as one of the items for trade agreements with Ceylon, Indonesia and Burma ”.

[31st August 1961]

SRI S. K. SAMBANDHAN :

Sir, கைத்தறியைப்பற்றி நான் பேசுவதற்கு எழுந்தவுடன் ஒரு சிலர் நான் எப்பொழுதும் அதிகமாகச் சொல்லுகிறேனென்று கருதுவதாகக்கூட எண்ணுவதுண்டு. ஆனால், மக்கட் தொகை அதிகமாகவுள்ள நமது நாட்டிலும் அதிகமான மக்கள் நம்பியிருக்கும் தொழிலைப்பற்றி எவ்வளவு சொல்லமுடியுமோ அவ்வளவும் சொன்னால் நமது மாநிலத்தில் 25 லட்சத்துக்கும் மேலாக மக்கள் இந்தத் தொழிலை நம்பியிருக்கிறார்கள். அது நமது மாநிலத்தின் மிக முக்கியமான தொழில் என்று இப்பொழுது சொல்லத்தேவையையில்லை. ஏனென்றால், எல்லோருக்கும் அது தெரிந்தது. இப்பொழுது கைத்தறிதுணி ஏற்றுமதியில் நமது மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறதென்றால், அது மிகையாகாது. பத்தாண்டுகட்கு முன்னாலிருந்த ஏற்றுமதி அளவு தற்பொழுது இல்லையென்றாலும் கூட, ஏற்றுமதி செய்யப்படும் கைத்தறித்துணியில் நமது மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறது என்றால், அது மிகையாகாது. மற்ற மாநிலங்களில் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் துணி கூட நமது மாநிலத்தில்தான் உற்பத்திச் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளில், பல நாடுகள் சுதந்திரமடைந்ததை முன்னிட்டு, குறிப்பாக நமது கைத்தறித்துணியை அந்நாடுகளில் இறக்குமதி செய்யக்கூடாதென கட்டுப்பாடு விதித்தார்கள். அதிலும் முன்னணியிலிருக்கின்ற நாடுகள் பர்மா, இந்தோனேஷியா. இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்கு முன்பு நமது கைத்தறித் துணிக்கு முக்கியமான இறக்குமதியாளர்களாக இருந்தது இந்த இரண்டு நாடுகள்தான். அடுத்தபடியாக மலேயா, இலங்கை இருந்து வந்தன. தடை விதித்ததால், கைத்தறி நெசவாளருக்கு எந்தவிதமான சிரமமேற்பட்டதென்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்கு தெரியும். அவ்விரண்டு நாடுகளிலும் இப்பொழுது நம் துணி தேவைப்படுகிறது என்பதைத்தான் இந்த இடத்தில் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பர்மாவில் இப்பொழுது உள் நாட்டில் தயாராகும் கைத்தறி உற்பத்தித் துணியைவிட நமது கைத்தறித் துணிக்கு கிராக்கி இருக்கிறதென்பதை அறிவோம். இருப்பினும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது அந்த அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதையும் அறிவோம். எனினும் நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்துமானால், நமது கைத்தறித் தொழிலுக்கு எவ்வளவோ லாபகரமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தற்பொழுது பல ஆண்டுகளாக பர்மாவிலும் இந்தோனேஷியாவிலும் நமது துணி இறக்குமதி கிடையாது. அண்டை நாடான இலங்கையில் இன்னமும் இறக்குமதி செய்து கொண்டதானிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல ஆண்டுகட்கு முன் செய்ததில் பத்தில், இருபதில் ஒரு பங்கு கூட இப்பொழுது இறக்குமதி இல்லை. அதிலும் கடந்த ஆண்டு கைத்தறித் துணி இறக்குமதி அந்த நாட்டில் மிக மிகக் குறைந்துவிட்டது. இலங்கை சம்பந்தப்பட்டவரை ஒரு புள்ளி விவரத்தை இந்தச் சபை முன் சொல்லக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். 1950-ல் கிட்டத்தட்ட 18 மில்லியன் துணியை இலங்கை, இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்திருக்கிறது. அதில் நூற்றுக்கு நூறு பர்சென்ட் தென்னாட்டிலிருந்து—தமிழ் நாட்டிலிருந்து செய்திருக்கிறது.

31st August 1961] [Sri S. K. Sambandhan]

என்பதைச் சொல்லத்தேவையில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அது குறைந்துகொண்டே வந்து 1957-ம் ஆண்டில் 13 மில்லியனாக அது குறைந்துவிட்டது. இது மிக மிக வேதனையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படியே குறைந்து கொண்டு போனால், கைத்தறித் துணியை நம்பியிருக்கும் நெசவாளர்களின் கதி என்ன ஆவது என்று கேட்கிறேன். இதற்கு அரசாங்கம் பதிலளிக்கும்பொழுது, அந்தந்த நாட்டில் இறக்குமதி செய்யும் எந்தப் பொருளையும் அவரவர்கள் விரும்பி அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்குத்தான் விடவேண்டுமே தவிர, நம் அரசாங்கம் என்ன செய்யமுடியும் என்று பதில் சொல்லக்கூடும். அதற்காக ஒன்று மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமக்கு அத்யாவசியமாக இல்லாத பொருளாக இருந்தாலும், பல நாடுகளிலிருந்து பல பொருள்களை Import செய்து வருகிறோம். கனம் அமைச்சர் சொல்லியது போல, “வேண்டாத பொருள்” என்றால், “அவசியமில்லாத பொருள்” என்று சொன்னார்கள். தற்பொழுது, பாக்கு இருக்கிறது. அதுவும் அவசியமில்லை என கனம் அமைச்சர் சொல்லக்கூடும். அது நமது நாட்டிலும் விளைகிறது. அது மிக அவசியமானதல்ல என்பதுதான் எனதும், பலரின் கருத்துமாகும். அந்த பாக்கு, இன்னும் இந்தோனேஷியாவிலிருந்தும் வேறு சில நாடுகளிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல. அமைச்சர் சொன்னார்கள் : அவசியமில்லாத பொருள் இறக்குமதி செய்யப்படவில்லை என்று. ஏற்றுமதி-இறக்குமதி பட்டியலைப் பார்த்தால், Soap முதலான ஆடம்பரப் பொருள்கள் கூட, ஓரளவிற்கு Established Industries என்று சொல்லப்படும், ஒரு சிலருக்கு 2 சத விகிதம் கொடுத்துக்கொண்டதானிருக்கிறார்கள். (5 சத விகிதம் என்று அமைச்சரே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்.) இப்பொழுது நம் நாட்டில் ஏராளமாக சோப் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என சொல்லத்தேவையில்லை. அதுவொன்றும் கடினமான தொழிலும் இல்லை. அப்படி இருந்தும், நாம் சோப், மற்றும் இம்மாதிரிப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கிறோமென்றால், எதற்காகவென்று அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். மற்ற நாடுகளிலிருந்து பல பொருள்களை நாம் வாங்குகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது நியாயமான வழியிலே லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான கெஜங்கள் ஒரு ஆண்டிலே இறக்குமதி செய்து கொண்டிருந்த நாடுகளிலே பத்தாயிரம் கெஜங்கள் இந்தக் கைத்தறி சாரங்கள் இறக்குமதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கூடாதா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. முன்னே குறிப்பிட்டதுபோல, ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய வகைகளிலே துணிகளில் ஏற்றுமதி அதிகமாகச் செய்தது சென்னை மாநிலம்தான். அதனால் சென்னை மாநிலம் அதன்பேரில் அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டுவந்தேன். அதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான சங்கடமும் இருக்காது. அதனை ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்தால், கண்டிப்பாக ஓரளவுக்கு வழியேற்படும். சமீபத்தில் உள்ள அண்டை நாடுகளிலும் ஓரளவுக்கு குறைக்காமல் இருக்க வழி செய்யவேண்டும். இந்தோனேஷியா சம்பந்தப்பட்டவரை ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri S. K. Sambandhan] [31st August 1961]

நமது மாநிலத்திலிருந்து போகக்கூடிய கைத்தறி ஆடைகள் அந்த நாட்டுக்குப் போகின்றன. மலேயா நாட்டுக்கு அனுப்புகிறோம். அங்கிருந்து இந்தோனேஷியா நாட்டிலிருந்து பாக்கு, ரப்பர் முதலியவைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டு, இந்தக் கைத்தறி சாரங்களை அதற்கு ஈடாக எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இது நமது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும், இந்தோனேஷியா மலேயா அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். அதுமட்டுமின்றி, நமது கைத்தறி ஆடைகளைக் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மலேயாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுவதற்கு இந்தோனேஷியா அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் அனுமதிக்கிறது. அந்த நிலையிலே நாம் நேராக அந்த அரசாங்கத்தைக் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு எந்தத் தொகையாக இருந்தாலும், 10 லட்சம் 20 லட்சம் கெஜம் என்று இறக்குமதி செய்துகொள்ளுங்கள் என்று வற்புறுத்தக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் உத்தேசித்து மத்திய அரசாங்கத்தை நமது அரசாங்கம் அனுகூலம், கண்டிப்பாக நெசவாளர்களுக்கு வாழ்வு உண்டு. இந்தத் திட்டத்தை உத்தேசித்ததான் இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI J. ARUNACHALAM : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் திரு. சம்பந்தம் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறிகளின் நிலை நம் நாட்டில் இப்பொழுது ஓரளவிற்கு விருத்தியடைந்து, அரசாங்கம் கொடுக்கும் cess நிதி உதவியினால் நெசவாளர் நிலை உயர்ந்திருக்கிறதென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். அதே நேரத்தில், ஏற்றுமதிக்குத் தயார் செய்யப்பட்ட ரகங்களைப் படிப்படியாக வெளி தேசங்களில் இழந்து வருகிறோம் என்பது நமது நிதியமைச்சருக்குத் தெரியும். ஓரளவிற்குக் கைத்தறிக்கு நாம் எப்படியும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். நம் நாட்டு ஆடைகளை நம் நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு உபயோகிக்க வேண்டுமென்று நாம் நினைக்கிறோமோ, இப்பொழுது அந்த அளவிற்கு வங்கி துணி பெரும்பாலும் வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. ஆனால், நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆரணி, செங்கற்பட்டு, காஞ்சிபுரம், சைதாப் பேட்டை போன்ற குறிப்பிட்ட இடங்களில்தான் இந்த ஏற்றுமதிக்கு லாயக்கான வங்கி தயார் செய்யப்படுகிறது. இவைகள் வெளி தேசங்களுக்குச் செல்லுகிறபொழுது அங்கும் சில நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சிலோன் அரசாங்கம் அப்படி ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நம் கைத்தறி ஆடைக்கு மோகம் அங்கே இருக்கிறது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்தாலும், நம் நாட்டுத் துணியைப் போல தரத்தில் உயர்ந்ததாக இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் நம்மை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி ஐந்தில் ஒரு பாகம் சரக்கை நாம் வாங்கினால்தான், நம் சரக்கை விற்க encouragement கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் வெளி அரசாங்கங்களோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது சிலோன் கவர்ன்மெண்டுடன் ஒப்பந்தம் செய்யும் நேரத்

[31st August 1961] [Sri A. J. Arunachalam]

தில், 'ஜவுளி' என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலும், குறிப்பாக 10 சத விகிதம் அல்லது 5 சத விகிதம் கைத்தறி என்று குறிப்பிட்டு மிச்சம் வேண்டுமானால் மில் துணி வாங்குவதில் ஆட்சேபமில்லை. பொதுவாக, ஜவுளி என்றால் மில் துணி என்று அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள். அது வேண்டாம். கைத்தறிக்கு ஆதரவு கொடுக்கும் இந்த நேரத்தில், ஒப்பந்த காலத்தில் ஏற்றுமதி வெளியிடங்களுக்குச் செய்யும் நேரத்தில், "ஜவுளி" என்று சொல்லமிடத்தில் குறிப்பிட்ட சத விகிதம் "கைத்தறி" என்று சேர்க்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுவதில் எந்தகைய தவறும்மில்லை. ஆகையினால், நம் மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பாக மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள நானும் வற்புறுத்தி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* **SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR :** தலைவர் அவர்களே, கைத்தறித் துணிகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது பற்றி வெகுகாலமாகச் சொல்லிவருகிறோம். ஜப்பான் குண்டு எப்போது இங்கு போட்டார்களோ, அப்போதிருந்து இங்கு இந்தத் துணி ஏற்றுமதி விவகாரம் சரியாக இல்லை. எத்தனையோ ஆண்டுகளாகியும் நாம் இன்னும் உள்நாட்டுத் துணிகளுக்காக என்ன செய்திருக்கிறோம்? வெளிநாடுகளைப்பற்றிப் பேசுகிறோம், முதலில் உள்நாட்டிலே அது விலையாகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். உள்நாட்டிலே அது அதிகமாகப் போகவேண்டும், வெளியிலே சரக்குப் போகவில்லை என்று சொன்னால், உள்நாட்டிலேயே டிமாண்டு உண்டாகவேண்டும். போன மாதம் ஒரு சமயத்தில் 40 நிர் வேஷ்டி துண்டு அகப்படவே இல்லை. கைத்தறி விஷயத்தில் வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியில் அதிக லாபத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அதிக லாபத்தைப் பார்த்தால் அதிக நஷ்டம்தான் ஏற்படும். உதவி செய்வதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அதனால் உபத்திரவம் இருக்கிறது. ஏன் வெளிநாட்டில் வாங்க மாட்டேன் என்கிறார்கள்? ஒன்றுக்கு ஐந்தாக விற்கிறார்கள். அவன் எப்படி வாங்குவான்? எதிலும் நியாயம் வேண்டும். வியாபார தர்மம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும்தான் இருக்கிறது. வெளி நாட்டார் அதிக லாபத்தை வைத்து தர்மத்திற்கு விரோதமாக ஒன்றுக்கு ஒன்பதாக விற்பது வந்தார்கள். அது யுத்தத்தில் மண்ணகிப் போய்விட்டது. ஆகையால் தர்மம் கெட்டு அதர்மமாகிவிட்டது. 1939-லிருந்து சொல்கிறோம். உள்நாட்டுத் துறைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறோம். இதைக் கேட்டிருந்தால், இந்தத் தொந்திரவு வந்திருக்காது. வேஷ்டிகள் 52 அங்குலம் கரைபோட்ட வேஷ்டிகள் யாவும் கைத்தறிகளுக்கு ஒதுக்கவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படித் தர்மம் வந்துவிடுமா?

* **SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR :** அப்போது தான் கைத்தறிக்காரன் வேலைக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்படியார் செய்கிறார்கள்? மில்லிலும் அதையே போடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு கொண்டுவரவேண்டும். கரை போட்ட வேஷ்டிகள், சேலைகள் இவைகளில் மில்லில் கட்டுப்பாடு

[Sri A. K. Thangavel Mudaliar] [31st August 1961]

செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்து அவர்களுக்கு ஒதுக்கி விட்டால், அந்தத் தரத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பிழைப்பார்கள். நான் இந்த ஜரிகைத் துண்டுகளை போட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏன்? அவர்களுடைய திறமையைப் போற்றுவதற்காக. இல்லையென்றால் இந்த 68 வயதில் எவர்க்கு எதற்கு இது. இல்லாவிட்டால் அந்தத் திறமை அழிந்துவிடும். அதை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். வளர்க்கவேண்டும். யாவரும் இப்படி செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகையால் சர்க்கார், அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால், இந்தந்தத் துணிகளை அவர்கள் தயார் செய்யவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அதிக வேலை கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

5-10
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, apart from helping the handloom industry to survive, the Government are to-day vitally interested in the promotion of export. Therefore if it is possible to export any commodity which is being produced in our country, certainly the Government of India would not hesitate to take steps to see that they promote these exports. As far as handloom export is concerned, no doubt, we had our traditional export markets and we have been steadily losing them. For that there are two reasons. One reason is the development of their own industries in the various countries. Naturally, if there is any competition from outside, even as we are taking protective action, the other countries are also entitled to take protective action and we cannot insist that they should import so much quantity of cloth from our country for the purpose of supporting our handloom industry here. The second reason is more vital where we ourselves are at fault. We want that even outside our country, people should purchase whatever we produce. If we want an export market, we should produce what they require and what they would like. Secondly, in the export market we have to keep the standard quality. Unfortunately, even in respect of handloom export there have been grave cases of fraud where what they really exported did not tally with the sample. It has been brought to our notice. When I was in America—Members would have noticed it—in the University circles, I found almost everybody wearing the Madras handloom jacket, and whenever I said that I was coming from Madras, they proudly exhibited their coat saying that it had been stitched in Madras handloom cloth. But they said that they were unable to get the standard quality. They require cloth of standard quality. They want to have the patterns changed almost every year. The Americans are fond of changing patterns every year. Therefore, we should have the capacity of not only producing what they want but go on adapting ourselves by changing the patterns of manufacture to suit the tastes of the people of foreign countries. If only we have the capacity to produce goods to suit the tastes of the people of America and various other countries, even now there are great possibilities of our export. Even with reference to our own mill goods, this is the general complaint that we want that whatever we produce should be purchased by the other

[31st August 1961] [Sri C. Subramaniam]

people. On the other hand, if we see what is happening in Japan, we will find that they go and study the market and then try to find out what alteration they can make for the purpose of attracting the attention of the consumers there. Then they go into the market and are able to capture the market. As a matter of fact, in many of the countries imitation handloom goods have captured the market. That is because they are able to produce them at a much cheaper cost and also reproduce the pattern and quality which we are able to do here and even improve upon it. Therefore, unless our handloom weavers take to the weaving of high quality materials which would sell in the foreign markets, there is no use of entering into trade agreements with other countries and our pleading with them that they may take one quota. If they do not like it, certainly we cannot expect them to take another consignment from us simply because our handloom industry is in a difficult plight. I would submit that these aspects should be taken into consideration by the leaders of the handloom industry, those who want to improve the handloom industry and those who want to have a better future for the handloom industry. As a matter of fact, this Government have always been insisting upon the Central Government to have in the trade agreements the handloom item also included. In fact, we made such a representation as early as 1958 apart from the representations we made earlier. As a result, many agreements have been concluded wherein handloom fabrics have been specifically mentioned, particularly in the trade agreements with Bulgaria, Poland, Hungary and Yugoslavia in 1959-60. Therefore it is not a question of the Government of India not taking an interest in these things. On the other hand, they are interested in promoting whatever it is possible to export from our country. Therefore, I have no objection to accept this Resolution and send it to the Government of India. But my only difficulty is that it is not comprehensive enough. It has mentioned only sarongs. Perhaps in the covering note we shall include not only sarongs but all the other articles also. Subject to that, I am accepting this Resolution. I may assure the House and also the handloom weavers that the Government are always interested in promoting their interests. But they also should help themselves. Even God helps only those who help themselves. The Government are a small fry in the picture. Certainly they cannot help those who are not willing to help themselves. Therefore, the industry also should keep to the expectations. I can assure the House that it will always be the interest of this Government to see that the handloom industry is properly promoted and that the goods produced are properly utilised in our own country and to the extent possible are exported to other countries also.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I thank the Hon. Minister for having accepted the Resolution. On behalf of the weavers and the weaving community, I assure the Hon. Minister that the quality will be maintained. It was a regrettable thing for the Hon. Minister to hear in America that some of the goods were not up to the standard. About that the Government have already taken

[Sri S. K. Sambandhan] [31st August 1961]

steps and the other parties and associations interested in the matter have also taken steps to see that the quality is improved. In that connection, I would also request the Government to see that the raw materials required for the handloom industry are of the quality variety. For instance, we are not able to get quality yarn for production of exportable goods now. For the last two months especially we are hardpressed for want of this quality yarn of 60 counts for manufacturing the exportable varieties only. In the absence of such quality raw materials, really we cannot expect the weaver to produce quality goods. So, the Government also should take steps to see that quality yarn is supplied to the weaver.

This Resolution perhaps requires some amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not necessary. Only one item is mentioned in the Resolution. We shall take stock of the whole situation and mention the other things also in our covering letter.

SRI S. K. SAMBANDAN: Thanks.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“ This House recommends to the Government to urge upon the Government of India to include the Handloom Sarongs as one of the items for trade agreements with Ceylon, Indonesia and Burma ”.

The Resolution was put and carried unanimously.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 445. Notification issued with G.O. Ms No 1940, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st April 1961, regarding amendments to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

* Laid on the table of the House on 30th August 1961.

31st August 1961]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 321 asked by Dr. A. Sreenivasan, at the meeting of the Legislative Council held on 31st August 1961, page 355 supra.]

The annual maintenance charges for the upkeep of the Buckingham Canal:—

Year.	Expenditure.
1957-58	1,77,644
1958-59	2,56,596
1959-60	2,62,457
1960-61	3,73,542 *

* The increase in expenditure is due to cost of replacement of 3 lock gates at Adyar South, Adyar North and Cooum locks.

(b) The annual collection of licence fees, etc.

Year.	Naviga- tion.	Rents other than rent of furniture	Sale of water.	Other items.	Mis-cella- neous.	Refund	Total
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
1957-58	70,852.44	10,884.67	10,436.27	39.94	36,234.25	12.50	128,435.07
1958-59	82,140.30	1,092.75	7,303.22	8.50	47,408.18	45.69	137,910.26
1959-60	84,117.88	16,278.05	5,982.00	..	65,065.85	..	171,443.78
1960-61 (Excl. suppl)	74,876.40	2,124.47	10,292.21	..	110,069.75	329.66	1,97,033.17

NOTE.—The major items of revenue include the following:—

1. *Navigation*.—Includes fees collected towards issue of licences to boats, demurrage charges, wharfage charges, test weight charges, berm rent, etc.
2. *Rents*.—Rents of godowns on the Bank of Buckingham Canal at Moolakadhalam.
3. *Sale of water*.—Fees collected from Buckingham and Carnatic Mills and Superintending Engineer, Madras Electricity System, for water taken from Ottari Nulla.
4. *Miscellaneous*.—Rents collected for lease of plots in the banks of the Buckingham Canal, sale of fallen trees, earth removal charges, etc.

[31st August 1961]

APPENDIX II.

(Vide item III on page 358 supra.)

L.A. Bill No. 36 of 1961.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1961.

WHEREAS it is necessary to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1961 ;

BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 5) Act, 1961.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1961.*—

The State Government may, appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1961, a further sum not exceeding sixty-seven lakhs, thirty-two thousand and one hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule ; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	100	400	500
V	Motor Vehicles Acts—Administration.	1,00,000	..	1,00,000
XIV	Police	29,300	..	29,300
XV	Education	86,300	..	86,300
XVI	Medical	2,00,500	..	2,00,500
XVII	Public Health	100	..	100

31st August 1961]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
XVIII	Agriculture	200	..	200
XX	Animal Husbandry	72,400	..	72,400
XXII	Industries and cinchona.	5,00,100	..	5,00,100
XXIV	Labour including Factories.	1,78,100	..	1,78,100
XXVI	Community Development Projects, etc.	200	200	400
XXVIII	Civil Works—Establishment and Tools and Plant.	39,900	..	39,900
XXIX	Civil Works—Grants-in-aid.	300	..	300
XXX	Famine	25,00,000	..	25,00,000
XXXIII	Miscellaneous	100	..	100
XXXVIII	Capital Outlay on Irrigation.	4,50,500	..	4,50,500
XLI	Capital Outlay on industrial Development.	11,70,200	..	11,70,200
XLII	Capital Outlay on Civil Works.	3,27,100	..	3,27,100
XLIII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	2,68,800	..	2,68,800
XLVI	Loans and Advances by the State Government.	8,07,300	..	8,07,300
Grand total ..		67,31,500	600	67,32,100

I certify that this is a Money Bill.

B. BHAKTAVATSALU NAIDU,
Deputy Speaker.

Fort St. George, Madras
31st August 1961.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 1st September 1961.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Ceylon Tamils

* 324 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation with regard to the recent agitation by the Ceylon Tamils; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. THE CHIEF MINISTER) : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it not a fact that some representatives from the Ceylon Tamil area have come here and met the Hon. Ministers of this State and represented that this Government should represent their case to the Government of India?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this is a matter within the competence of the Government of India, being external relations. If people merely come and talk with the Ministers, it cannot be an official discussion. Therefore, there is nothing which this Government could do.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Was there any representation from the public of this State to take up this matter with the Centre so that they might approach the Ceylon Government to settle the matter amicably?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it is not part of the duty of this State Government to make representations to the Centre. They administer the departments in their charge and the Government of India administer the departments in their charge. This is a matter which is in charge of the Government of India.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the people affected are Tamilians. Is it not our obligation morally at least to take this up with the Centre and to see that something is done?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is an argument and not a question.

[1st September 1961]

DR. A. SREENIVASAN : Is it not a fact that many Tamilians from Ramanathapuram and Tirunelveli emigrated to Ceylon surreptitiously for want of employment in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Again, Sir, I cannot answer this question because this Government have no information on this matter.

Industrial Estate

* 325 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to establish an Industrial Estate at Vridhachalam; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A scheme for the establishment of an industrial estate for ceramic industry at Vridhachalam, South Arcot district, has been sanctioned by the Government recently.

SRI K. V. RAMASWAMY : இந்தத் தொழிற்பேட்டைகளைக் கோவையில் நிறுவுவதாக இருக்கிறதே, அது விஷயமாகத் தகவல் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கே வைப்பதாக ஒரு யோசனை இருக்கிறது.

SRI K. V. RAMASWAMY : எந்த இடத்தில் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது வந்திருக்கிற அவர்களுடைய கோரிக்கைப்படி கோவையில் வைப்பதாக இருக்கிறது.

State Transport Department

* 326 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any driving experience has been prescribed as a qualification for appointment as drivers in the State Transport Department, and if so, what it is;

(b) whether there has been any reduction recently in the period of driving experience for the above appointment; and

(c) if so, what it is and the reasons for such reduction?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (c) Prior to 14th June 1961, a candidate for appointment as driver in the Madras State Transport Department should have three years experience in driving heavy motor vehicles, amongst other qualifications. This requirement has since been reduced to 18 months, as difficulties were experienced in getting the required number of

[1st September 1961]

drivers to man the services with three-year qualification. Appointments in the Madras State Transport Department are however made only after giving intensive training to those who are below standard.

DR. A. SREENIVASAN : When the owner of a private pleasure car needs a driver with at least five years' experience, is it good on the part of the Government to engage people who had not had much of driving experience and entrust their costly vehicle as well as the lives of the passengers to the tender care of the untrained people?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : So far as the State is concerned, they take every care to see that competent men are chosen. I do not think that competence depends only on experience. It depends on a number of factors and we have now decided to reduce the period to 18 months and give them, at the same time, intensive training in our own workshop.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that some of the drivers expressed their inexperience when they were confronted with prosecution due to accidents and when legal proceedings were taken by the traffic department?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have no such information, Sir.

SRI M. ETHIRAJALU : சார், சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர் 55 வயதுக்குமேல் ஓய்வு பெறவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்த கவரன்மெண்ட் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் இருக்கிற டிரைவர்கள் 55 வயதுக்கு மேற்பட்டும் இருப்பதற்கு ஏதாவது அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? 55-க்கு மேல் அவர்கள் டிரைவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரிலே சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்காரிலே இருக்கக் கூடிய விதிகள், டெக்னிகல், இஞ்சினியரிங் இந்தமாதிரி இலாகாவாக இருந்தால், அதில் 55 வயதுக்கு மேல்கூட ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும், அவர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் இல்லை, ரீ எம்ப்ளாய்மெண்ட் கொடுக்கலாம் என்று உத்திரவு இருக்கிறது. அதே உத்திரவு டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கும் 'அப்பீ' ஆகும்.

DR. A. SREENIVASAN : When such persons are re-employed, is a physical fitness examination carried out before re-employment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Most certainly, yes, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Was there complaint about the rashness of the drivers in the City of Madras and, if so, will that be due to this want of experience and relaxation of rules relating to their qualifications?

[1st September 1961]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is always a loose and vague complaint about every section of employees, whether it is drivers or Government servants or Ministers or legislators.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Why do you club yourself with drivers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : These vague complaints are always heard. I do not think we should make it a point to bring it to the legislature unless there are specific cases.

Central Medical Stores, Madras

* 327 Q.—**SRI M. SUBBIAH CHETTIAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that medicine was not supplied to the local fund hospitals in Tiruchirappalli district for the last six months from the Central Medical Stores, Madras; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The supplies have since been made.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : எத்தனை மாதங்கள் இந்த மருந்துகள் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தன என்று மந்திரி அவர் களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Only a few months. For instance, I may give the case of the local fund dispensary at Arambavoor. They put in an indent on the 28th August 1960. That was returned for rectification of certain mistakes, and for furnishing more particulars. That was returned only in August 1961, after about a year. That is the solitary case where there was delay. In other cases, it is only a question of a few months. In cases where medicine is required urgently, the officers have the discretion to get quotations from reputable local firms and purchase the medicine.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether the amount fixed for purchase of medicines for the local fund dispensaries has been raised recently?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I want notice about it. But I find here that some of the local fund dispensaries have purchased medicines for Rs. 2,200, Rs. 2,500, Rs. 2,700, Rs. 1,900 and in one case, Turaiyur, they have purchased for Rs. 3,000.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : சென்டால் மெடிகல் ஸ்டோரில் ஸ்டாக் இல்லை என்ற காரணத்தால், இந்த டிஸ்பென்சரி களுக்கு மருந்து சப்ளை சரியாக செய்யப்படவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

[1st September 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது ஒரு காலத்தில் அப்படி இருந்தது. அதையெல்லாம் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கருதி, இப்போது கூடுமான வரையில் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் வைத்திருக்கிறோம்.

Utilisation of the waters of Siruvani river

* 328 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether any agreement has been entered into with the Kerala Government about the utilisation of the waters of Siruvani river in Coimbatore district and, if so, the terms thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Did this Government approach the Kerala Government to allow our Government to draw more water?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, it is now a matter for delicate (An hon. Member : handling) negotiation. This was even taken up in the Southern Zonal Council meeting. They have left it to the Chief Ministers of the two States to discuss about it and come to a decision.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know at what stage the matter now stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not exactly know at what stage both these Chief Ministers are about the talks. But there was a first approach and then I understand that the other Chief Minister had to get information from his Government. They will meet again and discuss and come to a decision.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, Coimbatore is getting only intermittent supply of water. The city is growing rapidly and the population is also increasing. May I know what other source there is for the Government to meet the needs of the people of Coimbatore regarding drinking water?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think the only source is Siruvani from where we can tap water. I saw some reports; they are only reports. From them I glean that they object to water being used for irrigation. They are not objecting to water being taken for drinking purposes. So, after the two Chief Ministers discuss it, they will come to a happy conclusion.

Resignation of doctors

* 329 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of doctors in p.m. the Madras Medical Service who resigned from service from 1st June 1959 to 31st January 1961?

[1st September 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The number of doctors who resigned from the Madras Medical Service from 1st June 1959 to 31st January 1961, is 57.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that most of these doctors had to leave the precious Madras Medical Service due to bad treatment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not know how the hon. Member always draws some far-fetched conclusions. I shall now give some of the reasons.

No. resigned for domestic or family circumstances.	No. resigned for study purposes.	Not selected by the Commission.	Not agreeing to transfer.	Other reasons.	
1st June 1959 to 31st December 1959.	20	1	..	1	5
1960.	24	4	2	..	2
January 1961.	1	..	..	..	..

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it true that some of these doctors for some reason or other were transferred too frequently, though there is a rule laying down that no officer of the Government should be transferred within three years unless it be in the exigencies of service?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Normally, the period is three years not only for doctors but even for other officers. But, as the hon. Member himself pointed out, in the exigencies of service they had to be transferred.

DR. A. SREENIVASAN : I think the Hon. Minister missed one word in my question, namely, 'frequently'. A certain number of officers were frequently transferred. Will the Government at least examine this?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir. I am not prepared to examine for this reason. There are no frequent transfers, as the hon. Member suggests. For instance, some officers go suddenly on leave, especially women doctors. There are certain reasons for them.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it true that some of the doctors who had put in temporary service up to five or six years were not selected by the Public Service Commission, and, therefore, there is the dearth of officers in the medical service?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir. I cannot answer this question about the Public Service Commission.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, is it a fact that four or five doctors resigned for study purposes, as they got scholarships from the Central Government, because the department refused to give them lien in the medical service so that after their studies were finished, they could take up their jobs?

[1st September 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If the hon. Member puts a separate question specifically, then only I can examine.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, when this question was raised on the floor of this House more than once, and when the number of doctors resigned is as many as 57, is it not incumbent on the part of the Hon. Minister to enquire into the matter apart from the reasons given here?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. After examining the various causes for these resignations, I do not find anything abnormal to warrant any further enquiry into the matter.

Industrial Workshop at Villupuram

* 330 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to establish an Industrial Workshop at Villupuram; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A scheme for the establishment of a general purposes Engineering Workshop at Villupuram during the Third Five-Year Plan period has been recently sanctioned by the Government.

Foreshore Estate, Santhome

* 331 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Non-Gazetted Officers in the Foreshore Estate, Santhome, Madras, for the reduction of rent of apartments; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) No decision has been taken on the representations.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, what is the rent charged for the ground floor and for the first floor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The rent is Rs. 30 for the upstairs and Rs. 32 for the ground floor.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, what is the plinth area?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not have the information with me. But the economic rent for the building comes to Rs. 45.

[1st September 1961]

Paper manufacturing industry

* 332 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any representation has been received for starting a paper manufacturing industry at Tindivanam in South Arcot district; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. ETHIRAJALU : சார், திண்டிவனத்தில் அல்லாது வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்து ஏதாவது மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அப்படியானால் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மனுக்கள்தான் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவரும் அதை வைக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். நாங்கள் நிறைய மனுக்களையெல்லாம் ரெகமெண்ட் பண்ணி லைசன்சு கூட வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு கம்பெனியைத் தவிர வேறு ஒருவரும் அதில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

Madras Zoo

* 333 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the Madras Zoo to some other place; and

(b) if so, the reasons therefor and the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) It is reported that there is not enough space for the animals to move about in the present premises of the Zoo. The request of the Corporation to shift the zoo is under the consideration of the Government.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : எந்த இடத்திற்கு மாற்றுவதாக இருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Guindy Park க்கு மாற்றுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Prize Bonds

* 334 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether it is a fact that the Commissioner of Tiruvannamalai Municipality issued instructions on 27th March 1961 to the Municipal servants to buy Prize Bonds?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Yes, Sir.

[1st September 1961]

DR. A. SREENIVASAN : Sir, did the Commissioner obtain the prior permission of the superiors before he issued that circular?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The Collector of North Arcot issued instructions requesting the subordinates to purchase prize bonds and try their luck. Following this, he has given only instructions.

DR. A. SREENIVASAN : Is the sale of these prize bonds to be effected on a voluntary or compulsory basis, Sir?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : It was voluntary. The prize bonds were bought willingly by the employees there.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact, Sir, that the Commissioner of the said municipality fixed the amount or the value of the prize bonds that each category of subordinates should purchase?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : He did it in such a way so that others may not overdo things.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact, Sir, that the Commissioner did not take into consideration the economic status of people like scavengers when he compelled these people to purchase the prize bonds?

THE HON. SRIMATHY LOURDHAMMAL SIMON : They were not compelled. They were only instructed. And, as I already stated, they bought these bonds willingly.

MR. CHAIRMAN : Next question.

DR. A. SREENIVASAN : I want to know, Sir, since it is a delicate matter.....

MR. CHAIRMAN : Order, order. I have passed on to the next question.

Supply of catamarans

* 335 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to supply catamarans and ready made country boats to the fishermen through Co-operative Societies; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) There is no proposal to supply catamarans to fishermen through Co-operative Societies. However, the Scheme for the grant of long-term loans to the members of Marine Fishermen Co-operative

[1st September 1961]

தொகுதியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.சி-க்கள், எம்.எல்.சி-க்கள், யூனியன் போர்டு தலைவர், முன்னணிவிலுள்ள அந்தத் தாலுகா பகுதி விவசாயிகள், அங்குள்ள பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிசர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களைப் போட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR இந்தக் கமிட்டி மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அதைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத்தான் அட்வைசரி கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல்தான் இந்தக் கமிட்டி கூடி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Government issue instructions to the officer entrusted with the vigilance work to see that tamarind trees on either side of public roads are not felled down?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Government have ordered in G.O. No. 178, Revenue, issued in April 1949 that as in the case of trees on porambores the village officers should be primarily responsible for the protection and formation of avenue trees on all public roads lying within the limits of their villages whether they vest in local bodies or are in the charge of the Highways Department.

SRI M. ETHIRAJALU : சார், இந்தப் புளி விலை அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, சர்க்கார் துறையிலே இருக்கிற மரங்களை வெட்டக்கூடாது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொதுமக்கள் வைத்திருக்கும் மரங்களைக்கூட வெட்டக்கூடாது என்று அரசாங்கம் ஏதாவது சட்டம் போடுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பொதுமக்கள் வைத்திருப்பதை வெட்டக்கூடாது என்றால், கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரகாரம் உரிமை கேட்பார்கள். ஆகையால் இப்போது அதுபற்றி பதில் சொல்வதற்கில்லை.

Sathanur Dam

* 338 Q.—**SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to raise the level of the Sathanur Dam;

(b) if so, the stage at which the matter now stands;

(c) the financial assistance, if any, given by the Government of India in this regard; and

(d) whether there is any proposal to extend the water supply from the above Dam to Tiruvannamalai Samudram Eri?

[1st September 1961]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) There is no such proposal but under the Sathanur Project Second Stage Scheme, Shuttles are proposed over the spillway so as to store more water.

(b) The Sathanur Project Second Stage Scheme has been approved for implementation during 1961-62.

(c) As and when expenditure is incurred on the Scheme, necessary financial assistance will be claimed from the Government of India.

(d) No, Sir.

SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR : சாத்தனூர் டாமிலிருந்து சமுத்திரம் ஏரிக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதால் 6,000 ஏக்கர் நிலம் பலன்பெறும், குடிதண்ணீர் பஞ்சம் நீங்கும் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதனால் அதை அமுல் படுத்த அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். சாத்தனூர் அணைக் கட்டிலிருந்து அங்கு தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு இப்போது திட்டத்தில் இல்லை. பெண்ணையாற்றிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். அதற்கு ரூ. 6,000 செலவு செய்யத் திட்டமிட்டு இன்வெஸ்டிகேஷன் பண்ணுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆனபிறகு முடிவு செய்யப்படும்.

SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR : மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ரூ. 50 லட்சம் அணைக்கட்டை உயர்த்துவதற்கு வந்திருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. அது ஏதாவது உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ரூ. 55 லட்சம் இந்த சாத்தனூர் செகண்ட் ஸ்டேஜ் ஸ்கீம்-ல் அதை 20 அடி உயர்த்த வேண்டும் மென்றும் அதன் மீது தண்ணீர் சேகரிப்பதற்கு என்றும் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR : அந்தமாதிரி இல்லாமல் திருவண்ணாமலைக்கு அங்கிருந்து தண்ணீர் வருவதாக சுகாதார மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்களைத்தான் இதைக் கேட்கவேண்டும்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : அணையின் மேல் ஷட்டர் போட்டு உயர்த்தப் போவதாக மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதனால் கீழே உள்ள நிலங்கள், தென்னாற்காடு ஜில்லா நிலங்கள், பாதிக்கப்படுமா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதனால் தென்னாற்காடு ஜில்லாவுக்குத்தான் அதிக நன்மை.

[1st September 1961]

SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR : திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிட்டியில் நிதி வசதி சரியாக இல்லாததால், பம்பு செட்டு போட்டு தண்ணீர் கொண்டுவரமுடியாமல் இருக்கிறது. அங்குள்ள 6, 7 ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதால், உணவுப் பஞ்சம் நீங்கும், உற்பத்தி அதிகமாகும், குடிதண்ணீருக்குச் செலவுரியமாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பெண்ணையாற்றிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து அதற்காக 6,000 ரூபாயில் திட்டம்போட்டு, இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்னல் அதை வைத்துக் கொண்டு முடிவு செய்வார்கள்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II. ANNOUNCEMENTS

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the following Bills :—

(1) The Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961).

(2) The Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961 (L.A. Bill No. 32 of 1961).

(3) The Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961).

(4) The Madras (Added Territories) Extension of Laws (No. 2) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 31 of 1961)

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY

MR. CHAIRMAN : I have also received messages from the Deputy Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly for the recommendations of the Council and duly certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India :—

(1) The Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961 (L.A. Bill No. 32 of 1961).

(2) The Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961).

(3) The Madras (Added Territories) Extension of Laws (No. 2) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 31 of 1961).

[1st September 1961] [Mr. Cairman]

I have also received a message from the Deputy Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passe by the Assembly, for the concurrence of the Council.

III. GOVERNMENT BILLS

(1) THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 22 of 1961)—cont.

MR. CHAIRMAN : Now we shall take up the clause-by-clause consideration of the Madras Co-operative Societies Bill, 1961.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 4 do stand part of the Bill'.

3-30
p.m.

SRI A.K. THANGAVELU MUDALIAR : Mr. Chairman, I move—

"(i) In sub-clause (1) for the words 'with limited or unlimited liability', substitute the words 'with limited liability'.

(ii) Omit the proviso to sub-clause (1) and also sub-clause (2)."

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : I second the amendment, Sir.

SRI A. K. THANGAVELU MUDALIAR : இப்பொழுது வந்த கூட்டுறவுச் சட்டத்தில் 4-வது க்ளாஸ், (c)-படி Registrar-க்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தில், limited and unlimited societies இரண்டையும் Register பண்ண அதிகாரமிருக்கிறது. Unlimited, என்ற வார்த்தையை எடுத்து விடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் unlimited சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்தால், அவர்கள் ஆஸ்திகளை சங்கத்திற்குப் 'பொறுப்பு' கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி சங்கத்திற்கு, மொத்தமாகச் சேரும் மெம்பர்களுக்கு, ஒரு மெம்பருக்கு ஆஸ்தி 50, மற்றொருவருக்கு 100, இன்னுமொருவருக்கு 1,000. ஆனால் இவைகளெல்லாம் மொத்தமாகச் சேர்ந்து சங்கத்தின் ஆஸ்தியாகிறது. Unlimited-ல் சங்கத்திற்கு ஜவாப் தாரியாகிறது. ஒருவன் சங்கத்தில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் சொத்தை காட்டி, மூன்று ஆயிரம் கடன் வாங்கலாம். அதற்குமேல் வாங்க முடியாது. ஆயிரம் ரூபாய் சொத்தைக்காட்டி ரூ. 3,000 கடன் வாங்கலாம். ஊரான் வாங்கும் கடனுக்கு ரூ. 50,000 சொத்துக்காரர் ஜவாப்தாரியா? அவரவர் வாங்கும் கடனுக்குத் தான் அவரவர் ஜவாப்தாரியாக வேண்டும். தாராளமாக விவசாய மெம்பர்கள் சேரலாமென்று சட்டத்தில் சொல்லமுடியாது. அதனால், யாரும் சொத்து சேர முடியாமலிருக்கிறது. ஆகையினால்தான், unlimited அதிகப்படி விவசாயிகள் சேர தாராளமாக வழியிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். சங்கக் கடனுக்குத் தங்கள் சொத்தை ஈடு காட்டுவது என்பதை நீக்க, தங்கள் கடனுக்குத் தான் சொத்து ஈடு காட்டவேண்டும். இந்த விதி 1912-ல் ஏற்பட்டது. பிறகு 1959-ல் மாற்றப்பட்டு 1961-ல் மாறி வந்திருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் Financial Bank-ஐ நம்பி கடன் கொடுப்பதில்லை. நாங்கள் deposit கட்டினால், யாருக்குக் கடன்

[Sri K. A. Thangavelu Mudaliar] [1st September 1961]

கொடுக்கிறார்களென்று டிபாசிட்டர்கள் கேட்டார்கள். அப்பொழுது சர்க்கார் அதை, இந்த மாதிரி unlimited என்று வைத்து ஊரார் சொத்தை ஜவாப்தாரியாக்கி கொடுக்கும் டெபாசிட்டிக்கு கஷ்டம் வராது என்றும் பணம் கொடுக்கலாமென்றும் சொன்னார்கள். அந்த unlimited society -க்கு Financial Bank கடன் கொடுப்பதால் வாங்குவோர் சொத்து deposit-க்கு guarantee யாக இருக்குமென்று நம்பி பணம் போட்டார்கள். செண்டிரல் பாங்குக்கு சொந்தமாக One lakh share guarantee இருக்கிறது. கிராமத்தில் சொத்து இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையில் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது, சர்க்கார் லேவாதேவி சங்கத்திற்குக் கடனாக பணமும் கியாரண்டியும் கொடுப்பதால் அந்த மாதிரி அன்லிமிட்டட் வேண்டியதில்லை. சர்க்காரை சென்ட்ரல் பாங்கு என்ன கேட்கிறார்கள் என்றால் நெசவாளர்கள் சங்கம் போன்ற லிமிட்டெட் சங்கத்தினர் என்றால் நெசவாளர் சங்கம் போன்ற லிமிட்டெட் சங்கத் கொடுக்க மாட்டோம். deposit பணத்தை எடுத்துக்கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். உடனே, பணலாவாதேவி சங்கத்திற்கு கவர்மென்ட் கியாரண்டி கொடுக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கொடு கடன் என்று சொல்லுகிறது சர்க்கார். முடியாது என்று சொன்னால் சர்க்கார் கியாரண்டி கொடுக்குமளவுக்கு வந்திருக்கிறது, பழைய Co-operative Society இல்லை. இப்பொழுது பிரகாசம் கவர்மென்ட் காலத்தில் நெல் பிடிக்க, பிரைமரி சொசைடிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும்படி சென்ட்ரல் பாங்குக்கு உத்திரவு போட்டார்கள். நிறைய கொடுக்கமாட்டோமென்று பண லாவாதேவி பாங்கர் சொன்னார்கள். அதற்கு guarantee கொடுக்கிறோமென்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு பார்டிக்கும் பணம் ரூ. 20,000, 10,000, 7,000, 4,000 என்று நெல் வாங்கப் போவதால் கொடுத்தோம். கணக்கை close பண்ணினார்கள். அந்த மாதிரி இப்போது இந்த சர்க்கார் கடன் வாங்கவும் guarantee கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறது. அதனால்தான் unlimited வைத்திருப்பது விவசாயிகளுக்கும் பெரிய தொந்திரவு. இப்போது கடலூரில் Registrar பேசியிருக்கிறார். 20-ம் தேதியன்று, நாங்கள் எல்லாம் Central Bank Deposit உத்திரவாதம் கொடுக்கப் போகிறோமென்று பேசியிருக்கிறார். அந்த மந்திரி இருக்கும் பொழுது நான் சட்டம் வரும்பொழுது பேசாமலிருந்தேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் பின்னால் பேசினார்கள். இச்சட்டம் பழக. ஒரு காலத்தில் வளைந்து போயிருக்கிறது. அதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிமிர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார். இது பழைய சட்டம். திடீரென்று எடுத்தால், ஆபத்து என்று சொன்னார். ஆனால் உடனே எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அவருக்கு ஆசை தான். அவர் காலத்தில் எடுத்தால் நல்லதென்று நினைக்கிறேன். ஆகையினால், இதை அவசியம் எடுத்தாக வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம்.

SRI M. ETHIRAJALU : இப்பொழுது கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ந்து வருகிற நிலையில் பல்வேறு விதிகளை ஏற்படுத்தி தவறு செய்பவர்களைக் கண்டிக்கும் நிலையில் இந்த மசோதா உருவாகி

[1st September 1961] [Sri M. Ethirajalu]

யிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் நேரத்தில் unlimited-ஐ எடுத்து விட்டால் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கே பாதிக்கப்படுமென்று சொல்லுவேன். ஆகவே, அந்த unlimited-ல் ஏதாவது தவறுகளேற்பட்டால், இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் அதைத் தடுக்கமுடியாதேன எண்ணி, இப்பொழுது அந்த வார்த்தைகளை strike செய்யக் கூடாதென்பது தான் எனது கோரிக்கையாகும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சேர்மன் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. தங்கவேல் முதலியாரவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் சிறந்தவைதான். ஆனால், சட்டத்தில் unlimited liability society வைக்கவேண்டுமென்று போடப்பட்டிருப்பதால், இஷ்டப்பட்டால் எப்படி வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று கொடுத்திருக்கிறோம். யார் எது வைத்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறார்களோ, அதை வைத்து மனு கொடுக்கவேண்டும். சட்ட பூர்வமாக unlimited liability society வைக்கக்கூடாதென்று சொல்லுவது சரியல்ல. திடீரென்று மாற்றினால், இன்றைக்கிருக்கும் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட unlimited society -களை உடனே மாற்றுவது சலபமான காரியமல்ல. இந்தச் சட்டத்தில் unlimited society -ஐ limited liability society ஆக மாற்ற ஷரத்திருக்கிறது. விரும்பினால் மாறுதல் செய்து கொள்ளலாம். ஆகவேதான் இந்தத் தீர்மானம் அவசியமில்லையென்று நினைக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member pressing his amendment?

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : I withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clauses 5 to 21 were put and carried.

Clause 22.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

That clause 22 do stand part of the Bill.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Sir, I move—

For the existing clause 22, substitute the following :—

“22. Inspection of accounts by member.—Any member of a registered society may, after previous notice and subject to such restrictions as may be prescribed by the by-laws; by himself, or by a skilled agent, inspect the accounts of a society and take extracts. Further, the society shall furnish to the member a certified copy of any such document, or part thereof, on payment of such charges as may be determined by the Committee.”

The amendment was duly seconded.

[1st September 1961.]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு விவாதத்தின்போது இதைப்பற்றி நான் விரிவாக விளக்கிக்கூறிவிட்டேன். ஆனாலும் இன்றைக்கு என்னுடைய திருத்தத்தை ஆதரிக்கும் முறையில், சில உண்மையான சான்றுகளை எடுத்துக்கூறுவதற்குத்தான் விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கம் உண்மையிலேயே நல்ல சுவையான உயர்ந்த வாழ்க்கைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருகிற பலவகைப் பண்டங்கள் வைக்கிற பெட்டி போன்றதாகும். முன் இருந்த சட்டம் ஜாதிக்காய்ப் பலகையிலே செய்யப்பட்ட சாதாரணப் பெட்டிபோன்றது. அதிலே ஈக்களும், ஏறுமுகளும் புகுவதைப் போன்று வஞ்சகர்கள் புகுந்து அந்தச் சட்டமாகிய பெட்டியைக் கெடுத்துவிட்டார்கள். இப்போது வந்திருக்கிற புதிய

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : வண்டு என்று சொல்லுங்கள்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : வண்டு கொஞ்சம் பெரியதாக இருக்கிறது. அப்படியே இருக்கட்டும். புதிய மசோதாவை ஒரு ரெப்ரிஜிரேட்டருக்கு ஒப்பிடலாம். ஒழுங்கான ரெப்ரிஜிரேட்டரில் பத்திரமாகப் பண்டங்கள் இருக்கும். ஆனால் சொல்லுவதெல்லாம் அதன் சில ஸ்கூலாவை சரியாக முறுக்கவில்லை. ஜாயிண்டில் கொஞ்சம் ஸ்கூலாவை அழுத்தமாக திருதி 'டைட்' செய்துவிட்டால் அது நல்ல ரெப்ரிஜிரேட்டராக உதவும். அதைப் போலவே இந்தத் திருத்தங்கள். கணக்குப் பார்ப்பதைப்பற்றிய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 66-வது ஷரத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நான் அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். 66-க்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. That is about the Registrar and the creditor not about members.. இங்கே அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை வேண்டும். மற்ற அங்கத்தினர்களுடைய கணக்கைப் பார்ப்பதற்கும் உரிமை வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விவாதம். ஒவ்வொரு மெம்பரும் பார்த்தால் குழப்பம் வந்துவிடுமென்று சொன்னார்கள். 'It will lead to acrimonious complaints' என்று சொன்னார்கள்.

அப்படி கம்பன்ஸிண்ட் வந்திருக்கிறதா? வேண்டுமென்றே இதற்கென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு கணக்குப் பார்க்கப் போகிறார்களோ? இல்லை. சந்தேகம் வரும்போது பார்ப்பார்கள் ஒருவனுடைய கணக்கு மற்றவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாது என்று பூட்டி வைப்பதில் பல ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைப் பற்றி உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். 1950-51-ல் சென்னை வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் 1,500 வீடுகளுக்கு மேல் கட்டியது. It has created a history in the field of co-operation இன்றைக்குப் பெரிய ஜட்ஜுகள் போன்றவர்கள், செகரட்டரி, டெபுடி செகரட்டரி போன்ற பல பெரிய மனிதர்கள் வாழ்கின்ற

[1st September 1961] [Vidwan T. Muthukannappan]

நகரம். அது 10 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரை பல வீடுகளுக்கு மாடிகள் மாளிகைகள் போன்றவகைகளுக்கு கடன் கொடுத்தார்கள். 1950-51-ல் இந்தக் கணக்குப் பார்ப்பதைப் பற்றி பிரச்சனை எழுந்தது. ரிஜிஸ்ட்ரார் முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போட்டார்கள். உடனே முன்னால் இருந்த ரிஜிஸ்ட்ரார் 'காம்பர்மெஸ்' பண்ணிக்கொண்டு அக்கவுண்டைப் பார்க்கலாம் என்று சொன்னார். கணக்கைப் பார்த்தார்கள். அதற்காக மூன்று பேர் கொண்ட கமிட்டி அமைத்தார்கள். அதில் 3,70,000 ரூபாய் மாயமாக மறைந்திருப்பதாகத் தெரியவந்தது. ஒருவருடைய கணக்கை மற்றவர் பார்க்கக் கூடாது என்று மறைத்து வைத்திருந்தால், இது தெரியுமா? என்ன மறைவிடம் இதில் இருக்கிறது? 20, 25 பேர் சேர்ந்து கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கிறார்கள். அதில் 5 பேரை எஜண்டாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறோம். ஏன் கணக்கைப் பார்த்துக்கொள்ளக் கூடாது? அன்றைக்கு மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீமதி திரு. ஸ்ரீனிவாச வரதன் அவர்கள், 'அப்படி பார்ப்பது அசிங்கமாக இருக்காதா? மற்றவர்களுடைய கணக்கைப் பார்க்கலாமா?' என்றார். உதாரணமாக நான் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்திலே நடுத்தகைச் சொல்கிறேன். அந்த சங்கத் தலைவர் மற்ற சாதாரண மெம்பர்களை 'டிபால்டர்' என்று சொல்லி மிரட்டி வந்தார். பிறகு பார்க்கும் போது அந்தத் தலைவரே 'டிபால்டர்' என்றும் மூன்று வருடமாக அவர் பணம் கட்டாமல் இருப்பதாகவும் தெரிந்தது. இந்தமாதிரி யான ஊழல்கள், சிக்கல்கள் போகவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பிறருடைய கணக்கைக்கூடப் பார்க்கலாம் என்பது. அதனால் தப்பு வந்துவிடாது.

In the City Civil Court O.S. No. 577 of 1956 the Judge remarked "One observation, however, I think it right to make. 'At the bottom of the dispute is the suspicion that really there has been no addition to the estimated quantity of work in the 'A' ordinary type and 'C' type of buildings, and that the alleged omission of the estimated quantity of works in the other types of houses is not real or substantial."

எனவே பிறர்கணக்கைப் பார்த்தால் ஒருவிதமான தவறும் வந்து விடாது. அமைச்சர் சென்ற கூட்டத்தில் கூறியதுபோல, 'கன்ஸ்பீயூஷன்' வராது. ஏதாவது 100-ல் ஒன்றில் தான் சந்தேகம் வரப் போகிறது. அப்போது அவர்கள் அதைப் பார்க்கப்போகிறார்கள். கட்டிடத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

The Societies as the defendant, composed, as I am told it is, of a very large number of persons who have achieved distinction in life and have a claim to respect and attention should be the last to render necessary the compulsions of law to mete out justice.

என்று கூட்டுறவு சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சம்பளம் கொடுத்து 4, 5 பேரை வைத்திருக்கிறோம். அதற்கென்றே கிளர்க்குகள், ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பணம் கொடுத்து

[Vidwan T. Muthukannappan] [1st September 1961.]

விட்டு நாங்கள் ஏதற்கு அதைப் பார்ப்பதற்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டும்? இந்தத் திருத்தப்பட்ட சட்டம் அந்தமுறையில் மாற்றப்படுமானால், உண்மையிலேயே அதில் ஒருநிதமான சிக்கலும் வரமுடியாது. ஒரு நல்ல ரெப்ரிஜிரேட்டர் போல எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் அமைந்ததாக ஆகும். எந்தவிதமான குற்றம் குறைக்கும் இடம் இருக்காது. இப்போது திங்குவருமென்று சொல்லவில்லை. எப்போதும் வரலாம். அதனால் அதை முனையிலேயே கிள்ளி எறியவேண்டும். இந்தச் சட்டம் நிரந்தரமான பாதுகாவல் உள்ளதாக சிறந்த சட்டமாக அப்போது விளங்கும் என்றுதான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I am sorry, Sir, I am not able to agree with my hon. Friend Vidwan Muthukannappan. Because there were a few irregularities here and there we cannot make a sweeping statement that in all societies any member can look into the accounts of others. This is nothing but pin-pricks. It will be injurious to the efficient working of the societies. If any member wants to look into his accounts, let him look into his accounts. Why should he look into the accounts of others? If he thinks there are irregularities, it is open to him to bring it to the notice of the Board of Management or make a representation to the Registrar, who will order an inspection of the books or order an enquiry. There are two remedies: one is the power of the Board of Management and the other is that of the Registrar. Even if you find it is not easy, you can call for a meeting of the general body and that general body can constitute a committee of three or four members. If we begin to suspect and if one member begins to look into the accounts of the other members, I think the co-operative society will not at all work. I am sorry this will lead to frictions. So I oppose it very strongly. I am quite sure Government won't accept it. Having provided this much in the clause, I do not know whether it will be decent to ask for inspection of other members' accounts. Members might be granted exemption for two or three instalments for so many reasons. It is not proper for one member to probe into another member's accounts in such cases. So, I oppose it.

3-50 P.M. SRI A. J. ARUNACHALAM: தலைவரவர்களே, வித்வான் முத்துக்கண்ணப்பன் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை நான் எதிர்ப்புகிறேன். ஐக்கிய நாணய சங்கத்தால் பெரிய மனிதர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள், நடுத்தர வகுப்பினர், தொழிலாளி வர்க்கத்தினர் இவர்களெல்லாம் கடன் வாங்குகிறார்கள். அப்பொழுது சிலர், காலத்தோடு பணம் கட்டி விடுகிறார்கள். சிலர் தவறுகிறார்கள். ஆகையினால் தவறியவர்கள் கணக்கை ஒழுங்காகப் பணம் கட்டுபவர்கள் பார்க்கும் அவசியமில்லை. ஒருவர் விரோதியாக இருக்கலாம். அவர் பணம் தவறி இருக்கலாம். அந்த சமயத்தில், அந்தத் தகவலை சங்கத்தில் போய் தெரிந்துகொண்டு வெளியில் 'tom, tom'.

[1st September 1961] [Sri A. J. Arunachalam]

அடிக்கத்தான் அது பயன்படுமே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே, மகாசபை கூடும் நேரத்தில் 'Audit report,' ஐத் தெரிந்து கொள்ளலாமே, தவிர, இம்மாதிரி முறையற்ற வழியில் தெரிந்து கொள்ளக்கூடாது. நாணயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு advise செய்யலாமே தவிர இது நல்லதொரு திருத்தமல்ல. இதை எதிர்க்கிறேன். வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, I also oppose this amendment for this reason. There is the general body. A meeting of the general body is held once every year. We have also got the audit. The audit report is read in the general body meeting. If people have doubts, it is usually the period when the whole thing is gone into even including the administration. Furthermore, under the new Act we have added certain salutary provisions for the purpose of inspection by the Registrar at the instance of the creditors and at the instance of the financing banks, a member of the Board of Directors or somebody. Again anybody can bring irregularities to the notice of the Registrar and the Registrar will take action to rectify the defects. It is, therefore, not as if any member who finds there are defects, is left without any remedy to rectify the defects.

As it is, it seems to be the view of some that more power is given to the Registrar for the purpose of inspection, more power is given to the banks for the purpose of inspection and the right to summon such people as have some knowledge about these things. Therefore, it is not impossible to find out the defects in the working of the societies. As the hon. Member Vidwan Muthukannappan said, it is, of course, true that in certain societies, the management does not allow them to have an idea about the state of affairs in the societies. There are serious defects, of course. What the hon. Member said may be true to a certain extent. Supposing all the persons in the management are defaulters and they conspire together and see that nobody knows anything about the affairs of the society, then the only course open is to go to the Registrar and move even the financing bank. Even in such cases it is not difficult to set right matters. But to say that you must be in a position to look into the accounts of others, I think, is not at all reasonable. It is not possible also to go through the co-operative accounts and find out what the defects are. I have been saying that it is a system of accounting impossible for laymen to understand and find out the real defects. A number of accounts are kept by the societies. If you go to a marketing society or the T.U.C.S., they have got the purchase register, and several other accounts and registers. Even if you go through all of them, there cannot be a cross check and you cannot find out the defects. Therefore, there is no purpose served by an ordinary person going through the accounts to find out the defects. It is an impossible task for any ordinary person. It is not also useful to go through the accounts. If it was done, it would be harassment, as was

[Sri M. Seshacharlar] [1st September 1961]

mentioned by some hon. Members. There is again always this difficulty. There are persons who think that the persons in power always commit some mistake or other and they, therefore, go on scandalising the people in power. Once you give the handle to such people without finding out the facts, they will begin to say that there are serious defects and begin to scandalise the persons in the management. Therefore, I say it is not necessary to make this amendment.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்களுக்கு இரண்டு வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்று, யார் வேண்டுமானாலும் யாருடைய கணக்கை வேண்டுமானாலும் பார்க்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டால், கொஞ்சம் கௌரவத்தைப் பார்க்கிறவர்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு சொசைடியை விட்டு ஓடிப் போய் விடுவார்கள். இரண்டாவது திருத்தத்திலே மெம்பர் அல்லாத வெளியார்கூட அதைப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வெளியார் பார்த்து அவர்கள் அதை வெளியே போய் சொல்லிவிட்டால், தவறான பிரசாரம் செய்தால், அதற்கு எவ்விதமான பரிகாரமும் இல்லாமல் போய்விடும். மெம்பராக இருந்தாலும் அவர் அப்படித் தவறாக நடந்தால் அவரை சொசைடியை விட்டு வெளியேற்ற முடியும். மீட்டிங் போட்டு இந்தக் கணக்கை வந்து பார்த்தபின் அதைத் தவறான முறையில் வெளியே சென்று பிரசாரம் செய்தால், அவர்களை நீக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்யலாம். வெளியார்களுக்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டால், அவர்கள் மீது ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. அதனால் அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் கொடுப்பது சரியல்ல. கணக்கைப் பொறுத்தவரை, வேறு பரிகாரமே இல்லையா என்று பார்த்தால், இருக்கிறது. 66-வது பிரிவின்படி நிறையப் பரிகாரம் இருக்கிறது தவறு ஏற்படுகிறது என்று மெம்பர் நினைத்தால், அதைக் கேட்பதற்கு திரு. அருணாசலம் அவர்கள் கூறியதுபோல, மகாசபைக் கூட்டம் இருக்கிறது. மகாசபையிலே கேட்கலாம். மகாசபையில் சரியான பதில் கிடைக்கவில்லையென்றால், அதை வைத்து ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களுக்கு 'அப்ளிகேஷன்' போட்டால் அவர் இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார். அதனால் நேரில் போய்ப் பார்ப்பதற்கே அவசியமில்லை. யார் வேண்டுமானாலும் அதைச் செய்யக்கூடாது. யாராவது பொறுப்புள்ள அதிகாரி 'prima facie case' இருந்தால், அந்தக் கணக்கைப் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது. தங்களுடைய கணக்கைத் தாங்கள் பார்க்கலாம். பிறருடைய கணக்கைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால், அதிகாரிகள் மூலம் பார்க்கவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். கட்டணம் எதற்காக என்று கேட்டார்கள். கட்டணம் இல்லையென்று சொன்னால், தினம் 100 அங்கத்தினர்கள் அங்கே போய் உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். கட்டணம் இருந்தால்; ஒருமுறைக்கு இரண்டு முறை யோசித்து

[1st September 1961] [Sri R. Venkataraman]

விட்டு கணக்கைப் பார்க்கலாமா வேண்டாமா என்று முடிவு செய்து போய்ப் பார்ப்பார்கள். கட்டணம் இல்லையென்றால், கூட்டுறவு சொசைடியில் வேறு வேலை செய்ய முடியாது. கணக்கு மட்டும் காட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். ஆகையால், இந்த நிலைமையில் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : 'மினிட்ஸ் புக்'-ஐயாவது எல்லோரும் பார்க்கலாமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மினிட்ஸ் புக் எல்லாம் சாதாரண டாக்குமெண்டுகள். இப்போது கணக்குகளைப்பற்றித் தான் பேசுகிறோம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : I do not press my amendment, Sir.

The amendment was, by leave withdrawn.

Clause 22 was put and carried.

Clauses 23 to 25 were put and carried.

Clause 26.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

"That clause 26 do stand part of the Bill."

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"In sub-clause (3) (a), after the words 'the date of' and before the words 'a requisition', insert the words 'the receipt of'."

"In sub-clause (3) (b), after the words 'specify the subjects' and before the words 'that shall be' insert the words 'which are definite matters of urgent importance'."

In regard to the first amendment, the clause states that the Committee may, at any time, call a special general meeting of the registered society and shall call such a meeting within one month of the date of a requisition in that behalf from—I have suggested the inclusion of the words 'the receipt of' after the words 'the date of' and before the words 'a requisition'. This is only a verbal amendment. If the requisition is made, say on the 3rd, and it is received only on the 10th, the meeting shall be called within one month from the 10th.

The second seeks to insert the words 'which are definite matters of urgent importance'. The clause, as it is, is vague and, therefore, I want to make it read: '... and specify the subjects which are definite matters of urgent importance that shall be placed for consideration at the special meeting'.

The amendment was duly seconded.

[1st September 1961.]

4-00 p.m. SRI M. ETHIRAJALU : இந்த இரண்டாவது திருத்தத்திலே "which are definite matters of urgent importance" என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், இந்த "definite matters of urgent importance" என்பதை யார் தீர்மானிப்பது என்ற பிரச்சனைக்குத்தான் இடம் ஏற்படும். இந்தத் தீர்மானத்திற்கு முடிவு கட்டுவதற்கு அந்தக் கமிட்டிக்குக்கூட அதிகாரம் இல்லையென்று வேறுவிதமாக நாம் மாற்றினால், கூட்டுறவு சங்கத்திற்கே நன்றாக இருக்காது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், இதைப்பற்றியே பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியவரும், ஆகையால் "which are definite matters of urgent importance" என்ற வார்த்தைகளை இதில் புகுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the Select Committee very carefully considered this particular clause and also the words 'within one month from the date of receipt of a requisition' and the words 'within one month of the date of a requisition'. We felt that the societies were generally going on postponing convening of the meeting. Therefore, a large volume of opinion is in favour of having the words 'within one month of the date of a requisition'. Therefore this clause has been put in. If, in practice, we find any difficulty later on, then it will be time to reconsider. Since the members of the Select Committee felt that we should not give time unnecessarily to the societies to postpone the convening of the meetings, we have adopted this phraseology after consideration.

So far as the second amendment is concerned, Sri M. Ethirajalu has clearly explained the implication. So, the Government are unable to accept the amendments.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : On a point of clarification, Sir. Are the societies permitted to incorporate in their by-laws the phraseology 'within one month from the date of receipt of a requisition'? Will this go against the spirit of the Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Minister cannot give advice.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 26 was put and carried.

Clause 27 was put and carried.

Clause 28.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 28 do stand part of the Bill'.

[1st September 1961]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, I move—

In sub-clause (1), after item (g), add the following as new item (h) :

"(h) has held office as member of the committee or otherwise for two consecutive terms or for six years whichever is higher either before or after the commencement of the Act unless a period of two years has elapsed from the date of the expiry of the last term of office."

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second it, Sir.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : தலைவரவர்களே, இந்த 28-வது ஸெக்ஷனில் முதலில் இதற்கு வழிவகை செய்திருந்தார்கள். இப்பொழுது நமக்குமுன் Assembly-யில் பாஸ் செய்திருக்கும் Bill-ல் இது விட்டிருக்கிறது. எதற்குச் சொல்கிறேனென்றால், நேற்று முன் தினம் நடந்த சபையில், கூட்டுறவுச் சங்க நிர்வாகத் துலிருப்பவர்கள் இந்த சங்கம் இதுவரை ஒரு கூட்டத்திற்கே பயன் பட்டு வருவதாகவும், அதனால் புதிதாக வருபவர்களுக்கு இடமில்லை பென்னும் சொன்னார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது இந்த சங்கத்திற்கு எந்தக் கஷ்டமும் ஏற்படக்கூடாதென்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை. அரண்மனையிலும், ஆண்டி மாத்திலும்தான் பழம் பெருச்சாளிகள் இருப்பதாகக் கூறப்பார்த்திருக்கிறோம். இதற்கு சந்தர்ப்பமிருப்பதில்லை. இந்தமாதிரி வருபவர்கள் இரண்டு term அல்லது 6 வருஷத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாதென்றுதான் இந்தச் சங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. இதை அமைச்சர் ஒத்துக் கொண்டு, பழம்பெருச்சாளிக்கு இடமில்லாமல் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. J. ARUNACHALAM : தலைவர் அவர்களே, ஆரம் பத்தில், அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை பொதுஜன அபிப்பிராயத் திற்கு விட்டார்கள். பொதுஜன அபிப்பிராயத்தையும், இந்த இயக்கத்திலிருக்கும் பல ஸ்தாபனங்களிலிருப்பவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்ட பிறகு, இந்த கண்டிஷன் இருக்கவேண்டியது அவசியமில்லையென அரசாங்கம் முடிவு க்கு வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்த மசோதா வரும் போது பொதுப்படையாகப் பேசும் நேரத்தில் இந்த இயக்கத் திலுள்ளவர்களுமிருக்கிறார்கள்—சிறிய குறைகளிருக்கின்றன வென்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் நீண்ட நாள் சேவை செய்பவர்களில் பலர், அந்த ஸ்தாபனத்தை வளர்த்தவர் கள், இருக்கிறார்கள். அதற்காகத் தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்து பலர் ஸ்தாபனத்தை வளர்த்திருக்கிறார்கள். இது போன்ற ஒரு விதியின்படி அவர்கள் பதவியை இழக்க வேண்டி வருகிறது. இப்பொழுது பல புதிய ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது இந்த அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். மெம்பர்களாக யாரை வேண்டுமானாலும் சேர்க்கலாமென்ற விதி புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. Election-க்கு ரகசியமான முறையில் வாட்டு

[Sri A. J. Arunachalam] [1st September 1961]

எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிகப்படி தவறாக ஒருவர் நடந்து அதிகம் ஒருவரே செலுத்துவதாகத் தெர்ந்தால், மெம்பர்களெல்லாம் சேர்ந்து ரகசிய முறையில் நிர்வாகஸ்தர் தவறுகளை மனதில் வைத்து ஒட்டு போடும் காலத்தில் அவருக்குப் பாடம் புகட்ட சங்கத்திற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 6 வருஷமோ, 9 வருஷமோ என்ற விதி அவசியமில்லை. நான் இந்த இயக்கத்தில் 30 வருஷமாக இருக்கிறேன். இருபத்தி மூன்று வருஷமாக சென்னை மாநிலக் கைத்தறி நெசவு சங்கத்திற்கு (இந்திய யூனியன் பெரிய ஸ்தாபனமாக 220,000 தரையை வைத்திருக்கிறது). வட ஆற்காடு ஜில்லா சார்பாக 7 முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஆறு முறை போட்டியில்லாமலும், ஒருமுறை போட்டியிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் நானே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் தவறு இருக்கிறதா என்று கேட்டால், இல்லையென்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், நான் நிற்கவில்லையென்று நானே விலகினேன். நான் நின்றால் வரமுடியாதென்று கருத்து இல்லை. புதிய ஷரத்துக்களில் ரகசிய Ballot முறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. Members யாரை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாமென்று இருக்கிறது. இதனால் தவறு செய்பவர்கள் மறுமுறை வேண்டுமென்றால், இந்த இயக்கத்தை சுயநலத்திற்குப் பயன்படுத்த விரும்பினால், அவர்களை மெம்பர்களே விட்டுக்குப் போங்களென்று, மற்றவர்களுக்கு ஒட்டுக் கொடுத்து அவர்களை அமர்த்தலாம். அந்த மாதிரி provision இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரே நிற்கக்கூடாதென்று சொல்லுவது அவர் உரிமையை மறுப்பதாகும். அதற்கு அவசியமாக இடங்கொடுக்கக் கூடாதென்பதுதான் மக்களபிப் பிராயம். அதற்குப் பிறகு, ஒருவரே பல ஸ்தாபனங்களில் தொடர்ந்து இருந்து வருவதைத் தடுக்க, ஒருவர் ஐந்து சங்கங்களில்தான் பதவி வகிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஐந்தில் இருந்தால் மாநில லெவலிலும், ஜில்லா லெவலிலும் இத்தனை ஸ்தாபனங்களில்தான் இருக்கலாம் என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இப்பொழுது நேர்மையானவர்கள்தான் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியும். இப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்துக்கள் இதிலிருப்பதால், கனம் சபையா செட்டி கொடுத்த தீர்மானம் அவசியமில்லையென எதிர்க்கிறேன்.

4-10 p.m. SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, I oppose this amendment, and I wish to say only this. There is the talk of old bandicoots being here. But there is no talk of old bandicoots being in the local boards or municipalities. There are old bandicoots, of course in all walks of life. There are good people and there are bad people also. Good people do public service. They are in the positions they occupy because the people like them. We cannot say that people who are there for a longer time are always bad. It is not proper to conclude that way. A person is in

[1st September 1961] [Sri M. Seshachariar]

a certain office for a long time because he has been utilizing all his powers for the good of the people and he is there by reason of the fact that he is elected to that office. It cannot be said that he is a bad man. There is the general feeling in the country that certain persons are there for a very long time and that fresh blood has not come in. The people think that younger persons must come in. For this purpose they thought that a provision could be made so that the people who had been there for six or nine years might be shut out for all time. But there are other restrictions now. There is the provision for secret ballot. There is also the circumstance that one-third of the members must retire every year. That is the uniform rule for all the societies. The period is fixed as three years. One-third of the directors have to retire once a year. It is not difficult for the people to understand at that stage whether a person is harmful or not. In a municipal council, we cannot know everything about the condition of the municipality. The budget of the municipality is not placed before all the people. But so far as the society is concerned, the budget and the audit report on the accounts are placed before the general body. People know very well how the society has been working and the nature of the persons who are managing the affairs. It is possible for the people to remove the bad persons and bring in others. This is a possibility. No doubt, people are not very much educated. It is necessary for us to educate them. That is why in the Act there is provision made for the creation of an education fund. If people are educated properly, surely the proper men alone will come. It is for us to educate the people. There are societies where the people have come to understand their rights. Everywhere we find changes. We see a number of writ petitions being filed in the High Court. It is a healthy sign that people have understood their rights. They are not prepared to allow persons to remain in the same position for all time. To say that old bandicoots are there, is not correct. We cannot have such a legislation in the municipalities and in the panchayats. Therefore, it is not proper to say that those people who are there always are to be shut out. There are other safeguards. We have restricted the membership to five societies. There are people who have been in a number of central banks and central societies and also in apex societies. Now it is all restricted. One cannot be a member in more than five societies at a time. One cannot remain there for a longer time. It will be decided by lot as to who should retire at the end of the year. There is the secret ballot also. Therefore, I say that all these provisions are enough for the purpose of bringing in younger men who would really like to come into the co-operative fold.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி சொம்ப விவாதம் செய்தோம். முதலில் ஒருவிதமாகப் போட்டிருந்தது. அந்தப் பிரச்சனையில் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் வெகு உற்சாகமாக இருந்தார். நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன். நானும் கூட இருந்தேன்.

[Sri A. J. Arunachalam] [1st September 1961]

எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிகப்படி தவறாக ஒருவர் நடந்து ஆதிக்கம் ஒருவரே செலுத்துவதாகத் தெர்ந்தால், மெம்பர்களுள்ளாம் சேர்ந்து ரகசிய முறையில் நிர்வாகஸ்தர் தவறுகளை மனதில் வைத்து ஒட்டு போடும் காலத்தில் அவருக்குப் பாடம் புகட்ட சங்கத்திற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 6 வருஷமோ, 9 வருஷமோ என்ற விதி அவசியமில்லை. நான் இந்த இயக்கத்தில் 30 வருஷமாக இருக்கிறேன். இருபத்தி மூன்று வருஷமாக சென்னை மாநிலக் கைத்தறி நெசவு சங்கத்திற்கு (இந்திய யூனியன் பெரிய ஸ்தாபனமாக 220,000 தரையை வைத்திருக்கிறது). வட ஆற்காடு ஜில்லா சார்பாக 7 முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஆறு முறை போட்டியில்லாமலும், ஒருமுறை போட்டியிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் நானே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் தவறு இருக்கிறதா என்று கேட்டால், இல்லையென்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், நான் நிற்கவில்லையென்று நானே விலகினேன். நான் நின்றால் வரமுடியாதென்று கருத்து இல்லை. புதிய ஷரத்துக்களில் ரகசிய Ballot முறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. Members யாரை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாமென்று இருக்கிறது. இதனால் தவறு செய்பவர்கள் மறுமுறை வேண்டுமென்றால், இந்த இயக்கத்தை சுயநலத்திற்குப் பயன்படுத்த விரும்பினால், அவர்களை மெம்பர்களே வீட்டுக்குப் போங்களு என்று, மற்றவர்களுக்கு ஒட்டுக் கொடுத்து அவர்களை அமர்த்தலாம். அந்த மாதிரி provision இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரே நிற்கக்கூடா தென்று சொல்லுவது அவர் உரிமையை மறுப்பதாகும். அதற்கு அனாவசியமாக இடங்கொடுக்கக் கூடாதென்பதுதான் மக்களாபி பிராயம். அதற்குப் பிறகு, ஒருவரே பல ஸ்தாபனங்களில் தொடர்ந்து இருந்து வருவதைத் தடுக்க, ஒருவர் ஐந்து சங்கங்களில்தான் பதவி வகிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஐந்தில் இருந்தால் மாநில லெவலிலும், ஜில்லா லெவலிலும் இத்தனை ஸ்தாபனங்களில்தான் இருக்கலாம் என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இப்பொழுது நேர்மையானவர்கள்தான் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியும். இப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்துக்கள் இதிலிருப்பதால், கனம் சுப்பையா செட்டி கொடுத்த தீர்மானம் அவசியமில்லையென எதிர்க்கிறேன்.

4-10 P.m. SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, I oppose this amendment, and I wish to say only this. There is the talk of old bandicoots being here. But there is no talk of old bandicoots being in the local boards or municipalities. There are old bandicoots, of course in all walks of life. There are good people and there are bad people also. Good people do public service. They are in the positions they occupy because the people like them. We cannot say that people who are there for a longer time are always bad. It is not proper to conclude that way. A person is in

[1st September 1961] [Sri M. Seshachariar]

a certain office for a long time because he has been utilizing all his powers for the good of the people and he is there by reason of the fact that he is elected to that office. It cannot be said that he is a bad man. There is the general feeling in the country that certain persons are there for a very long time and that fresh blood has not come in. The people think that younger persons must come in. For this purpose they thought that a provision could be made so that the people who had been there for six or nine years might be shut out for all time. But there are other restrictions now. There is the provision for secret ballot. There is also the circumstance that one-third of the members must retire every year. That is the uniform rule for all the societies. The period is fixed as three years. One-third of the directors have to retire once a year. It is not difficult for the people to understand at that stage whether a person is harmful or not. In a municipal council, we cannot know everything about the condition of the municipality. The budget of the municipality is not placed before all the people. But so far as the society is concerned, the budget and the audit report on the accounts are placed before the general body. People know very well how the society has been working and the nature of the persons who are managing the affairs. It is possible for the people to remove the bad persons and bring in others. This is a possibility. No doubt, people are not very much educated. It is necessary for us to educate them. That is why in the Act there is provision made for the creation of an education fund. If people are educated properly, surely the proper men alone will come. It is for us to educate the people. There are societies where the people have come to understand their rights. Everywhere we find changes. We see a number of writ petitions being filed in the High Court. It is a healthy sign that people have understood their rights. They are not prepared to allow persons to remain in the same position for all time. To say that old bandicoots are there, is not correct. We cannot have such a legislation in the municipalities and in the panchayats. Therefore, it is not proper to say that those people who are there always are to be shut out. There are other safeguards. We have restricted the membership to five societies. There are people who have been in a number of central banks and central societies and also in apex societies. Now it is all restricted. One cannot be a member in more than five societies at a time. One cannot remain there for a longer time. It will be decided by lot as to who should retire at the end of the year. There is the secret ballot also. Therefore, I say that all these provisions are enough for the purpose of bringing in younger men who would really like to come into the co-operative fold.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி சொம்பு விவாதம் செய்தோம். முதலில் ஒருவிதமாகப் போட்டிருந்தது. அந்தப் பிரச்சனையில் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் வெகு உற்சாகமாக இருந்தார். நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன். நானும் கூட இருந்தேன்.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [1st September 1961]

அதையும் சொல்கிறேன். அதற்குப் பிறகு அதைப் பற்றி யோசிக் கும்போது அதில் சில நல்லதும் சில கெடுதலும் இருக்கின்றன என்று தெரிந்தது. மறுபடியும் ஆலோசனை செய்வதற் காக மெம்பர்களை யெல்லாம் காலை பத்து மணிக்கே வந்து விடவேண்டும் என்றார் மந்திரி. வந்தோம். யோசனை செய்தோம். அப்போது அனேகமாக யோசித்துப் பண்ணியதுதான். பெருச்சாளி என்று சொன்னார்கள். அதை யாரும் ஒழிக்க முடியாது. என் வீட்டில் ரொம்ப நாளாக ஒரு பெருச்சாளி இருக்கிறது. அதை என்னால் அடிக்கவே முடிய வில்லை. அதிலும் பழம் பெருச்சாளியாக இருந்தால் கோட்கவே வேண்டாம். பழம் பெருச்சாளியை ஒருவரும் அடித்தது கிடையாது. அதெற்கெல்லாம் நாம் சிரமப்பட்டால், இன்னும் இரண்டு வருஷம் போட்டாலும்கூட, அது பெரிய பெருச்சாளியாக வளர்ந்து விடுமே தவிர போகாது. அதை மாற்ற முடியாது. நம்முடைய சபாவத்திற்கு விரோதமாக உள்ள விஷயம் இது. எல்லோரும் வந்து சேரலாம், எவ்வளவு பேரும் வந்து சேரலாம் என்று இருக் கிறது. அதனால் கூட்டுறவு சங்கமெல்லாம் பொரிதாக்கப் போகிறது. அதனால் இனிமேல் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகையால் இனி மேல் அப்படி ஒன்றும் இருக்காது என்றுதான் நாம் நினைக்க வேண்டும். அப்படி ஒன்றிரண்டு பெருச்சாளிகள் எல்லா இடங் களிலும் இருக்கும். வீடு என்று கட்டினால் நம்மோடுகூட பெருச்சாளி வந்துவிடுகிறது. அதற்கு வாடகை, வரி ஒன்றும் கிடையாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, after the very effective explanation given by Sri K. Balasubramanya Ayyar, I have nothing to add. This provision was very carefully considered in the Select Committee. I can only say that much can be said on both sides, but the Select Committee's wisdom should be accepted by the House.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : I withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தலைவர் அவர்களே, I move—

“(i) For the existing sub-clause (3) (a), substitute the following :—

“(a) No person shall, at the same time, be a member of the Committees of more than one society, of the same class. There is, however, no objection to a person being at the same time a member of not more than five Committees of registered societies if they are of different classes.”

The amendment was duly seconded.

[1st September 1961] [Vidwan T. Muthukannappan]

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி நான் அன்றும் விளக்கமாகச் சொன்னேன். இது அனைவருக்கும் தெரிந்த சாதாரண விஷயம் நான். ஒரேவிதமான 5 சங்கங்களிலே ஒருவர் இருப்பது, மற்றவர்களுடைய உரிமையைப் பறிப்பது போலாகும். மற்றவர்களுக்கு வரக்கூடிய பலன் களை ஒருவரே எடுத்துக்கொள்வது போலாகும். எடுத்துக்காட் டாக, 5 வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே ஒருவர் இருக்கிறார்; 5 கிராப்ட் சொசைடிகளிலே ஒருவர் இருக்கிறார்; 5 விவசாய சொசைட்டிகளிலே ஒருவர் இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ள லாம். அப்போது மற்ற நான்கு பேர் அனுபவிக்கவேண்டியதை அவர் ஒருவரே அனுபவிக்கிறார். அப்போது மற்ற நான்கு பேருக்கு உள்ள வீடுகளை இவரே எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது. 12 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் என்று கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் 5 வீடுகளுக்கு 60 ஆயிரம் கொடுக்கிறதென்றால் அதை ஒருவர் பெறுகிறார். அப்படியில்லாமல், ஒரேவிதமான சொசைடியில் பலவற்றில் இருக்காமல், வித்தியாசமாகவுள்ள சங்கங்களிலே இருப்பதில் தவறே கிடையாது. ஒரேவிதமான சங்கங்களில் ஐந்தில் ஒருவர் இருப்பதனால் மற்றவர்களுடைய உரிமை பறி போவதுபோலாகிறது. ஆகையால், இந்தக் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படி ஒருவர் ஐந்தில் இருப்பதற்குத் தேவை வேண்டும். அது முக்கியம். In the words of Culvert, I.C.S., ‘Co-operation is a method of doing business. One cir cumstance without which there can be no successful co-operation is the common end of some economic advantage’. அந்தத் தேவையிருக்கவேண்டும். அப்படி ஒருவர் ஒரு வீடு கட்டும் சொசைடியில் இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரே வீடுதான் கிடைக்கும். மற்ற நான்கு பேர் இருக்கக்கூடிய வர்களுக்குப் பலன் கிடைக்கிறது. இன்னும் பார்த்தால் கண்ட் ராக்டர்கள் தெரிந்தவராக இருப்பார்கள், மற்றவர்கள் தெரிந்தவ ராக இருப்பார்கள். இதன்மூலம் “பிஸிஸெஸ்” செய்வார்கள். இது ரொம்ப நல்ல மசோதா. இதில் உள்ள சில களைகள் களையப் படுமானால் அதாவது ஐந்துவிதமான சொசைடிகளில் ஒருவர் இருக்கலாம் என்றால் நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்றால் மற்ற வர்களுக்குப் பலன் இருக்காது.

Sir, I move also—

“(ii) For the existing sub-clause (5) (a), substitute the following :—

“(a) Such member or members of a Committee on account of whose dereliction of duty or misconduct, the Registrar had to enforce the provisions of section 72 of the Act, shall be declared, after due enquiry, by the Registrar as disqualified for election or appointment to that Committee, for a period of three years from the date of the expiry of the period of supersession.”

The amendment was duly seconded.

[1st September 1961]

*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தலைவர் அவர்களே, இதிலே விலக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவினர்கள் அப்படியே போய் விடவேண்டும், அடுத்த மூன்று ஆண்டுவரை அவர்கள் திரும்ப உரக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஒரு நிர்வாகக்குழு இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறுவதற்கு யாரோ சிலர்தான் காரணமாக இருப்பார்கள். 12 பேர்கள் இருந்தால் அந்த 12 பேர்களும் காரணமாக இருக்காது. என் அனுபவம் அது. மைனாரிட்டியினர் தப்பு என்று கேட்பார்கள். மெஜாரிட்டி கும்பல் கூடி ஏதோ செய்வார்கள். மைனாரிட்டியினர் ரிஜிஸ்ட்ராட்டிம் முறையிட்டு தாறுமாறாக நடக்கிறது, இதைக் கலைத்துவிடுங்கள் என்று சொன்னால், அரசாங்கம் கலைத்து விடுகிறது. நிர்வாகத்தைக் கலைத்து விட்டால், நல்லவர்களாக இருந்து சொசைடி நன்றாக நடத்தப்படுகிறதே, அவர்கள் கூட மூன்று ஆண்டு காலங்களிலே இங்கு வர முடியாது என்று சொல்வது அவ்வளவு நல்லதாக நான் நினைக்கவில்லை.

4 20
p.m.

Under the Madras Co-operative Societies Act, 1932, only the entire committee of the society can be superseded. It may sometimes happen that one or two members of the committee of a society may be the evil genius.

அப்படியெல்லாம் இருப்பார்கள்.

In Bombay, rule 48 provides power to the Government to remove any of the members of the committee of a society and appoint one or more members, as the case may be, in the place of a member or members so removed.

Section 38 of the Bengal Act provides power to the Government not only to dissolve the management of the society but to disqualify any or all of the members from being elected for a period not exceeding three years.

நான் சொல்லுகிற அந்தக் குழுவை வேண்டுமானால் கலைத்துவிடுங்கள். ஆனால் குற்றமற்ற மெம்பர்களை disqualify பண்ணுவது என்று சொல்லுவது சரியில்லை. ரிஜிஸ்ட்ரார் கூட்டம் கூட்டி தவறான முறையிலே நிர்வாகக்குழு நடப்பதற்குக் காரணம் யார் என்று கண்டுபிடித்து அதற்குக் காரணமானவர்களை மட்டும் விலக்கவேண்டும். எல்லோரும் விலக்கப்படவேண்டும், 3 ஆண்டுகளுக்குள் மெம்பராக வரக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not make an elaborate speech on an amendment.

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்கள், அங்கத்தினராக இருப்பதற்கும் கமிட்டி அங்கத்தினராக இருப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைச் சரியாக அறிந்து கொள்ளாமல்

[1st September 1961] [Sri R. Venkataraman]

இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சொசைடியில் அங்கத்தினராக இருக்கலாம். ஏனென்றால் பல கிரெடிட் சொசைடிகளில் இருந்துகொண்டு கடன் வாங்கிக்கொண்டிருப்பது கூட்டுறவு இயக்கத்தினரின் கொள்கை அல்ல. வீடுகட்டும் சொசைடிகளில் கூட ஒரு வீடுகட்டும் சொசைடியில்தான் அங்கத்தினராக இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. குடியிருப்பு வசதிக்காக ஒரு வீடு கட்டிக்கொள்ள கொடுக்கலாம். மற்றவர்களுக்குத் தேவையில்லை. இந்த விதிகளை அவர்கள் நினைக்கக்கூட இல்லை. அவர்கள் சொல்லுகிறபடி, எக்சிடியூட்டிவ் கமிட்டிகளிலே ஒன்றுக்குமேல் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னால், பல கஷ்டங்கள் வரும். உதாரணமாக, பிரைமரி சொசைடியில்—கிரெடிட் சொசைடியில் இருக்கிறவர்கள்தான் சென்ட்ரல் பாங்கு சொசைடியில் இருக்க முடியும். இரண்டும் கிரெடிட் சொசைடிதான். இரண்டும் ஒரே கிளாஸ் சொசைடிதான். டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்கெட்டிங் சொசைடியில் இருக்கவேண்டுமென்றால், பிரைமரி மார்கெட்டிங் சொசைடியில் இருக்கவேண்டும். பிரைமரியில் இருக்காமல் டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்கெட்டிங் சொசைடியில் இருக்கமுடியாது. ஆகையால்தான் ஒரே கிளாஸில் உள்ள சொசைடிகளில் ஒன்றுக்குமேல் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னால், கஷ்டம் ஏற்படும்.

இரண்டாவது திருத்தத்தைப் பொறுத்தமட்டில், கமிட்டியில் நல்லவர்களும் கெட்டவர்களும் இருப்பார்கள். அவர்களைப் பார்த்து நல்லவர்களுக்கு மாதிரிம் விலக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தவறாக இருந்தால் 3 வருஷம் தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடாது என்று சொல்லலாமா என்கிறார். கமிட்டி என்பது ஜாயின்டாக எல்லா ரூடைய் கூட்டுப்பொறுப்பில் நடப்பது. கூட்டுப்பொறுப்பில் நடக்கிறபோது தவறுகள் நடக்குமானால், அது கமிட்டியினுடைய தவறுதான். கமிட்டியினுடைய தவறால் எல்லோரையும் அனுப்பு வதில் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பாடு செய்வதுதான் நியாயம். அதனால்தான் இது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்க்கிறேன்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 28 was put and carried.

Clauses 29 to 39 were put and carried.

Clause 40

MR. CHAIRMAN : The motion is—

"That clause 40 do stand part of the Bill."

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I move—

"In sub-clause (6), for the words 'five hundred rupees', substitute the words 'one hundred rupees'."

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [1st September 1961]

Sir, in the case of some credit co-operative societies the disbursing officer happens to be the Headmaster or the Correspondent and this 'five hundred rupees' is too large a sum. Therefore, I move my amendment to reduce it to Rs. 100.

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, the clause only provides that the fine may extend to Rs. 500. The quantum of punishment will be left to be decided by the court and no court will inflict such a heavy fine on an elementary school headmaster, who is running a small co-operative society. But there are occasions when large sums have to be deducted. For example, factory managers have to deduct lakhs of rupees. When they do not do it, even this punishment is not adequate. In a similar legislation with regard to Provident Fund, the penalty is a fine of Rs. 1,000. Therefore, we have not imposed any hardship on the employer in this Bill. The clause may be accepted.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 40 was put and carried.

Clauses 41 to 63 were put and carried.

Clause 64

MR. CHAIRMAN : The motion is—

"That clause 64 do stand part of the Bill."

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I move—

"In sub-clause (1), add the following words at the end :—

'If, however, a registered society desires to have concurrent audit by a chartered accountant, it may do so. This does not preclude the audit by the Registrar.'

This is very important amendment. Audit by the department is not done regularly. Accounts relating to 1958-59 are just now audited and because of the late audit we are unable to recover any amount that is due from members. Therefore, my amendment says that the society may be permitted, if it wants, to have concurrent audit in addition to departmental audit.

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Government are alive to the fact that there has been delay in the audit of accounts of co-operative societies. We have now effected one major reform, namely, separation of audit from administration, and we have appointed an Accounts Officer to be the Chief Accounts Officer for co-operative audit. Now, the next step is to strengthen co-operative audit and Government have proposals under way to strengthen it. In the course of a year or two all these complaints about delay in audit, I expect, will be minimised.

[1st September 1961] [Sri R. Venkataraman]

So far as having concurrent audit in addition to the co-operative audit is concerned, I think it is unnecessary. It will even lead to wasteful expenditure. However, in specified cases if the society makes a request, the Registrar will consider it on its merits.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I feel that this is an important matter. Therefore, I am not withdrawing my amendment.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"In sub-clause (1), add the following words at the end :—

'If, however, a registered society desires to have concurrent audit by a chartered accountant, it may do so. This does not preclude the audit by the Registrar.'

The amendment was put and lost.

Clause 64 was put and carried.

Clause 65.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

"That clause 65 do stand part of the Bill."

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I move—

"(i) In sub-clause (2), after the words 'the person authorized by him' and before the words 'under sub-section (1)' insert the words 'not below the rank of a Deputy Registrar'.

(ii) In sub-clause (2) (a), for the words 'at all reasonable times', substitute the words 'during the working hours of the Society'.

(iii) In sub-clause (2) (c), after the words 'may summon' and before the words 'any person' insert the words 'only to the office of the Society.'

With regard to the first amendment, sometimes the Co-operative Inspector is authorized to conduct this inquiry. In some cases it is the Co-operative Sub-Registrar and in some other cases it is the Junior Co-operative Sub-Registrar. Therefore, my amendment says that he should be one not below the rank of a Deputy Registrar.

With regard to the second amendment, the Hon. Minister, will see its reasonableness. In clause 22 it is stated that any member of a registered society may, at any time 'during office hours' inspect the accounts of the society. But in this clause it is stated 'at all reasonable times'. I know in one case the inquiry officer wanted the inquiry to be held at 8 o'clock in the evening. Therefore, I have stated that it should be 'during the working hours of the society'.

With regard to the third amendment, the sub-clause says that 'he may summon any person'. Is it to his residence or to some other place? It should be to the office of the society. The inquiry must be held in the office of the Society, and the person must be summoned to the office of the Society.

[1st September 1961]

SRI S. NATARAJAN : I second the amendment, Sir.

4-30
p.m.

* THE HON SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, the question of enquiry will depend on the nature of the society. What is the use of asking a Deputy Registrar to go and enquire into the affairs of a society with about 50 members and five thousand rupees capital? For that a Co-operative Junior Inspector would be sufficient. For a higher society there is the Senior Inspector. If it is a still bigger society, then the Deputy Registrar could enquire. Therefore, the discretion should be with the Government or with the Registrar. The departmental officer as may be necessary in the circumstances of the case will, of course, be deputed.

So far as the second amendment of the hon. Member is concerned, if we merely say 'working hours', it will be very difficult for the officer concerned to attend to departmental work as well as to this work. There is also another difficulty. Many members of the co-operative societies may be employees and if we say 'office hours', no member working in other offices would be able to come and attend the enquiry. That is why we have said it should be "at all reasonable times". It is not possible to lay down conditions in statute for all contingencies. That is why we used the expression "reasonable times". If there is any particular difficulty or complaint, it should be made to the Registrar.

As regards clause (3), the amendment will be difficult to observe, because it may be that he has to be summoned to the Financing Bank for purposes of proving an entry. Money is given by the Financing Bank. The documents of the Financing Bank cannot be carried outside it for enquiry into the affairs of a society which is not working well. This examination and summoning must be left to the officer conducting the enquiry. If there is any mistake on the part of the officer conducting the enquiry, the matter could be taken up to the higher officers for due attention.

MR. CHAIRMAN : Is the Hon. Member withdrawing his amendment?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 65 was put and carried.

Clauses 66 to 78 were put and carried.

Clause 79.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

That clause 79 do stand part of the Bill.

[1st September 1961]

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

'In sub-clause (1), add the following proviso :—

"Provided that it shall be a condition of the agreement that a member of the Joint Farming Society whose lands have been pooled, shall be entitled to the income derived by him from the land immediately before he joined the society."

The amendment was duly seconded.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : தலைவர் அவர்களே, ஏழை விவசாயிகளுக்கு இது கஷ்டம். பெரிய விவசாயிக்குத்தான் லாபம். சங்கத்தில் சேரும்பொழுது 2, 4, 10, 100 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் பலவிதமாகச் சேருகிறார்கள். 2, 3 ஏக்கர் இருப்பவர்களுக்கு வேறு சொத்து கிடையாது. 60 ஏக்கர் சேர்த்து சங்கத்தை ஆரம்பித்தால் சிறிய விவசாயிகளுக்கு அதிலேயே பாடு பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்பொழுது ஏற்கனவே அதில் சம்பாதித்த வருமானம் இல்லாது போய்விட்டால் என்ன செய்வான்? வேலை செய்தால் கூலி. ஒரு வருஷம் செய்தால்தான். சங்கத்தில் சேர்ந்த வருஷ முடிவில் லாபம் வரவில்லை. நஷ்டந்தான் வந்தது. அப்பொழுது, ஒன்றுமில்லை அவனுக்கு. வரவேண்டிய வருமானத்தை இழக்க நேரிடுகிறது. ஏற்கனவே சொந்தமாக இருந்த 4 ஏக்கரை வைத்து அதை உழுவான். அந்த ஏக்கரில் இருக்கும் லாபமிருக்கிறதே அது கெடாமல் அவர்களுக்குக் கொடுக்க சட்டத்தில் வழிசெய்ய வேண்டும். ஐந்து வருஷங்கழித்து லாபம் வருவதாக இருந்தால், லாபத்தில் 50% நில சொந்த விவசாயிக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. சட்டத்தில் சங்கத்தில் சேரும்பொழுதே ஏற்கனவே இருக்கும் வருமானத்திற்கு பாதகமில்லாமல் இந்த கூட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும். பணக்காரனாக இருப்பவன் 10 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் சங்கத்தில் சேர்த்ததில் கரும்பு, வாழை, நஞ்சைப்பயிர் வைக்க லாயக்குள்ளதாகிறதே என்று விட்டு விட்டு லாபத்தைக் கருதாது போய் விடுகிறான். ஏழை என்ன செய்வான். வேறெங்கும் போக முடியாது. ஆகையால் அவனுக்கு நஷ்டம். பணக்கார வியாபாரிக்கு லாபம். அதனால்தான் இதைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆகையினாலே, பழைய வருமானத்தைப் போக்காமல் வருமானத்திற்கு வழி செய்து சங்கத்தை Register செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையில் சேர எந்த நிதமான நிர்ப்பந்தமுமில்லை. ஐந்து ஏக்கரவுக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்கள் லாபமில்லையென்று நினைத்தால், சேரத் தேவையில்லை. சேர்ந்தால் லாபம் வருமென்று நினைக்கிறபொழுது, வரும் லாப நஷ்டத்தை அவர்கள்தான் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனால், அவர்களுக்கு Guarantee கொடுக்கவேண்டுமென்று மற்ற ஏழை மெம்பர்கள் வருவாயிலிருந்து பிடிப்பது நல்லதல்ல. யாராவது, ஐந்து

[Sri R. Venkataraman] [1st September 1961]

ஏகாவுக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்கள் சங்கத்தில் சேர்தால், மூன்று வருடத்திற்கு மட்டும் என்ன வந்ததோ அதற்கு guarantee கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். மற்றவர்கள் வருவாயிலிருந்து எடுத்துக்கொடுக்க முடியாது. அவர்களாக யோசனை செய்து செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். பணம் கொடுப்பது பற்றியவரை சொல்லியிருக்கிறேன். இதைச் செலவோடு சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member withdrawing his amendment?

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : Sir, I withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 79 was put and carried.

Clauses 80 to 87 were put and carried.

New clause 87-A

* SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

After clause 87, add the following as new clause 87-A :

“ 87-A (1) Where an order has been made for the winding up of a registered society the liquidator shall submit a report to the Registrar whether he is of opinion any loss has been caused to the registered society since its formation by any act or omission (whether or not a fraud has been committed by such act or omission) of any member of the committee or office-bearer of the registered society.

(2) If, on consideration of the report submitted under sub-section (1), the Registrar is of opinion that any member of the committee or any office-bearer of the registered society should be examined, he shall institute an enquiry in the manner prescribed.

(3) Where on such enquiry, the Registrar is of opinion (whether a fraud has been committed or not) that a member of the Committee or an office-bearer of the registered society is not fit to be a member of the committee or an office-bearer, he may make an order that such a person shall not without the leave of the Registrar, be a member of the committee or an office-bearer of any registered society.”

The amendment was duly seconded.

4-40
p.m. * SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : சார், இப்பொழுது இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவந்ததன் காரணம், இந்த சமயத்தில் 28 தீர்மானங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை எல்லோரும் சேர்ந்து பல நாள் விவாதிப்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒருவன் நல்லவனாக இருப்பதாக நாம் நினைக்கலாம். ஏதோ சில காரணங்களால், Society-ஐ liquidate செய்யும் நிலைமையை ஏற்படுத்தி, அதற்கு Liquidator-ஐ நியமித்து தவறான காரியமேற்பட்டால், அதற்கென ஒரு விதி இருக்கும் பொழுது, ஒருவர் செய்யும் தவறு எவ்வளவு நாளாக இருந்தாலும்,

[1st September 1961] [Sri M. Subbiah Chettiar]

பொது ஜனங்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுமென்று இருப்பதால், இதைத் தடுப்பதற்கு அந்த மாதிரித் தவறு செய்பவர்களுக்கு முதலில் இந்த சட்டத்தில் Section 71-ன் கீழ்ப் பல Contingencie-வைத் திருக்கிறார்கள். ஆறு வருஷத்திற்கு மேலிருந்தால், ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆறு வருஷமென்று சட்டத்திலிருப்பதால், உண்மையான தவறேற்பட்டால், எத்தனை வருஷ காலம் ஆனாலும் Co-operative Societys-ல் இல்லாமலிருக்க வழி செய்யாத காரணத்தை வைத்துத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதனால் கூட்டுறவு ஸொஸைடியில் பல காலமாகத் தீமை செய்தாலும் ஒன்றும் செய்யமாட்டார்களென்று நினைக்க வழியில்லாமலிருக்கும். முக்கியமாக, கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் பணம் நல்ல புழக்கமேற்பட்டு, பாங்குகள் தொழில் செய்து வருவதால், Bank Act படி இந்தப் புதிய ஷாத்தைச் சேர்த்தால் நமக்குப் பந்தோபஸ்து ஏற்படுமென்று சொல்லி, இதை மந்திரி ஒப்புக்கொள்ளுவார்களென்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, this has already been provided for in clause 71 where in the case of winding up of a society, if it is found that some of the Directors or other officers of the society had committed or brought about any loss, then they are liable to surcharge, and once they are surcharged under sub-clause (4) of clause 28, they would be disqualified from standing for election. Therefore, the object the hon. Member has in mind will be fulfilled according to the provisions as they stand now.

* SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : 28-வது செக்ஷன் பிரகாரம் தவறு செய்பவர் பலநாள் இருக்க முடியாது என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் ஆறு வருஷத்திற்குப் பிறகு அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதென்று 71-வது செக்ஷனில் சொல்லப்படுகிறது. மந்திரி கூறுவதை அனுசரித்து, புனராலோசனை ஏற்பட்டதென்று எண்ணி இதை நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clauses 88 to 122 were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘ That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961), as passed by the Assembly, be passed.’

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961), as passed by the Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[1st September 1961]

(2) THE MADRAS OCCUPANTS OF KUDIYIRUPPU (PROTECTION FROM EVICTION) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 27 OF 1961)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman. Sir, I move—

'That the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

Sir, as explained in the Statement of Objects and Reasons, the object of this Bill is to give temporary protection from eviction to occupants of kudiyruppus, as it was brought to the notice of the Government that landowners, in order to facilitate the disposal of their surplus lands before the ceiling law came into force, were evicting the agriculturists and agricultural labourers occupying their kudiyruppus. Necessary provisions in this regard were first included in the Ceiling Bill but, on the recommendation of the Joint Select Committee on the Ceiling Bill, the provisions were omitted from the Bill and this Bill has been brought forward. The proposed Act will be on force for a period of three years only. It is the intention to bring forward, in the meantime, a comprehensive legislation in regard to the occupants of kudiyruppu, after detailed examination as to what permanent rights should be conferred on them.

Certain amendments have been made to the Bill in the Assembly, as explained below :—

In sub-clause (6) of clause 2, for the words 'dwelling house' in the three places where they occur, the words 'dwelling house or hut' have been substituted.

To the same sub-clause, an explanation has been added that 'it shall be presumed that any person occupying the kudiyruppu is an agricultural labourer or agriculturist until the contrary is proved'. The intention behind the amendment was that no occupant of a kudiyruppu should be evicted until it is proved that he is not an agriculturist or an agricultural labourer.

In sub-clause (7) of clause 2, for the words 'and includes his heirs, assignees, legal representatives or persons deriving rights through him', the words 'and includes his heirs and legal representatives' have been substituted:

In sub-clause (3) (a) of clause 3, for the words 'the kudiyruppu', the words 'the property belonging to the owner of the kudiyruppu' have been substituted.

In clause 4 and 5, the words 'or the major part thereof' have been omitted.

In sub-clause (1) of clause 7, for the words 'thirty days', the words 'sixty days' have been substituted.

1st September 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

In the explanation to that sub-clause, the words 'a copy of' have been omitted.

In sub-clause (2) of clause 14, items (b) and (c) have been re-lettered as (c) and (d) respectively and the following item has been inserted as item (b) :—

(b) the manner of holding summary enquiry under section 6;

In item (c) as so re-numbered, the words 'a copy of' have been omitted.

With these amendments made in the Assembly, the Bill has come before this House for its consideration. I hope that the Council will take it into consideration and approve it.

MR. CHAIRMAN : Motion moved :

'That the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

SRI K. T. KOSALRAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவந்த ரேவின்யூ அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மசோதா வருமா என்றுதான் நான் மிகமிக சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இந்த மசோதா ஏழைகளுக்கு, ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் போன்று இருக்கிறது. மனிதன் குடியிருப்பதற்கு வீடு இல்லாமல் தவிக்கிறதைப் பார்த்துக் கிறோம். குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறான். மாடி வீடுகளிலே, மாளிகைகளிலே வாழ்கிறவர்கள் அந்தக் குடிசையைப் பிடித்தேறி வதில் சந்தோஷம் அனுபவிப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் இன்று நாட்டில் இருக்கிற நிலைமையை உணர்ந்து விவசாயிகள் குடியிருக்கிற இடம், அவர்கள் குடியிருக்கிற வீடு, அவர்கள் கட்டியிருக்கிற குடிசை இவைகளைப் பிரிப்பதற்கு விடமாட்டோம் என்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கும்போது ஒன்றுமட்டும் எனக்குப் புரியவில்லை. 1959-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலிருந்து மாத்திரம் குடிசையிருந்தால்தான், அப்போது அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டிருந்தால்தான், அதைப் பாதுகாத்துக் கொடுக்க முடியும் என்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. மனிதன் குடியிருப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் தவித்து எங்கோ ஒரு இடத்தில் குடிசை கட்டுகிறான். அவனுக்கு மாட மாளிகை கட்டகோபுரங்கள் இருந்திருந்தால் அவன் சுற்றிலும் உள்ள நாற்றத் தண்ணீருக்கு மத்தியில் நிச்சயமாகக் குடியிருக்க வரமாட்டான். அவன் குடியிருக்க இடமில்லாத நிலையில் அது போன்ற இடங்களில் குடிசை கட்டி வாழுகிறான். அப்படியிருக்க 1959-ல் அவன் இருந்தால்தான், அதை நான் பாதுகாத்துக்கொடுப்பேன் என்று அரசாங்கம் சொல்லுமானால், அடுத்து ஒரு "விட்டிகேஷன்"-க் குத்தான் வழி செய்து நாம் கொடுக்கிறோம். பணம் படைத்தவர்கள்

[Sri K. T. Kosalram] [1st September 1961]

குறிப்பாக மடாதிபதிகள், கடவுள் பெயரால் ஏழைகளை அக்கிரமமாக, அநியாயமாகச் சுரண்டுகிறவர்கள் தினம் தினம் செய்து கொண்டுவரும் காரியங்களை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களைப் போன்றவர்கள் 1959-க்குப் பிறகுதான் குடிசை கட்டினார்கள் என்று வாதாடுவதற்கு வசதியாயிருக்கும். ஏழைகளுக்கு வசதி செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டுவந்துவிட்டு யாரோ சிலர் நன்மைக்காக இப்படிச் செய்திருப்பது நல்லதல்ல. 1959-க்கு முன்னால்தான் இருக்கிறேன் என்று வழக்காடுவதற்கு ஏழை எங்கே போவான். அவன் வழக்குக்காக வக்கீலிடம் கொடுக்கும் பணம் இருந்தால், சொந்தமாக இடமே வாங்கிவிடுவானே. அவன் 1959-க்குப் பின்தான் வந்தான் என்று வழக்காட பெரிய மனிதர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்க முடியும்? அவன் 1959-க்கு முன்னான் வந்தேன் என்று சொல்ல என்ன வக்கிரமிக்கிறது அவனிடம் என்று அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலரைக் கேட்கிறேன். சுற்றி வயல் இருக்கிறது. அங்கு இடமில்லை. அந்த இடத்தில் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறான் வசதி இருந்தால், அந்த இடத்தில் வாழவேண்டுமென்று அவன் நினைக்கவே மாட்டான். 1959-ம் வருஷத்திலிருந்து இந்த மசோதா அமுலுக்கு வருமென்று சொல்லியிருப்பது மிக அபத்தமானது என்று சொல்கிறேன். அந்த நிலைமையிலிருந்து அதைத் திருத்தி, இந்தச் சட்டம் 'பாஸ்' ஆன தேதியிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் தான் அவர்களுக்கு உண்மையான உதவி செய்வதாக ஆகும். இல்லாவிட்டால் ஏழைகளுக்கு மீண்டும் துன்பம் கொடுக்கும் நிலைமையில் இருப்போமே தவிர உபகாரம் செய்தவர்களாக இருக்கமுடியாது.

அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதைச் சுற்றி ஏராளமான நிலங்கள் தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கோ அல்லது கோவில்களுக்கோ அல்லது மடாதிபதிகளுக்கோ இருக்கின்றன. ரோடு போடுவதற்குக் கேட்டால்; இடம் கொடுக்க மாட்டேன் என்பார்கள். விக்கிரமசிங்கபுரம் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய கிராமம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் போடும் போது, நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் அமைச்சர் காலில் விழுந்து மன்றாடி முறையிட்டுக்கொள்வார்கள். அப்படியும் ரோடுபோட இடம் கிடைக்காது. கிணறு வெட்ட இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். இடம் அவர்கள் இடம். வீடு மாத்திரம் கட்டிக்கொண்டார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது என்ற காரணத்தால், அதிகாரிகள் அந்தப் பெரிய மனிதர்களிடம் சலுகை காட்டுகிறார்கள். ரோடு போட இடம், கிணறு வெட்ட இடம் கொடுக்காமல் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் ஓரளவுக்கு வகை செய்வதாக, எந்தெந்தக் காரணங்களுக்காக எல்லாம் அவர்களைத் தொந்தரிவு செய்யக்கூடாது என்று ஸ்பஷ்டமாக்க இந்த மசோதாவில் இல்லை. ஆகையால் இந்த மசோதாவிற்கு 'நூல்ஸ்'

1st September 1961] [Sri K. T. Kosalram]

போடும்போது, அதை ஸ்பஷ்டமாக என்னென்ன காரணங்களுக்காக என்று போட வேண்டும். குடியிருப்பதற்கு வேண்டிய வசதியும் அதற்குத் தகுந்த சுற்றுவட்டார வசதியும் வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரியான வசதிகளுக்கு எல்லாம் அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதோடு அந்த நிலங்களைப் பாதுகாத்து அங்கிருக்கிற குடியானவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அதில் சேர்த்து விட்டால் ஏழைகளுக்கு வசதியாக இருக்க முடியும். அதோடு exclusive for non-agricultural purposes என்ற கிளாஸை எடுத்திருந்தால், இந்த சர்க்கார் பெரிய நல்ல காரியம் செய்ததாக இருக்க முடியும். குடியிருப்பதற்கு இடம் இருந்தால், குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழவேமாட்டான். 50 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், இரண்டு ஏக்கர் பறிமுதல் செய்கிறேன் என்று சொல்லலாம். சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக் கூட சிலர் செய்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னால்கூட, அவனுக்குக் குடியிருப்பதற்கு வேறு இடம் இருந்தால், நிச்சயமாக அவன் ஆக்கிரமிக்க மாட்டான். இப்படிக் குடிசை கட்டிக்கொண்டு இருக்க அங்கு வரமாட்டான். இப்போது உச்ச வரம்பு கொண்டுவந்தோம். அது வேறு விஷயம். இதில் விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம்தான், மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்று சட்டம் கொண்டுவராமல் இருந்தால், லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கு வழி செய்ததாக இருக்க முடியும். நிச்சயமாக இப்போது சீலிங் போட்டு ஷிட்டோம். ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லும்போது மற்றவர்களுக்கும் அது வந்துதான் தீரவேண்டும். குடியிருப்பதற்கு அவனுக்குத் தக்க வசதி செய்தான பிறகு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டால், அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து அவனை வெளியேற்றுவதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இடமில்லை குடிசைக்கு. அவனுக்கு வகையையும் அளவில் இந்த மசோதா இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அது மனிதத்தன்மையில் இருக்கமுடியும். இதைத் தகுந்தவாறு திருத்தவேண்டும். கவுன்சிலுக்குக் கொண்டுவந்து திருத்தினால், மறுபடியும் அசெம்பிளிக்குக் கொண்டிப்போகவேண்டுமே என்று சொல்லலாம். சோஷலிச சமுதாயத்தில் எல்லோருக்கும் வீடு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அப்படிப் பார்த்தால் குடியிருப்பதற்கு வீடற்றவனுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டும். இது நல்ல முறையில் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா. அதில் இந்த ஒரு கிளாஸை மாத்திரம் எடுத்துவிட்டால், இந்த நாட்டில் வீடு அற்றவன் இல்லை என்றாகும். இருக்கிற வீட்டை யாரோ உடைத்துத் தகர்த்து எறிகிறான். அவன் வீட்டையும் அவனையும் ரப்பர் பந்து மாதிரி தூக்கி எறிந்துகொண்டே யிருந்தால், அவன் எங்கே போவான்? அந்த நிலைமை இந்த நாட்டிலிருந்து போக வேண்டும். அந்த நிலைமை போகவேண்டுமென்றுதான் நண்பர் திரு. மாணிக்கவேல் அவர்கள் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து திரு. சீதாராம் ரெட்டி காலத்திலிருந்து

[Sri K. T. Kosalram] [1st September 1961]

திரு. மாணிக்கவேலு காலம் வரை 13 வருஷம் இதைக் கொண்டு வந்தார்கள். லாண்ட் சீலிங் மசோதா இருக்கிறதே, அது புலியாக வரவில்லை, பூனையாக வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த மசோதா இப்போதுதான் வந்திருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டியின் சிபாரிசின் பேரில் கொண்டுவந்தோம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் என்றிருந்ததை “விவசாயிகள்” என்று போட்டிருப்பதால் விவசாயிகள் பயன் பெறுவார்கள். நிலச் சட்டத்தினால் பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டலாம். ஏதாவது ஒரு இடத்தில் நான்கைந்து செண்ட் சொந்தமாக இருந்தால், அதில் அவன் விவசாயம் செய்தால், இந்த மசோதா பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்திற்குப் பிறகுதான் விவசாயிகள் என்று பொதுவாகச் சொல்லிய பிறகுதான் விவசாயிகள் வெளியேறவேண்டாம் என்று வந்திருக்கிறது. அதற்காக திரு. மாணிக்கவேலு அவர்களைப் பாராட்டி இந்தக் கிளாஸை எடுத்து, விதிகள் போடும்போது, அவர்களுக்கு ரோடுகளுக்கும் கிணறுகளுக்கும் இடம் வேண்டும், அதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும், சிலர் சுகொட்டுக்குப் பக்கத்தில் கூட இருக்கிறார்கள், அவர்களை அப்புறப்படுத்தாமல் பாதுகாப்பதற்கும் வசதி செய்யவேண்டும், அதற்கேற்ற விதிகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு 5 p.m. இதை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI M. ETHIRAJALU : சார், குடியிருப்பு மசோதா, நல்ல சமயத்தில் கொண்டு வரப்பட்டதென்று நான் பாராட்டுகிறேன். இதில் குறிப்பிட்டிருப்பதன்படி விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழில் செய்பவர்களுக்குந்தான் இந்த மசோதா உருவாயிற் றென்பதையும், நேற்றைய தினம் ஏற்பட்ட திருத்தத்தில் Labourer என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதையும் நான் பார்த்தேன். நில விவசாயி, விவசாயத் தொழிலாளர்கள். இப்பொழுது நில உச்ச வரம்பு வரும் காரணத்தால், அவர்களை வெளியேற்றி இந்த நிலம் விற்கப்படவேண்டிய நிலைமை கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும், ‘தொழிலாளி’ என்று எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது, விவசாயத் தொழிலாளரை மட்டும் Labourer என்று குறிப்பிட்டு இருந்தால் அவர்கள் யார், யார் என்று அரசாங்கம் திட்டமாகக் குறிப்பிடவேண்டும். Labourer என்று சொன்னால் இது தஞ்சாவூருக்குத்தான் கொண்டுவரப்பட்டது. அங்கே கிராமங் களில் ஒரு குடியாக இருக்கும் தொழிலாளச் சமூகங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன, தச்சு, கருமாரத் தொழில் செய்பவர்களும் தொழிலாளர்கள்தான். மண்பாண்டம் செய்பவர்களும், சலவைத் தொழில் செய்பவர்களும் தொழிலாளிகள்தான்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கஷ்டமேற்பட்டால் அவர்களை வெளியேற்றும்படியான ஒரு நிலைமை ஏற்பட் டால், அதைப்பற்றி சொல்லக்கூட ஆளில்லை. அங்கங்கு Labourer என்று ஒரு வார்த்தையைப் போட்டால் மட்டும்

1st September 1961] [Sri M. Ethirajalu]

போதாது. இன்னின்ன தொழிலாளி என்று குறிப்பிட வேண்டும். இன்னும், சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், கீழ் சபைக்குச் சென்றதும் இம்மாதிரி இதில் போட்டு விடவேண்டுமென்று நான் அமைச்சரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குக் கஷ்டமேற் படும். தஞ்சையில் முக்கியமாக ஏற்படும். மிகவும் பின்தங்கிய வர்களுக்கு மிகவும் பாதகமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொண்டு, திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அமைச்சரை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, அங்கத்தினர்கள் தமிழிலேயே பேசியதால், நான் தமிழிலேயே பேசுகிறேன். முதலில், புலி, பூனையாகி விட்டதென்று சொன்னார். அதற்கு, விளக்கம் சொல்லவேண்டும். பூனையாக இருந்தாலும், ஒரு அறையில் ஒரு மனிதனையும் பூனையையும் வைத்தால், புலி எவ்வளவு அபாயத்தைக் கொடுக்குமோ அவ்வளவு தூரம் பூனையும் கொடுக்கும் ஆகையினால், குழந்தைக்குத் தகுந்தமாதிரி இருக்கிறது. இந்த மசோதா தாற்காலிகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. எதற் காக வென்றால், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருகிறது என்று நிலத்தை விற்பதற்கும், விவசாயம் செய்யும் நிலத்தில், குடிசை போட்டிருக்கிறார்களே அவர்களை வெளியேற்றவும் ஆரம்பித்தார் கள். அதற்கு இடம் கொடுத்தால் நிறைய விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தப்படுவார்கள். அதனால், அந்தத் தொழி லாளிக்குக் கஷ்டமேற்படுமென்று, அதைத் தடுக்கத்தான் கொண்டு வரப்பட்டது. இது, அநேகமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தான் இருக்கும். ஆகையினால்தான் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதில் ‘Wet land’ விவசாய நிலமிருக்கிறதே அங்கே ஒரு சிறிய இடம் உயரமாகவிருக்கும். அங்கு குடிசை போட்டுக்கொண்டிருப் பார்கள். அதுதான் homestead முக்கியமான கருத்து, அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். முதலில், குடிசை போடுவது மட்டுந்தானிருந்தது. குடிசையைச் சுற்றி நிலமிருக்கும். மாடு கட்ட இடம் வேண்டும். அதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று தான் நம் கருத்து. மற்றப்படி, தச்சர், கருமார் முதலியோரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வேறு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனியாக வொரு இடத்தில் community யாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அது வேறு விஷயம். இப்பொழுது அந்த நிலத்தை நம்பி யிருப்பவர்களுக்கு இந்த இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். இரண் டாவது, March 1959 என்று தள்ளிப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை, ஆரம்பத்தில் வந்தது. அப்பொழுது சிலர் 1961-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி அல்லது வேறு தேதி போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். விளக்கம் சொன்னபிறகு அவசிய மில்லை, பிரதிபலமாக இருக்காது என்று சொன்னார்கள். Retrospec- tive effect இப்பொழுது இருக்கிறது. 1959-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம்

[Sri M. A. Manickavelu] [1st September 1961]

1-ம் தேதியிலிருந்து அவசியமேற்பட்டால் reopen செய்து மறுபடியும் இதைச் செய்யலாம். இவர்கள் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வருகிறதென்று எதிர்பார்த்து ஏற்கெனவே இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் பெருவாரியானவர்கள் அதனால் தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாகுபடியாளருக்கு இது அனுபவமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1959-லிருந்து அவர்களுக்கு protection கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அதுதான் முக்கியமான பிரச்சனை.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

DEPUTY CHAIRMAN: The motion is—

‘That clause 3 do stand part of the Bill’.

* SRI M. PATANJALI SASTRI: Mr. Deputy Chairman, I move—

“After sub-clause (3) (b), insert the following as new sub-clause (3) (c):—

‘(c) if he is in continuous default in payment of the rent or other stipulated amount, if any’.”

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I second the amendment, Sir.

SRI M. PATANJALI SASTRI: Sir, I may state at the outset that I am entirely in sympathy with the object of the Bill. The wholesale eviction that is spoken of in the Statement of Objects and Reasons ought to be prevented. There is no doubt about it, and it is just and fair. I welcome this provision. But my amendment has very limited scope. Clause 3 (1) says—

‘Subject to the provisions of sub-section (3), no person occupying any kudiyruppu on the 31st March 1959 shall be evicted from such kudiyruppu’.

The definition of ‘kudiyruppu’ itself says that the Bill aims at protecting only the tenant or the licensee, for ‘Kudiyruppu’ is defined as, ‘the site of any dwelling house or hut, occupied, either as tenant or as licensee, by any agriculturist or agricultural labourer’. That is to say, the Bill does not seek to protect trespassers. People who come and enroach upon some site

[1st September 1961] [Sri M. Patanjali Sastri]

belonging to the owner and occupy it by building a hut thereon are not brought within the scope of the Bill. People who are occupying the place only with the consent of the landlord as tenants on at least as licensees alone are brought within the purview of this Bill. That is clearly indicated in the definition of ‘kudiyruppu’ itself. In clause 3 (1), the expression, ‘no person occupying any kudiyruppu’ is used. If we refer back to the term ‘kudiyruppu’, it is clear that the person concerned must be a licensee or a tenant. Then clause 3 (1) says—

‘Subject to the provisions of sub-section (3), no person occupying any kudiyruppu on the 31st March 1959 shall be evicted from such kudiyruppu’.

That is, a person is entitled to occupy and continue to occupy a kudiyruppu on the same terms and conditions as were applicable to him on that date. It is not the object of the Bill to nullify the terms and conditions subject to which he can remain on the site and occupy it or build a hut or dwelling house thereon. That is to say that the same terms and conditions must continue to govern the relationship between the parties. That is the object of the Bill. That is made quite clear in clause 3 (2). But sub-clause (3) says, ‘Sub-sections (1) and (2) shall not apply to any person occupying any kudiyruppu’. Then there are two exceptions. That is to say, the benefit of these sub-sections is withdrawn from the person who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to the property belonging to the owner of the kudiyruppu. That is to say that if a person, who is on the site with the consent of the landlord as tenant or licensee, does any injury to the property—not merely the whole plot of the owner but any other property of the kudiyruppu—then he loses the benefit of this provision. Similarly, if he wilfully denies the title of the owner of the kudiyruppu, that is, deliberately says that the owner has no title to the kudiyruppu, then, of course, he forfeits the benefit of this provision. These are the only conditions subject to which the tenants and licensees are protected. I propose to add another clause, namely,—

“(c) if he is in continuous default in payment of the rent or other stipulated amount, if any”.

The Bill takes effect from the 31st March 1959. So, if a person is in continuous default since then or for more than a period at one or two years, as the case may be, at the time when he is sought to be evicted by the landlord—tenancy agreements usually contain a clause that if the man does not pay the rent, the landlord can evict him—then the landlord should not be prevented from evicting the man. Now, if the person in occupation is continuing to default at the time when the landlord seeks to evict him, then such a person should be liable to be evicted. That is the object of adding sub-clause (c). I think it is quite fair that the landlord should not be deprived of the right to evict this person who has been continuing

[Sri M. Patanjali Sastri] [1st September 1961]

from 31st March 1959 for another three years during which the Bill is to remain in force. Otherwise, he need not pay rent. He can get immunity from the liability with which he actually entered the occupation of the site. He has agreed to this and we are not imposing any liability on him. The protection is to continue him on the same terms and conditions to which he has agreed. He has to remain under the obligation to pay the rent or the licence fee, if any, stipulated. That being the case, if he does not pay continuously for five or six years, still why should he be protected? Why should the landlord be deprived of the legal right with regard to the terms of tenancy to evict him on the ground of non-payment of rent? That is the object of this sub-clause. I think it is very reasonable and just. By way of adding insult to injury, as it were, clause 4 goes on to provide the right to restoration of possession of kudiyruppu to this person. If he is in continuing default for several years—it may be in the payment of rent or the licence fee—even if he is evicted before the Act comes into operation, still he would be entitled to be restored to the kudiyruppu. This is an extraordinary provision for a man who does not fulfil his condition with regard to payment of rent or the licence fee, as the case may be. He should have no protection. Even if the landlord is able to evict him on the terms of the tenancy or licence, still that he should be restored to possession of the kudiyruppu is something grossly unfair, according to me.

Again, it is to be noted that clause 4 provides for restoration subject to the same terms and conditions, as far as may be, as were applicable to him on the 31st March 1959. There is no attempt to interfere with the terms and conditions of the licence. Even after restoration, he is to continue subject to the same terms and conditions. Then, why should this default be condoned even if it is a continuing default for a such a long time? That is the object of my amendment. Therefore, if this clause is inserted by way of an amendment, then he will be able to get restoration of possession only on fulfilment of this condition. He may pay the rent. Then, of course, he will be entitled to the protection of the Act just as he is entitled to protection unless he has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of or injurious to, the property belonging to the owner or unless he has wilfully denied the title of the owner of the kudiyruppu. That is the purport of this amendment.

SRI K. T. KOSALRAM : Sir, I move—

“ In sub-clauses (1) and (2) delete the words and figures ‘ on the 31st March 1959 ’.”

SRI M. ETHIRAJALU : I second the amendment, Sir.

SRI K. T. KOSALRAM : தலைவர் அவர்களே 1959-ம் வருஷம் மேன்று போட்டிருப்பதால் retrospective effect கொடுத்து காலி செய்தவர்களைத் திருப்பிக்கொண்டு வந்துவிடலாமென்று

1st September 1961] [Sri K. T. Kosalram]

சொன்னார். உண்மையில், காலி செய்தவர்களைத் திருப்பிக்கொண்டு வருவதற்கு வகை செய்திருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில், காலி செய்ததற்குப் பின்னால், அந்த இடத்தில் மற்றொரு குடியானவன் வந்து குடிசை போட்டிருந்தால், 1959-ஹிருந்து 1961 வரை எத்தனை குடிசைகள் போட்டார்கள் என்று அறிந்து கொள்ளவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அமைச்சர் திரு. மாணிக்க வேலு அவர்கள் தஞ்சாவூரில் இருக்குமென்று சில இடங்களை மட்டும் சொல்லியிருக்கிறார். திருநெல்வேலியில் சிலத்தையாபுரம் என்று ஒரு கிராமம். 4,000 ஏக்கர் அத்தனையும் ஆடுதுறை மடத்துக்குச் சொந்தம். விவசாயிகள் 2,000 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள், சிறு சிறு கிராமமாக மூன்று இடங்களில். அங்கே இருக்கும் நிலம் மடத்திற்குச் சொந்தம். அங்கே விவசாயம் செய்கிறார்கள். மட நிலங்களிலும், சொந்த நிலங்களிலும் எங்காவது ஒரு குடிசை இருக்கிறது. அதற்குத்தான் பந்தோபஸ்து கொடுக்க வேண்டுமென்று, அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்கள் தஞ்சையை மட்டும் சொல்லுகிறார்களே தவிர, திருநெல்வேலி செவந்திபுரம் கிராமத்தில் மடம் நிலத்தில் குடியிருக்கிறார்களே. “ எங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள் ” என்று கேட்கிறார்கள். சடுகாடு வைக்க இடமில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். கிணறு வெட்டிக்கொடுக்க மாட்டேனென்று சொல்லுகிறார்கள். நஞ்சைக்கு மத்தியில் 2,000 வீடுகளாக இருக்கின்றன. அங்கே 5,000 ஏக்கர் மடத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. காலி செய்த பிறகு, இரண்டு வருஷங்களில் ஆட்களைப் படிப்படியாகக் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டவுடனே அவர்களை வெளியே போகச்சொல்ல வசதி ஏற்படுகிறது. 1961-ம் வருஷமென்று போட்டாலும் retrospective effect கொடுத்தார்கள். இந்த காபி கிடைத்தால்தான் இரண்டு வருடத்திற்குள் வந்தோமென்று கோர்ட்டில் போய் வாதாட முடியும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி “ நிலத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள் ” என்று சொன்னார். என் உத்தரவின் பேரில்தான் வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். குடி இருக்க வசதியில்லை. உத்திரவு கிடைத்தாலே, அதன்பேரில்தான் வந்தோமென்று சொல்ல வேண்டும்.

SRI M. PATANJALI SASTRI : The scope of the Bill is not exhaustive. It is the definition of “ kudiyruppu ” that contemplates protection being extended only to tenants. We are not now on the question of trespassers also needing protection. 5-20 p.m.

SRI K. T. KOSALRAM : எந்த மனிதனாக இருந்தாலும், வீடு இல்லாமலிருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் வசதி கிடைக்க permission கொடுக்க வேண்டும். நாம் இதைச் சொன்ன பிறகு, நிதானமாக அது வேண்டுமென்று ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், நான் சொல்லுகிறேன். தெளிவு செய்ய வேண்டியதாக இருந்தால் செய்யுங்கள்.

[1st September 1961]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, legislatively the argument put forth by the hon. Member seems all right. But as regards the relationship between tenant and landlord, there is no rent paid at all here. It is all free because on sufferance it has been given to the agriculturist or agricultural labourer to put up his hut. The question of rent due does not arise at all. The other difficulties pointed out by the hon. Member also do not come in because this is to give protection for a short period until we bring in legislation in order to protect these dwellers. Now the agriculturist or authorized labourer has been elected from his homestead in anticipation of the Land Ceiling Bill. The landlords were in a hurry to evict these people because they thought that it would facilitate the selling of land if they were ousted. If they are there, they will be a dead weight for the purchaser. After 1st April 1960 when the Bill was published, it does not arise. It was only before that that in their anxiety to evict they were doing it. We wanted them to stop that. Therefore, our choice is muted. That is, they should not defeat the object of the Ceiling Bill. We have that in view. As regards the madhathipathi, he does not come within the scope of this Bill. This is only a temporary measure. When we bring in a permanent measure, all these things will be considered.

SRI M. PATANJALI SASTRI : Sir, if he is a tenant paying rent, then, of course, this stay comes into force. But if he is in continuing default in payment of rent or the stipulated licence fee, why should he be protected? After all, my amendment is harmless if as the hon. Minister just now said, all these kudi-yiruppu tenants are in occupation of the land rent-free, then the rights of these rent-free occupants will not be affected. Therefore, the point that the Hon. Minister made is not really about persons in continuing default in payment of rent.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister has replied to the amendment moved by the hon. Member Sri Patanjali Sastri. But he has not replied to the amendment moved by the hon. Member Sri Kosalram.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The idea is to protect the tenants against eviction in the interim period only. On account of the Land Ceiling Bill being on the anvil, the landowner should not be in a position to evict tenants. That is our limited object. That is why the date '31st March 1959' has been put in.

With regard to rent and tenancy, it is a peculiar feature just as this homestead is a peculiar feature. Now, even if for the sake of argument in some stray cases there is rent to be paid, our object being to protect the man from being evicted, it does not matter if the landlord suffers a little for want of that rent. It is only for the sake of argument; it does not happen at all.

1st September 1961]

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member Sri Patanjali Sastri withdrawing his amendment?

SRI M. PATANJALI SASTRI : If I am convinced by the arguments of the Hon. Minister, I will be the first not to press the amendment. But the arguments of the Hon. Minister are hardly convincing. Therefore, I press the amendment.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“After sub-clause (3) (b), insert the following as new sub-clause (3) (c)—

(c) if he is in continuous default in payment of the rent or other stipulated amount, if any.”

The amendment was put and lost.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“In sub-clauses (1) and (2), the words and figures ‘on the 31st March 1959’.

The amendment was put and declared lost.

SRI K. T. KOSALRAM : I press for a division.

MR. CHAIRMAN : I see the ‘Noes’ have it. However, those who are for the amendment will stand in their places first and those against next.

(One Member stood for, and eleven Members against, the amendment.)

MR. CHAIRMAN : The amendment is lost. The division is unnecessarily claimed.

Clause 3 was put and carried.

SRI K. T. KOSALRAM : Sir, how can you say . . .

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not stand up when I am on my legs.

The hon. Member resumed his seat.

MR. CHAIRMAN : Now I shall give the hon. Member an opportunity to say what he wants.

SRI K. T. KOSALRAM : டிவிஷன் விட்டு எடுக்காமல் என்னுடைய அமென்ட்மென்ட் தோற்றுவிட்டது என்று சேர்மன் அவர்கள் சொல்வது எனக்குச் சரியாக இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த விதி எப்படி என்று சொன்னால், யாராவது ஒரு மெம்பர் டிவிஷன் வேண்டுமென்று கேட்டால் டிவிஷன் விடுவதற்கு முன் அதற்குப் போது

[Sri R. Venkataraman] [1st September 1961]

மாண ஆதரவு இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு இப்படிக் கேட்கலாம். அந்தமாதிரி கேட்டதில் டிவிஷனுக்கு ஆதரவே இல்லை. அதனால்.....

MR. CHAIRMAN : I shall read the relevant rule.

SRI K. T. KOSALRAM : Not necessary, Sir.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member does not want to hear it?

SRI K. T. KOSALRAM : No, Sir.

Clauses 4 to 12 were put and carried.

Clause 13.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 13 do stand part of the Bill'.

5-30 p.m. * SRI M. PATANJALI SASTRI : Mr. Chairman, Sir, I move the amendments to clauses 13 and 14 together because they are similar. Clause 13 says 'If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.'

I move—

In clause 13, after the word 'necessary' and before the words "for the purpose" insert the words "and which is not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act".

Similarly, clause (14) (1) (Power to make Rule)—my amendment seeks to add *after* the words 'The Government may make rules', the words 'not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act.'

These are well recognised limitations of a delegated power of legislation, and I cannot see any objection to these limitations being put in. While dealing with a legislation which is before the Legislature, nothing can be left to be 'understood'. Government cannot alter anything which appears to them necessary for purposes of removing a difficulty. That will be giving a *carte blanche* for the executive to do anything. Therefore, it should be 'Not inconsistent with or repugnant to the Act. Similarly in the rule-making power, this essential restriction should be there in regard the delegated power. Those restrictions upon the power of delegated legislation should be inserted both in clauses 13 and 14.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, Sir, because they are well recognised, they are not put in. In fact, in a number of Acts that we have passed, we have not mentioned that.

1st September 1961]

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member pressing his amendment?

SRI M. PATANJALI SASTRI : I press my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'In clause 13, *after* the word "necessary" and before the words "for the purpose" insert the words "and which is not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act".'

The amendment was put and lost.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 14 do stand part of the Bill'.

SRI M. PATANJALI SASTRI : Mr. Chairman, Sir, I move—

'In clause 14, sub-clause (1), *after* the words "Rules" and before the words "to carry out" insert the words "not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act."

SRI MOHAMAD RAZA KHAN : Sir, I second it.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am on stronger grounds on this point, because in the first place, the Government will conform to the objectives of this Bill. Now, the other two additional grounds in this rule are, the rules will be placed on the table of the House and they will have sufficient opportunity to check them up. There is also the Committee on Subordinate Legislation to check it up. In view of that, this amendment is not necessary.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member pressing his amendment?

SRI M. PATANJALI SASTRI : I press my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'In clause 14, sub-clause (1) *after* the word "Rules" and before the words "to carry out" insert the words "not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act".'

The amendment was put and lost.

Clause 14 was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

'That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passed by the Assembly, be passed.'

[1st September 1961]

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961 (L.A. Bill No. 32 of 1961), passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS AND PANCHAYATS (EXTENSION TO ADDED TERRITORY) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 33 OF 1961).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The Bill which is before the House is simple and non-controversial. It is proposed to extend the provisions of the Madras District Development Councils Act, 1958, to the areas added to the State by the Madras and Andhra Pradesh (Alteration of Boundaries) Act, 1959, so that the portions of the territory added to the Chingleput and North Arcot districts might respectively form parts of the Chingleput Development District and the North Vellore Development District.

It is also proposed to extend the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958, to the said territory. The areas in the said added territory have already been delimited as Development blocks for the purposes of the National Extension Service Scheme of Community Development. It is proposed to bring into existence Panchayat Union Councils for each of the said Blocks without following the elaborate procedure laid down in the Act with effect from the appointed day which will be 2nd October 1961, the date from which the third batch of panchayat union councils will be inaugurated in the rest of the State. It is also proposed to include in the existing panchayat unions of the State certain villages in the said added territory which are contiguous to the said panchayat unions.

The draft Bill which was placed before the Chingleput and North Vellore District Development Councils has been generally approved by the Councils.

I, therefore, move—

“That the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961) as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

1st September 1961]

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961), as passed by Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Schedules I and II were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961) as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961) as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 9th October 1961.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* Bills passed by the Assembly and received therefrom in the Council :—

(1) *The Madras Occupants and Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961).*

(2) *The Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961 (L.A. Bill No. 32 of 1961).*

(3) *The Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 33 of 1961).*

* Sent by Special Messenger to all M.L.Cs. on 31st August 1961.

[1st September 1961]

APPENDIX I.

[Vide item III (2) on page 432 supra].

L.A. Bill No. 27 of 1961.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the protection from eviction of persons occupying kudiyruppu in the State of Madras.

WHEREAS it is necessary to provide for the protection from eviction of persons occupying kudiyruppu in the State of Madras;

BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and duration.*—(1) This Act may be called the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Act, 1961.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall remain in force for a period of three years.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires:—

(1) “agricultural labourer” means a person whose principal means of livelihood is the income he gets as wages for his manual labour on agricultural land;

(2) “agricultural land” means any land used for any of the following purposes, namely:—

- (a) horticulture;
- (b) the raising of crops, grass or garden produce;
- (c) grazing;
- (d) the raising of manure crops;
- (e) dairy farming;
- (f) poultry farming;
- (g) livestock breeding;
- (h) growing of trees; and

(i) includes any land used for any purpose subservient to the above purposes, any forest land, pasture land, plantation, orchard and tope, but

(ii) does not include house-site or land used exclusively for non-agricultural purposes;

(3) “agriculturist” means a person who cultivates agricultural land by the contribution of his own manual labour or of the manual labour of any member of his family;

[1st September 1961]

(4) “authorized officer” means any Gazetted Officer authorised by the Government by the notification to exercise the powers conferred on, and discharge the duties imposed upon, the authorized officer under this Act for such area as may be specified in the notification;

(5) “Government” means the State Government;

(6) “kudiyruppu” means the site of any dwelling house or hut occupied, either as tenant or as licensee, by any agriculturist or agricultural labourer and includes such other area adjacent to the dwelling house or hut as may be necessary for the convenient enjoyment of such dwelling house or hut;

Explanation.—It shall be presumed that any person occupying the kudiyruppu is an agricultural labourer or an agriculturist, until the contrary is proved.

(7) “tenant” means any person who has paid or has agreed to pay rent or other consideration for his being allowed by another to enjoy the land of the latter under a tenancy agreement, express or implied, and includes his heirs and legal representatives.

3. *Persons occupying kudiyruppu not to be evicted.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (3), no person occupying any kudiyruppu on the 31st March 1959 shall be evicted from such kudiyruppu.

(2) Subject to the provisions of sub-section (3), any person occupying any kudiyruppu on the 31st March 1959, shall be entitled to continue to occupy the kudiyruppu on the same terms and conditions as were applicable to him on such date.

(3) Sub-sections (1) and (2) shall not apply to any person occupying any kudiyruppu—

(a) if he has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to the property belonging to the owner of the kudiyruppu; or

(b) if he has wilfully denied the title of the owner of the kudiyruppu.

Explanation.—A denial of the owner's title under a bona fide mistake of fact is not wilful within the meaning of this clause.

(4) In computing the period of limitation prescribed for an application for the execution of a decree or order for the eviction of a person occupying any kudiyruppu, the time during which he was protected by sub-section (1) from eviction shall be excluded.

Explanation.—A decree or order shall be deemed to be a decree or order for the eviction of a person occupying any kudiyruppu notwithstanding that any other relief is also granted by such decree or order.

4. *Right to restoration of possession of kudiyruppu.*—If any person who was occupying any kudiyruppu on the 31st March 1959 has been evicted from such kudiyruppu after such date, but before the date of the publication of this Act in the

[1st September 1961]

Fort St. George Gazette or is evicted from such Kudiyiruppu after the date of such publication, he may, within a period of six months after the date of the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette* or after the date of eviction, as the case may be, apply to the authorized officer within whose jurisdiction the kudiyiruppu is situated in such form as may be prescribed for restoration to him of the possession of the kudiyiruppu from which he was evicted and to occupy it subject to the same terms and conditions, as far as may be, as were applicable to him on the 31st March 1959.

5. *Owner's right to apply to the authorised officer.*—Any owner of kudiyiruppu seeking to evict for any of the reasons mentioned in sub-section (3) of section 3 any person occupying any kudiyiruppu may, whether or not there is an order or decree of court for the eviction of such person, make an application for such eviction to the authorized officer within whose jurisdiction the kudiyiruppu is situated, in such form and within such time as may be prescribed.

6. *Authorized officer to hold summary enquiry.*—On receipt of the application under section 4 or section 5, the authorized officer shall, after giving a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations, hold a summary enquiry into the matter and pass an order either allowing the application or dismissing it and shall communicate a copy of such order to the party concerned.

7. *Appeals.*—(1) Against any order passed by the authorized officer under section 6, any person aggrieved by such order may, within sixty days from the date of the order, appeal to the District Collector :

Provided that the District Collector may admit an appeal presented after the expiry of the said period if he is satisfied that the party concerned had sufficient cause for not presenting it within the said period.

Explanation.—For the purposes of this sub-section, "date of the order" means the date on which the order is communicated to the party concerned.

(2) The provisions of section 4 and of sub-section (1) and (2) of section 12 of the Indian Limitation Act, 1908 (Central Act IX of 1908) shall, as far as may be, apply to any appeal under sub-section (1).

(3) An appeal to the District Collector under sub-section (1) shall be in such form and shall be accompanied by such fee as may be prescribed.

(4) The District Collector may, after giving the parties to the appeal, an opportunity of being heard, pass such order thereon as he thinks fit and shall communicate a copy of such order to the party concerned:

[1st September 1961]

(5) The District Collector may stay the execution of any order passed by the authorized officer pending the exercise of his powers of appeal under this section.

8. *Saving.*—Nothing contained in this Act shall be deemed to affect the application of the Travancore-Cochin Prevention of Eviction of Kudikidappukars Act, 1955 (Travancore-Cochin Act XIII of 1955), as in force in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, to a kudikidappukaran as defined in section 2 (c) of that Act.

9. *Act to override other laws, contracts, etc.*—Subject to the provisions of section 8, the provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law for the time being in force, or any custom, usage or contract or decree or order of a court or other authority.

10. *Costs.*—The costs of and incidental to, all proceedings before the authorized officer or the District Collector shall be in his discretion.

11. *Bar of jurisdiction of civil courts.*—No civil courts shall have jurisdiction in respect of any matter in which the authorized officer or the District Collector is empowered by or under this Act to decide and no injunction shall be granted by any court in respect of any action taken or to be taken in exercise of any power conferred by or under this Act.

12. *Indemnity.*—No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against the authorized officer or the District Collector for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule or order made thereunder.

13. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

14. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the form of application to be made to the authorized officer under section 4 or section 5;

(b) the manner of holding summary enquiry under section 6;

(c) the manner of communicating to the parties the order under section 6 or under sub-section (4) of section 7;

(d) the form of appeal, and the fee payable, under sub-section (3) of section 7.

[1st September 1961]

(3) All rules made under this Act and all orders made under section 13 shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this Act and every order made under section 13 shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or order or both houses agree that the rule or order should not be made, the rule or order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or order.

APPENDIX II.

[Vide item III (3) on page 446 supra.]

L.A. Bill No. 32 of 1961.

(a) Passed by the Assembly.

A Bill to extend the Madras Panchayats Act, 1958, to the transferred territory in the State of Madras and to amend the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Act, 1960.

WHEREAS it is expedient to extend the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958) to the transferred territory in the State of Madras and to amend the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Act, 1960 (Madras Act 17 of 1960) for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Act, 1961.

(2) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “appointed day” means the date appointed under sub-section (2) of section 1 for the coming into force of this Act;

[1st September 1961]

(b) “existing law” means any law, Ordinance, Proclamation, regulation, orders, by-law or rule passed or made before the appointed day, by Parliament, or by any Legislature, authority or person having power to make such a law Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law or rule;

(c) “Government” means the State Government;

(d) “Panchayats Act” means the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958);

(e) “Transferred territory” means the Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district.

3. *Extension of Madras Act XXXV of 1958 to the transferred territory.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), with effect on and from the appointed day, the Panchayats Act is hereby extended to, and shall be in force in, the transferred territory.

(2) Notwithstanding anything contained in the Panchayats Act, on and from the appointed day—

(a) each of the local areas specified in column (2) of Schedule I forming the development block specified in the corresponding entry in column (1) thereof for the purposes of the National Extension Service Scheme of Community Development shall be a panchayat development block and such panchayat development block shall be a panchayat union by the name specified in the corresponding entry in column (3) thereof;

(b) there shall be a panchayat union council for each of the panchayat unions specified in Schedule I;

(c) the provisions of sections 115, 116, 117, 118 and 129 of the Panchayats Act shall not apply to the transferred territory unless and until the Government direct, by notification, that any of the provisions aforesaid shall apply or shall apply only with such exceptions, modifications and adaptations, as may be specified in the notification;

(d) until the Government so direct by notification referred to in clause (c), the cess on land corresponding to the local cess under the Panchayats Act which, immediately before the appointed day, was being lawfully levied, assessed and collected by the Government or any other authority in any development block in the transferred territory shall continue to be levied, assessed and collected by the Government or the said authority in accordance with the same principles which governed the levy, assessment and collection of the said cess immediately before the appointed day and the cess so collected shall be distributed among the panchayat union council and the panchayats in the panchayat union concerned in such manner as the Government may, by general or special order, direct;

(e) the provisions of clause (e) of section 65, section 128, section 136, sub-sections (5), (6) and (7) of section 140 and section 193 of the Panchayats Act shall not apply to the transferred territory, unless and until the Government direct, by notification, that

[1st September 1961]

any of the provisions aforesaid shall apply or shall apply only with such exceptions, modifications and adaptations as may be specified in the notification;

(f) until the Government so direct by notification referred to in clause (e), any existing law relating to elementary education in force in the transferred territory immediately before the appointed day shall have effect subject to the modification that the powers and functions exercised by a panchayat under such existing law immediately before the appointed day shall, with effect on and from the appointed day, be exercised by the panchayat union council having jurisdiction in the area;

(g) every panchayat in the transferred territory shall be deemed to be a village panchayat for the purpose of grant under section 132 of the Panchayats Act;

(h) in regard to the first constitution of panchayat union councils in accordance with the provisions of the Panchayats Act, as extended by this Act, and in regard to the first reconstitution in accordance with the provisions of the Panchayats Act, as extended by this Act, of panchayats in existence on the appointed day and otherwise in giving effect to the said provisions in the transferred territory, they shall be read subject to the rules specified in Schedule II and the Government shall have power, by notification, to amend, add to or repeal the rules in the said Schedule.

Explanation I.—Every panchayat development block formed under clause (a) shall be deemed to be a panchayat development block declared under clause (a) of sub-section (3) of section 7 of the Panchayats Act.

Explanation II.—Every panchayat union constituted and named under clause (a) shall be deemed to be a panchayat union declared and named under clauses (b) and (c) of sub-section (3) of section 7 of the Panchayats Act.

Explanation III.—Every panchayat union council constituted under clause (b) shall be deemed to be a panchayat union council constituted by a notification under sub-section (1) of section 11 of the Panchayats Act with effect on and from the appointed day.

4. *Repeal of Travancore-Cochin Act II of 1950.*—(1) With effect on and from the appointed day, the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 (Travancore-Cochin Act II of 1950) (hereinafter in this section referred to as the Travancore-Cochin Act) as in force in the transferred territory immediately before the appointed day, shall stand repealed in the transferred territory.

(2) Any reference in the Panchayats Act, as extended by this Act, to a law which is not in force in the transferred territory on the appointed day shall, in relation to the transferred territory, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in the transferred territory on the appointed day.

(3) Any reference to the Travancore-Cochin Act in any existing law which continues to be in force in the transferred territory after the appointed day, shall, in relation to that territory, be

[1st September 1961]

construed as a reference to the Panchayats Act, as extended by this Act.

(4) Any reference, by whatever form of words, in any existing law to any authority competent at the date of the passing of that law to exercise any powers or discharge any functions in the transferred territory shall, where a corresponding new authority has been constituted by or under the Panchayats Act, as extended by this Act, have effect as if it were a reference to that new authority.

(5) The repeal, by sub-section (1), of the Travancore-Cochin Act shall not affect—

(a) the previous operation of that Act or anything done or duly suffered thereunder; or

(b) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under that Act; or

(c) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against that Act; or

(d) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid:

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(6) Subject to the provisions of sub-section (5), anything done or any action taken, including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation, form, by-law or scheme framed, certificate, permit or licence granted or registration effected under the Travancore-Cochin Act, shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provisions of the Panchayats Act, as extended by this Act, and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the Panchayats Act, as extended by this Act.

(7) For the purpose of facilitating the application of the Panchayats Act, as extended by this Act, in the transferred territory, any court or other authority may construe the Panchayats Act, as extended by this Act with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adopt it to the matter before the court or other authority.

5. *Amendment of section 2, Madras Act 17 of 1960.*—In sub-section (1) of section 2 of the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Act, 1960 (Madras Act 17 of 1960),—

(i) for clause (a), the following clause shall be substituted, namely :—

“(a) a panchayat union council constituted for any panchayat union for the first time under the said Act or any other law for the time being in force shall consist of—

[1st September 1961]

(i) the presidents for the time being of the panchayats and the chairmen for the time being of the township committees in the panchayat union; or

(ii) in the case of any panchayat or township committee specified in the notification issued under section 3, for the period specified in that notification, the members (including the president and vice-president) for the time being of the panchayat or the members (including the chairman) for the time being of the township committee, as the case may be, in the panchayat union;";

(ii) in clause (c), for the words " the president shall not cease to hold office as such", the words " the president or vice-president of a panchayat shall not cease to hold office as such " shall be substituted.

6. *Addition of new sections 3 and 4 in Madras Act 17 of 1960.*—After section 2 the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Act, 1960 (Madras Act 17 of 1960), the following sections shall be added, namely :—

" 3. *All members of specified panchayats or township committees to be members of panchayat union council.*—Notwithstanding anything contained in the said Act or this Act as amended by the Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Act, 1961 or any other law for the time being in force, the State Government may, by notification, direct that all the members (including the president and vice-president or the chairman as the case may be) of such panchayat or township committee in a panchayat union, as may be specified in the notification, shall be members of the panchayat union council concerned for such period as may be specified in the notification.

7. *Removal of doubts.*—For the removal of doubts, it is hereby declared that—

(1) This Act as amended by the Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Act, 1961, shall continue in force in the whole of the State of Madras including the added territory and the transferred territory, and shall be deemed always to have continued in force;

(2) Any member of a panchayat union council holding office as such member by virtue of the provisions of this Act at the commencement of the Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Act, 1961 shall cease to be a member of such panchayat union council—

(a) on such commencement, in case he has ceased to be the president of any panchayat in the panchayat union concerned before such commencement, and

[1st September 1961]

(b) on the date on which he ceases to be such president in other cases,

unless he is entitled to continue as a member of the panchayat union council in any other capacity.

Explanation.—For the purpose of this section—

(1) ' added territory ' means the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959), and

(2) ' transferred territory ' means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district."

7. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of the Panchayats Act, as extended by this Act to the transferred territory or the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Act, 1960 (Madras Act 17 of 1960), as amended by this Act, the Government as occasion may require, may, by order, do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

SCHEDULE I.

[See section 3 (2) (a) and b.]

Name of the development block.	Area forming the development block.	Name of the panchayat union.
(1)	(2)	(3)
	<i>Kanyakumari District.</i>	
Rajakkamangalam ..	Names of revenue villages in Agastheeswaram revenue taluk of Padmanathapuram revenue division—	Rajakkamangalam.
	Nendakara, A.	
	Nendakara, B.	
	Dharmapuram.	
	Parakkai	
	Thengamputhoor.	
	Vadasorri (excluding Municipal area).	
	Thamarakulam (one hamlet only—Chempakaraman-puthenthurai).	
	Vadivceswaram (one hamlet only—Vannanvil i only).	

[1st September 1961]

Name of the development block. (1)	Area forming the development block. (2)	Name of the panchayat union. (3)
	<i>Kanyakumari district—cont.</i>	
Agastheeswaram ..	Names of revenue villages in Agastheeswaram revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division— Kanyakumari. Agastheeswaram. Thamarakulam (excluding the hamlet of Chempakaramanputhenturai). Marungoor. Kulasekharapuram. Eraviputhoor. Suchindrum. Theroor. Vadiveeswaram (excluding Vannanvilai and the Municipal area). Nagercoil (excluding the Municipal area.)	Agastheeswaram.
Munchira ..	Names revenue villages in Vilavancode revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division— Arudesom. Ezhudesom. Kollencode. Methukummel. Kunnathoor. Painkulam.	Munchira.
Melpuram ..	Names of revenue villages in Vilavancode revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division— Palukal. Edaicode. Arumana. Kaliel. Pacode (excluding Municipal area). Vilavancode (excluding Municipal area).	Melpuram.
Killiyoor ..	Names of revenue villages in Vilavancode revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division— Killiyoor. Keezhkulam. Midalam. Keezhmidalam. Nattalam. Nalloor.	Killiyoor.
Thovala ..	Names of revenue villages in Thovala revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division— Chempagaramanputhoor. Thazhakudi. Thovala. Thiruppathisaram. Erachakulam.	Thovala.

1st September 1961]

Name of the development block. (1)	Area forming the development block. (2)	Name of the panchayat union. (3)
	<i>Kanyakumari district—cont.</i>	
Thovala—cont.	Names of revenue villages in Thovala revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division—cont. Esanthimangalam. Bhuthapandi. Darsanamcope. Chiramadam. Aramanilloor. Ananthapuram. Azhakiapandipuram.	Thovala—cont.
Thalakulam ..	Names of revenue villages in Kalkulam revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division— Colachel (excluding Municipal area). Thalakulam. Manavalakurichi. Kadiapattanam. Aloor.	Thalakulam.
Thuckalai ..	Names of revenue village in Kalkulam revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division.— Eraniel. Thuckalai (excluding Municipal area). Kalkulam (excluding Municipal area). Thiruvithamecode. Kappiara. Valvachagoshtam. Kothanalloor.	Thuckalai.
Thiruvattar ..	Names of revenue villages in Kalkulam revenue taluk of Padmanabhapuram revenue division— Thiruvattar. Thripparappu. Ponmana. Aruviklara. Mecode. Attoor.	Thiruvattar.
	<i>Tirunelveli district.</i>	
Shencottah ..	Names of revenue villages in Shencottah revenue taluk of Tirunelveli revenue division— Snenkottah (excluding Municipal area). Karkudi. Puliyara. Pudur. M-kkara. Achenpudur. Elathur. Kilangad. Ayikudi. Sambavarvadakara.	Shencottah.

[1st September 1961]

SCHEDULE II.

[See section 3 (2) (h).]

1. In these rules—

(i) “the old Act” means the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 (Travancore-Cochin Act II of 1950);

(ii) “the new Act” means the Panchayats Act, as extended by this Act to the transferred territory;

(iii) “panchayat” means panchayat constituted under the old Act and in existence on the appointed day;

(iv) “village” means any local area which was declared to be a village under the old Act.

2. Every panchayat under the old Act shall, on the appointed day, be deemed to have been classified as a town panchayat under the new Act.

3. Every local area which, immediately before the appointed day, was within the jurisdiction of a panchayat shall be deemed to have been declared to be a panchayat town under the new Act.

4. The total number of members of a panchayat fixed under the old Act and in force on the appointed day shall be deemed to be the total number of its elected members under the new Act.

5. The members of a panchayat holding office on the appointed day shall be deemed to be the elected members of the panchayat under the new Act and such members shall continue to hold office up to the 2nd day of October 1963 or up to such date as the Government may, by notification, fix in this behalf.

6. The reservation of seats for the members of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes made under the old Act shall be deemed to have been made under the new Act and any reference to the Scheduled Castes in the new Act shall be construed as including a reference to the Scheduled Tribes.

7. (1) Any division of a panchayat area into wards made under the old Act and in force on the appointed day shall, with effect on and from the appointed day, be deemed to be a division of a panchayat town into wards made under the new Act.

(2) The Inspector shall, as soon as may be after the appointed day, determine the ward which each of the members who is deemed to be an elected member under rule 5 shall be deemed to represent.

8. The president and vice-president of a panchayat holding office on the appointed day shall, subject to the provisions of the new Act, continue to hold office as such president or vice-president up to the date referred to in rule 5.

[1st September 1961]

9. (1) Any vacancy in the office of the president or vice-president of a panchayat which is in existence on the appointed day or which occurs before the date referred to in rule 5 shall be filled by election under the provisions of the new Act.

(2) Any such vacancy in the office of an elected member of a panchayat shall be filled by election under the provisions of the new Act.

(3) Any person elected as president, vice-president or member of a panchayat under sub-rule (1) or (2) shall hold office only up to the date referred to in rule 5.

Explanation.—For the purpose of this rule, the office of president, vice-president or member of a panchayat to which no person had, at any time prior to the appointed day, been elected shall be deemed to be vacant on the appointed day.

10. Any panchayat dissolved or superseded under the old Act and awaiting reconstitution on the appointed day shall be reconstituted in accordance with the provisions of the new Act.

11. Every Panchayat officer of a panchayat holding office as such immediately before the appointed day shall be deemed to be the executive officer of the panchayat appointed under section 40 of the new Act and all other employees of the panchayat employed wholly or mainly in connection with a panchayat immediately before the appointed day shall continue to be employed in their respective posts under the new Act until the Inspector directs otherwise. The conditions of service of persons so appointed shall be regulated by rules made by the Government from time to time.

12. Every choultry, every dispensary, every maternity or child-welfare centre and every reading room established or maintained by a panchayat before the appointed day shall, with effect on and from the appointed day, vest in the panchayat union council having jurisdiction in the area and be maintained by it.

13. If any registers and accounts relating to the registration of births and deaths were being maintained by any authority or officer before the appointed day, they shall be transferred to the panchayat union council concerned on the appointed day or so soon thereafter as may be specified by general or special order by the Inspector.

14. All libraries, together with the books, furniture and other assets appertaining thereto maintained immediately before the appointed day by any panchayat shall, with effect on and from the appointed day, stand transferred to and be maintained by such authority as the Government may, by general or special order, specify provided that the Government shall have power to modify any such order from time to time and effect shall be given to such modified order by such authority.

15. Where before the appointed day a panchayat has made any contract in the exercise of its powers under the old Act, that contract shall be deemed to have been made in the exercise of its

[1st September 1961]

powers under the new Act by the panchayat union council having jurisdiction over the area in which that council would have had jurisdiction had this Act been in force at the relevant time; and all rights and liabilities which have accrued or may accrue under any such contract shall, to the extent to which they would have been rights or liabilities of the panchayat, be rights or liabilities of the panchayat union council specified above.

For the purpose of this rule, there shall be deemed to be included in the liabilities which have accrued or may accrue under any contract—

(a) any liability to satisfy an order or award made by any court or other tribunal in proceedings relating to the contract, and

(b) any liability in respect of expenses incurred or in connection with such proceedings.

16. All proceedings taken by or against any panchayat or other authority under the old Act may, in so far as they are not inconsistent with the new Act, be continued by or against such panchayat or authority under the new Act.

17. Any remedy by way of application, suit or appeal available to or against a panchayat exercising jurisdiction immediately before the appointed day, shall, after the appointed day, be available to or against the panchayat or panchayat union council concerned.

18. Any action taken by a panchayat, exercising jurisdiction immediately before the appointed day, shall, subject to such directions as the Government may, by general or special order give in this behalf, be deemed to have been taken by the panchayat or panchayat union council concerned unless and until superseded by action taken by that panchayat or panchayat union council.

19. If any item in suspense is ultimately found to affect an asset or liability of the nature referred to in the foregoing provisions of this Schedule, it shall be dealt with in accordance with that provision. The benefit or burden of any assets or liabilities of a panchayat not dealt with in the foregoing provisions of this Schedule shall be subject to such financial adjustments as the Government may, by order, direct.

20. If any difficulty arises in giving effect to the provisions of these rules, the Government, as occasion may require, may, by notification, do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George Madras,
31-8-1961.

B. BHAKTAVATSALAM NAIDU,
Deputy Speaker, Madras Legislative Assembly.

[1st September 1961]

APPENDIX III

[Vide item III (4) on page 448 supra.]

L.A. Bill No. 33 of 1961.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to extend the Madras District Development Councils Act, 1958, and the Madras Panchayats Act, 1958, to the added territory in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to extend the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958) and the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958) to the added territory in the State of Madras;

BE it enacted in the Twelfth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Act, 1961.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “ added territory ” means the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959).

(b) “ appointed day ” means the date appointed under sub-section (2) of section 1 for the coming into force of this Act;

(c) “ District Development Councils Act ” means the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958);

(d) “ existing law ” means any law, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law or rule passed or made before the appointed day, by Parliament, or by any Legislature, authority or person having power to make such a law, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law or rule;

(e) “ Panchayats Act ” means the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).

3. *Extension of Madras Act XVIII of 1958 to the added territory.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), with effect on and from the appointed day, the District Development Councils Act is hereby extended to, and shall be in force in, the added territory.

[1st September 1961]

(2) Notwithstanding anything contained in the District Development Councils Act, on and from the appointed day,—

(a) the territories specified in Parts I, II and III of the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959) shall be deemed to form part of the Chingleput district, and

(b) the territories specified in Parts IV, V, VI, VII and VIII of the said Second Schedule shall be deemed to form part of the North Vellore district, for the purposes of the District Development Councils Act.

Explanation.—For the purposes of this sub-section, the word 'district' shall have the meaning assigned to it in clause (1) of section 2 of the District Development Councils Act.

4. *Extension of Madras Act XXXV of 1958 to the added territory.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), with effect on and from the appointed day, the Panchayats Act is hereby extended to, and shall be in force in, the added territory.

(2) Notwithstanding anything contained in the Panchayats Act, on and from the appointed day,—

(a) each of the local areas specified in column (2) of Schedule I forming the development block specified in the corresponding entry in column (1) thereof for the purpose of the National Extension Service Scheme of Community Development shall be a panchayat development block and such panchayat development block shall be a panchayat union by the name specified in the corresponding entry in column (3) thereof.

(b) there shall be a panchayat union council for each of the panchayat unions specified in Schedule I;

(c) the villages specified in column (1) of Schedule II shall be deemed to have been included in the panchayat development block and the panchayat union specified in the corresponding entries in columns (2) and (3) thereof;

(d) the members of a panchayat holding office on the appointed day shall be deemed to be elected members of the panchayat under the Panchayats Act, as extended by this Act, and such members shall continue to hold office up to the 2nd day of October 1963 or up to such date as the Government may, by notification, fix in this behalf.

Explanation I.—Every panchayat development block formed under clause (a) shall be deemed to be a panchayat development block declared under clause (a) of sub-section (3) of section 7 of the Panchayats Act.

Explanation II.—Every panchayat union constituted and named under clause (a) shall be deemed to be a panchayat union declared and named under clauses (b) and (c) of sub-section (3) of section 7 of the Panchayats Act.

[1st September 1961]

Explanation III.—Every panchayat union council constituted under clause (b) shall be deemed to be a panchayat union council constituted by a notification under sub-section (1) of section 11 of the Panchayats Act with effect on and from the appointed day.

Explanation IV.—A panchayat union council constituted before the appointed day for a panchayat union specified in column (3) of Schedule II shall, in relation to the villages specified in the corresponding entries in column (1) thereof, be deemed to be constituted by a notification under sub-section (1) of section 11 of the Panchayats Act with effect on and from the appointed day.

5. *Repeal of Andhra Pradesh Act XXXV of 1959.*—(1) With effect on and from the appointed day, the Andhra Pradesh Panchayat Samithis and Zilla Parishads Act, 1959 (Andhra Pradesh Act XXXV of 1959) hereinafter in this section referred to as the said Act), as in force in the added territory immediately before the appointed day, shall stand repealed in the added territory.

(2) Notwithstanding such repeal any Panchayat Samithi constituted under the said Act in respect of any area in the added territory shall, on the constitution of a panchayat union council for such area under the Panchayats Act, as extended by this Act, stand dissolved and all the assets and liabilities of such Panchayat Samithi shall stand transferred to and vested in the panchayat union council.

(3) Any reference in the Panchayats Act, as extended by this Act, to a law which is not in force in the added territory on the appointed day shall, in relation to the added territory, be construed as a reference to the corresponding law if any, in force in the added territory on the appointed day.

(4) Any reference to the said Act in any existing law which continues to be in force in the added territory after the appointed day shall in relation to that territory, be construed as a reference to the Panchayats Act, or the District Development Councils Act, as the case may be.

(5) Any reference, by whatever form of words, in any existing law to any authority competent at the date of the passing of that law to exercise any powers or discharge any functions in the added territory shall, where a corresponding new authority has been constituted by or under the Panchayats Act, or the District Development Councils Act, as extended by this Act, have effect as if it were a reference to that new authority.

(6) Subject to the provisions of sub-section (2), the repeal of the said Act by sub-section (1) shall not affect—

(a) the previous operation of the said Act or anything done or duly suffered thereunder; or

(b) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under the said Act; or

[1st September 1961]

(c) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the said Act; or

(d) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right privilege obligation, liability, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(7) Subject to the provisions of sub-section (3), anything done or any action taken, including any appointment or delegation made, notification order, instruction or direction issued, rule, regulation, form, by-law or scheme framed, certificate, permit or licence granted or registration effected under the said Act shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provisions of the Panchayats Act, or the District Development Councils Act, as extended by this Act and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the Panchayats Act, or the District Development Councils Act, as extended by this Act.

(8) For the purpose of facilitating the application of the Panchayats Act or the District Development Councils Act, as extended by this Act, in the added territory, any court or other authority may construe the Panchayats Act or the District Development Councils Act, as the case may be, with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the court or other authority.

(9) Any reference to the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920) in the Panchayats Act, as extended by this Act, shall, unless the subject or context otherwise requires, be construed as including a reference to the said Act and any reference to a district board shall be construed as including a reference to a Panchayat Samithi.

6. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of the Panchayats Act, or the District Development Councils Act, as extended by this Act, the State Government, as occasion may require, may, by order, do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

[1st September 1961]

SCHEDULE I.

Name of the development block.	[See section 4 (2) (a) and (b).] Area forming the development block.	Name of the panchayat union.
(1)	(2)	(3)
<i>Chingleput district.</i>		
Ramakrishnarajupet..	Census Code numbers and names of revenue villages in Rama. krishnarajupet revenue firkas in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division.—	Ramakrishnarajupet.
	99. Narasampeta.	
	100. Rajanagaram Santhayatham.	
	135. Gownipuram Chinra-subbaraju Khandriga.	
	136. Siddayyagunta Khandriga.	
	137. Madirajupermalraju Khandriga.	
	138. Elavarthimummalaraju Khandriga.	
	139. Chiralagurrappa Khandriga.	
	141. Ulehirangaraju Khandriga.	
	142. Chinthalangunta Khandriga.	
	161. Singasamudram.	
	175. Sandayatham Anjaneyapuram.	
	176. Anjaneyapuram.	
	179. Rajanagarm (included in village No. 100).	
	186. Narayanapuram.	
	192. Kadanaganagaram.	
	193. Yagnapuram.	
	194. Janakarakuppam.	
	196. Anandhavallipuram.	
	197. Tyagapuram.	
	198. Mohinipuram.	
	199. Appukondayya Khandriga.	
	200. Mutyalavaripalle.	
	201. Lakshmipuram.	
	202. Raghavanaidukuppam.	
	205. Ammavarikuppam.	
	206. Narayanapuram.	
	207. Mosur.	
	208. Vanganur.	
	209. Krishnakuppam.	
	210. Chenzalvarayudukhandriga.	
	211. Sirigirirajubadrarajukhandriga.	
	212. Madurapuram.	
	213. Changareddi Narayanareddikhandriga.	
	214. Santhanavenugopalapuram.	
	227. Khandapuram.	
	228. Ramakrishnarajupet.	
	229. Bhadraraju Khandriga.	
	230. Srikrishnapuram.	
	233. Akkachikuppam.	
	243. Ramajosyulu Khandriga.	
	244. Balapuram.	
	245. Srikalikapuram.	
	246. Chandravilasapuram.	
	247. Shro. Ramapura Agraharam.	
	248. Govatsapuram.	

[1st September 1961]

Name of the development block.	Area forming the development block.	Name of the panchayat union.
(1)	(2)	(3)
Ramakrishnarajupet —cont.	Census Code numbers and names of revenue villages in Ramakrishnarajupet revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division —cont.	Ramakrishnarajupet —cont.
	266. Damaneri. 267. Swethavarahapuram. 268. Vollatur. 269. Ammaneri. 270. Kodapuram. 278. Audivarahapuram. 295. Viranathur. 296. Ayyaneri.	
	Census Code numbers and names of revenue villages in Erumbi revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division—	
	226. Kaveripuram. 242. Mahankalipuram. 272. Venkataperumalrajapuram. 275. Tirunadharajapuram. 277. Veeramangalam. 281. Peddanagapudi. 282. Devakipuram. 289. Naidu Thopu. 291. VEDIYANGADU. 292. Devalambapuram Makarajapuram. 293. Chinnanagapudi. 294. Erumbi alias Aswarevanthapuram. 300. Singarajapuram. 301. Gopalapuram. 302. Chinaramapuram. 303. Peddaramapuram. 304. Chanuramallavaram. 305. Koleri alias Sahasrapadanapuram. 311. Mylarwada. 312. Makamambapuram. 313. Tirumalambapuram. 314. Prabhayankarapuram. 315. Meesaragantapuram. 317. Nilotpalapuram. 318. Padmapuram. 319. Paivalasa. 320. Katarikuppam.	
Pallipet —	Census Code numbers and names of revenue villages in Pallipet revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division—	
	5. Veligram. 6. Melkalpatteda. 7. Pallipet. 8. Surarajupatteda. 9. Rangepalli. 10. Kolathur. 11. Kolathur Ramiahkhandriga.	

[1st September 1961]

Name of the development block.	Area forming the development block.	Name of the panchayat union.
(1)	(2)	(3)
Pallipet—cont.	Census Code numbers and names of revenue villages in Pallipet revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division—cont.	Pallipet—cont.
	12. Nedium. 13. Aravasipatteda. 14. Samanthavada. 15. Karimbedu. 16. Kesavarajapuram. 17. Ramachandrapuram. 18. Chinnatimmarajupatteda. 19. Venkatarajukuppam. 20. Sangeethakuppam. 21. Tirumalrajupet. 22. Tirunadharajapuram. 23. Kumararajupeta. 24. Melapudi. 25. Reddipalli Subbaraokhandriga. 26. Puranam Sanjeevirayan-khandriga. 27. Punyam. 29. Kadapanthangal. 30. Kaverirajupeta. 31. Bommarajupeta. 53. Sitaramapuram. 54. Vadakuppam. 55. Katlambakkam. 63. Kodivalasa. 64. Athimanjeri. 65. Venkatapuram. 79. Chinna Athimanjeri. 178. Pakala Narayana Reddikhandriga. 185. Makamambapuram.	
	Census Code numbers and names of revenue villages in Prodaturpeta revenue firka in Pallipet revenue sub-taluk of Tiruvallur revenue division—	
	32. Gollalakuppam. 33. Chandrappanaidukandriga. 34. Chinnamudiipalli. 35. Kesavarajukuppam. 49. Prodaturpet (Non-City Urban). 50. Ragimanukhandriga. 51. Pandravedu. 52. Gantavarikuppam. 56. Konasamudram. 57. Kakalur. 58. Vengalrajukuppam. 59. Ramapuram. 66. Kothakuppam. 67. Petakandriga. 68. Jangalapalli. 69. Nedigallu. 81. Nochili. 82. Keechalam. 83. Ramasamudram. 84. Ulohiguruvarajukhandriga. 85. Kongugarikuppam.	

[1st September 1961]

Name of the development block.	Area forming the development block.	Name of the panchayat union.
(1)	(2)	(3)
Thiruvallangadu—cont.	Census Code numbers and names of revenue villages in Ponnimangadu revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division—cont.	Thiruvallangadu—cont.
	75. Arumbakkam.	
	90. Pombadi.	
	91. Arumgolam.	
	92. Tirukkolam Khandriga.	
	111. Talavedu.	
	112. Narayanasamudram Agraharam.	
	113. Mamandur.	
	124. Ramachandrapuram.	
	134. Gopalakrishnapuram.	
	249. Srikrishnapuram.	
	Census Code numbers and names of revenue villages in Kanakimachatram revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division—	
	115. Nekkiniagraharam.	
	116. Nekkinipeta.	
	117. Venugopalakrishnapuram.	
	129. Nelambaram.	
	130. Raghunathapuram.	
	131. Sithapuram.	
	132. Patramthangal.	
	133. Panapakkam.	
	150. Arcotkuppam.	
	151. Gudur.	
	152. Kapjipadi.	
	153. Rengapuram.	
	170. Nabaloor.	
	171. Kunnathur.	
	172. Ellapur.	
	173. Muddukondapuram.	
	186. Narayanapuram.	
	204. Kondapuram.	
	233. Ramapuram.	
	238. Kaverirajapuram.	
	239. Kurmavilasapuram.	
	261. Ramalingapuram.	
	262. Parasapuram.	
	263. Venugopalapuram.	
	286. Veeraraghavapuram.	
	228. Bhavavatha Pattabirampuram.	
	Census Code numbers and names of revenue villages in Manur revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division—	
	28. Patnam, Seshayyakhandriga.	
	287. Tiruvallangadu.	
	288. Narthavada.	
	290. Dhanushayapuram.	
	297. Palayanur.	
	299. Pulavanalluru.	
	308. Banapuram.	

1st September 1961]

Name of the development block.	Area forming the development block.	Name of the panchayat union.
(1)	(2)	(3)
Thiruvallangadu—cont.	Census Code numbers and names of revenue villages in Manur revenue firka in Tiruttani revenue taluk of Tiruvallur revenue division—cont.	Thiruvallangadu—cont.
	37/1 & 2. Vysapuram.	
	308. Rajapadmapuram.	
	309. Rajaratnapuram.	
	310. Jagirmangalam.	
	324. Shrotriam, Pattabirampuram.	
	325. Tholudavoor.	
	326. Marudavallipuram.	
	327. Manoor.	
	328. Kuppam Khandriga.	
	329. Harischandrapuram.	
	330. Lakshmilvilasapuram.	
	331. Saunakapuram.	
	332. Rathur.	
	333. Paakasala.	
	334. Japti Shortium Ramapuram.	
	335. Peddakalakattur.	
	336. Chinnamandli.	
	338. Kalambakkam.	

SCHEDULE II.

[See section 4 (2) (c).]

Name of the village.	Name of the development block.	Name of the panchayat union.
(1)	(2)	(3)
	[Chingleput district.]	
Census Code number and name of revenue village in Mappedu revenue firka of Tiruvallur revenue taluk of Tiruvallur revenue division—		
337. Chitrambakkam.	Kadambathur	Kadambathur.
	North Arcot district.	
Census Code numbers and names of revenue villages in Parangi revenue firka in Arkonam revenue taluk of Ranipet revenue division—		
321-1 and 321-2. Perumalraju-peta.	Kaveripakkam	Kaveripakkam.
322. Thandlam.		
393. Nandimangalam.		
Census Code numbers and names of revenue villages in Arkonam revenue firka in Arkonam revenue taluk of Ranipet revenue division—		
307-3. Ambarishapuram.	Arkonam	Arkonam.
307-4. Sukapuram.		

A—cont.

Arunachalam, Sri A. J.—	
Bill—Co-operative Societies Bill, 1961	150-153 414-415, 419-420
Resolution <i>re</i> Handloom Sarongs, inclusion in trade agreements of Government of India with Ceylon, Indonesia and Burma ..	386-387
Assurances—	
Statement XXIX showing action taken on—given during VIII, X and XII to XIX sessions of the Council, laid on the table ..	13
Attendees—	
Question <i>re</i> regularization of services and grant of arrears of increments to—of the Highways Department	297-298
Audit Report, 1961—	
Laid on the table	99
Avenue trees—	
Question <i>re</i> ban on felling of tamarind	405-406
B	
B.T. Course, Shortened—	
Question <i>re</i> institution where conducted	347-348
Balasubramanya Ayyar, Sri K.—	
Bills—	
Co-operative Societies Bill, 1961	270, 271 273, 274, 421-422
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1961 ..	305-307
Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961	300-301
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961	309
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	322-323 327
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1961 ..	121-122
Tenants' and Ryots' Protection (Amendment) Bill, 1961 ..	302-303
Resolution <i>re</i> State Corporations and companies in which the State has a share, constitution of a committee to study the working of.	367-369 373
Supplementary Statement of Expenditure, 1961-62 (First), discussion on	131-133
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—	
Appointment of inspectors, notification laid on the table ..	7
Exemption of beedi industrial premises and employees from certain provisions, notification laid on the table	13
Exemption of beedi industry in Tirunelveli district carried on by a woman at her residence from the provisions of sections 3 and 4, notification laid on the table	11
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Bill—Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1961 ..	120-121 122
Potato crop in Nilgiris district, statement <i>re</i> damage caused to—by late Blight	117-120

B—cont.

Bhoodan Yagna Board, Madras State—	
Acceptance of resignation of Sri S. Jagannathan of his membership and appointment of Sri R. R. Kaithan as member, notifications laid on the table	10
Bhoodan Yagna Rules, 1959—	
Amendments to—, notification laid on the table	99
Bills—	
(Added Territory) Extension of Laws (No. 2) Bill, 1961—	
Message from the Assembly <i>re</i>	408
Message from the Governor <i>re</i>	408
Appropriation (No. 5) Bill, 1961—	
Considered and passed	358
Message from the Assembly <i>re</i>	358
Message from the Governor <i>re</i>	357
Co-operative Societies Bill, 1961—	
Considered and passed	140-153 156-216 230, 400-431
Gist of Memoranda received by the Select Committee on—laid on the table	154
Message from the Assembly <i>re</i>	97
Message from the Governor <i>re</i>	116
Report and Proceedings of the Select Committee on—, laid on the table	154
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1961—	
Considered and passed	304-308
Message from the Assembly <i>re</i>	116
Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961—	
Considered and passed	298-301
Message from the Assembly <i>re</i>	116
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961—	
Considered and passed	448-449
Message from the Governor <i>re</i>	408
Message from the Assembly <i>re</i>	408
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961—	
Considered and passed	308-310
Message from the Assembly <i>re</i>	116
Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961—	
Message from the Assembly <i>re</i>	408-409
Message from the Governor <i>re</i>	408
Considered and passed	432-446
Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961—	
Message from the Assembly <i>re</i>	408
Message from the Governor <i>re</i>	408
Considered and passed	446-448

B—cont.

PAGES

Bills—cont.	
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961—	
Considered and passed	310-327
Message from the Assembly <i>re</i>	116
Message from the Governor <i>re</i>	229
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1961—	
Considered and passed	120-123
Message from the Assembly <i>re</i>	155
Message from the Governor <i>re</i>	49
Tenants' and Ryots' Protection (Amendment) Bill, 1961—	
Considered and passed	301-304
Message from the Assembly <i>re</i>	116
Bills, as passed by the Assembly, laid on the table—	
Co-operative Societies Bill, 1961	280
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961	280
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961	280
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961	449
Occupants and Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961	449
Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions of First Contribution) Amendment Bill, 1961	449
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1961, laid on the table	154
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961	280
Books and publications—	
Question <i>re</i> English text-book published by the Education Department for Standard V in 1960-61, amount spent and realized	285-286
Boring sets—	
Question <i>re</i> Amount deposited for hiring of—in 1958-59 and 1959-60	110-112
Borstal Schools Act, 1925—	
Amendments to rules consequent on introduction of metric system, notification laid on the table	5
Bridges—	
Question <i>re</i> —	
Construction of—across Tambaraparani between Tirunelveli and Palayamcottai	291-292
Damage caused to—between Mettupalayam and Periapet in Chidambaram taluk	357
Number of damaged—on the trunk road from Villupuram to Tindivanam and from Cuddalore to Vriddhachalam	356-357
Widening of—on National and State Highways	295-297
Buckingham canal—	
Question <i>re</i> Annual maintenance charges and licence fees	355-356

B—cont.

PAGES

Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960—	
Issue of rules under—, notification laid on the table	10
Business Advisory Committee—	
<i>See</i> Committees.	
Catamarans—	
Question <i>re</i> supply of—and fishing implements to fishermen through co-operative societies	403-404
Catering Establishments Act, 1958—	
Exemption of the Connemara Hotel, Madras, from the provisions of section 18, notification laid on the table	99
Central Medical Stores, Madras—	
Question <i>re</i> delay in supply of medicines to local fund hospitals in Tiruchirappalli district	398-399
Ceylon Tamils—	
Question <i>re</i> representation <i>re</i> agitation by	395-396
Chairman, Mr.—	
Adjournment motion <i>re</i> Delimitation of Council Constituencies (Madras) Order, 1961	49-50
Announcement <i>re</i> —	
Business Advisory Committee's decision	20-21
Message from the Assembly <i>re</i> —	229-230
(Added Territory) Extension of Laws (No. 2) Bill, 1961	408
Appropriation (No. 5) Bill, 1961	358
Co-operative Societies Bill, 1961	97
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961	116
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961	116
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961	408
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961	116
Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961	409
Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961	408
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	116
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1961	49
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961	116
Message from the Governor <i>re</i> —	
(Added Territory) Extension of Laws (No. 2) Bill, 1961	408
Appropriation (No. 5) Bill, 1961	357
Co-operative Societies Bill, 1961	116
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961	408
Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961	408
127:3—2	

	PAGES
Chairman, Mr.—cont.	
Announcement <i>re</i> —cont.	
Message from the Governor <i>re</i> —cont.	
Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961	408
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	229
Condolence resolution <i>re</i> —	
Death of Annamalai Pillai, Sri N., a Member of the Council ..	1-2
Death of Krishna Rao, Dr. U., Speaker, Madras Legislative Assembly	2-4
Expression of sorrow <i>re</i> Death of Vedarathnam Pillai, Sri A., a Member of the Legislative Assembly	101
<i>See</i> Buildings and observations of the Chair.	
Chemical fertilizers—	
Question <i>re</i> quantity of—alotted to each district from April to September 1960 and basis of allotment and distribution	41-42
Chief Rent Controller, Madras—	
Question <i>re</i> complaints about the	224, 225
Cinema Houses—	
Question <i>re</i> theft of tool kits from cars parked in—in Madras City during January and February 1961	17
Cinemas (Regulation) Rules, 1957—	
Amendments to—, notifications laid on the table	11, 13, 99
Coal—	
Question <i>re</i> variation in middleman's commission in supply made to Basin Bridge Power Station	294-295
Colleges—	
Question <i>re</i> change in hours of work in—	15
Commercial Crops Market Rules, 1948—	
Amendment to—, notification laid on the table	11
Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes—	
Annual report of— for 1959-60, laid on the table	10
Committees—	
Business Advisory Committee, decision of	20-21 229-230
Committee on Subordinate Legislation of the Assembly, fourteenth report laid on the table	273
Committee on Subordinate Legislation (Assembly), thirteenth report laid on the table	99
Estimates Committee's first report laid on the table	99
Estimates Committee's Report (Harijan Welfare Department), laid on the table	328
Condolence resolution <i>re</i> —	
Death of Annamalai Pillai, Sri N., a Member of the Council ..	1-2
Death of Krishna Rao, Dr. U., Speaker, Madras Legislative Assembly	2-4

	PAGES
Confidential reports—	
Question <i>re</i> regulations regarding— of Government servants ..	106-107
Co-operative societies—	
Housing Society, notification <i>re</i> amendment to rules prohibiting membership of more than one—, laid on the table	8
Question <i>re</i> Co-operative Credit Societies, number of—classified as A, B, C and D	217 218, 231
Co-operative Societies Act, 1932—	
Amendments to rules under—, notification laid on the table ..	9
Co-operative Societies Bill, 1961—	
<i>See</i> Bills.	
Courts—	
Village—, review of working for the half-year ending 30th June 1960, laid on the table	12
Crop Insurance Scheme—	
Question <i>re</i> introduction of	20
Cultivating Tenants and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961—	
<i>See</i> Bills.	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956—	
Constitution of Tahsildar, Shencottah taluk, as Rent Court, notification laid on the table	6
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961—	
<i>See</i> Bills.	
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961—	
<i>See</i> Bills.	
Cycle rickshaws—	
Question <i>re</i> number of unlicensed—traced in Madras City during 1959-60	109
Cyclists—	
Question <i>re</i> permission to—to carry additional passenger on the carrier	112
D	
Debtor's Protection Rules, 1936—	
Amendments to—, notifications laid on the table	12
Delimitation of Council Constituencies (Madras) Order, 1961—	
Adjournment motion <i>re</i>	49-50
Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959—	
Amendments to—, notification laid on the table	9, 279
Deputy Commercial Tax Officers—	
Appointment of—to exercise the powers of Entertainments Tax Officer, notification laid on the table	39
Devaraja Mudaliar, Sri T. V.—	
Electricity Board, Budget for 1961-62, discussion on	71-73

D—cont.

Diarrhoea—	
Question <i>re</i> outbreak of—in Polur, Chengam, Tiruvannamalai and Wandiwash taluks, relief and preventive measures taken	105-106
Distillery Rules, 1960—	
Amendments to—, notification laid on the table	5, 36
District Development Councils—	
Amendment to rules for payment of travelling allowance to members of— and their standing committees, notification laid on the table	5, 6
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961—	
See Bills.	
Doctors—	
Question <i>re</i> number resigned from 1st June 1959 to 31st January 1961	399-401
Drainage—	
Question <i>re</i> introduction of underground—for Kancheepuram ..	290-291
Drawing Masters—	
Question <i>re</i> qualifications necessary for—in aided secondary schools to draw special pay of Rs. 5	289-290
Electrical undertakings—	
Clarification of the expression, notification laid on the table ..	11
Electricity—	
Power development in Madras State under Five-Year Plans, pamphlet laid on the table	83
Question <i>re</i> —	
India Government's scheme for zonal distribution of electrical energy	223
Municipalities not electrified as on 30th September 1960, names of ..	47-48
Electricity Board, Madras State—	
Budget for 1961-62, discussion on	21-35 50-82
Question <i>re</i> —	
Amount spent by—on purchase of stores during 1958-59 and 1959-60	219
Concrete posts, procedure for getting supplies of	219-220
Deposit amount of consumers, loans raised, etc.	220
Review of activities of—during the first half of the year 1960-61, laid on the table	6
Employees' State Insurance Hospital, Madras—	
See Hospitals and dispensaries.	
Entertainments tax—	
Exemption of shows of film on the visit of Queen Elizabeth II to India from—, notification laid on the table	9

Entertainments Tax Rules, 1939—	
Amendment to—, notification laid on the table	13
Estates—	
Question <i>re</i> number of—taken over in Ramanathapuram and Tirunelveli districts and payment of compensation in respect of.	43-45
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Amendment to rules under—, notification laid on the table ..	12
Date of coming into force of certain sections in Kamminiyodai in an estate in Arantangi taluk and Aliyavayakal in an estate in Orathanad taluk, notification laid on the table	11
Issue of rules under—, notification laid on the table	279
Settlement of certain estates in Tiruchirappalli district, notification laid on the table	10
Settlement of inam estates in Arantangi and Pattukkottai taluks, notification laid on the table	7
Settlement of inam estates in Hosur and Krishnagiri taluks, notification laid on the table	7
Settlement of Karundirakkotti inam estate, notification laid on the table	12
Settlement of Nattumangalam inam estate, notification laid on the table	13
Settlement of Oechhakudi inam estate, notification laid on the table	12
Settlement of Puvanam estate, notification laid on the table ..	12
Estimates Committee—	
See Committees.	
Ethirajalu, Sri M.—	
Bills—	
Co-operative Societies Bill, 1961	265, 269 410-411, 418
Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961	436-437
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	315-319
Electricity Board, Budget for 1961-62, discussion on	62-67
Resolution <i>re</i> Provincialisation of Ministerial Services in the Municipalities	359-363 367
Supplementary Statement of Expenditure, 1961-62 (First), discussion on	123-127
Excise and Prohibition Department—	
Review of working of—for the first half-year of 1960-61, laid on the table	279
Expression of sorrow <i>re</i> —	
Death of Vedarathnam Pillai, Sri A., a Member of the Legislative Assembly	101

F

Factories Rules—	
Amendment to—, notification laid on the table	9
Factories (Welfare Officers) Rules, 1953—	
Amendments to—, notification laid on the table	9

F—cont.

Films—	
Question <i>re</i> documentary on Queen Elizabeth's tour of India, objection to exhibition of	17
Finance Accounts—	
Madras Government's — for 1959-60 and Audit Report, 1960, laid on the table	9
Fisheries—	
Question <i>re</i> Central Fisheries Research Unit, functioning of — at Mandapam (Ramanathapuram district)	350
Fishermen—	
Resolution <i>re</i> Constitution of a Committee to conduct a survey of the districtwar dispersal of	373-379
Floods—	
Statement <i>re</i> Cauvery —, laid on the table	328
Foodgrains Merchants' Association—	
Question <i>re</i> requisition of — to the Railway Administration for allotment of wagons to bring rice from Orissa	110
Foreshore Estate, Santhome—	
Question <i>re</i> representation <i>re</i> reduction of rent of apartments	401

G

Gajapathy Nayagar, Sri A.—	
Bill—Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	319-320
Electricity Board, Budget for 1961-62, discussion on	69-71
General Sales Tax Act, 1959—	
Amendments to —, notifications laid on the table	9, 13
Exemption of certain classes of dealers from the operation of section 20, notification laid on the table	8
Exemption of groundnut and goods from section 20 (2), notification laid on the table	36
Omission of items 23, 39 and 54 from the First Schedule, notification laid on the table	9
Gingee Fort—	
Question <i>re</i> making of a Tourist Centre	113
Government Museums at Madras and Pudukkottai—	
Report of activities for the half-year ending 31st March 1961, laid on the table	11
Graduates' Constituencies—	
Question <i>re</i> delimitation of —	91-96

H

Handloom Sarongs—	
Question <i>re</i> restriction on import of South Indian — into Ceylon	89
Resolution <i>re</i> inclusion of — in trade agreements of the Government of India with Ceylon, Indonesia and Burma	383-390
Highways—	
Question <i>re</i> removal of encroachments on	292-293
Hill Stations (Preservation of Trees) Rules, 1957—	
Amendments to —, notification laid on the table	36

H—cont.

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951—	
Relaxation of rule 27 of the rules under section 100 in respect of the sale of the idol of Sri Natarajar by the authorities of Sambandaswamy temple, Mayuram taluk, notification laid on the table	6
Relaxation of rules for sale of idols of Durgai and Brahma belonging to Sri Vaidyanathaswami temple, Tirumulavadi, notification laid on the table	10
Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department—	
Report of activities for the half-year ending 30th September 1960, laid on the table	7
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961—	
See Bills.	
Home Department—	
Review of activities of departments under — for first half-year 1960, laid on the table	83
Hospitals and Dispensaries—	
Question <i>re</i> —	
District Headquarters Hospital, Cuddalore, construction of a 100-bedded ward in	401-405
Employees' State Insurance Hospital, Madras, shifting of — to new premises in Kilpauk	228
Government Hospitals, fixation of time for visitors to see patients in —	354-355
Ophthalmic Hospital, Egmore, number of posts kept vacant since 1st March 1961, etc.	289
St. Martin's — Ramanathapuram, Government grant to	353-354
House property—	
Question <i>re</i> fixation of ceiling on —	19
Housing schemes—	
Question <i>re</i> —	
Advances to Government servants for purchase of house-sites, building houses, etc., applications received and disposed of	218
Low Income Houses, stay of allotment of houses by Corporation of Madras	48
Housing society—	
See Co-operative Societies.	

I

Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947—	
Amendment to —, notification laid on the table	99
Industrial Estate—	
Question <i>re</i> Establishment of an — at Vridhachalam	396
Industrial Investment Corporation, Ltd., Madras—	
Government's review on working of — for the year ended 30th June 1960 together with copies of Annual Report and Statement of Accounts, laid on the table	5

I—cont.

Industrial Workshop—	
Question <i>re</i> Establishment of an— at Villupuram	401
Industries—	
Question <i>re</i> —	
Cottage industries for soap-making from non-edible oils, number of departmental units	18
Lace industry, establishment of—in Madras	114
Paper manufacturing industry, starting of a—at Tindivanam ..	402
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Rules, 1961—	
Issue of rules under—, notification laid on the table	12

J

Joint Commercial Tax Officers—	
Appointment of certain—to exercise the powers of Entertainment Tax Officer, notification laid on the table	99

K

Kamalakannan, Sri K.—	
Bill—Co-operative Societies Bill, 1961	257-259
Karayalar, Sri L. S.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961	300
Khadi and Village Industries Board, Madras—	
Appointment of Accountant-General as Auditor of—, notification laid on the table	5
Kosalram, Sri K. T.—	
Bills—	
Co-operative Societies Bill, 1961	245-248
Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961.	433-436
	440-441
	443, 444
Krishna Rau, Dr. U.—	
Condolence resolution <i>re</i> death of—, Speaker, Madras Legislative Assembly	2-4
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Electricity Board, Budget for 1961-62, discussion on	67-69
Resolution <i>re</i> teachers, house-rent allowance to	380-383
Supplementary Statement of Expenditure, 1961-62 (First), discussion on	129-131
	139

L

Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—	
Condolence resolution <i>re</i> death of Krishna Rao, Dr. U., Speaker, Madras Legislative Assembly	3-4
Resolution <i>re</i> State Corporations and Companies in which the State has a share, constitution of a Committee to study the working of—	369-376

L—cont.

Language Pandits—	
<i>See</i> Teachers.	
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960—	
Amendments to—, notification laid on the table	7, 8, 11, 83
	154, 280
Lourdhammal Simon, the Hon. Srimathi—	
Resolution <i>re</i> —	
Fishermen, constitution of a Committee to conduct a survey of the districtwar dispersal of	377-379
Provincialisation in Ministerial Services in the Municipalities ..	365-367

M

Madras University Act, 1923—	
Question <i>re</i> amendments to—to increase the seats for election by registered graduates	113
Malaria—	
Question <i>re</i> nature of surveillance of—, in the State	102-104
Management of Special Homes and Work Houses in the State of Madras (except the City of Madras) Rules, 1960—	
Amendments to—, notification laid on the table	326
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—	
Bills—	
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961	304-305
	307
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961	298-300
	301
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961	308
	309-310
Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961	432-433
	437-438, 442
	444, 446
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	310-311
	324-326, 327
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961	301-302
	303, 304

Matter of Urgent Public Importance—

Potato crop in Nilgiris district, calling attention to damage caused to— by Late Blight	116-120
---	---------

Messages from the Assembly and Governor—

See Bills.

Minimum Wages (Madras) Rules, 1953—

Amendments to—, notification laid on the table	12
--	----

Ministerial Services—

Resolution <i>re</i> provincialisation of—in Municipalities	359-367
---	---------

Mohamed Raza Khan, Sri—

Adjournment motion <i>re</i> Delimitation of Council Constituencies (Madras) Order, 1961	59
--	----

M—cont.

Motor vehicles—

Question <i>re</i> prohibition of use of direct headlights in—in Madras City	223-224 281-282
--	--------------------

Motor Vehicles Rules, 1940—

Amendment to—, notification laid on the table	8, 11
---	-------

Motor Vehicles Tax—

Collection of quarterly tax on luxury coaches MDE 2975, notification laid on the table	12
Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDE 2990, notification laid on the table	5
Collection of quarterly tax on luxury coaches Nos. MDJ 6197 and MDU 6198, notification laid on the table	5
Exemption of a motor car belonging to United Kingdom Trade Commissioner, notification laid on the table	10
Exemption of certain vehicles belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund, notification laid on the table	13
Exemption of motor car No. MSW 3158 from—, notification laid on the table	279
Exemption of motor car No. DLE 7620 from—, notification laid on the table	10
Exemption of vehicles belonging to United Nations International Children's Emergency Fund and used for B.C.G. vaccination in Madras State, notification laid on the table	36
Exemption of Willy's Jeep station wagon No. MDR 3185 from—, notification laid on the table	8
Exemption of Willy's Jeep station wagons Nos. 17249 and 17251 from—, notification laid on the table	6

Muthukannappan, Vidwan T.—

Bill—Co-operative Societies Bill, 1961	248-255 411-414 422-424
Resolution <i>re</i> fishermen, constitution of a Committee to conduct a survey of the districtwar dispersal of	373-377 379
Supplementary Statement of Expenditure, 1961-62 (First), discussion on	133-134

N

Nallaswami, Sri B. K.—

Bill—Co-operative Societies Bill, 1961	147-150
--	---------

National Art Gallery, Madras—

Report of activities for the half-year ending 31st March 1961, laid on the table	11
--	----

O

Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961—

See Bills.

Official Language Act—

Introduction of Tamil in Government offices up to district level, notification laid on the table	12
--	----

O—cont.

Official Language Act—cont.

Use of Tamil in official communications in Commercial Taxes, Harijan Welfare, Fisheries, etc., departments up to district level, notification laid on the table	9
---	---

Ophthalmic Hospital, Egmore—

See Hospitals and Dispensaries.

P

Panchayat(s)—

Delegation of powers to Inspector of Municipal Councils and Local Boards, Madras, to appoint whole time Executive Officer for a town panchayat, notification laid on the table	9
Extension of District Municipalities Act and Rules thereunder to Tiruvethipuram Panchayat, notification by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards, laid on the table	8
Notification <i>re</i> constitution of Panchayat Unions laid on the table—	
Kodavasal Panchayat Union Council	9
Kodavasal Panchayat Union in East Thanjavur Development district, inclusion of certain villages in	8
North and South Vellore, North and South Cuddalore, Chingleput, East and West Coimbatore, North and South Madurai, East and West Ramanathapuram, North and South Salem, East and West Thanjavur, North and South Tiruchirappalli and North and South Tirunelveli Development districts, notifications laid on the table	36
North Vellore, South Vellore, South Madurai, North Madurai, West Ramanathapuram, East Ramanathapuram, West Thanjavur, East Thanjavur, North Cuddalore, South Tiruchirappalli, North Tiruchirappalli, South Tirunelveli, East Coimbatore, West Coimbatore, North Salem and South Salem Development districts	88
Second batch of Panchayat Union Councils	7
Question <i>re</i> Mangalore—, South Arcot district, higher elementary school for	289
Refixation of strength of certain panchayats in Thanjavur district, notification laid on the table	36
Removal of Sri C. Palaniswamy Gounder from the office of President, Pichandampalayam Panchayat, notification laid on the table	7
Rules relating to Panchayat Union Councils issued, notification laid on the table	5

Panchayats Act, 1958—

Appointment of officers to exercise or perform the powers or duties of Inspectors under—, notification laid on the table	83
Issue of rules relating to panchayats under—, notification laid on the table	83
Powers and duties of Inspector, notifications laid on the table	8

Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961—

See Bills.

Papers laid on the table of the House—

Accommodation Control Department, statement of activities for the half-year ending 31st December 1960	6
---	---

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Agricultural Income-tax (Appeal and Revision) Rules, 1955, amendment to— (G.O. Ms. No. 766, Revenue, dated 22nd February 1961)	5
Agricultural Income-tax Rules, 1955, amendments to— (G.O. Ms. No. 1832, Revenue, dated 28th April 1961 and No. 2597, dated 27th June 1961)	12, 13
Appropriation Accounts for 1959-60 and Audit Report, 1961 (Volumes I and II)	99
Assurances given during VIII, X and XII to XIX sessions of the Council, statement XXIX showing action taken on	13
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—	
Appointment of Inspectors [G.O. Ms. No. 1693, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 22nd March 1961].	7
Exemption of beedi industrial premises and employees from certain provisions [G.O. Ms. No. 4333, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 30th June 1961]	13
Exemption of beedi industry in Tirunelveli district carried on by a woman at her residence from the provisions of sections 3 and 4 [G.O. Ms. No. 3587, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 11th May 1961]	11
Bhoodan Yagna Board, Madras State, acceptance of resignation of Sri S. Jagannathan of his membership, and appointment of Sri R. R. Kaithan as member (G.O. Ms. No. 1013, Rural Development and Local Administration, dated 7th April 1961 and No. 1262, dated 29th April 1961)	10
Bhoodan Yagna Rules, 1959, amendments to— (G.O. Ms. No. 1940, Rural Development and Local Administration, dated 13th July 1961)	99
Bills—	
Co-operative Societies Bill, 1961, gist of memoranda received by the Select Committee	154
Co-operative Societies Bill, 1961, report and proceedings of Select Committee on—	154
Bills, as passed by the Assembly—	
Co-operative Societies Bill, 1961	280
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1961	280
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1961	280
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961	449
Occupants and Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961	449
Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961	449
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1961	154
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1961	280
Borstal Schools Act, 1925, amendments to rules consequent on introduction of metric system (G.O. Ms. No. 54, Home, dated 4th January 1961)	5
Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960, issue of rules (G.O. Ms. No. 1856, Home, dated 3rd June 1961)	10

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Catering Establishments Act, 1958, exemption of the Connemara Hotel from the provisions of section 18 [G.O. Ms. No. 4503, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 11th July 1961]	99
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendments to— (G.Os. Ms. No. 1773, Home, dated 29th May 1961, No. 1941, dated 9th June 1961 and No. 2232, dated 4th July 1961)	11, 13, 99
Commercial Crops Market Rules, 1948, amendment to— (G.O. Ms. No. 2121, Food and Agriculture, dated 8th June 1961)	11
Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes, Annual Report for 1959-60	10
Committee on Subordinate Legislation of the Assembly, Fourteenth Report	279
Committee on Subordinate Legislation (Assembly)—	
Thirteenth Report	99
Co-operative Societies Act, 1922, amendments to rules under— [G.O. Ms. No. 672, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 3rd February 1961]	9
Cultivating Tenants' (Payment of Fair Rent) Act, 1956, constitution of Tahsildar, Shencottah taluk, as Rent Court (G.O. Ms. No. 1359, Revenue, dated 27th March 1961)	6
Debtors' Protection Rules, 1936, amendments to— (G.O. Ms. No. 3552, Industries, Labour and Co-operation, dated 9th May 1961)	12
Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, amendments to— (G.Os. Ms. No. 869, Home, dated 10th March 1961 and No. 2319, dated 11th July 1961)	9, 279
Deputy Commercial Tax Officers and certain Joint Commercial Tax Officers, appointment of— to exercise the powers of Entertainments Tax Officer (G.O. No. 2780, Revenue, dated 6th July 1961)	99
Distillery Rules, 1960, amendments to— (G.Os. Ms. No. 882, Home, dated 11th March 1961 and No. 2092, dated 21st June 1961)	5, 30
District Development Councils and their standing committees, amendments to rules for payment of travelling allowance to members (G.Os. No. 138, Rural Development and Local Administration, dated 18th January 1961 and No. 398, dated 14th February 1961)	5, 6
'Electrical undertakings', clarification of the expression (G.O. No. 2033, Revenue, dated 16th May 1961)	11
Electricity Board, Madras State, review of activities of— during the first half of the year 1960-61	6
Entertainments tax, exemption of shows of film on the visit of Queen Elizabeth II to India from— (G.O. Ms. No. 223, Revenue, dated 2nd March 1961)	9
Entertainments Tax Rules, 1939, amendment to— (G.O. Ms. No. 2312, Revenue, dated 1st June 1961)	13
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Amendment to rules under— (G.O. No. 1622, Revenue, dated 14th April 1961)	12
Date of coming into force of certain sections in Kamminiyaodai in an estate in Arantangi taluk, Aliyavayakal in an estate in Orathanad taluk (G.O. Ms. Nos. 945 and 946, Revenue, dated 6th March 1961)	11

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—cont.	
Issue of rules under — (G.O. No. 2761, Revenue, dated 5th July 1961)	279
Settlement of certain estates in Tiruchirappalli district (G.O. Ms. No. 4147, Revenue, dated 17th October 1960)	10
Settlement of Karundirakotti inam estate (G.O. Ms. No. 2290, Revenue, dated 31st May 1961)	12
Settlement of Nattumangalam inam estate (G.O. Ms. No. 1881, Revenue, dated 3rd May 1961)	13
Settlement of Oechakudi inam estate (G.O. Ms. No. 1882, Revenue, dated 3rd May 1961)	13
Settlement of Puvanam inam estate (G.O. Ms. No. 2313, Revenue, dated 1st June 1961)	12
Settlement of the inam estates in Arantangi and Pattukkottai taluks (Memorandum No. 125777-J3 60-2, Revenue, dated 27th January 1961)	7
Settlement of the inam estates in Hosur and Krishnagiri taluks (Memorandum No. 125778-J3 60-2, Revenue, dated 27th January 1961)	7
Estimates Committee's First Report	99
Estimates Committee's Report (Harijan Welfare Department)	323
Excise and Prohibition department, review on the working of — for first half-year of 1960-61	279
Factories Rules, amendment to — (G.O. Ms. No. 2355, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 25th April 1961)	9
Factories (Welfare Officers) Rules, 1953, amendments to — [G.O. Ms. No. 2280, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 21st April 1961]	9
Finance Accounts of Madras Government for 1959-60 and Audit Report, 1960	9
Floods, statement <i>re</i> Cauvery —	328
General Sales Tax Act, 1959—	
Exemption of certain classes of dealers from the operation of section 20 (G.O. Press No. 1310, Revenue, dated 24th March 1961)	8
Exemption of groundnut and certain other goods from section 20 (2) (G.O. No. 5404, dated 30th December 1960)	36
Omission of items 23, 39 and 54 from the First Schedule (G.O. Press No. 1423, Revenue, dated 30th March 1961)	9
General Sales Tax Rules, 1959, amendment to — (G.Os. Press No. 4562, Revenue, dated 9th November 1960 and Ms. No. 2528, dated 17th June 1961)	9, 13
Government Museums at Madras and Pudukkottai, and National Art Gallery at Madras, report of activities for the half-year ending 31st March 1961	11
Hill Stations (Preservation of Trees) Rules, 1957, amendment to — (G.O. Ms. No. 1903, Food and Agriculture, dated 23rd May 1961)	36
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951—	
Relaxation of rule 27 of the rules under section 100 in respect of sale of the idol of Sri Natarajar by the authorities of Sambandaswamy temple, Mayuram taluk (G.O. Ms. No. 884, Revenue, dated 3rd March 1961)	6

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951—cont.	
Relaxation of rules for sale of the idols of Durgai and Brahma belonging to Sri Vaidyanathaswami temple, Tirumulavadi (G.O. Ms. No. 1600, Revenue, dated 12th April 1961)	10
Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, report of activities of — for the half-year ending 30th September 1960	7
Home Department, review of activities of departments under — for first half-year, 1960	83
Housing society, amendment to rules prohibiting membership of more than one — [G.O. Ms. No. 3907, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 10th August 1960]	8
Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947, amendment to — [G.O. Ms. No. 4137, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 15th June 1961]	99
Industrial Investment Corporation, Ltd., Madras, Government's review on working for the year ended 30th June 1960 together with copies of Annual Report and Statement of Accounts	5
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Rules, 1961, issue of rules (G.O. Ms. No. 1978, Revenue, dated 10th May 1961)	12
Khadi and Village Industries Board, Madras, appointment of Accountant-General as Auditor of — (G.O. Ms. No. 1182, Food and Agriculture, dated 30th March 1961)	5
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendment to — (G.Os. Ms. No. 816, Home, dated 8th March 1961, No. 979, dated 20th March 1961, No. 1060, dated 24th March 1961, No. 1561, dated 9th May 1961, No. 1761, dated 27th May 1961 and No. 2141, dated 26th June 1961)	7, 8, 11 83, 154, 280
Management of Special Homes and Work Houses in the State of Madras (Except the City of Madras), Rules, 1960, amendments to — (G.O. Ms. No. 1734, Home, dated 23rd May 1961)	323
Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, amendments to — [G.O. Ms. No. 2011, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 6th April 1961]	12
Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to — (G.Os. Ms. No. 1092, Home, dated 27th March 1961 and No. 3853, dated 19th May 1961)	8, 11
Motor Vehicles Tax—	
Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDE 2975 (G.O. Ms. No. 1670, Home, dated 18th May 1961)	12
Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDE 2990 (G.O. Ms. No. 772, Home, dated 4th March 1961)	5
Collection of quarterly tax on luxury coaches Nos. MDU 6197 and MDU 6198 (G.O. Ms. No. 1109, Home, dated 27th March 1961)	5
Exemption of a motor car belonging to United Kingdom Trade Commissioner (G.O. Ms. No. 1534, Home, dated 4th May 1961)	10
Exemption of certain vehicles belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund (G.O. Ms. No. 2146, Home, dated 27th June 1961)	13
Exemption of motor car No. DLE 7620 from — (G.O. Ms. No. 1500, Home, dated 2nd May 1961)	10
Exemption of motor car No. MSW 3158 from — (G.O. Ms. No. 2461, Home, dated 20th July 1961)	272

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Motor Vehicles Tax—cont.

Exemption of vehicle belonging to United Nations International Children's Emergency Fund and used for B.C.G. Vaccination in Madras State from—(G.O. Ms. No. 2134, Home, dated 26th June 1961)

36

Exemption of Willy's jeep station wagon No. MDR 3185 from—(G.O. Ms. No. 1225, Home, dated 6th April 1961)

3

Exemption of Willy's jeep station wagons Nos. 17249 and 17251 from—(G.O. Ms. No. 1183, Home, dated 3rd April 1961).

6

Official Language Act—

Introduction of Tamil in Government offices up to district level [G.O. Ms. No. 887, Public (General-M), dated 22nd May 1961].

12

Use of Tamil in official communications in Commercial Taxes, Harijan Welfare, Fisheries, etc., departments up to district level [G.O. Ms. No. 672, Public (General-M), dated 10th April 1961]

9

Panchayats—

Constitution of Panchayat Union Councils in—

Kodavasal Panchayat Union Council (G.O. Ms. No. 1034, Rural Development and Local Administration, dated 10th April 1961)

9

Second batch of Panchayat Union Councils (G.O. Ms. No. 1027, Rural Development and Local Administration, dated 7th April 1961)

7

Constitution of Panchayat Unions in—

North and South Vellore, North and South Cuddalore, Chingleput, East and West Coimbatore, North and South Madurai, East and West Ramanathapuram, North and South Salem, East and West Thanjavur, North and South Tiruchirappalli and North and South Tirunelveli Development districts.

36

North Vellore, South Vellore, South Madurai, North Madurai, West Ramanathapuram, East Ramanathapuram, West Thanjavur, East Thanjavur, North Cuddalore, South Tiruchirappalli, North Tiruchirappalli, South Tirunelveli, East Coimbatore, West Coimbatore, North Salem and South Salem Development districts

83

Delegation of powers to Inspector of Municipal Councils and Local Boards, Madras, to appoint wholetime Executive Officer for a town panchayat (G.O. Ms. No. 1127, Rural Development and Local Administration, dated 17th April 1961)

9

Extension of District Municipalities Act, 1920 and rules thereunder to Tiruvettipuram Panchayat, notification by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards

8

Kodavasal Panchayat Union in East Thanjavur Development district, inclusion of certain villages in—[Memorandum No. 59382-L (Special) 61-5, Rural Development and Local Administration, dated 10th April 1961]

8

Refixation of strength of certain panchayats in Thanjavur district, notification re

36

Removal of Sri C. Palaniswamy Gounder from the office of President, Pichandanpalayam Panchayat

7

Rules relating to Panchayat Union Councils, issue of—(G.O. Ms. No. 1677, Rural Development and Local Administration, dated 8th October 1960)

5

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Panchayats Act, 1958—

Issue of rules relating to panchayats under—(G.O. Ms. No. 1248, Local Administration, dated 26th April 1961)

33

Appointment of officers to exercise or perform the powers or duties of Inspectors under—(G.O. Ms. No. 1331, Local Administration, dated 10th May 1961)

83

Powers and duties of Inspector (G.Os. Ms. No. 309, Rural Development and Local Administration, dated 3rd February 1961 and No. 288, dated 1st February 1961)

8

Partnership (Registration of Firms) Rules, 1932, amendments to—(G.O. Ms. No. 417, Industries, Labour and Co-operation, dated 24th January 1961)

6

Pawnbrokers Rules, 1944, amendment to—[G.O. No. 4432, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 7th July 1961]

279

Plantations Labour Rules, 1955, amendment to—(G.Os. Ms. No. 3911, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st June 1961 and No. 4421, dated 6th July 1961)

11, 99

Power development in Madras State under Five-Year Plans, pamphlet laid on the table

83

Public Service Commission, Madras, Report for the year ending 31st March 1961 [G.O. Ms. No. 1759, Public (Services-A), dated 9th November 1960]

6

Public Service Commission Regulations, 1954, amendment to—excluding the post of Prosecutor for Disciplinary Proceedings from the purview of the Commission [G.O. Ms. No. 1006, Public (Services-A), dated 8th June 1961]

13

Public Works Department, review of activities of various departments under—for the first half of the year 1960-61

5, 83

Rectified Spirit Rules, 1950, amendments to—(G.O. Ms. No. 949, Home, dated 16th March 1961)

7

Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Rules, 1957, amendment to—(G.O. Ms. No. 3128, Food and Agriculture, dated 14th September 1960)

12

Rules issued with Home Department Notification S.R.O. No. A-2116 of 1960, dated 6th February 1960, amendments to—(G.O. Ms. No. 385, Home, dated 31st January 1961)

4

Sales-tax—

Exemption of pure silk fabrics from—(G.O. Ms. No. 1099, Revenue, dated 11th March 1961)

7

Reduction of—on raw wool (G.O. Ms. No. 1339, Revenue, dated 27th March 1961)

6

Sanitary Engineering Branch, Administration Report for the first half of the year 1959-60

11

Slum Improvement (Acquisition of Land) Rules, 1957, amendments to—[G.O. Ms. No. 1317, Industries, Labour and Co-operation (Housing), dated 4th March 1961]

6

Small-scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, amendments to—[G.Os. Ms. No. 1110, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 23rd February 1961, No. 3537, dated 6th May 1961, No. 3714, dated 24th May 1961, No. 4031, dated 8th June 1961, No. 4276, dated 23rd June 1961 and No. 4810, dated 26th July 1961]

6, 10, 11
13, 83, 279

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Spirituuous Essences Rules, 1959, amendments to— (G.O. Ms. No. 948, Home, dated 16th March 1961)	8
State Transport Department, Madras, review of activities for half-year ended 30th September 1960	328
State Warehousing Corporation Rules, 1958, amendment to— [G.O. Ms. No. 29, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 2nd January 1961]	5
Travancore Chitties Rules, amendments to— (G.O. Ms. No. 579, Industries, Labour and Co-operation, dated 31st January 1961)..	7
Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Rules, 1951, amendments to— (G.O. Ms. No. 2108, Revenue, dated 17th May 1961)	10
Village Courts, review of working of— for the half-year ending 30th June 1960	12
Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958, amendments to— [G.O. Ms. No. 1940, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st April 1961]	390
Partnership (Registration of Firms) Rules, 1932— Amendments to—, notification laid on the table	6
Parvatharajakula Sangam, State— Question <i>re</i> action taken on the memorandum of	350-351
Patanjali Sastri, Sri M.— Bill—Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961	438-445
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961— <i>See</i> Bills.	
Pawnbrokers Rules, 1944— Amendment to—, notification laid on the table	279
Pay and Allowances— Question <i>re</i> revised scales of pay for non-teaching staff in aided secondary schools, instructions to managements about fixation of pay	348
Pick-pocket— Question <i>re</i> refusal of a Railway Police Constable in Madras City to take charge of a—	115
Plantations Labour Rules, 1955— Amendments to—, notifications laid on the table	11, 99
Potato crop in Nilgiris district— Minister's attention called to damage caused to— by late Blight ..	116-120
Potato seeds— Question <i>re</i> quantity of— imported and distributed to farmers during 1958-59 and 1959-60	114-115
Prevention of Food Adulteration Act, 1954— Question <i>re</i> number of prosecutions under— During 1957-60 ..	226-228 283

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Prize Bonds—

Question *re*—

Instructions of Commissioner, Tiruvannamalai Municipality to municipal servants to purchase	402-403
Instructions to Collectors <i>re</i> sale of	287-289

Prohibition—

Question <i>re</i> number of cases charge-sheeted during 1958, 1959 and 1960 in Nilgiris district	45
---	----

Prohibition Department—

See Excise and Prohibition Department.

Public Service Commission, Madras—

Report for the year ending 31st March 1961, laid on the table ..	6
Public Service Commission Regulations, 1954— Amendment to— excluding the post of Prosecutor for Disciplinary Proceedings from the purview of the Commission, notification laid on the table	13

Public Services—

Question *re*—

Administrative Services, expenditure on— during 1953-54 and 1959-60	15-16
Physically handicapped persons, placement in	221, 222

Public Works Department—

Review of activities of various departments under— for the first half of the year 1960-61, laid on the table	5, 83
--	-------

Q

Quacks—

Question <i>re</i> warning to the public by Government against activities of	96-97 106
--	--------------

Questions and Answers—

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—

Question <i>re</i> Administrative Services, expenditure during 1953-54 and 1959-60	15-16
--	-------

Chidambaranathan, Dr. 'A'.—

Question <i>re</i> — Municipalities not electrified as on 30th September 1960, names of	47-48
Soap-making from non-edible oils, number of departmental units	18

Devaraja Mudaliar, Sri T. V.—

Question <i>re</i> Sathanur Dam, raising level of	406-408
---	---------

Ethirajalu, Sri M.—

Question <i>re</i> — Bridge between Mettupalayam and Periapet in Chidambaram taluk, damage caused to	357
Bridges damaged on the Trunk Road from Villupuram to Tindivanam, and from Cuddalore to Vriddhachalam, number of ..	356-357
127-3-5	

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ethirajalu, Sri M.—

Question re—

Gingee Fort, proposal to make—a Tourist Centre	113
Industrial Estate at Vriddhachalam, establishment of an ..	396
Industrial Workshop at Villupuram, establishment of an ..	401
Paper manufacturing industry, starting of a—at Tindivanam.	402
Tamilnad Survey Officers' Union, memorandum re revision of scales of pay	18-19
Thouzhudur Police station, petition for changing the name of — as Ramanatham Police station	115-116
Training in foreign countries, number of persons deputed for — under Colombo Plan and Technical Co-operation Mission Programme in 1959 and 1960	353
T.B. Sanatorium at Cuddalore, Government aid to	104

Gajapathy Nayagar, Sri A.—

Question re higher elementary school, Mangalur Panchayat, South Arcot district

289

Kamalakannan, Sri K.—

Question re—

Cyclists, permission to carry additional passenger in the carrier.	112
Government Hospitals, fixation of time for visitors to see patients in	354-355

Karayalar, Sri L. S.—

Question re—

Physically handicapped persons, placement in public services.	221, 222
State Transport Department, appointment of Public Relations Officer in	89-90

Krishnamoorthy, Sri G.—

Question re—

Attendees of the Highways Department, regularisation of services and grant of arrears of increment	297-298
Drawing masters in aided secondary schools, qualifications necessary for drawing special pay of Rs. 5	289-290
Language Pandits, insistence of qualifications prescribed on — in Kanyakumari district	286-287
Music Teacher in Thanjavur District Board, discharge from service of	108
Superannuated District Board Secondary Grade Teacher, scale of pay applicable to—in a Panchayat Board Elementary School	353
Tamil Pandits, I grade in district board high schools, panel of names for appointment as	349
Teachers in Government schools in Kanyakumari district, payment of Madras scale of pay to	37-38
Teachers of S.S. High School, Konapet, Tiruchirappalli district, termination of the services of	109
Teachers' Service Register books, availability of—for sale at the Government Press	96
Teachers, settlement of provident fund accounts of—in Sankarankoil taluk	225
Teachers under local bodies, rules re transfer of	40

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Mohamed Raza Khan, Sri—

Question re—

All-India Medical Conference, circular of the Director of Medical Services to all Medical Officers about attendance at	104-105
Direct headlights in motor vehicles in Madras City, prohibition of—use of	223-224
Doctors, number resigned from 1st June 1959 to 31st January 1961	399-401
Housing schemes, advances to Government servants for purchase of house-sites, buildings, houses, etc.	218
Low income houses, stay of allotment of houses by Corporation of Madras	48

Muthukannappan, Vidwan T.—

Question re—

Catamarans and fishing implements, supply to fishermen through Co-operative societies	403-404
Central Fisheries Research Unit, functioning of—at Mandapam (Ramanathapuram district)	350
Employees' State Insurance Hospital, Madras, shifting of—to new premises in Kilpauk	228
Lace industry in Madras, establishment of	114
Lorry accidents during the first week of March 1961, particulars re	46-47
Madras Zoo, shifting of	402
Quacks, warning to the public by the Government against the activities of	96-97 100
Schools and colleges, change in hours of work	15
Shortened B.T. Course, institution where conducted	347-348
State Parvatharajakula Sangam, action taken on the memorandum of	350-351
State Transport buses, increasing the number of—in Madras City	90
State Transport Department, recommendations of International Labour Officer	217
Unlicensed cycle rickshaws traced in Madras City during 1959-60, number of	109

Ramasamy Gounder, Sri K. M.—

Question re theft of tool kits from cars parked in cinema houses in Madras City during January and February 1961

17

Sambandhan, Sri S. K.—

Question re—

Archaeological monuments under the Hindu Religious and Charitable Endowments Department, transfer of control to Central Government	19
Ceylon Tamils, representation re agitation by	395-396
Chemical fertilisers allotted to each district from April to September 1960, basis of allotment and distribution	41-42

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sambandhan, Sri S. K.—cont.

Question re—cont.

District Headquarters Hospital, Cuddalore, construction of a 100-bedded ward	404-405
Electrical energy, India Government's scheme for zonal distribution	223
South Arcot District Elementary School Teachers' Association, representation for arrears of increment	351-352
South Indian handloom sarongs, restriction on import into Ceylon	89
Transport, express bus routes sanctioned and allotted during 1960	293-294
Sivasubramanya Nadar, Sri S. P.—	
Question re bridge across Tambaraparani between Tirunelveli and Palayamcottai, construction of	291-292
Sreenivasan, Dr. A.—	
Question re—	
Agricultural model farm, starting of—near Salem	17-18
Archanas, performance of—in Tamil	101-102
Buckingham Canal, annual maintenance charges and licence fees for	355-356
Ceiling on house property, introduction of	19
Chief Rent Controller, Madras, complaints about	224, 225
Coal, variation in middleman's commission in supply made to Basin Bridge Power Station	294-295
Concrete posts for Electricity Board, procedure for supply of.	219-220
Confidential reports of Government servants, regulations regarding	106-107
Electricity Board, Madras State, amount deposited by consumers, loans raised, etc.	220
Electricity Board, Madras State, amount spent by—on purchase of stores during 1958-59 and 1959-60	219
Graduates' and Teachers' Constituencies, delimitation of	91-96
Madras University Act, 1923, amendments to—, to increase the seats for election by registered graduates	113
Malaria Surveillance, nature of	102-104
Ophthalmic Hospital, Egmore, number of posts kept vacant since 1st March 1961, etc.	289
Prize Bonds, instructions of Commissioner, Tiruvannamalai Municipality to municipal servants to purchase	402-403
Prize Bonds, instructions to Collectors re sale of	287-288
St. Martin's Hospital, Ramanathapuram, Government grant to.	353-354
State Transport Department, driving experience as qualification for appointment as drivers	396-398
Tuberculosis Chemotherapy Centre, Madras, work done by—	251
Zamindari Estates, taken over in Ramanathapuram and Tirunelveli districts, payment of compensation in respect of	43-45

Srinivasavaradan, Sri T. P.—

Question re—

Avenue Tamarind trees, ban on felling of	405-406
--	---------

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Srinivasavaradan, Sri T. P.—cont.

Question re—cont.

B.T. Assistants, Grade I in Government institutions, number of unfilled vacancies during 1958-60 and persons in charge of District Educational Officers' posts	38-40
Co-operative Credit Societies classified as A, B, C and D—, number of	217, 218 281
Crop Insurance scheme, introduction of	30
Diarrhoea in Polur, Chengam, Tiruvannamalai and Wandiwash taluks, relief and preventive measures taken	105-106
Direct headlights in motor vehicles in Madras City, prohibition of use of	223-224 281-282
Documentary on Queen Elizabeth's tour of India, objection to exhibition of	17
English text-book for Standard V published by the Department of Education, amount spent and realised	285-286
Foodgrains Merchants' Association, requisition to the Railway Administration for allotment of wagons, to bring rice from Orissa	110
Foreshore Estate, Santhome, representation re reduction of rent of apartments	401
Higher grade teachers in elementary schools ousted as a result of appointment of secondary grade teachers to teach English in Standard V, number of	108-109
Pick-pockets, refusal of a Railway Police Constable to take charge of—in Madras City	115
Revised scale of pay for non-teaching staff in aided secondary schools, instructions to managements about fixation of pay.	348
Siruvani river, utilization of waters of	399
State Transport bus No. 21-B, excess collection for ticket by the bus conductor on 28th January 1961	107-108
Teachers of Board and Panchayat Elementary Schools in Uthiramerur, Thirukalikundram and Sriperumbudur taluks, payment of salaries from April to September 1960	352
Text-books in English, Tamil and Sanskrit published by Education Department in 1959 and 1960, number of	225-226
Subbiah Chettiar, Sri M.—	
Question re—	
Central Medical Stores, Madras, delay in supply of medicines to local fund hospitals in Tiruchirappalli district	398-399
Encroachments on highways, removal of	292-293
Prevention of Food Adulteration Act, 1954, number of prosecutions under—during 1957-60	226-228 283
Water-supply to Tiruchirappalli town, protection of source of.	288-289
Surendra Ram, Sri V. M.—	
Question re—	
Potato seeds imported and distributed during 1958-59 and 1959-60, quantity of—	114-115
Prohibition cases charge-sheeted during 1958, 1959 and 1960 in Nilgiris district, number of	45

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Surendra Ram, Sri V. M.—cont.

Question re—cont.

Rest houses for middle class tourists in the Arranmore Palace compound, Ootacamund, construction of 348-349

Thangavel Mudaliar, Sri A. K.—

Question re—

Boring sets, amount deposited for hiring of—in 1958-59 and 1959-60 110-112

Bridges on National and State Highways, widening of .. 295-297

Sugarcane Research Farm, establishment of a—in Kancheepuram, Chingleput district 42-43

Underground drainage system in Kancheepuram, introduction of 290-291

Yarn purchase and distribution, conditions in licence for .. 222

R

Ramaiah, the Hon. Sri V.—

Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on 21-23
27, 28, 73-83

Ramaswamy, Sri K. V.—

Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on 56-62

Rectified Spirit Rules, 1959—

Amendments to—, notification laid on the table 7

Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Rules, 1957—

Amendment to—, notification laid on the table 12

Resolution re—

Fishermen, constitution of a committee to conduct a survey of the district-war dispersal of 373-379

Handloom Sarongs, inclusion in trade agreements of Government of India with Ceylon, Indonesia and Burma 383-390

Provincialisation of Ministerial Services in the municipalities .. 359-367

State Corporations and Companies in which the State has a share, constitution of a committee to study the working of 367-373

Teachers, house rent allowance to 380-383

Rest Houses—

Question re construction of—for middle class tourists in the Arranmore Palace Compound, Ootacamund 348-349

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—

Adjournment motion re—

Failure of Government to consult the House (Council) before tendering advice to the President of India in the matter of amendment to the Delimitation of Council Constituencies (Madras) Order, 1961, and the allocation of the sitting Members to the newly delimited constituencies—Ruled out of order for the reasons: (1) that the responsibility of the State Government to consult the House was not established inasmuch as section 12 of the Representation of the People Act constituted the President of India as the sole and final authority empowered to alter or amend any order of delimitation of constituencies made under section 11 and also empowered him to allocate any sitting Member to any of the newly delimited constituencies and neither he was statutorily bound to consult the State Government nor the State Government, the House concerned, and (2) that a starred question on the subject given notice of by Dr. A. Sreenivasan and admitted was likely to be answered in the course of the meeting when Members would have ample opportunity to elicit full and further information on the matter 49

Decorum—

When a Member comes into the House or goes out, it is very imperative and very necessary to pay obeisance to the Chair .. 321

Questions and Answers—

The Government can answer a question though not actually put in the House if they think it is necessary to do so in the public interest 91

S

Sales tax—

Exemption of pure silk fabrics from—, notification laid on the table 7

Reduction of—on raw wool, notification laid on the table .. 6

Sambandhan, Sri S. K.—

Bills—

Co-operative Societies Bill, 1961 259-265

Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961 323-324

Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on 53-56

Resolution re—

Handloom Sarongs, inclusion in trade agreement of Government of India with Ceylon, Indonesia and Burma 383-386

Teachers, House Rent Allowance to 382
389-390

Sanitary Engineering Branch—

Administration Report for the first half of the year 1959-60, laid on the table 11

Sathanur Dam—

Question re raising level of 406-408

S—cont.

Schools—	
Question re—	
Change in hours of work in	15
Government—in Kanyakumari district, payment of Madras scale of pay to teachers in	37-38
Higher elementary schools, Mangalur Panchayat, South Arcot district	289
Seshachariar, Sri M.—	
Bills—	
Co-operative Societies Bill, 1961	231-236 415-416 420-421
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	311-312
Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on	31-34
Siruvani River—	
Question re utilization of waters of	399
Sivasubramanya Nadar, Sri S. P.—	
Bill—Co-operative Societies Bill, 1961	243-245
Slum Improvement (Acquisition of Land) Rules, 1957—	
Amendments to—, notification laid on the table	6
Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956—	
Amendments to—, notifications laid on the table	6, 10, 11 13, 83, 279
Soap-making—	
See Industries.	
Spirituos Essences Rules, 1959—	
Amendment to—, notification laid on the table	8
Srinivasavaradan, Sri T. P.—	
Bills—	
Co-operative Societies Bill, 1961	236-241 414, 417 418, 425, 426, 427
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	312-315
Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on	24-30
Resolution re—	
Provincialisation of Ministerial Services in the Municipalities ..	363-364
State Corporations—	
Resolution—constitution of a Committee to study the working of— and Companies in which the State has a share	367-373
State Warehousing Corporation Rules, 1958—	
Amendment to—, notification laid on the table	5
Subbiah Chettiar, Sri M.—	
Bill—Co-operative Societies Bill, 1961	255-257 419, 430-431

Subbiah Chettiar, Sri M.—cont.	
Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on	34-35
Supplementary Statement of Expenditure for 1961-62 (First), discussion on	127-128 137
Subordinate Legislation Committee—	
See Committees.	
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Bill—Appropriation (No. 5) Bill, 1961	358
Resolution re—	
Handloom Sarongs inclusion in trade agreements of the Government of India with Ceylon, Indonesia and Burma	388-390
State Corporations and Companies in which the State has a share, Constitution of Committee to study the working of	370-373
Teachers, house-rent allowance to—	382, 383
Supplementary Statement of Expenditure for 1961-62 (First)—	
Discussion on	134-140
Presentation of	97-99
Subramanyam, Sri A.—	
Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on	56-57
Sudarsanam Naidu, Sri M. V.—	
Bill—Co-operative Societies Bill, 1961	241-243
Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on	30-31
Sugarcane Research Farm—	
Question re establishment of a—in Kancheepuram, Chingleput district	42-43
Supplementary Statement of Expenditure for 1961-62 (First)—	
Discussion on	123-140
Presentation of	97-99
Surendra Ram, Sri V. M.—	
Potato crop in Nilgiris district, calling Minister's attention to damage caused to—by Late Blight	117
T	
Tamilnad Survey Officers' Union—	
Question re—Memorandum re revision of scales of pay	18 19
Teachers—	
Question re—	
B.T. Assistants, Grade I in Government institutions, number of unfilled vacancies during 1958-60 and persons in charge of District Educational Officers posts	38-40
Discharge from service of—in Music, of the Thanjavur district Board	108
Language Pandits, insistence of qualifications prescribed on—in Kanyakumari district	286-287
Number of Higher grade—in Elementary schools ousted as a result of appointment of Secondary grade—	108-109
Payment of Madras scale of pay to—in Kanyakumari district	37-38

T—cont.

Teachers—cont.

Question re—cont.

Payment of salaries to—of Panchayat and Board elementary schools in Uthiramerur, Thirukalikundram and Sriperumbudur taluks from April to September 1960	352
Provident Fund account of—in Sankarankoil taluk, settlement of	225
Rules re transfer of—under local bodies	46
South Arcot District Elementary School Teachers' Association, representation for arrears of increment	351-352
Superannuated District Board Secondary Grade teachers scale of pay applicable to—in Panchayat Board Elementary School	353
Tamil Pandits, I Grade in District Board High Schools, panel of names for appointment as	349
Termination of service of—of S.S. High School, Konapet, Tiruchirappalli district	109

Resolution re—

House-rent allowance to	380-383
---------------------------------	---------

Teachers' Constituencies—

Question re—delimitation of	91-96
-------------------------------------	-------

Teachers' Service Register Books—

Question re availability of—in the Government Press for sale	96
--	----

Tenants' and Ryots' Protection (Amendment) Bill, 1961—

See Bills.

Text-books—

Question re number of—in English, Tamil and Sanskrit published by Education Department in 1959 and 1960	225, 226
---	----------

Thangavel Mudaliar, Sri A.K.—

Bills—

Co-operative Societies Bill, 1961	230-231 409-410, 429
Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1961	320-322 326-327
Electricity Board Budget for 1961-62, discussion on	50-53

Resolution re—

Handloom Sarongs, inclusion in trade agreements of Government of India with Ceylon, Indonesia and Burma	387-388
Provincialisation of Ministerial Services in the Municipalities	364-365

Question re—

Theft of tool kits from cars parked in Cinema houses in Madras City during January and February 1961	17
--	----

Thozhudur Police Station—

Question re petition for changing the name of—as Ramanatham Police station	115-116
--	---------

T—cont.

Training in foreign countries—

Question re number of persons deputed for—under Colombo Plan and Technical Co-operation Mission Programme in 1959 and 1960	353
--	-----

Transport—

Question re—

Express routes sanctioned and allotted during 1960	293-294
State—bus No. 21-B, excess collection for ticket by the bus conductor on 28th January 1961	107-108
State—Department, driving experience as qualification for appointment as drivers	396-398
State Transport, increasing the number of—buses	90

Transport Department—

Question re—

Appointment of Public Relations Officers in State—	89-90
Recommendations of International Labour Officer re State	217
Review of activities of State—for half-year ended 30th September 1960 laid on the table	328

Travancore Chitties Rules—

Amendments to—, notification laid on the table	7
--	---

Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Rules, 1951—

Amendment to—, notification laid on the table	10
---	----

Tuberculosis Chemotherapy Centre, Madras—

Question re work done by—	290
Question re Government aid to—	104

V

Vedarathnam Pillai, Sri A.—

Expression of sorrow re death of—, a member of the Legislative Assembly	101
---	-----

Venkataraman, the Hon. Sri E.—

Bills—

Co-operative Societies Bill, 1961	140, 147, 240, 243, 252 274, 275-278 411, 416-417 422, 424-425 426-427, 428 429, 430, 431
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961	448-449
Occupants Kudiyruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961	443-444
Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provision for First Constitution) Amendment Bill, 1961	446-447
Condolence Resolution re death of Krishna Rau, Dr. U., Speaker, Madras Legislative Assembly	3

V—cont.

Village Courts—
See Courts.

W

Water-supply—

Question re protection of source of—to Tiruchirappalli town .. 288-289

Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958—

Amendment to—, notification laid on the table 390

Y

Yarn—

Question re conditions in licence for purchase and distribution
of 222

Z

Zoo, Madras—

Question re shifting of—to another locality 402



721/32 N61
N61.4354